

*Anexa nr. 11
la Ordinul directorului Serviciului Vamal
nr. 566-O din 26.12.2025*

COMPENDIU DE TEXTE PRIVIND VALOAREA ÎN VAMĂ

Ediția 2024

Introducere

Prezentul document reprezintă un compendiu de texte și materiale explicative privind determinarea valorii în vamă, elaborate în baza instrumentelor metodologice dezvoltate de Comitetul Codului Vamal și de Grupul de Experți Vamali – Secțiunea Valoarea în Vamă, corelate cu cadrul juridic național aplicabil. Documentul are un caracter explicativ și nu substituie normele legale în vigoare. Prevederile legislației vamale naționale aplicabile prevalează asupra conținutului prezentului compendiu și trebuie consultate cu prioritate.

Un Compendiu al prevederilor legale și al textelor însoțitoare cu privire la aplicarea legislației privind valoarea în vamă a fost publicat ultima dată sub formă consolidată în anul 2022. De atunci, au intervenit o serie de modificări, și anume, au fost adoptate hotărâri și concluzii suplimentare.

Aceasta este o versiune actualizată și revizuită a Compendiului de texte privind valoarea în vamă în ceea ce privește instrumentele încheiate de Comitetul Codului Vamal și Grupul de experți vamali - Secția valoarea în vamă.

Prezentul Compendiu a fost pregătit în primul rând pentru administrațiile statelor membre, dar ar trebui să fie disponibil tuturor părților interesate.

Instrumentele Compendiului sunt rezultatul considerentelor din cadrul Comitetului și al Grupului de experți. În cazul comentariilor, se oferă îndrumări cu privire la modul de aplicare a unei prevederi specifice. Concluziile sunt rezultatul examinării anumitor cazuri practice. Acestea reflectă punctul de vedere al Comitetului Codului Vamal și al Grupului de experți vamali - Secția valoarea în vamă și sprijină interpretarea și aplicarea uniformă. Cu toate acestea, operatorii economici sunt îndrumați să consulte autoritatea vamală națională în ceea ce privește deciziile concrete în cazuri individuale.

Este inclus un rezumat al hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene.

O secțiune care indică instrumentele adoptate de Comitetul Tehnic de Evaluarea în Vamă al Organizației Mondiale a Vănilor este de asemenea inclusă, din motive de exhaustivitate.

Textele autentice ale Regulamentelor și Directivelor UE sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al UE. În ceea ce privește hotărârile Curții Europene de Justiție a UE, textele autentice sunt cele care figurează în rapoartele dosarelor prezentate în fața Curții de Justiție a UE.

Abrevieri:

RM - Republica Moldova;

UE - Uniunea Europeană;

Acord - Acordul privind Implementarea Articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994;

UCC - Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii;

UCC DA- Regulamentul Delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii;

UCC IA- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii;

Cod - Codul vamal al Republicii Moldova , aprobat prin Legea nr.95/2021;

Regulament- Regulamentul cu privire la punerea în aplicare a Codului vamal nr.95/2021, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92/2023.

Notă: Compendiul reflectă raportarea la reglementările aplicabile în UE, iar prin marcarea cu bară (“/”) sunt indicate dispozițiile corespondente din cadrul normativ național.

CUPRINS:

SECȚIUNEA A: TEXTE JURIDICE ALE UE/RM PRIVIND VALOAREA ÎN VAMĂ	7
Pachetul UCC	8
CADRUL LEGAL AL REPUBLICII MOLDOVA	8
Alte prevederi ale UCC/ Cod cu privire la determinarea valorii în vamă	8
Alte prevederi ale legislației UE /RM cu privire la determinarea valorii în vamă	9
SECȚIUNEA B: NOTE INTERPRETATIVE PRIVIND VALOAREA ÎN VAMĂ.....	11
Metoda valorii de tranzacție.....	12
Metoda mărfurilor identice și similare.....	17
Metoda deductivă (preț unitar).....	18
Metoda valorii calculate.....	21
Metoda determinării valorii în vamă pe baza datelor disponibile (fall-back)	23
SECȚIUNEA C: COMENTARIILE COMITETULUI CODULUI VAMAL ȘI GRUPULUI DE EXPERTI VAMALI	24
Comentariul nr. 1: Aplicarea art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale	25
Comentariul nr. 2: Aplicarea art. 132 din UCC IA/ pct. 66 din Regulament.....	27
Comentariul nr. 3: Incidența redevențelor și a taxelor de licență asupra valorii în vamă	31
Comentariul nr. 4: Cursul de schimb care trebuie utilizat la determinarea valorii în vamă.....	34
Comentariul nr. 5: Evaluarea anumitor elemente care trebuie incluse sau excluse din valoarea în vamă a mărfurilor importate	35
Comentariul nr. 6: Documentele și informațiile pe care autoritățile vamale le pot solicita ca dovadă pentru determinarea valorii în vamă	38
Comentariul nr. 7: Eliminat.....	42
Comentariul nr. 8: Tratatamentul reducerilor în temeiul art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod și art. 130 din UCC IA/ pct. 64 din Regulament.....	43
Comentariul nr. 9: Repartizarea costurilor de transport aerian (în conformitate cu Anexa 23-01 la UCC IA)	45
Comentariul nr. 10: Evaluarea mărfurilor cu titlu gratuit care însoțesc mărfurile plătite	47
Comentariul nr. 11: Eliminat.....	48
Comentariul nr. 12: Tratatamentul costurilor de transport (transport maritim și aerian)	49
Comentariul nr. 13: Orientări privind art. 128 și 136 din UCC IA/ pct. 60 și 77-81 din Regulament	51
Comentariul nr. 14: Valoarea în vamă a trofeelor de vânătoare.....	73
Comentariul nr. 15: Evaluarea deșeurilor	77
Comentariul nr. 16: Taxele de licență și redevențele – regim de perfecționare pasivă	85
Comentariul nr. 17: Repartizarea taxelor de licență în temeiul art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament.....	89

Comentariul nr. 18: Evaluarea semințelor de recoltă. Determinarea valorii mărfurilor și serviciilor în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. a) din Cod	94
Comentariul nr. 19: Comisioane de cumpărare	97
SECȚIUNEA D: CONCLUZII ALE COMITETULUI CODULUI VAMAL ȘI GRUPULUI DE EXPERTI VAMALI	103
Concluzia nr. 1: Eliminată	104
Concluzia nr. 2: Eliminată	105
Concluzia nr. 3: Activități de inginerie, dezvoltare, artă și design realizate în Uniune	106
Concluzia nr. 4: Cheltuieli pentru lucrări întreprinse după import	107
Concluzia nr. 5: Importuri realizate de sucursale	108
Concluzia nr. 6: Divizarea costurilor de transport pentru mărfurile transportate pe cale ferată	109
Concluzia nr. 7: Cheltuieli de transport aerian aferente importurilor fără caracter comercial	110
Concluzia nr. 8: Recuperarea cheltuielilor de transport aerian	111
Concluzia nr. 9: Repartizarea cheltuielilor de transport	112
Concluzia nr. 10: Eliminată	113
Concluzia nr. 11: Achiziționarea de contigente de export - produse textile	114
Concluzia nr. 12: Valoarea în vamă a mostrelor transportate pe cale aeriană	115
Concluzia nr. 13: Costurile instrumentelor	116
Concluzia nr. 14: Importuri prin intermediul agenților contractuali	117
Concluzia nr. 15: Costuri de cotă pretinse pentru certificatele de autenticitate	118
Concluzia nr. 16: Evaluarea în baza metodei prețului unitar a mărfurilor vândute prin intermediul unei sucursale	119
Concluzia nr. 17: Prioritate conform metodei prețului unitar	120
Concluzia nr. 18: Cheltuieli de întârziere	121
Concluzia nr. 19: Eliminată	122
Concluzia nr. 20: Eliminată	123
Concluzia nr. 21: Taxe de testare	124
Concluzia nr. 22: Eliminată	125
Concluzia nr. 23: Eliminată	126
Concluzia nr. 24: Eliminată	127
Concluzia nr. 25: Eliminată	128
Concluzia nr. 26: Software și tehnologia conexă: tratament în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod	129
Concluzia nr. 27: Tratamentul în scop de evaluare în vamă a taxelor legate de declarații sumare de intrare	131
Concluzia nr. 28: Intrări pentru producție prevăzute la art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) și (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) și d) din Cod	133

Concluzia nr. 29: Conversia valutară. Prețul facturat în valută străină la un curs valutar fixat în prealabil	136
Concluzia nr. 30: Aplicarea art. 71 alin. (1) lit. (b) și art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) și art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod	138
Concluzia nr. 31: Evaluarea fructelor și legumelor perisabile - vânzări în consignație	143
Concluzia nr. 32: Tratatamentul costurilor de transport în cazuri specifice (evaluarea așa-numitelor "kickback incentives"	148
Concluzia nr. 33: Tratatamentul anumitor costuri pentru cântărirea containerelor	150
Concluzia nr. 34: Tratatamentul costurilor de depozitare	152
Concluzia nr. 35: Mărfuri achiziționate la licitații online (licitații de tip „licitație pe bani mărunți”)	154
Concluzia nr. 36: Prima de emisie pentru emisiile excesive de CO2	156
Concluzia nr. 37: Tratatamentul plății pentru activarea unei funcții adiționale a software-ului la mărfuri după punerea în liberă circulație	159
Concluzia nr. 38: Evaluarea automobilelor prototip și al serviciului de dezvoltare realizat de un producător în timpul fabricării automobilelor de serie	161
SECȚIUNEA E: HOTĂRĂRI ALE CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE	164
Cauza 7/83 - Ospig Textilgesellschaft KG W. Ahlers v. Hauptzollamt Bremen-Ost	165
Cauza 290/84 - Hauptzollamt Schweinfurt v. Mainfrucht Obstverwertung GmbH	166
Cauza 65/85 - Hauptzollamt Hamburg - Ericus v. Van Houten International GmbH	167
Cauza C-183/85 - Hauptzollamt Itzehoe v. H.J. Repenning GmbH.	168
Cauza 357/87 - Firma Albert Schmid v. Hauptzollamt Stuttgart-West	169
Cauza C-219/88 - Malt GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf	170
Cauza C-11/89 - Unifert Handels GmbH, Warendorf v. Hauptzollamt Münster	171
Cauza C-17/89 - Hauptzollamt Frankfurt am Main-Ost v. Deutsche Olivetti GmbH	172
Cauza C-79/89 - Brown Boveri & Cie AG v. Hauptzollamt Mannheim	173
Cauza C-116/89 - BayWa AG v. Hauptzollamt Weiden	174
Cauza C-299/90 - Hauptzollamt Karlsruhe v. Gebr. Hepp. GmbH & Co KG	175
Cauza C-16/91 - Wacker Werke GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt München-West	176
Cauza C-21/91 - Firma Wünsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co.) v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas	177
Cauza C-59/92 - Hauptzollamt Hamburg-St. Annen v. Ebbe Sönnichsen GmbH	178
Cauza C-29/93 - KG in Firma OSPIG Textil-Gesellschaft W. Ahlers GmbH & Co v. Hauptzollamt Bremen-Freihafen	179
Cauza C-340/93 - Klaus Thierschmidt GmbH v. Hauptzollamt Essen	180
Cauza C-93/96 - Indústria e Comércio Têxtil SA (ICT) v Fazenda Pública	181
Cauza C-142/96 - Hauptzollamt München v Wacker Werke GmbH -	182
Cauza C-15/99 - Hans Sommer GmbH & Co. KG v Hauptzollamt Bremen.	183
Cauza C-379/00 - Overland Footwear Ltd v Commissioners of Customs & Excise.	184
Cauza C-422/00 - Capespan International plc v Commissioners of Customs & Excise.	185

Cauza C-468/03 - Overland Footwear Ltd v Commissioners of Customs & Excise	186
Cauza C-306/04 – Compaq Computer International Corporation vs. Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem	187
Cauza C- 491/04 - Dollond & Aitchison Ltd v Commissioners of Customs & Excise.....	188
Cauza C- 263/06 - Carboni e derivati Srl v Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurta Spa	189
Cauza C-256/07 Mitsui & Co. Deutschland GmbH v Hauptzollamt Düsseldorf	190
Cauza C- 354/09 Gaston Schul BV v Staatssecretaris van Financiën.....	191
Cauza C-116/12 - Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou, Afi N. Christodoulou AE v Elliniko Dimosio	192
Cauza C-430/14 - Valsts ieņēmumu dienests versus Artūrs Stretinskis,.....	193
Cauza C-173/15 - GE Healthcare GmbH v Hauptzollamt Düsseldorf	194
Cauza C-291/15 – Euro 2004 Hungary Kft versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága.....	196
Cauza C-661/15 – X BV versus Staatssecretaris van Financiën.....	197
Cauza C-46/16 – Valsts ieņēmumu dienests v LS Customs Services	198
Cauza C- 59/16 - The Shirtmakers BV versus Staatssecretaris van Financiën	200
Cauza C-529/16 – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH v Hauptzollamt München.....	201
Cauza C-1/18 - Oribalt Rīga SIA versus Valsts ieņēmumu dienests	202
Cauza C-76/19 - Curtis Balkan EOOD versus Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya ‘Mitnitsi’	204
Cauza C-213/2019 – European Commission v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland	206
Cauza C- 509/19 - BMW Bayerische Motorenwerke AG versus Hauptzollamt München.....	208
Cauza C-775/19 - 5th Avenue Products Trading GmbH versus Hauptzollamt Singen	209
Cauza C-75/20 - UAB „Lifosa“ v Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos.....	210
Cauza C-599/2020 – „Baltic Master“ UAB v Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	211
Cauza C-187/2021 – FAWKES Kft. v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága.....	213
Cauza C-770/2021 – OGL Food v Direktor na Teritorialna direktsia ‘Mitnitsa Plovdiv’ pri Agentsia ‘Mitnitsi’	215
SECȚIUNEA F: INDEXUL TEXTELOR COMITETULUI TEHNIC DE EVALUARE ÎN VAMĂ AL OMV	218

**SECȚIUNEA A: TEXTE JURIDICE ALE UE/RM
PRIVIND VALOAREA ÎN VAMĂ
(Referințe)**

Pachetul UCC

UCC

Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii.

Articolele 69-76

UCC DA

Regulamentul Delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii.

Articolul 71

UCC IA

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii.

Articolele 127-146

Anexele 23-01 și 23-02

ACTUL DELEGAT TRANZITORIU AL UCC

Regulamentul Delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale, și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 al Comisiei.

Articolul 6

Anexa 8

CADRUL LEGAL AL REPUBLICII MOLDOVA

Codul vamal al Republicii Moldova, aprobat prin Legea nr.95/2021

Articolele 71-86

Regulamentul cu privire la punerea în aplicare a Codului vamal nr.95/2021, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.92/2023

Punctele 60 – 95¹⁰

Anexa 9 - Declarația pentru Valoarea în Vamă (D.V.1)

Anexa 10 - Instrucțiune privind completarea Declarației pentru Valoarea în Vamă

Anexa 12 - Note interpretative asupra valorii în vamă

Alte prevederi ale UCC/ Cod cu privire la determinarea valorii în vamă¹

a) Formalități vamale

---

¹ Această listă este limitată la prevederile UCC /Codului cele mai relevante pentru evaluarea vamală. Aceste prevederi sunt implementate sau completate, după caz, în conformitate cu atribuirea relevantă a puterii de implementare sau delegarea puterii, prin prevederi suplimentare ale UCC IA și DA/Regulamentului.

Articolul 5/ art. 5 din Cod – Definiții

Articolul 15/ art. 11 din Cod – Furnizarea de informații autorităților vamale

Articolul 18/ art. 12 din Cod – Reprezentantul vamal

Articolul 22-30/ art. 15-31 din Cod – Decizii privind aplicarea legislației vamale

Articolul 51/ art. 47 din Cod – Păstrarea documentelor și a altor informații

Articolul 53/ art. 49 din Cod – Conversii monetare

Articolul 77-80/ art. 87-90 din Cod – Apariția datoriei vamale la import

Articolul 85/ art. 95 din Cod – Norme generale pentru calculul cuantumului taxelor la import sau la export

Articolul 86/ art. 96 din Cod – Norme speciale pentru calcularea cuantumului taxelor la import

Articolul 87/ art. 97 din Cod – Locul nașterii datoriei vamale

Articolul 127/ art. 140 din Cod – Depunerea unei declarații sumare de intrare

b) Norme generale privind procedurile vamale

Articolul 162/ art. 162 din Cod – Conținutul unei declarații vamale standard

Articolul 163/ art. 163 din Cod – Documentele justificative

Articolul 166/ art. 164 din Cod – Declarația simplificată

Articolul 167/ art. 166 din Cod – Declarația suplimentară

Articolul 172/ art. 171 din Cod – Acceptarea unei declarații vamale

c) Punerea în liberă circulație și regimurile speciale

Articolul 201/ art. 192 din Cod – Punerea în liberă circulație – domeniul de aplicare și efectul

Articolul 226/ art. 291 din Cod – Tranzitul extern

Articolul 240/ art. 302 din Cod – Depozitarea în antrepozite vamale

Articolul 250/ art. 318 din Cod – Admiterea temporară

Articolul 254/ art. 323 din Cod – Regimul de destinație finală

Articolul 256/ art. 323 din Cod – Perfecționarea activă – domeniul de aplicare

Articolul 259/ art. 329 din Cod – Perfecționarea pasivă – domeniul de aplicare

Alte prevederi ale legislației UE /RM cu privire la determinarea valorii în vamă

a) Valoarea de import în scopuri de TVA

DIRECTIVA 2006/112/CE a CONSILIULUI din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată – Articolul 85/Art.100 din Codul Fiscal, Legea nr.1163/1997

b) Statistici comerciale externe

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1197 al Comisiei din 30 iulie 2020 de stabilire a specificațiilor tehnice și a modalităților în temeiul Regulamentului (UE) 2019/2152 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile europene de întreprindere și de abrogare a 10 acte juridice în domeniul statisticilor de întreprindere – Anexa V, Capitolul 2, Secțiunea 10/ valabil la data aderării

c) Măsuri în domeniul Politicii Agricole Comune

REGULAMENTUL (UE) NR. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole – Articolul 181 *Sistemul prețului de intrare pentru anumite produse din sectorul fructelor și legumelor, al fructelor și legumelor procesate și din cel vitivinicol* /valabil la data aderării

REGULAMENTUL Delegat (UE) 2017/891 al Comisiei din 13 martie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate, de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sancțiunile care trebuie aplicate în sectoarele menționate și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei – Articolele 73 – 75/ valabil la data aderării

SECȚIUNEA B: NOTE INTERPRETATIVE PRIVIND VALOAREA ÎN VAMĂ (Acordul privind Evaluarea Vamală al OMC)

Notă: Această Secțiune reproduce Notele Interpretative la Acordul privind Implementarea Articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (denumit și „Acordul privind Evaluarea Vamală al OMC” sau „CVA /Acord”), care fac parte integrantă din acesta. CVA/ Acordul este obligatoriu pentru toți membrii OMC și trebuie să fie reflectat în legislația acestora. Aceste note interpretative au fost grupate în funcție de metoda de evaluare la care se referă, cu indicarea în fața fiecărei dintre ele a dispozițiilor legale relevante ale UE/RM.

Metoda valorii de tranzacție	
Prevederi din UCC și UCC IA/ Cod și Regulament	Note
Art. 70 alin. (1) și alin. (2) din UCC/ art. 72 alin. (1) și alin. (2) din Cod Art. 129 din UCC IA/ pct. 61-63 din Regulament	Prețul efectiv plătit sau de plătit se înțelege a fi prețul mărfurilor importate. Astfel, transferurile de dividende și alte plăți făcute de cumpărător vânzătorului, care nu se raportează la mărfurile importate, nu fac parte din valoarea în vamă. Un exemplu de plată indirectă în sensul art. 129 din UCC IA/ pct. 61-63 din Regulament ar fi achitarea totală sau parțială de către cumpărător a unei datorii a vânzătorului.
Art. 70 alin. (3) lit. (a) pct. (iii) din UCC/ art. 72 alin. (3) pct. 1) lit. c) din Cod	Un exemplu de astfel de restricție ar putea fi cazul atunci când un vânzător cere unui cumpărător de automobile de a nu le revinde sau de a nu le expune înaintea unei date determinate, marcând începutul anului pentru modelele respective.
Art. 70 alin. (3) lit. (b) din UCC/ art. 72 alin. (3) pct. 2) din Cod Art. 133 din UCC IA/ pct. 67 din Regulament	Câteva exemple în acest sens includ: a) vânzătorul stabilește prețul mărfurilor importate subordonându-l condiției ca cumpărătorul să cumpere, de asemenea, și alte mărfuri în cantități determinate; b) prețul mărfurilor importate depinde de prețul sau de prețurile la care cumpărătorul mărfurilor importate vinde alte mărfuri vânzătorului acelor mărfuri importate; c) prețul este stabilit pe baza unui mod de plată fără legătură cu mărfurile importate: de exemplu, mărfurile importate sunt produse semifinite pe care vânzătorul le-a furnizat cu condiția de a primi o cantitate determinată de produse finite. Totuși, condițiile sau prestațiile care se referă la producția sau la comercializarea mărfurilor importate nu vor antrena respingerea valorii de tranzacție. De exemplu, faptul că cumpărătorul furnizează vânzătorului lucrări de inginerie sau planuri executate în Uniune nu va antrena respingerea valorii de tranzacție în sensul art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod.
Art. 70 alin. (3) lit. (d) din UCC/ art. 72 alin. (3) pct. 4) din Cod Art. 134 din UCC IA/ pct. 68-70 din Regulament	1. Art. 134 din UCC IA/ pct. 68-70 din Regulament prevede diferite modalități de a stabili acceptabilitatea valorii de tranzacție. 2. Alin. 1 prevede că, atunci când cumpărătorul și vânzătorul sunt legați, circumstanțele legate de vânzare vor fi examinate și valoarea de tranzacție va fi admisă ca valoare în vamă, cu condiția ca această legătură să nu fi influențat prețul. Nu trebuie să se înțeleagă prin aceasta că circumstanțele ar trebui să fie examinate de fiecare dată când cumpărătorul și vânzătorul sunt legați. Această examinare nu va fi cerută decât atunci când există îndoieli asupra acceptabilității prețului. Atunci când administrația vamală nu va avea nici o îndoială asupra acceptabilității prețului, acesta ar trebui să fie acceptat fără ca

importatorul să fie obligat să furnizeze informații complementare. De exemplu, administrația vamală poate să fi examinat anterior problema legăturii sau să fie în posesia unor informații detaliate privind cumpărătorul și vânzătorul, să fie convinsă, pe baza acestei examinări sau a acestor informații, că legătura nu a influențat prețul.

3. Atunci când administrația vamală nu este în măsură să accepte valoarea de tranzacție fără o cercetare complementară, ea ar trebui să dea importatorului posibilitatea de a furniza orice alte informații detaliate, care ar putea fi necesare pentru a permite examinarea circumstanțelor vânzării. În această privință administrația vamală ar trebui să fie gata să examineze aspectele corespunzătoare ale tranzacției, inclusiv felul în care cumpărătorul și vânzătorul își organizează raporturile comerciale și felul în care prețul respectiv a fost stabilit, în scopul de a determina dacă legăturile au influențat prețul. Dacă se poate dovedi că cumpărătorul și vânzătorul, cu toate că sunt legați în sensul art. 127 UCC IA/ art. 72 alin. (4) din Cod, cumpără și vând unul de la celălalt ca și cum nu ar fi legași, ar fi astfel demonstrat că legătura nu a influențat prețul. De exemplu: dacă prețul a fost stabilit într-un fel compatibil cu practicile normale ale fixării prețurilor în ramura de producție respectivă sau cu felul în care vânzătorul stabilește prețurile pentru vânzările pentru cumpărătorii cu care nu se află în legătură, aceasta ar demonstra că legăturile nu au influențat prețul. De asemenea, atunci când se va dovedi că prețul este suficient pentru a acoperi toate costurile și a asigura un beneficiu reprezentativ față de beneficiul global realizat de întreprindere într-o perioadă reprezentativă, (de exemplu pe o bază anuală) pentru vânzări de mărfuri de aceeași natură sau de același fel, ar fi astfel demonstrat că prețul nu a fost influențat.

4. Alin. 2 prevede că importatorul va avea posibilitatea să demonstreze că valoarea de tranzacție este foarte aproape de o valoare "criteriu" acceptată anterior de administrația vamală și că ea este în consecință acceptabilă conform prevederilor art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod. Atunci când este îndeplinit unul dintre criteriile prevăzute la alin. 2, nu este necesară examinarea problemei influenței prevăzute la alin. 1. Dacă administrarea vamală este în posesia unor informații suficiente pentru a fi convinsă, fără cercetări mai aprofundate, că este îndeplinit unul dintre criteriile prevăzute la alin. 2, aceasta nu va avea nici un motiv de a cere importatorului să aducă vreo dovadă.

5. Un număr oarecare de elemente trebuie să fie luate în considerare pentru a se determina dacă o valoare "este foarte aproape" de o altă valoare. Este vorba îndeosebi de natura mărfurilor importate, de natura ramurii de producție respective, de sezonul în care mărfurile

	sunt importate și de faptul de a ști dacă diferența de valoare este semnificativă din punct de vedere comercial. Cum aceste elemente pot varia de la un caz la altul, ar fi imposibil de aplicat în toate cazurile o normă uniformă, cum ar fi un procentaj fix. De exemplu, pentru a se determina dacă valoarea de tranzacție este foarte aproape de valorile "criterii" enunțate la art. 134 alin. (2) din UCC IA/ pct. 68 din Regulament, o mică diferență de valoare ar putea fi inacceptabilă într-un caz privind un anumit tip de marfă, în timp ce o diferență importantă ar putea fi acceptabilă într-un caz privind un alt tip de marfă.
Art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod Art. 135 din UCC IA/ pct. 71-76 din Regulament	1. Doi factori intervin în distribuirea elementelor precizate la art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii)/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod pentru mărfurile importate, și anume, valoarea elementului însuși și modul în care această valoare trebuie să fie distribuită mărfurilor importate. Distribuirea acestor elemente va trebui să se facă într-un mod rezonabil, corespunzător condițiilor și conform principiilor de contabilitate general admise. 2. În ceea ce privește valoarea elementului, dacă cumpărătorul achiziționează elementul menționat de la un vânzător de care nu este legat, la un cost dat, acest cost constituie valoarea elementului. Dacă elementul a fost produs de către cumpărător sau de către o persoană de care este legat, valoarea ar fi costul producerii sale. Dacă elementul a fost utilizat înainte de către cumpărător, fie că a fost achitat sau nu sau produs de către acesta, costul inițial de achiziție sau de producție va trebui să fie micșorat pentru a ține seama de utilizare în scopul obținerii valorii elementului. 3. Odată determinată valoarea elementului este necesar ca aceasta să fie distribuită pe mărfurile importate. Există diverse posibilități în această privință. De exemplu: valoarea ar putea fi distribuită integral pe prima vânzare, dacă cumpărătorul dorește să plătească drepturile o singură dată la întreaga valoare. Un alt exemplu, cumpărătorul poate cere ca valoarea să fie distribuită la numărul de unități produse până în momentul primei vânzări. Încă un exemplu, el poate solicita ca valoare să fie distribuită la totalitatea producției prevăzute dacă există contracte sau angajamente ferme pentru această producție. Metoda de distribuție va depinde de documentația furnizată de către importator. 4. Cu titlu de ilustrare a celor precedente, se poate considera cazul unui cumpărător care furnizează producătorului o matrice de utilizat la producția de mărfuri care urmează a fi importate și care încheie cu el un contract de cumpărare pentru 10.000 unități. În momentul sosirii primei cantități, care cuprinde 1.000 unități, producătorul are produse 4.000 unități. Importatorul poate solicita administrației

	vamale luarea în considerație a valorii matriței la 1.000, 4.000 sau 10.000 unități.
Art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Cod Art. 135 din UCC IA/ pct. 71-76 din Regulament	1. Valorile de adăugat pentru elementele precizate la art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv)/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Cod ar trebui să se bazeze pe datele obiective și cuantificabile. În scopul reducerii la minimum a sarcinii pe care o reprezintă pentru declarant și pentru administrația vamală determinarea valorilor de adăugat, este oportun să se utilizeze, în măsura posibilului, datele disponibile imediate din sistemul de evidențe comerciale ale cumpărătorului. 2. Pentru elementele furnizate de cumpărător și pe care le-a cumpărat sau închiriat, valoarea de adăugat va fi costul de cumpărare sau de închiriere. Elementele care sunt de domeniul public nu vor da loc la nici o altă adăugire de cost decât a costului copiilor. 3. Valorile de adăugat vor putea fi calculate cu mai multă sau mai puțină ușurință în raport de structura întreprinderii respective, de practicile sale de gestiune, de metodele sale contabile. 4. De exemplu, se poate ca o întreprindere care importă diverse produse de proveniență din mai multe țări să-și țină contabilitatea centrului său de design situat în afara țării de import, într-un mod care face să apară cu exactitate costurile de luat în considerare, la un produs dat. În acest caz, o ajustare directă va putea fi operată, într-un mod corespunzător, prin aplicarea prevederilor art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod. 5. Pe de altă parte, se poate ca o întreprindere să treacă costurile centrului său de design situat în afara țării de import în cheltuielile sale generale, fără a le include în costurile anumitor produse. În astfel de cazuri, va fi posibil să se opereze, prin aplicarea prevederilor art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod, o ajustare corespunzătoare în ceea ce privește mărfurile importate, luându-se în considerare totalul costurilor de la centrul de design pe ansamblul producției care beneficiază de serviciile acestui centru și adăugându-se costurile astfel luate în considerare la prețul mărfurilor importate în funcție de numărul de unități. 6. Variațiile circumstanțelor sus-menționate vor necesita bineînțeles, luarea în considerare a diferiților factori pentru determinarea metodei luării în considerare corespunzătoare. 7. În cazul în care la producerea elementului respectiv intervin un anumit număr de țări și producția se eșalonează pe o anumită perioadă, ajustarea va trebui să fie limitată la valoarea efectiv adăugată acestui element în afara țării de import.

Art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod Art. 136 din UCC IA/ pct. 77-81 din Regulament	Redevențele și drepturile de licență menționate la art. 71 alin. (1) lit. (c)/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod pot cuprinde, între altele, plățile efectuate pentru brevete , mărci de fabrică sau de comerț și drepturi de autor.
Art. 71 alin. (2) din UCC/ art. 74 alin. (2) din Cod	Dacă nu există date obiective și cuantificabile în ceea ce privește elementele care sunt prevăzute a fi adăugate conform prevederilor art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod, valoarea de tranzacție nu poate fi determinată prin aplicarea prevederilor art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod. Astfel poate fi cazul, de exemplu, în situația următoare: o redevență este vărsată pe baza prețului de vânzare în țara de import pentru un litru dintr-un produs dat, care a fost importat la kilogram și transformat în soluție după import. Dacă redevența se bazează în parte pe mărfurile importate și în parte pe alte elemente care nu au nici un raport cu acestea (de exemplu, atunci când mărfurile importate sunt amestecate cu ingrediente indigene și nu mai pot fi identificate separat sau când redevența nu poate fi separată de unele aranjamente financiare speciale dintre cumpărător și vânzător), ar fi impropriu de a întreprinde adăugarea unui element corespunzător acestei redevențe. Totuși, dacă nivelul redevenței nu se bazează decât pe mărfurile importate și poate fi ușor calculat, se poate adăuga un element la prețul efectiv plătit sau de plătit.

Metoda mărfurilor identice și similare	
Prevederi din UCC și UCC IA	Note
Art. 74 alin. (2) lit. (a) și (b) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 1) și 2) din Cod Art. 141 din UCC IA/ art. 81 din Cod	1. În aplicarea acestor prevederi, autoritățile vamale utilizează, acolo unde este posibil, o vânzare de mărfuri identice sau similare, după caz, la același nivel comercial și substanțial în aceeași cantitate cu mărfurile evaluate. În cazul în care nu se constată o astfel de vânzare, poate fi utilizată o vânzare de mărfuri identice sau similare, după caz, care are loc în oricare dintre următoarele trei condiții: a) vânzare la același nivel comercial, dar în cantitate diferită; b) vânzare la un nivel comercial diferit, dar în substanțial aceeași cantitate; c) vânzare la un nivel comercial diferit și în cantitate diferită. 2. În art. 141 alin. (1) din UCC IA/ art. 81 pct. 1) și 2) din Cod expresia "și/sau" oferă posibilitatea de a se utiliza vânzările și de a se opera ajustările necesare în oricare din cele trei situații descrise mai sus. 3. Dacă a fost constatată o vânzare în una dintre cele trei situații, se vor opera ajustări pentru a se ține seama, după caz: a) numai de factorii cantitativi; b) numai de factorii de nivel comercial; sau c) de ambii factori, de nivel comercial și de cantitate. 4. O condiție a oricărei ajustări efectuate datorită diferențelor de nivel comercial sau de cantitate este aceea că o asemenea ajustare, indiferent dacă duce la o creștere sau la o diminuare a valorii să nu fie operată decât pe baza elementelor de probă produse stabilind clar că este rezonabilă și exactă, de exemplu prețuri curente în vigoare între care figurează prețuri care se raportează la niveluri diferite sau la cantități diferite. De exemplu, dacă mărfurile importate de evaluat constau într-o vânzare de 10 unități, iar singurele mărfuri importate similare pentru care există o valoare de tranzacție au fost vândute într-o cantitate de 500 unități, și este recunoscut că vânzătorul acordă rabaturi de cantitate, ajustarea necesară va putea fi operată invocând prețul curent al vânzătorului și utilizând prețul aplicabil la o vânzare de 10 unități. Nu este necesar pentru aceasta ca o vânzare de 10 unități să fi avut loc, dacă s-a stabilit, ca urmare a vânzărilor privind cantități diferite, că prețul curent este sincer și adevărat. Totuși, în absența unui astfel de criteriu obiectiv, determinarea valorii în vamă conform prevederilor art. 74 alin. (1) și (2) din UCC/ art. 80 alin (1)-(3) din Cod nu este adecvată.

Metoda deductivă (preț unitar)

Prevederi din UCC și UCC IA	Note
Art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod Art. 142 din UCC IA/ art. 82 din Cod	1. În art. 142 alin. (5) lit. (a) din UCC IA/ art. 82 alin. (5) lit. a) din Cod cuvintele "beneficiile și cheltuielile generale", ar trebui să fie considerate ca un tot întreg. Cifra în scopul acestei deduceri ar trebui să fie determinată pe bază de informații furnizate de declarant, în afara cazului în care cifrele acestuia sunt incompatibile cu cele obținute din vânzările în Uniune ale mărfurilor importate de aceeași clasă sau tip. Atunci când cifrele declarantului sunt incompatibile cu aceste ultime cifre, suma pentru profit și cheltuieli generale poate fi stabilită pe baza unor informații relevante, altele decât cele furnizate de declarant. 2. Pentru a determina comisioanele sau beneficiile și cheltuielile generale obișnuite conform acestei prevederi, problema de a ști dacă unele mărfuri sunt de aceeași natură sau de același fel cu alte mărfuri trebuie să fie rezolvată, caz cu caz, ținând seama de circumstanțe. Ar trebui să se procedeze la o examinare a vânzărilor, în țara de import, a grupei sau gamei celei mai restrânse de mărfuri importate de aceeași natură sau de același fel cuprinzând mărfurile de evaluat și pentru care informațiile necesare pot fi furnizate. În sensul acestei prevederi "mărfurile de aceeași natură sau de același fel" înglobează mărfurile importate din aceeași țară ca și mărfurile de evaluat, precum și mărfurile importate din alte țări. 3. Atunci când se utilizează această metoda de evaluare, deducerile operate pentru a ține seama de valoarea adăugată prin prelucrare sau transformare ulterioară se vor baza pe date obiective și cuantificabile relativ la costul acestei lucrări. Calculele se vor efectua pe baza formulelor, rețetelor și metodelor de calcul admise în ramura de producție și pe baza altor practici în această ramură. 4. Această metoda de evaluare nu va fi în mod normal aplicabilă atunci când, ca urmare a lucrării sau transformării ulterioare, mărfurile importate și-au pierdut identitatea. Totuși, pot exista și cazuri în care, cu toate că mărfurile importate și-au pierdut identitatea, valoarea adăugată prin prelucrare sau transformare poate fi determinată cu precizie fără dificultate excesivă. Pe de altă parte, pot să existe cazuri în care mărfurile importate își păstrează identitatea, dar constituie un element atât de minor al mărfurilor vândute în Uniune încât recurgerea la această metodă de evaluare ar fi nejustificată. Date fiind considerațiile precedente, situațiile de acest tip trebuie să fie examinate caz cu caz.

Art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod
Art. 142 din UCC IA/ art. 82 din Cod

1. Ca exemplu al noțiunii de „cantitatea cea mai mare totalizată”, mărfurile sunt vândute dintr-un catalog de prețuri care acordă prețuri unitare mai favorabile pentru achizițiile făcute în cantități mai mari.

Cantitate de vânzare	Preț unitar	Număr de vânzări	Cantitate totală vândută la fiecare preț
De la 1 la 10 unități	100	10 vânzări de 5 unități 5 vânzări de 3 unități	65
De la 11 la 25 unități	95	5 vânzări de 11 unități	55
Peste 25 unități	90	1 vânzare de 30 unități 1 vânzare de 50 unități	80

Cel mai mare număr de unități vândute la un preț dat este de 80; în consecință, prețul unitar corespunzând vânzărilor totalizând cantitatea cea mai ridicată este de 90.

2. Un alt exemplu: au loc două vânzări. În prima, 500 unități sunt vândute la prețul de 95 unități monetare fiecare. În a doua, 400 unități sunt vândute la prețul de 90 unități monetare fiecare. În acest exemplu, cel mai mare număr de unități vândute la un preț dat este de 500; în consecință, prețul unitar corespunzător vânzării care totalizează cantitatea cea mai ridicată este de 95.

3. Al treilea exemplu: în situația următoare, diverse cantități sunt vândute la prețuri diferite:

a) Vânzări

Cantitate la fiecare vânzare	Preț unitar
40 unități	100
30 unități	90
15 unități	100
50 unități	95
25 unități	105
35 unități	90
5 unități	100

b) Totaluri

Cantități total vândute	Preț unitar

	65	90
	50	95
	60	100
	25	105
	În acest exemplu, numărul cel mai mare de unități vândute la un preț dat este de 65; în consecință, prețul unitar corespunzător vânzărilor totalizând cantitatea cea mai ridicată este de 90.	

Metoda valorii calculate	
Prevederi din UCC și UCC IA	Note
Art. 74 alin. (2) lit. (d) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 4) din Cod Art. 143 din UCC IA/ art. 83 din Cod	1. Ca regulă generală, valoarea în vamă este determinată, în virtutea acestor prevederi, pe baza informațiilor imediat disponibile în Uniune. Totuși, în scopul determinării unei valori calculate, ar putea fi necesar să se examineze costurile de producție ale mărfurilor de evaluat și alte informații care ar trebui obținute din afara Uniunii. În afară de aceasta, în majoritatea cazurilor, producătorul mărfurilor nu este supus jurisdicției autorităților Statului Membru. Utilizarea metodei valorii calculate va fi în general limitată la cazul în care cumpărătorul și vânzătorul sunt legași și la cazul în care producătorul este dispus să comunice datele necesare pentru stabilirea costurilor către autoritățile țării de import și să acorde facilități pentru orice verificări ulterioare care ar putea fi necesare. 2. "Costul sau valoarea", prevăzute la art. 74 alin. (2) lit. (d)/ art. 80 alin. (3) pct. 4) din Cod, prima liniuță, vor fi determinate pe baza informațiilor privind producția de mărfuri de evaluat care vor fi furnizate de producător sau în numele său. La bază va sta contabilitatea comercială a producătorului, cu condiția ca această contabilitate să fie compatibilă cu principiile de contabilitate general admise care sunt aplicate în țara de producție a mărfurilor. 3. "Nivelul beneficiilor și cheltuielilor generale", prevăzute la art. 74 alin. (2) lit. (d)/ art. 80 alin. (3) pct. 4) din Cod, a doua liniuță, va trebui să fie determinat pe baza informațiilor furnizate de producător sau în numele său, dacă cifrele pe care acesta le comunică nu sunt incompatibile cu cele care corespund normal vânzărilor de mărfuri de aceeași natură sau de același fel cu mărfurile de evaluat, realizate de producătorii țării de export pentru export, cu destinația țării de import. 4. Costul sau valoarea nici unui dintre elementele prevăzute în acest articol nu va trebui să fie socotit de două ori în determinarea valorii calculate. 5. Este de subliniat, în această privință, că "totalul beneficiilor și cheltuielilor generale" trebuie să fie considerate ca un tot. Rezultă că, dacă într-un caz special beneficiul producătorului este scăzut și cheltuielile sale generale ridicate, beneficiul său și cheltuielile sale generale luate în ansamblu vor putea fi compatibile cu cele care corespund normal vânzărilor de mărfuri de aceeași natură și același fel. Astfel vor putea fi cazuri, de exemplu, când se lansează un produs în Uniune și producătorul se mulțumește cu un beneficiu nul sau scăzut pentru a contrabalansa cheltuielile generale ridicate aferente

lansării. Atunci când producătorul poate demonstra că datorită circumstanțelor comerciale speciale el realizează un beneficiu scăzut asupra vânzărilor mărfurilor importate, cifrele beneficiilor sale efective vor trebui să fie în considerație cu condiția ca el să justifice prin motive comerciale valabile și ca politica sa de prețuri să reflecte politica de preț obișnuită în ramura producției respective. Astfel, va putea fi cazul, de exemplu, când producătorii au fost constrânși să scadă temporar prețurile lor datorită unei diminuări neprevăzute a cererii sau când vând mărfuri pentru a completa o gamă de mărfuri produse în țara de import și pentru care ei se mulțumesc cu un beneficiu scăzut în scopul menținerii competitivității lor. Atunci când cifrele beneficiilor și cheltuielilor generale furnizate de producător nu sunt compatibile cu cele care corespund vânzărilor de mărfuri de aceeași natură și același fel cu mărfurile de evaluat, realizate de producătorii din țara de export pentru exportul cu destinația țării de import, nivelul beneficiilor și cheltuielilor generale va putea să fie bazat pe informații corespunzătoare altele decât cele care vor fi fost furnizate de către producătorul mărfurilor sau în numele său.

6. Pentru a determina dacă anumite mărfuri sunt "de aceeași natură sau de același fel" cu alte mărfuri, va trebui să se procedeze de la caz la caz, ținându-se seama de circumstanțe. Pentru a determina beneficiile și cheltuielile generale obișnuite conform prevederilor art. 74 alin. (2) lit. (d)/ art. 80 alin. (3) pct. 4) din Cod, va trebui să se procedeze la examinarea vânzărilor pentru export cu destinația țării de import, din grupa sau din gama de mărfuri cea mai restrânsă, cuprinzând mărfurile de evaluat și pentru care informațiile necesare pot fi furnizate. În sensul art. 74 alin. (2) lit. (d)/ art. 80 alin. (3) pct. 4) din Cod , "mărfurile de aceeași natură sau de același fel" trebuie să provină din aceeași țară ca și mărfurile de evaluat.

Metoda determinării valorii în vamă pe baza datelor disponibile (fall-back)

Prevederi din UCC și UCC IA	Note
Art. 74 alin. (3) din UCC/ art. 80 alin. (4) din Cod Art. 144 din UCC IA/ art. 84 din Cod	1. Valorile în vamă determinate prin aplicarea prevederilor art. 74 alin. (3) din UCC/ art. 80 alin. (4) din Cod vor trebui să se bazeze, în cea mai mare măsură posibilă, pe valorile în vamă determinate anterior. 2. Metodele de evaluare în virtutea art. 74 alin. (3) din UCC/ art. 80 alin. (4) din Cod ar trebui să fie acelea prevăzute la art. 70 și 74 alin. (1) și (2) din UCC/ art. 72 și 80 alin. (1)-(3) din Cod, dar o flexibilitate rezonabilă în aplicarea acestor metode ar fi conformă obiectivelor și prevederilor art. 74 alin. (3) din UCC/ art. 80 alin. (4) din Cod. 3. Câteva exemple de flexibilitate rezonabilă sunt după cum urmează: a) <i>Mărfuri identice</i> - prevederea conform căreia mărfurile identice ar trebui să fie exportate, în același moment sau foarte aproape de momentul exportului mărfurilor de evaluat, ar putea fi interpretată cu flexibilitate; mărfurile identice importate, produse într-o altă țară decât țara de export a mărfurilor de evaluat, vor putea servi drept bază pentru evaluarea în vamă; s-ar putea utiliza valorile în vamă ale mărfurilor identice importate, determinate prin aplicarea prevederilor art. 74 alin. (2) lit. (c) și (d) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) și 4) din Cod; b) <i>Mărfuri similare</i> - prevederea conform căreia mărfurile similare ar trebui să fie exportate în același moment sau foarte aproape de momentul în care sunt exportate mărfurile de evaluat ar putea fi interpretată cu flexibilitate; mărfurile similare importate, produse într-o altă țară decât țara de export a mărfurilor de evaluat, ar putea furniza baza evaluării în vamă; s-ar putea utiliza valorile în vamă ale mărfurilor similare importate, determinate deja prin aplicarea prevederilor art. 74 alin. (2) lit. (c) și (d) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) și 4) din Cod; c) <i>Metoda deductivă</i> - prevederea conform căreia mărfurile vor trebui să fie vândute "în starea în care ele sunt importate", care figurează la art. 142 alin. (1) din UCC IA/ art. 82 alin. (1) din Cod, ar putea fi interpretată cu flexibilitate; termenul de "90 de zile" ar putea fi aplicat cu flexibilitate.

SECȚIUNEA C: COMENTARIILE COMITETULUI CODULUI VAMAL ȘI GRUPULUI DE EXPERTI VAMALI (Secția valoarea în vamă)

Notă: Instrumentele acestei secțiuni nu constituie acte cu caracter obligatoriu din punct de vedere legal și au un caracter explicativ. Scopul acestora este de a asigura o înțelegere comună atât pentru autoritățile vamale, cât și pentru operatorii economici și de a oferi instrumente care să faciliteze aplicarea corectă și armonizată de către statele membre.

Prevederile legale ale legislației vamale prevalează asupra conținutului acestor instrumente și trebuie întotdeauna consultate. Textele autentice ale prevederilor legale ale UE sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Comentariul nr. 1: Aplicarea art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale

Introducere

1. Aplicarea practică a prevederilor de mai sus ar trebui să fie uniformă în întreaga Uniune. Acest comentariu a fost scris, prin urmare, pentru a oferi ghidaj în interpretarea acestor prevederi.

Baza legală

2. Art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod se aplică în cazurile în care:
  - valoarea în vamă a mărfurilor importate este determinată în conformitate cu art. 70 din Regulamentul respectiv/ art. 72 din Cod, chiar dacă contractul este doar pentru prelucrarea sau transformarea mărfurilor și
  - cumpărătorul mărfurilor importate a furnizat anumite mărfuri sau servicii (denumite mai jos „asistență”) gratuit sau la un cost redus, pentru utilizare în legătură cu producția și vânzarea pentru export a acelor mărfuri importate.

Țara din care este furnizată asistența

3. Țara din care este furnizată asistența nu este relevantă în determinarea dacă anumite mărfuri sau servicii cad sub incidența art. 71 alin. (1) lit. (b)/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod. De exemplu, mărfurile în cauză pot fi, înainte de a fi furnizate producătorului, prezente fizic în țara în care sunt produse mărfurile importate; alternativ, ele pot să fi fost transportate la producător dintr-o altă țară terță sau chiar din Uniune. Totuși, în conformitate cu prevederile art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv)/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Cod, valoarea activităților de inginerie și de dezvoltare, artă, design, planuri și schițe furnizate pentru producția mărfurilor nu poate fi adăugată conform art. 71 alin. (1) lit. (b)/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod dacă lucrările respective au fost realizate în Uniune.

Transport și costuri asociate

5. În conformitate cu art. 135 din UCC IA/ pct. 71-76 din Regulament, valoarea unei asistențe este fie costul de achiziție a acesteia, sau costul de producere a acesteia, după caz. Nu există o prevedere specifică referitoare la tratamentul costurilor de livrare a asistențelor către producătorul mărfurilor importate. Următoarele sunt considerate costuri de livrare ale asistențelor:
  - costul transportului și al asigurării;
  - costul încărcării, descărcării și manipulării.
6. Prin urmare, în determinarea unei valori conform art. 71 alin. (1) lit. (b)/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod, costurile de livrare ale asistențelor către producătorul mărfurilor importate nu trebuie adăugate la costul achiziției sau costul producerii acelor asistențe. Totuși, acestea ar face parte din acea valoare în măsura în care, în cazul achiziției, sunt incluse în preț.

Exemplul 1: Compania A din UE comandă fabricarea cămășilor de la Compania B din țara terță X. A furnizează gratuit lui B țesătura și nasturii din care urmează a fi fabricate cămășile. A cumpără țesătura de la compania C din țara terță Y, la condiția de livrare „CIF port de descărcare” în țara X. A produce

nasturii în propria sa fabrică din țara terță Z. Atât țesătura, cât și nasturii constituie asistențe conform art. 71 alin. (1) lit. (b)/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod. Valoarea țesăturii pentru scopurile acestei prevederi este prețul CIF portul de descărcare. Valoarea nasturilor este doar costul producției acestora; nu include niciun fel de taxe de livrare.

Suma de inclus în valoarea în vamă

7. În conformitate cu art. 71 alin. (1) lit. (b)/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod, suma valorii unei asistențe care trebuie inclusă în valoarea în vamă a mărfurilor importate este influențată de doi factori:
- necesitatea unei repartizări,
  - măsura în care această valoare nu a fost inclusă în prețul mărfurilor importate.
8. Contractul pentru livrarea mărfurilor importate și factura relevantă pot indica măsura în care valoarea oricărei asistențe nu este inclusă în prețul mărfurilor importate. Suma valorii care nu este astfel inclusă trebuie declarată autorităților vamale și trebuie să facă parte din valoarea în vamă. Pentru a determina această sumă, este necesar să se cunoască și valoarea totală a asistenței și cum este aceasta repartizată.

Exemplul 2: Compania A din Uniune importă cămăși făcute la comandă din materialele proprii ale lui A de către compania B din țara terță X. Contractul indică faptul că materialele sunt furnizate de A către B la 40% din costul pentru A. Factura de la B către A indică o sumă pentru „fabricarea și furnizarea cămășilor”. Se poate presupune că 40% din costul materialelor face parte din suma facturată de B către A. Valoarea materialelor în scopul art. 71 alin. (1) lit. (b)/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod este costul lor total. Suma acelei valori care nu este inclusă în prețul mărfurilor importate reprezintă 60% din costul total al asistenței. Prin urmare, suma valorii asistenței care urmează a fi inclusă în valoarea în vamă a cămășilor este ultima sumă menționată.

Exemplul 3: Compania A menționată mai sus comandă fabricarea jachetelor de la compania B menționată anterior. B procură materialele componente pentru jachete, dar A cumpără modelele pentru jachete de la o companie de design din țara terță Z și le furnizează gratuit lui B. Factura de la B către A indică o sumă pentru „fabricarea și furnizarea jachetelor”. Valoarea designului nu a fost inclusă în niciun fel în prețul mărfurilor importate. Prin urmare, suma valorii asistenței, în scopul art. 71 alin. (1) lit. (b)/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod, care trebuie inclusă în valoarea în vamă a jachetelor, este întreaga sumă pentru modelele respective.

Notă: A se vedea și Cazul C-116/89 a Curții Europene de Justiție.

Comentariul nr. 2: Aplicarea art. 132 din UCC IA/ pct. 66 din Regulament

Introducere

1. Art. 132 din UCC IA/ pct. 66 din Regulament stabilește tratamentul aplicabil în cazul în care mărfurile sunt deteriorate sau defecte la momentul importului.
2. Conform art. 132/ pct. 66 din Regulament, regulile de evaluare în vamă permit în mod expres ca natura defectuoasă a mărfurilor să fie luată în considerare, prin acceptarea unui ajustări a prețului plătit sau de plătit pentru mărfuri, cu condiția ca ajustarea să fie făcută integral în conformitate cu termenii contractului de vânzare încheiat înainte de acceptarea declarației vamale sau conform unei obligații legale aplicabile mărfurilor, și să fie realizată exclusiv în scopul luării în considerare a naturii defectuoase a mărfurilor. În acest scop, contractul de vânzare trebuie să conțină o clauză care să permită posibilitatea ajustării prețului.
3. Mărfurile defecte trebuie să fie acoperite de prevederi clare și precise privind garanția, care sunt menționate și în clauza referitoare la posibilitatea ajustării prețului. Detaliile privind prevederile garanției pot fi de asemenea stipulate într-un document separat, cu condiția ca acesta să fie legat de contractul de vânzare și ca ambele documente să facă parte din tranzacția comercială relevantă între cumpărător și vânzător.
4. Ajustarea prețului trebuie să conducă la o regularizare financiară între cumpărător și vânzător, într-un mod care să stabilească faptul că prețul inițial al bunurilor a fost ajustat conform contractului relevant sau în conformitate cu o obligație legală aplicabilă mărfurilor respective. Acest lucru exclude formele de compensare indirectă sau amânată, de exemplu, plăți către terți sau mărfuri de schimb care nu pot fi considerate forme acceptabile de ajustare a prețului.

Natura mărfurilor defecte

5. UCC conține deja prevederi referitoare la mărfurile defecte. Art. 132 din UCC IA/ pct. 66 din Regulament nu oferă o definiție specială a ceea ce constituie mărfuri defecte. Starea defectuoasă (și, după caz, starea de non-defectuozitate) a mărfurilor este determinată pe baza standardelor sau criteriilor definite, cu referire la acordul relevant de vânzare și garanție. Importatorul are obligația de a demonstra autorităților vamale că mărfurile importate erau defecte la momentul relevant pentru evaluarea în scopuri vamale.
7. Art. 132 lit. (b)/ pct. 66, sbpc. 2) din Regulament prevede că mărfurile trebuie să fie acoperite de o garanție care oferă asigurări privind natura mărfurilor importate. Mărfurile vândute fără garanție nu intră sub incidența acestei prevederi. Mărfurile vândute cu asigurarea privind comercializarea lor, sau mărfurile vândute cu condiția unor variații ale indicatorilor relevanți (de exemplu: calitate, dimensiune uniformă, prospețime) nu sunt acoperite. Din motivele de mai sus, se așteaptă ca mărfurile agricole să nu fie în general incluse sub incidența acestei prevederi.

Ajustarea prețului

8. Fără a aduce atingere situației reglementate de modificarea privind mărfurile defecte, art. 132/ pct. 66 din Regulament nu indică altfel că există o bază legală pentru acceptarea mecanismelor de revizuire a prețului.

Studiu de caz A: Valoarea de tranzacție într-o situație de garanție

Fapte

1. Producătorul M dintr-o țară terță vinde vehicule motorizate unui distribuitor independent D din Uniune. Firma D revinde vehiculele printr-o rețea de dealeri locali către clienții finali.
2. Există un acord de vânzare și distribuție între M și D. Acest acord de vânzare include prevederi referitoare la garanții. Fiecare vehicul motorizat importat primește un număr de identificare propriu. M oferă o garanție pentru kilometraj pentru toate vehiculele noi. Garanția este valabilă de la data înmatriculării vehiculului.
3. Conform acestui aranjament de vânzare și garanție, M acceptă că, în cazul în care, într-un interval de până la 100.000 km, se constată² defecte cauzate de materiale sau erori de fabricație, M este în încălcare a contractului și va compensa D pentru repararea defectelor prin ajustarea prețului inițial plătit.
4. Procedura de revendicare a garanției este următoarea:
  - clientul descoperă o defecțiune și returnează vehiculul dealerului pentru reparație.
  - dealerul remediază defecțiunea, returnează vehiculul clientului și pregătește o cerere de garanție pe baza costurilor suportate.
  - dealerul trimite cererea către D pentru procesare.
  - D verifică validitatea cererii și, în cazul în care defecțiunea se referă, de exemplu, la un defect de fabricație, D îl informează pe M că este necesară o ajustare.
  - M verifică validitatea cererii și, în cazul în care M constată că defecțiunea este legată de un defect de fabricație, compensează D pentru costul remedierii defectului prin ajustarea prețului inițial plătit.
5. D, ca importator al vehiculului defect, depune o cerere la organul vamal pentru rambursarea taxelor pentru ajustarea prețului care a fost efectuată într-o perioadă de trei ani de la data la care datoria vamală a fost comunicată debitorului. Organul vamal verifică că există o traiectorie de audit clară și validează documentele relevante ale cererilor de garanție. În mod special, organul vamal examinează dovezile care arată că defecțiunea remediată provine dintr-un defect de fabricație. De asemenea, se confirmă că suma plătită de M se referă la costul remedierii defectului găsit în vehiculul importat pentru care s-a solicitat rambursarea taxei.

Întrebare

6. Pot autoritățile vamale să stabilească faptul că ajustarea prețului poate fi luată în considerare pentru determinarea valorii în vamă în conformitate cu art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod și art. 132 din UCC IA/ pct. 66 din Regulament?

Concluzie

7. Părțile implicate în vânzarea care servește drept bază pentru evaluarea în vamă au stabilit prețul total plătit pentru mărfuri pe baza condiției că mărfurile ar fi garantate. În aranjamentele contractuale care reglementează vânzarea mărfurilor există dispoziții care specifică faptul că mărfurile sunt de o calitate specifică (în conformitate cu normele tehnice convenite). Aceasta reprezintă o condiție a vânzării.

---

² Defectele vor fi stabilite pe baza specificațiilor producătorului și a normelor tehnice stipulate în documentația relevantă de garanție.

8. Vânzătorul și cumpărătorul mărfurilor au stabilit că vehiculul importat a fost, la intrarea pentru libera circulație, defect din cauza unei erori la etapa de fabricație. Următoarele au fost demonstrate spre satisfacția autorităților vamale:
- (i) cerințele contractuale necesare,
  - (ii) existența și acceptarea defectului de fabricație,
  - (iii) corectarea defectului de fabricație,
  - (iv) ajustarea prețului într-o perioadă de trei ani de la data la care datoria vamală a fost notificată debitorului.
9. Producătorul a:
- a) acceptat și confirmat existența defectului de fabricație,
  - b) luat măsurile corective necesare și
  - c) ajustat prețul plătit, conform contractului.
10. Astfel, organul vamal ar putea stabili că ajustarea prețului poate fi luată în considerare pentru determinarea valorii în vamă în conformitate cu art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod și art. 132 din UCC IA/ pct. 66 din Regulament.

Studiu de caz B: Valoarea de tranzacție într-o situație de garanție (rechemări)

Fapte

1. Producătorul M dintr-o țară terță vinde vehicule motorizate unui importator D din Uniune.
2. Există un acord de vânzare și distribuție între M și D. Acest acord include dispoziții referitoare la garanții. Fiecărui vehicul importat i se alocă un număr de identificare propriu. M oferă o garanție de kilometraj pentru toate vehiculele noi. Garanția este valabilă de la data înregistrării vehiculului.
3. În cadrul acestei înțelegeri de vânzare și garanție, M acceptă că, în cazul în care, într-un interval de până la 100.000 km, se constată³ defecte din cauza materialelor, fabricării sau a viciilor de design, M se află în încălcare a contractului și va compensa lui D remedierea defectelor prin ajustarea prețului plătit inițial.
4. Procedura pentru revendicarea garanției este următoarea:
  - Când se descoperă o defecțiune, D o remediază și pregătește o revendicare a garanției pe baza costurilor suportate.
  - În cazul în care defectul se referă, de exemplu, la o defecțiune de fabricație, D îl informează pe M că este necesară o ajustare.
  - M verifică dacă revendicarea este validă și, în cazul în care M este convins că defectul se datorează unei defecțiuni de fabricație, compensează lui D costurile de remediere a defectului prin ajustarea prețului plătit inițial.
5. Producătorul M descoperă că, sub anumite condiții de operare, componentele din sistemul de suspensie al anumitor vehicule nu funcționează într-un mod fiabil și acest lucru ar putea prezenta riscuri referitoare la siguranța rutieră a vehiculului. Prin urmare, M cere proprietarilor tuturor vehiculelor să le returneze (rechemare) la punctul de achiziție pentru examinare și eventuală ajustare, ca măsură de precauție.

---

³ Defectele trebuie stabilite pe baza specificațiilor producătorului și a normelor tehnice prevăzute în documentația relevantă de garanție.

Această situație este atribuită unor aspecte ale concepției și designului vehiculului.

Întrebare

6. Pot autoritățile vamale să stabilească faptul că ajustarea prețului poate fi luată în considerare pentru determinarea valorii în vamă în conformitate cu art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod și art. 132 din UCC IA/ pct. 66 din Regulament?

Concluzie

7. Părțile implicate în vânzarea care servește drept bază pentru evaluarea în vamă au stabilit prețul total plătit pentru mărfuri pe baza condiției că mărfurile ar fi garantate. În aranjamentele contractuale care reglementează vânzarea mărfurilor există dispoziții care specifică faptul că mărfurile sunt de o calitate specifică (în conformitate cu normele tehnice convenite). Aceasta reprezintă o condiție a vânzării.
8. Vânzătorul și cumpărătorul mărfurilor au stabilit că, la intrarea pentru liberă circulație, exista un risc legat de fabricație referitor la sistemul de suspensie al anumitor vehicule, care ar putea duce la defectarea mărfurilor în utilizare⁴.

Următoarele au fost demonstrate spre satisfacția autorităților vamale:

- (i) cerințele contractuale necesare,
  - (ii) existența și acceptarea riscului legat de fabricație care ar putea cauza defectarea mărfurilor în utilizare,
  - (iii) corectarea riscului legat de fabricație,
  - (iv) o ajustare a prețului într-o perioadă de trei ani de la data la care datoria vamală a fost notificată debitorului.
9. Producătorul a:
- a) acceptat și confirmat existența riscului legat de fabricație,
  - b) luat măsurile corective necesare, și
  - c) ajustat prețul plătit, în conformitate cu contractul.
10. Astfel, organul vamal ar putea stabili că ajustarea prețului poate fi luată în considerare pentru determinarea valorii în vamă în conformitate cu art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod și art. 132 din UCC IA/ pct. 66 din Regulament.

---

⁴ A se vedea hotărârea emisă în cazul X BV v Staatssecretaris van Financiën (C-661/15).

Comentariul nr. 3: Incidența redevențelor și a taxelor de licență asupra valorii în vamă

Introducere

1. Aplicarea practică a principiilor prevăzute în legislația Uniunii, care reglementează includerea sumelor plătite drept redevențe și taxe de licență în valoarea în vamă a mărfurilor importate, trebuie să fie uniformă în întreaga Uniune. Acest Comentariu al Comitetului pentru Evaluarea Vamală a fost elaborat pentru a oferi unele îndrumări generale referitor la acest subiect.
2. Prevederile legale ale Uniunii referitoare la incidența redevențelor și taxelor de licență în valoarea în vamă sunt:
  - Art. 71 alin. (1) lit. (c), Art. 71 alin. (2) și Art. 72 lit. (d) și (g) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3), art. 74 alin. (2) și art. 75 pct. 4) și pct. 7) din Cod;
  - Art. 136 din UCC.

Plata redevențelor sau taxelor de licență

3. De obicei, plățile pentru redevențe sau taxe de licență se efectuează sub formă de rate repetate (de exemplu, lunar, trimestrial, anual). Uneori, plata poate fi sub formă de o sumă forfetară unică sau chiar o sumă inițială (denumită frecvent „taxă pentru divulgare”), urmată de rate repetate ulterior. Ratele sunt de obicei calculate ca un procentaj din veniturile obținute din vânzarea mărfurilor licențiate.
4. O definiție a „know-how-ului” este reprodusă în paragraful 12 al Comentariului OECD la Articolul 12 din Convenția Model OECD privind dubla impunere a veniturilor și capitalului (Convenția din 1977), după cum urmează:

„Toate informațiile tehnice nedivulgate, indiferent dacă pot fi sau nu brevetate, care sunt necesare pentru reproducerea industrială a unui produs sau proces, direct și în aceleași condiții; având în vedere că derivă din experiență, know-how-ul reprezintă ceea ce un producător nu poate cunoaște doar prin examinarea produsului și prin simpla cunoaștere a progreselor tehnice.”

Drepturi și know-how

5. Necesitatea de a examina impactul redevențelor și taxelor de licență asupra valorii în vamă devine evidentă atunci când mărfurile importate sunt ele înșăși obiectul acordului de licență (adică sunt produsul licențiat). Totuși, această necesitate există și atunci când mărfurile importate sunt ingrediente sau componente ale produsului licențiat sau atunci când mărfurile importate (de exemplu, echipamente de producție specializate sau instalații industriale) produc sau fabrică produse licențiate.
6. „Know-how”-ul furnizat în cadrul unui acord de licență va implica adesea furnizarea de desene, rețete, formule și instrucțiuni de bază privind utilizarea produsului licențiat. Atunci când un astfel de „know-how” se aplică mărfurilor importate, orice plată pentru redevență sau taxă de licență va trebui să fie luată în considerare pentru includerea în valoarea în vamă. Totuși, unele acorduri de licență (de exemplu, în domeniul „francizării”) implică furnizarea de servicii, cum ar fi instruirea personalului licențiatului în fabricarea produsului licențiat sau în utilizarea echipamentului/instalațiilor. Asistența tehnică în domenii precum managementul, administrarea, marketingul, contabilitatea etc. poate fi, de

asemenea, implicată. În astfel de cazuri, plata redevenței sau taxei de licență pentru aceste servicii nu ar fi eligibilă pentru includerea în valoarea în vamă.

7. În multe cazuri, examinarea acordurilor de licență și a contractelor de vânzare va arăta că doar o parte din plata redevenței ar putea fi supusă taxei vamale. Atunci când, în cadrul unui acord de licență, beneficiile acordate sunt un amestec de elemente potențial supuse taxei și elemente care nu sunt supuse taxei, dar licențiatul nu beneficiază de elementele care nu sunt supuse taxei, poate fi totuși adecvat să se considere întreaga plată a redevenței sau a taxei de licență ca fiind eligibilă pentru includerea în valoarea în vamă.

Redevențele și taxele de licență legate de mărfurile care urmează a fi evaluate

8. În determinarea dacă o redevență se referă la mărfurile care urmează a fi evaluate, problema esențială nu este modul în care este calculată redevența, ci de ce este plătită, adică ce primește efectiv licențiatul în schimbul plății. Astfel, în cazul unui component sau ingredient importat al produsului licențiat, sau în cazul unor echipamente de producție sau instalații importate, o plată de redevență bazată pe realizarea vânzării produsului licențiat poate să se refere, parțial, complet sau deloc la mărfurile importate.

Redevențele și taxele de licență plătite ca o condiție de vânzare a mărfurilor care urmează a fi evaluate

9. Atunci când mărfurile sunt cumpărate de la o persoană și o redevență sau taxă de licență este plătită către o altă persoană, plata poate fi totuși considerată o condiție de vânzare a mărfurilor. Vânzătorul, sau o persoană legată de acesta, poate fi considerat că solicită cumpărătorului să facă această plată atunci când, de exemplu, într-un grup multinațional mărfurile sunt cumpărate de la un membru al grupului, iar redevența trebuie plătită către un alt membru al aceluiași grup. De asemenea, același principiu s-ar aplica atunci când vânzătorul este un licențiat al beneficiarului redevenței și acesta din urmă controlează condițiile vânzării.

Calcularea sumei care trebuie adăugată la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru a reprezenta redevența sau taxa de licență (art. 71 alin. (2) din UCC/ art. 74 alin. (2) din Cod)

10. În general, redevențele și taxele de licență sunt calculate după importarea mărfurilor care urmează a fi evaluate. În astfel de cazuri, evaluarea finală poate fi amânată. O ajustare generală poate fi determinată pe baza rezultatelor dintr-o perioadă reprezentativă și actualizată periodic. Aceasta este o chestiune care trebuie convenită între importatori și autoritățile vamale.
11. Atunci când doar o parte din plata redevenței este considerată a fi inclusă în valoarea în vamă, consultarea între importator și autoritățile vamale este deosebit de dorită.
12. De multe ori, baza pentru împărțirea plății totale în elemente supuse și nesupuse taxei vamale poate fi găsită chiar în acordul de licență, atunci când, de exemplu, o redevență totală de 7% poate fi specificată ca reprezentând 3% pentru drepturi de brevet, 2% pentru know-how-ul de marketing și 2% pentru utilizarea mărcii comerciale. De cele mai multe ori, însă, baza pentru împărțire nu poate fi găsită în acest mod. Valoarea respectivă a drepturilor și know-how-ului poate fi uneori stabilită prin evaluarea măsurii în care know-how-ul este transferat sau utilizat și deducerea acelei sume din redevența totală plătită sau datorată.

13. De asemenea, la cererea comună a importatorului și a autorităților vamale, licențiatorul însuși poate fi adesea dispus să indice o împărțire corespunzătoare bazată pe propriile sale calcule.
14. În plus, inspecția corespondenței dintre licențiator și licențiat, rapoartele interne ale negocierilor care au precedat întocmirea acordului de licență sau discuțiile cu unul dintre negociatorii acordului de licență vor oferi frecvent bazele pentru împărțire atunci când, la prima vedere, împărțirea nu ar părea posibilă.

Excepții

15. Conform art. 72 lit. (d) și (g) din UCC/ art. 75 pct. 4) și 7) din Cod, redevențele și taxele de licență nu trebuie adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit atunci când acestea reprezintă:
  - (a) taxe pentru dreptul de a reproduce mărfurile importate în Uniune; sau
  - (b) plăți efectuate de cumpărător pentru dreptul de a distribui sau revinde mărfurile importate, dacă aceste plăți nu sunt o condiție a vânzării pentru exportul către Uniune a mărfurilor.

Comentariul nr. 4: Cursul de schimb care trebuie utilizat la determinarea valorii în vamă

Regulile privind cursul de schimb care trebuie utilizat pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate sunt stabilite în art. 146 din UCC IA/ art. 49 din Cod. Acestea pun în aplicare principiile de bază stabilite în art. 53 din UCC/ art. 49 din Cod.

Cursul de schimb care trebuie utilizat:

- este publicat și/sau pus la dispoziție de autoritățile competente ale statelor membre; și
- se aplică pe o perioadă fixă.

Cursul de schimb utilizat pentru determinarea valorii în vamă este fixat lunar și rămâne neschimbat pe toată durata lunii următoare.

Prevederile art. 146 din UCC IA/ art. 49 din Cod sunt comentate mai jos:

Paragraful 2

Cursul de schimb înregistrat pe piețele de schimb în penultima miercuri devine cursul care trebuie utilizat în luna calendaristică următoare. Acest curs trebuie publicat în ziua în care este înregistrat.

Paragraful 4

Această prevedere se referă la situația în care un curs de schimb nu este publicat în penultima miercuri a unei luni date (fie pentru toate valutele, fie pentru anumite valute).

Absența unei publicații poate apărea din motive precum închiderea piețelor de schimb într-o zi de sărbătoare publică sau suspendarea tranzacțiilor în așteptarea realinierii oficiale a valutei. O suspendare ar putea avea loc, de exemplu, dacă guvernul unei țări terțe intenționează să realinieze moneda și solicită suspendarea tranzacțiilor în acea monedă la nivel mondial pe o perioadă fixă de zile.

Exemplu de aplicare a art. 146 alin. (4) din UCC IA

Recursul la utilizarea celui mai recent curs publicat s-ar aplica atunci când piețele sunt închise într-o miercuri și, prin urmare, nu sunt înregistrate cursuri pentru acea zi. De exemplu, dacă 24 decembrie este o miercuri și piețele sunt închise de sâmbătă 20 decembrie până joi 1 ianuarie inclusiv, atunci cursurile înregistrate vineri 19 decembrie vor fi utilizate începând cu 1 ianuarie, conform art. 146 alin. (4) din UCC IA.

Comentariul nr. 5: Evaluarea anumitor elemente care trebuie incluse sau excluse din valoarea în vamă a mărfurilor importate

Introducere

1. Art. 71 și 72 din UCC specifică anumite elemente care trebuie incluse sau excluse din valoarea în vamă a mărfurilor importate. În vederea tratării egale a importatorilor în această privință, aplicarea practică a acestor dispoziții ar trebui să fie uniformă în întreaga Uniune. Scopul prezentului comentariu este de a oferi orientări cu privire la evaluarea practică a acestor elemente, fără a aduce atingere dispozițiilor specifice referitoare la unele dintre acestea (cum ar fi, de exemplu, art. 135 din UCC IA/ pct. 71-76 din Regulament și 136 din UCC IA/ pct. 77-81 din Regulament).
2. Astfel cum se prevede la art. 71 alin. (2) din UCC/ art. 72 alin. (2) din Cod, adăugările la prețul plătit sau de plătit se vor face numai pe baza unor date obiective și cuantificabile. Deși această cerință este stabilită în mod expres cu referire doar la adăugiri, ea trebuie considerată un principiu general de evaluare, aplicabil, prin urmare, și elementelor menționate la art. 72 din UCC/ art. 75 din Cod (elementele care trebuie excluse din valoarea în vamă).
3. Elementele menționate la art. 72 din UCC/ art. 75 din Cod sunt următoarele:
  - costul pentru transportul mărfurilor după intrarea lor pe teritoriul vamal al Uniunii
  - cheltuielile pentru construcție, montare, asamblare, întreținere sau asistență tehnică, întreprinse după intrarea pe teritoriul vamal al Uniunii
  - dobânzile în temeiul unui acord de finanțare încheiat de cumpărător și referitor la achiziționarea mărfurilor evaluate
  - cheltuielile pentru dreptul de reproducere a mărfurilor importate
  - comisioanele de cumpărare
  - taxele la import sau alte taxe de plătit în Uniune pentru importul sau vânzarea mărfurilor.

Unele dintre elementele enumerate mai sus fac, de asemenea, obiectul unor observații specifice la punctele 9-14.

Generalități

4. Pentru a îndeplini cerința existenței unor date obiective și cuantificabile pe baza cărora se efectuează adăugiri și/sau deduceri, este necesar ca valoarea acestor elemente să fie clar identificabilă și separată de prețul mărfurilor.
5. În acest scop, este necesar nu numai să se facă o mențiune în rubricile corespunzătoare din declarație (sau, în cazul în care se utilizează încă, din declarația pe valoare), ci și, după caz, să se stabilească natura elementului și valoarea sa în termeni monetari.
6. Orice tip de documentație comercială, inclusiv documentele cu valabilitate pe termen lung referitoare la mai multe operațiuni de import (de exemplu, contractul, factura pentru mărfuri sau factura pentru transport) referitoare la mărfurile evaluate poate, în principiu, să servească la stabilirea acestei

„naturi” și a acestei „valori”. În absența unei astfel de documentații comerciale, acest scop ar putea fi îndeplinit și în cazul costurilor de transport, dacă declarantul prezintă o declarație care face referire la un tabel de tarife de transport aplicat în mod normal pentru modul de transport în cauză și care arată modul în care s-a ajuns la această „valoare”. Dacă autoritățile vamale solicită acest lucru, declarantul poate fi obligat să prezinte tabelul menționat.

Cu toate acestea, autoritățile vamale au dreptul să verifice dacă „natura” și „valoarea” declarate nu sunt fictive. Această verificare ar fi deosebit de relevantă în cazurile în care deducerile solicitate se bazează exclusiv pe declarații întocmite de cumpărător, vânzător sau declarant.

7. Pentru a facilita evaluarea, declaranții ar trebui să ia măsuri prealabile pentru a avea la dispoziție, în momentul acceptării declarației vamale, documentele justificative menționate la punctul 6 de mai sus. Cu toate acestea, în cazul în care documentele necesare nu sunt disponibile în acel moment, autoritățile vamale pot acorda un termen, stabilit în special în conformitate cu dispozițiile privind declarațiile simplificate, pentru ca declarantul să obțină documentele în cauză și să le prezinte autorităților vamale.
8. În mod normal, condițiile menționate la punctele (4)-(7) de mai sus trebuie îndeplinite înainte de a se putea acorda o scutire la determinarea valorii în vamă.

Drepturi de import și alte taxe

9. Conceptul de separare a indicării sumelor care trebuie deduse în ceea ce privește drepturile de import și alte taxe plătibile ca urmare a importului sau vânzării mărfurilor a fost prezentat într-un aviz consultativ al Comitetului tehnic de evaluare în vamă al OMV. În acesta se precizează că drepturile de import și taxele unei țări de import nu fac parte din valoarea în vamă, în măsura în care, prin natura lor, acestea se disting de prețul efectiv plătit sau de plătit. Acestea sunt, de fapt, o chestiune de interes public.
10. Faptele pe care se bazează avizul consultativ indică faptul că drepturile de import/ taxele nu au fost indicate separat pe factură; însă, în mod evident, în contextul avizului consultativ, trebuie să se presupună că pe factură sau pe un alt document însoțitor există o indicație clară că prețul efectiv plătit sau de plătit include aceste taxe.
11. În conformitate cu punctul 4 de mai sus, suma care trebuie exclusă din valoarea în vamă trebuie specificată în declarație (sau în declarația pe valoare, după caz).

Dobânzi

12. În ceea ce privește excluderea dobânzilor din valoarea în vamă, art. 72 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 75 pct. 3) din Cod prevede condiții suplimentare care trebuie îndeplinite. Este de așteptat ca documentul care conține acordul de finanțare scris menționat în dispoziția respectivă să servească la stabilirea sumei menționate în declarație, în conformitate cu punctul 5 de mai sus.

Costul transportului după sosirea la locul de introducere pe teritoriul vamal al Uniunii

13. În cazul în care mărfurile sunt importate la un preț care include livrarea la o destinație din teritoriul vamal al Uniunii, factura sau alte documente comerciale pot să nu specifice separat costul transportului în interiorul Uniunii. Este probabil că, în astfel de cazuri, declarantul să declare o valoare în vamă care nu include costul transportului în interiorul Uniunii și să indice acest cost în rubrica

corespunzătoare. Desigur, acest lucru nu ar fi suficient în sine pentru ca aceste costuri să fie considerate „distincte”. Suma care trebuie exclusă trebuie, de asemenea, stabilită în modul menționat la punctul 6 de mai sus.

14. O serie de metode ar fi acceptabile pentru a arăta modul în care se ajunge la suma care trebuie exclusă.

De exemplu:

- (a) Dacă mărfurile sunt transportate cu diferite mijloace de transport în baza unui singur document de transport până la un punct situat dincolo de locul de introducere pe teritoriul vamal al Uniunii și dacă se stabilește numai costul total al acestui transport, partea din acesta care poate fi atribuită costului transportului suportat după introducerea în Uniune, calculată prin împărțirea costului proporțional cu distanțele parcurse în afara și în interiorul teritoriului vamal al Comunității, poate fi acceptată în sensul art. 72 lit. (a) din UCC/ art. 75 pct. 1) din Cod.
- (b) În cazul în care costul total al transportului nu este cunoscut (de exemplu, în cazul unui preț „franco domiciliu”) sau în cazul în care, din alte motive, repartizarea nu este considerată adecvată, este acceptabil să se deducă din prețul efectiv plătit sau de plătit o sumă care corespunde costului real suportat pentru transport după introducerea pe teritoriul vamal al Uniunii sau, în lipsa acestuia, costul obișnuit al unui astfel de transport. În cazul din urmă, este rezonabil să se preconizeze că deducerile permise în ceea ce privește transportul intern nu trebuie să fie mai mari decât costurile corespunzătoare unui tarif de transport aplicat în mod normal pentru același mod de transport în țara transportatorului în cauză; iar valoarea acestor deduceri nu poate depăși o sumă corespunzătoare tarifului minim de transport al Uniunii.

Comentariul nr. 6: Documentele și informațiile pe care autoritățile vamale le pot solicita ca dovadă pentru determinarea valorii în vamă

Introducere

1. Declarantul trebuie să furnizeze informațiile necesare pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate. Odată cu intrarea în vigoare a pachetului UCC/, se prevede că elementele relevante pentru determinarea valorii în vamă, furnizate anterior prin intermediul documentului D.V.1, trebuie incluse direct în declarația vamală.
2. Cu toate acestea, art. 6 din Regulamentul nr. 2016/341 (Actul delegat tranzitoriu al UCC) prevede că, până la modernizarea sistemului informatic național relevant, datele referitoare la valoarea în vamă pot fi furnizate în continuare prin alte mijloace decât tehnicile de prelucrare a datelor, prin intermediul unui formular substanțial identic cu „vechiul” D.V.1.
3. La fel ca alte declarații prezentate autorităților vamale, informațiile referitoare la valoarea în vamă, indiferent de modul în care sunt furnizate, pot necesita dovezi justificative. Prin urmare, datele referitoare la valoarea în vamă sunt însoțite, de obicei, de anumite documente (de exemplu, facturi) care susțin datele declarate. Cu toate acestea, în cazul în care informațiile necesare, sub formă de documente sau de altă natură, pentru a susține datele referitoare la valoarea în vamă sunt insuficiente, autoritățile vamale au dreptul de a solicita declarantului să prezinte date sau informații suplimentare.

În circumstanțe specifice, autoritățile vamale pot renunța la cerința anumitor detalii referitoare la valoarea în vamă.

Temeiul juridic

4. Dreptul general al autorităților vamale de a solicita documente sau informații în sprijinul unei declarații vamale este prevăzut la art. 15 din UCC/ art. 11 din Cod.

Documente sau informații pe care autoritățile vamale le pot solicita în procesul determinării valorii în vamă

5. Art. 15 din UCC/ art. 11 din Cod prevede că toate informațiile și documentele necesare pentru îndeplinirea formalităților vamale trebuie furnizate autorităților vamale. Această dispoziție nu specifică ce documente sau informații trebuie să justifice diferitele detalii declarate.
6. În ceea ce privește determinarea valorii în vamă, art. 145 din UCC IA/ art. 85 din Cod prevede că factura referitoare la valoarea tranzacției declarate este necesară ca document justificativ al declarației.

Cu toate acestea, factura menționată mai sus poate fi insuficientă pentru a satisface autoritățile vamale în ceea ce privește veridicitatea sau acuratețea tuturor detaliilor dintr-o declarație pe valoare în vamă.

7. Următoarele exemple (care nu sunt exhaustive) indică unele dintre documentele pe care autoritățile vamale le pot solicita, în dependență de circumstanțele tranzacției și/sau în caz de îndoieli cu privire la unele sau toate detaliile declarate.
  - (a) O factură comercială pentru mărfuri, dacă există (rubrica 4 din DV1)

În conformitate cu art. 145 din UCC IA/ art. 85 din Cod, declarantul trebuie să furnizeze autorităților vamale o copie a facturii pe baza căreia este declarată valoarea de tranzacție a mărfurilor importate. Este evident că o factură poate fi furnizată numai în cazul în care mărfurile evaluate au fost vândute.

Cu toate acestea, există și cazuri în care mărfurile au fost vândute fără factură. În aceste cazuri, importatorul trebuie să furnizeze documentele care pot fi considerate echivalente cu factura. O factură poate fi utilizată/solicitată nu numai pentru stabilirea prețului menționat la art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, ci și pentru stabilirea altor detalii, cum ar fi următoarele:

- prețul mărfurilor la revânzarea în Uniune, în scopul aplicării metodei valorii bazată pe prețul unitar, prevăzute la art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod;
- costul asistenței

(b) Un contract de vânzare poate fi utilizat/solicitat în sprijinul diverselor aspecte ale facturii, cum ar fi:

- orice posibilă restricție, condiție sau contraprestație
- orice eventual acord între vânzător și cumpărător care afectează valoarea în vamă a mărfurilor
- activități întreprinse după import
- moneda în care se stabilește prețul
- contracte și alte documente privind drepturile de reproducere pentru mărfurile importate

(c) Un contract de redevență pentru a stabili dacă plata unei redevențe trebuie inclusă în valoarea în vamă și, în caz afirmativ, în ce măsură.

(d) Un contract de agenție pentru stabilirea unei adăugiri pentru comisioane sau brokeraj sau pentru excluderea unor comisioane de cumpărare.

(e) Documente de transport și de asigurare în scopul stabilirii, printre altele:

- condițiile de livrare
- costurile de livrare la locul de intrare pe teritoriul vamal al UE și
- costurile de transport după sosirea la acel punct de intrare.

(f) Înregistrările contabile, în special cele ale importatorului sau ale cumpărătorului, pentru motive precum verificarea transferului efectiv de fonduri către exportator sau vânzător sau pentru obținerea de informații privind comisioanele, profitul sau cheltuielile generale în aplicarea metodelor valorii bazată pe prețul unitar și valoarea calculată.

(g) Lista tarifelor de transport pentru verificarea, în anumite cazuri, a costurilor de transport

(h) Alte documente, de exemplu

- privind proprietatea societăților implicate în tranzacție, pentru a stabili o eventuală relație între vânzător și cumpărător
- factura și contractul de vânzare sau transfer al contingentelor tarifare
- factura pentru plățile efectuate pentru certificatele de autenticitate
- contractele pentru publicitate, marketing și alte activități întreprinse după import
- documente financiare, de exemplu pentru stabilirea valorii dobânzilor
- contracte, acorduri de licență sau alte documente privind drepturile de autor.

Forma de prezentare a documentelor

8. Documentele reprezintă elemente de probă, a căror formă de prezentare poate varia. Funcția lor principală este de a reflecta viața comercială a mărfurilor, înregistrând în același timp detaliile tranzacțiilor la care se referă. În consecință, autoritățile vamale ar trebui să fie pregătite să accepte orice document, indiferent de forma sa de prezentare, în măsura în care:
- (a) autenticitatea documentului nu este pusă la îndoială și
  - (b) informațiile conținute în document sunt adecvate pentru a susține detaliile declarate sau informațiile solicitate.
9. Un exemplu de document care prezintă diferențe în ceea ce privește forma sa este cel în care cumpărătorul indică mărfurile pe care le-a recepționat și prețul acestora. Cumpărătorul și vânzătorul convin în prealabil, prin contract, că astfel de documente sunt acceptabile în acest scop. Informațiile conținute în acest document sunt aceleași cu informațiile conținute în mod normal într-o factură. Autoritățile vamale pot accepta acest document pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor importate, de la caz la caz, ținând cont de:
- (a) posibilitatea de a verifica informațiile conținute în acesta,
  - (b) credibilitatea cumpărătorului și
  - (c) detaliile disponibile în contractul de vânzare.
10. Prezentarea unui document poate varia, de asemenea, în funcție de mijloacele utilizate pentru transmiterea acestuia, de exemplu EDI. Din nou, în aceste cazuri, autoritățile vamale pot accepta orice astfel de documente sau alte forme de dovezi, sub rezerva condițiilor menționate mai sus la punctul 8.

În principiu, în scopuri vamale, o factură:

- (a) nu trebuie să fie semnată și nici să fie originalul
- (b) poate fi desemnată ca „numai pentru uz vamal” sau „factură pro forma” (sau similar). Aceste documente nu pot fi acceptate ca documente justificative pentru o valoare a tranzacției declarate. Cu toate acestea, pentru mărfurile care au fost vândute, astfel de documente ar fi considerate provizorii și ar trebui înlocuite ulterior cu o factură definitivă.
- (c) trebuie traduse, dacă autoritățile vamale solicită acest lucru.

Persoanele responsabile de prezentarea documentelor și furnizarea informațiilor

11. Art. 15 din UCC/ art. 11 din Cod prevede că orice persoană implicată direct sau indirect în îndeplinirea formalităților vamale sau în controlul vamal trebuie, la cererea autorităților vamale și în termenul specificat, să furnizeze autorităților vamale toate informațiile și documentele necesare, precum și toată asistența necesară pentru îndeplinirea formalităților și controalelor vamale.

Expresia „orice persoană implicată direct sau indirect în îndeplinirea formalităților vamale” include, în principiu, declarantul (astfel cum este definit la art. 5 alin. (15) din UCC/ art. 5 pct. 12) din Cod) și, după caz, un reprezentant în conformitate cu art. 18 din UCC/ art. 12 din Cod.

12. Acest lucru nu împiedică autoritățile vamale să solicite un document de la o altă persoană decât declarantul, de exemplu în cazul în care se solicită o deducere pentru un comision de cumpărare și autoritățile vamale consideră că factura emisă de producătorul mărfurilor importate este necesară pentru determinarea cuantumului acestuia. În acest caz, autoritățile vamale pot solicita altor părți

decât declarantul (de exemplu, producătorului sau agentului de cumpărare) să furnizeze documentația necesară.

Caracterul confidențial al documentelor și informațiilor furnizate autorităților vamale

13. Toate informațiile care sunt, prin natura lor, confidențiale sau furnizate cu titlu confidențial sunt tratate de autoritățile vamale în conformitate cu dispozițiile art. 12 din UCC/ art. 8 din Cod.

Acceptarea informațiilor furnizate autorităților vamale

14. Autoritățile vamale au dreptul să solicite informații suplimentare în conformitate cu art. 140 din UCC IA/ art. 73 din Cod. Toate documentele relevante pot fi prezentate și examinate în cadrul unei astfel de proceduri. În orice caz, administrațiile vamale nu se limitează la examinarea documentelor enumerate în prezentul comentariu.

Comentariul nr. 7: Eliminat

Comentariul nr. 8: Tratatamentul reducerilor în temeiul art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod și art. 130 din UCC IA/ pct. 64 din Regulament

1. O reducere este considerată a fi o diminuare a prețului din lista de prețuri pentru mărfuri sau servicii acordate unor clienți particulari, în anumite circumstanțe și la momente specifice. Aceasta se exprimă fie ca o sumă absolută, fie ca un procent din lista de prețuri.

În momentul respectiv, o reducere poate afecta suma prețului efectiv plătit sau de plătit în conformitate cu prevederile relevante aplicabile (art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod și 130 din UCC IA/ pct. 64 din Regulament).

2. În scopuri de evaluare vamală, reducerea trebuie să se refere la mărfurile importate și trebuie să existe un drept contractual valabil la momentul respectiv.

3. Pentru scopuri de evaluare, se pot distinge trei cazuri:

a) o reducere este disponibilă pentru cumpărător și plata care reflectă această reducere a fost efectuată la momentul respectiv (reducerea aplicată, așa cum este reflectată în prețul facturii).

b) o reducere este disponibilă pentru cumpărător, dar plata care reflectă reducerea nu a fost încă efectuată de acesta la momentul respectiv.

c) o „reducere” nu a fost oferită sau nu este disponibilă la momentul respectiv (adică o ofertă retroactivă din partea vânzătorului).

4.1. Dacă reducerea a fost deja indicată în prețul efectiv plătit sau de plătit la momentul respectiv, acest preț este factorul determinant. O reducere deja aplicată la momentul respectiv, în virtutea motivului sau nivelului specificat în contractul de vânzare, va fi recunoscută, dacă această reducere este specificată în documentația furnizată autorităților vamale la momentul importului mărfurilor. Nu este esențial ca reducerea să fie deja calculată – deși acest lucru este de obicei cazul – în factură pentru mărfuri. Dacă există o cerere contractuală la momentul respectiv, aceasta poate fi recunoscută, chiar dacă suma efectivă nu este evidențiată în prețul plătit până la o dată ulterioară.

4.2. În cazul în care prețul pentru mărfurile importate nu a fost plătit la momentul respectiv, este doar posibil să se stabilească reducerea și prețul final doar pe baza informațiilor disponibile. În aceste circumstanțe, aplicarea art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod este condiționată de acordarea unei reduceri de preț și de determinarea sumei acestei reduceri la momentul respectiv.

5. Nu este necesar să se stabilească dacă o anumită reducere este o practică comercială standard sau dacă este acordată și altor cumpărători⁵.

6. Prețul de plătit pentru decontare la momentul respectiv va fi, ca regulă generală, utilizat ca bază pentru valoarea în vamă (art. 130 alin. (2) din UCC IA/ pct. 64 din Regulament). Conform terminologiei comerciale, nu este necesar să se ia în considerare ajustările retroactive, întrucât termenul „reduceri” nu se aplică în acest context; o reducere acordată doar după (de exemplu, la sfârșitul anului) data evaluării, adică atunci când nu există o cerere de la început, nu va fi luată în considerare.

Reduceri cantitative

7. Un tip de reducere este reducerea în bază de cantitate, unde un preț redus este oferit pe baza cantității procurate de către cumpărător. Uneori, oferta se referă la cantitatea totală cumpărată pe o anumită

---

⁵ Cu toate acestea, regulile care reglementează acceptarea prețului plătit între cumpărători și vânzatori legați se aplică și reducerilor. În acest context, printre factorii de luat în considerare se numără (a) disponibilitatea unei reduceri și (b) prețul efectiv plătit sau de plătit (prețul net, adică, suma netă a reducerii aplicată).

perioadă (de exemplu, un an). Regulile de evaluare nu stabilesc în prezent o bază pentru acceptarea prețului efectiv plătit sau de plătit în astfel de cazuri.

8. Pentru reducerile în bază de cantitate, întreaga cantitate pe baza căreia se acordă reducerea nu trebuie să fi fost importată pe teritoriul vamal al Uniunii și nici să rămână acolo. Reducerile de cantitate pot fi acceptate chiar și pentru importurile de livrări parțiale, cu condiția ca acestea să fie vândute pentru export către țara de import. Nu este relevant în care țară importatoarele sunt livrate în final mărfurile. Reducerea de cantitate se acordă pe baza prețului total de vânzare. Prin urmare, importatorul primește reducerea și pentru partea din livrare care este importată pe teritoriul vamal al Uniunii.

Reduceri pentru plata anticipată

9. În cazul reducerilor pentru plata anticipată se aplică următoarele:

a) Reducerea este acceptată la nivelul declarat dacă plata care reflectă această reducere a fost efectuată la momentul respectiv.

b) Dacă plata nu a fost efectuată la momentul respectiv, o reducere pentru plata anticipată facturată, care este valabilă la acel moment, poate fi acceptată la nivelul declarat, cu condiția ca aceasta să fie o reducere general acceptată în sectorul comercial respectiv.

Dacă sunt acordate mai multe posibilități de plată anticipată conform termenilor de plată (de exemplu, 5% pentru plata imediată, 3% pentru plata în termen de 14 zile, 2% pentru plata în termen de o lună), se poate accepta reducerea maximă la momentul respectiv.

c) O reducere pentru plata anticipată care este mai mare decât cea general acceptată în sectorul comercial respectiv ar trebui să fie acceptată doar dacă cumpărătorul poate demonstra, acolo unde este necesar, că mărfurile sunt de fapt vândute la preț declarat ca preț efectiv plătit sau de plătit și că reducerea este încă disponibilă la momentul respectiv.

Comentariul nr. 9: Repartizarea costurilor de transport aerian (în conformitate cu Anexa 23-01 la UCC IA)

Este posibil ca repartizarea costurilor de transport aerian să fie aplicată întregii călătorii sau numai unei părți din aceasta atunci când mărfurile sunt transportate în două zboruri consecutive cu companii aeriene diferite în timpul călătoriei din țara de expediție către țara din Uniunea Europeană?

Exemplu

Cumpărătorul achiziționează mărfurile de la un furnizor din Columbia, de unde provin mărfurile, acestea fiind transferate pe cale aeriană într-un stat membru. Totuși, călătoria este efectuată în două etape, prima fiind de la Bogotá la Miami, unde în Miami, mărfurile sunt transferate unei alte companii aeriene pentru restul călătoriei către UE. Pentru fiecare etapă a călătoriei sunt emise note de plată separate (și taxe de transport) pentru fiecare companie aeriană.

Opțiunea 1

Suma totală pentru prima etapă a călătoriei (Bogotá – Miami) trebuie inclusă în valoarea în vamă, iar pentru a doua etapă a călătoriei (Miami – UE) se face o repartizare procentuală, utilizând procentajul prevăzut pentru o operațiune începută la aeroportul de plecare, în conformitate cu anexa 23-01 la UCC IA (zona B).

Opțiunea 2

Principiul repartizării se aplică cheltuielilor totale de transport aerian (Bogotá - Miami și Miami - UE) utilizând procentajul prevăzut pentru Bogotá în anexa 23-01 la UCC IA (de asemenea, zona B).

Concluzie

În cazul descris anterior, principiul repartizării ar trebui să se aplice doar cheltuielilor de transport aerian de la Miami în UE, având în vedere faptul că transportul mărfurilor a fost evident întrerupt în Miami: compania aeriană a fost diferită și au fost emise note de plată separate pentru transportul aerian. Transportul de la Bogotá la Miami nu este în mod necesar legat de transportul de la Miami în UE, după cum prevede regula „același mod de transport” (art. 138 alin. (1) din UCC IA/ pct. 84 din Regulament).

Repartizarea din anexa 23-01 simplifică calcularea cheltuielilor de transport, evitând necesitatea de a calcula cheltuielile de transport intracomunitar, care trebuie omise din totalul cheltuielilor de transportul aerian.

Dacă modul de transport pe cale maritimă s-ar fi schimbat în Miami într-un mod de transport pe cale aeriană, toate cheltuielile de transport maritim ar fi fost incluse în valoarea în vamă.

În alte cazuri, concluzia poate fi diferită. Este necesar un studiu de la caz la caz. Dacă transportul este întrerupt doar din motive logistice și există o singură notă de plată pentru transportul aerian, procentajul corespunzător aplicabil cheltuielilor totale de transport pe distanța de la aeroportul (zona) inițial(ă) de plecare la aeroportul (zona) de destinație din Uniune va fi inclus în valoarea în vamă.

Într-un astfel de caz, va trebui să se dovedească, spre satisfacția autorităților vamale, că întreruperea a fost cauzată din motive logistice și că respectiva călătorie trebuie considerată o singură operațiune de transport (o notă de plată unică). Numai atunci se poate calcula repartizarea pentru întreaga operațiune de transport în conformitate cu anexa 23-01.

Comentariul nr. 10: Evaluarea mărfurilor cu titlu gratuit care însoțesc mărfurile plătite

Cazul nr. 1: o anumită cantitate de mărfuri care depășește ușor cantitatea comandată este expediată împreună cu mărfurile identice plătite, cu scopul de a acoperi riscurile de pierderi sau daune.

Cazul nr. 2: vânzătorul acordă unui client o reducere comercială sub forma unei anumite cantități de mărfuri gratuite în plus față de cantitatea de mărfuri identice plătite comandate de client. Acest caz trebuie tratat în conformitate cu normele privind reducerile de preț și rabaturile. De exemplu: o companie importă 100 de televizoare facturate la 2000 de unități monetare fiecare și primește, în aceeași expediție, 10 televizoare pe care vânzătorul le oferă gratuit pentru a-i mulțumi pentru fidelitate.

Concluzie pentru cazurile nr. 1 și 2:

În cele două situații, prețul mărfurilor plătite care a fost achitat sau urmează să fie achitat trebuie să acopere cantitatea totală importată și, prin urmare, mărfurile gratuite care însoțesc mărfurile plătite nu trebuie evaluate separat.

Următoarele două situații sunt diferite.

Cazul nr. 3: o anumită cantitate de mărfuri în surplus față de cantitatea comandată este livrată împreună cu mărfurile contra cost. Aceste mărfuri gratuite sunt utilizate ca „mostre” în zonele de comercializare ale importatorului.

Aceste mărfuri sunt identice cu mărfurile contra cost, cu excepția unei etichete care menționează utilizarea lor ca mostră. De exemplu: o companie importă 4000 de sticle de parfum însoțite de 1000 de sticle identice (cu aceleași caracteristici fizice, calitate și reputație) care sunt livrate gratuit, purtând același nume, dar etichetate ca „mostră – nu poate fi vândut”.

Întrebare: Mostrele livrate gratuit trebuie evaluate separat?
Cum?

Cazul nr. 4: o anumită cantitate de mostre gratuite este expediată împreună cu mărfurile plătite. Aceste mostre sunt similare cu mărfurile plătite, fie în același ambalaj, fie într-un ambalaj mai mic. De exemplu: o companie importă 2000 de sticle de parfum de 100 ml, însoțite de 500 de sticle de 1,5 ml livrate gratuit și destinate distribuției ca mostre.

Întrebare: Mostrele trebuie evaluate separat? Cum?

Concluzie pentru cazurile nr. 3 și 4:

Dacă acordurile contractuale includ mostrele gratuite, valoarea acestora face parte din valoarea în vamă, care este prețul plătit sau de plătit în conformitate cu art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod. În contractul de vânzare-cumpărare, pe factură sau în orice alt document, trebuie să fie menționată o indicație că mostrele sunt incluse gratuit în livrare.

Autoritățile vamale nu trebuie să ignore proporția dintre mărfurile vândute și mostre (o livrare poate include 15 % mostre, care pot fi proporțional mai scumpe decât mărfurile vândute).

Comentariul nr. 11: Eliminat

Comentariul nr. 12: Tratatamentul costurilor de transport (transport maritim și aerian)

Tratatamentul costurilor suplimentare de transport aerian generate din cauza unei livrări întârziate

Context

Pentru a respecta un termen contractual, se utilizează un alt mijloc de transport, altul decât cel declarat în scopul evaluării vamale, furnizorul suportând costul suplimentar de transport. Costul respectiv reprezintă diferența dintre costul normal al transportului maritim și cel al transportului aerian. Numai costul inferior al transportului maritim este declarat la momentul importului în conformitate cu prevederile art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod.

Tratatamentul de evaluare al costurilor reale de transport nu ar trebui să fie diferit, în funcție de existența unor aranjamente CIF sau FOB.

Descrierea faptelor

Compania A, un importator mare și comerciant cu amănuntul de îmbrăcăminte, comandă rochii de la Compania B, un producător din Orientul Îndepărtat și furnizor de articole de îmbrăcăminte, în condiții de transport maritim CIF sau FOB. Contractul de vânzare stipulează că Compania B va suporta orice costuri suplimentare de transport pentru mărfurile care sunt expediate cu întârziere printr-un alt mod de transport (în mod normal pe cale aeriană) pentru a respecta termenele convenite de livrare.

În cazul în care mărfurile sunt expediate cu întârziere pe cale aeriană, la intrarea în statul membru agentul declară fie valoarea CIF a mărfurilor fără costuri de transport suplimentare, sau prețul FOB plus o sumă reprezentând tariful normal pentru transportul maritim. Costurile efective mai ridicate ale transportului aerian suportate de Compania B sunt în prezent întotdeauna excluse din valoarea în vamă în statul membru în care a fost expus cazul.

Concluzie

Se aplică art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod. Toate costurile de transport până la punctul de introducere în UE trebuie să fie incluse în valoarea în vamă. Nu contează cine achită aceste costuri.

În ceea ce privește situațiile în cauză, acest lucru înseamnă că valoarea în vamă declarată pe baza prețului CIF sau a prețului FOB trebuie să reflecte corect costurile efective de transport.

Anexa 23-01 UCC IA (repartizarea costurilor de transport aerian) poate fi aplicată dacă costurile de transport aerian sunt afișate separat.

În cazul în care mărfurile sunt inițial facturate CIF sau FOB, cumpărătorul și vânzătorul trebuie să convină înainte de prezentarea mărfurilor în vamă că prețul facturat va rămâne același în cazul în care termenul de livrare nu poate fi îndeplinit și mărfurile trebuie transportate pe cale aeriană în loc de cale maritimă. În acest caz, același preț este confirmat de noua condiție de livrare CIP. Acest preț CIP este baza pentru stabilirea valorii în vamă.

Acest caz este ilustrat de următoarele exemple:

CIF

Inițial, A cumpără un articol la prețul de 40.000 euro cu condiția de livrare "CIF portul de sosire". Modul de transport preconizat este transportul maritim (taxa de transport este de 1.000 euro pentru acest mod de transport, pe care vânzătorul B a inclus-o în prețul CIF. Astfel, prețul mărfurilor constituie 39.000

euro). Deoarece B nu poate respecta termenul limită convenit pentru livrare, mărfurile vor fi expediate pe cale aeriană. Condiția de livrare se modifică automat în "CIP aeroportul de sosire". Același preț de 40.000 euro este plătit de cumpărător, chiar dacă factura de transport aerian arată că B a plătit 2.000 euro pentru transportul aerian de mărfuri. În contextul noii condiții de livrare sunt incluse din nou costurile totale de transport. Ca o consecință a tarifelor de transport aerian aplicabile de 2.000 euro, prețul mărfurilor este de 38.000 euro⁶.

În ceea ce privește costurile intracomunitare, partea totală a acestor costuri de transport de marfă inclusă în prețul CIP facturat (pentru livrările din China 30% din 2000 euro = 600 euro, a se vedea anexa 23-01 UCC IA) poate fi dedusă în conformitate cu art. 72 din UCC/ art. 75 din Cod. Prin urmare, valoarea în vamă a mărfurilor importate va constitui 39 400 euro.

FOB

Mărfurile sunt facturate inițial cu suma de 40.000 euro cu condiția de livrare "FOB port China".

Tipul de livrare preconizat este transportul maritim (taxele de transport vor fi de 1.000 euro pentru acest mod de transport, care ar fi plătit de către A). Deoarece vânzătorul B nu poate să mențină timpul de livrare convenit, mărfurile vor fi expediate prin intermediul transportului aerian cu condiția de livrare "CIP Aeroport de sosire" în loc de transportul maritim. Condițiile de livrare sunt astfel modificate de la FOB la CIP. Documentul de transport aerian arată costurile de transport aerian de 2.000 euro. Dar A trebuie să plătească doar prețul de achiziție total agreat de 40.000 euro. În noile condiții de livrare sunt incluse din nou costurile pentru transport. Ca o consecință a tarifelor de transport aerian aplicabile de 2.000 euro, prețul mărfurilor este de 38.000 euro.

În ceea ce privește costurile intracomunitare, ponderea totală a acestor costuri de transport incluse în prețul CIP facturat (pentru livrările din China 30% din 2000 euro = 600 euro, vezi anexa 23-01 UCC IA) poate fi dedusă în conformitate cu art. 72 din UCC/ art. 75 din Cod. Prin urmare, valoarea în vamă a mărfurilor importate va constitui la 39 400 euro.

---

⁶ Acest calcul se face doar în scop ilustrativ, factura poate arăta doar suma totală de 40.000 euro.

Comentariul nr. 13: Orientări privind art. 128 și 136 din UCC IA/ pct. 60 și 77-81 din Regulament

Secțiunea 1- Introducere

1. Prezentele orientări sunt prezentate în conformitate cu structura și ordinea dispozițiilor relevante din UCC IA/ Cod/Regulament și se concentrează asupra elementelor noi ale regulilor de evaluare în vamă. Acestea revizuiesc și înlocuiesc orientările anterioare privind elementele respective.
2. Integrarea completă în Compendiul de texte privind valorile în vamă⁷ a avut loc în cursul anului 2021.

Secțiunea 2- Valoarea de tranzacție

2.1 Vânzare pentru export

Art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod

Baza inițială pentru valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, ajustat, dacă este cazul.

Art. 128 alin. (1) din UCC IA/ pct. 60 alin. (1) din Regulament

Valoarea de tranzacție a mărfurilor vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii se determină la momentul acceptării declarației vamale pe baza vânzării care a avut loc imediat înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal respectiv.

1. Art. 128 alin. (1) din UCC IA/ pct. 60 alin. (1) din Regulament stabilește principiul conform căruia vânzarea relevantă pentru aplicarea metodei valorii de tranzacție este *vânzarea care are loc imediat înainte de introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al UE*, cu condiția ca această vânzare să constituie efectiv o „vânzare pentru export” către teritoriul vamal al Uniunii.
2. Momentul relevant pentru determinarea valorii de tranzacție a mărfurilor evaluate este, prin urmare, momentul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii (a se vedea dispozițiile titlului IV din UCC/ Cod). Vânzarea relevantă pentru mărfurile introduse în Uniune este vânzarea la trecerea frontierei, adică vânzarea finală care are loc, în executarea contractului de vânzare, în acel moment.
3. De obicei, vânzătorul se află într-o țară de export, iar cumpărătorul se află în Uniune. Cu toate acestea, trebuie subliniat faptul că Acordul privind punerea în aplicare a articolului VII din Acordul General privind tarifele și comerțul (Acordul OMV privind evaluarea) nu conține dispoziții referitoare la țara în care trebuie să se afle părțile unei tranzacții de vânzare pentru ca vânzarea să fie recunoscută ca vânzare pentru export către țara de import. În acest context, este util să se menționeze hotărârea Curții Europene de Justiție din 6 iunie 1990 (C-11/89⁸), în care Curtea subliniază că „prețul stipulat într-un

⁷ Compendiu de texte privind valoarea în vamă, disponibil la: [UCC - Guidance documents - European Commission \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A61989CJ0011)

⁸ Hotărârea Curții din 6 iunie 1990, *Unifert v Hauptzollamt Münster*, C-11/89, ECLI:EU:C:1990:237 (disponibilă la <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A61989CJ0011>) și Compendiu de texte privind valoarea în vamă (a se vedea Secțiunea E)

contract de vânzare încheiat între persoane stabilite în Comunitate poate fi, prin urmare, considerat ca fiind valoarea de tranzacție (...)". De asemenea, Comitetul tehnic de evaluare în vamă al OMV a subliniat în *Avizul consultativ 14.1 – Semnificația expresiei „vândut pentru export către țara de import”* că țara în care a avut loc vânzarea nu influențează înțelegerea noțiunii de „vânzare pentru export către țara de import” (a se vedea exemplul 2 din instrumentul TCCV)⁹.

4. Art. 128 alin. (1) din UCC IA/ pct. 60 alin. (1) din Regulament prevede că vânzarea relevantă pentru determinarea valorii mărfurilor este vânzarea sau exportul care aduce mărfurile în Uniune. Aceasta este vânzarea *care are loc imediat înainte* de introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii.

5. Această vânzare permite aplicarea metodei valorii de tranzacție într-un mod care ține cont de substanța întregii tranzacții comerciale la momentul acceptării declarației vamale. Aceasta permite aplicarea corespunzătoare a altor dispoziții relevante (de exemplu, dispozițiile privind adăugirile și deducerile). În cazul în care acest lucru nu este posibil, aplicarea metodei valorii de tranzacție nu este posibilă.

6. Prin urmare, aceasta este vânzarea care permite agenților economici și autorităților vamale să aplice efectiv metoda valorii de tranzacție.

7. Un exemplu simplu este următorul:

B cumpără de la A, iar mărfurile sunt introduse în Uniune. Această vânzare reprezintă vânzarea care are loc înainte ca mărfurile să ajungă în Uniune (a se vedea exemplul 1 de la punctul 2.3).

sau

B cumpără de la A, apoi B vinde către C, iar această din urmă vânzare (de la B către C) reprezintă vânzarea care are loc înainte ca mărfurile să ajungă în UE. Vânzarea de la B către C este prin urmare, vânzarea care se califică drept vânzare (imediată) înainte de introducerea în Uniune (a se vedea exemplul 2 de la punctul 2.3).

8. Acordul OMV privind evaluarea nu oferă o definiție a termenului „vânzare”. Cu toate acestea, *Avizul consultativ 1.1 – Conceptul de „vânzare” în Acord*, emis de Comitetul tehnic de evaluare în vamă al OMV, prevede că „... în conformitate cu intenția de bază a Acordului, conform căreia valoarea de tranzacție a mărfurilor importate ar trebui utilizată în cea mai mare măsură posibilă în scopul evaluării în vamă, uniformitatea interpretării și a aplicării poate fi realizată prin interpretarea termenului „vânzare” în sensul cel mai larg...”.

9. Art. 128 din UCC IA/ pct. 60 din Regulament nu introduce modificări în ceea ce privește sfera de aplicare a ceea ce poate fi considerat o vânzare de mărfuri în scopul evaluării vamale. Elementele fundamentale ale valorii de tranzacție rămân neschimbate. Sensul (și conceptul) a ceea ce constituie o vânzare nu este modificat.

10. Desigur, aceasta este necesar pentru a asigura că tranzacția utilizată ca bază pentru valoarea în vamă în temeiul art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod ia forma unei vânzări efective, cu un cumpărător și un

---

⁹ A se vedea, de asemenea, Comentariul 22.1 – Semnificația expresiei „vândut pentru export către țara de import” într-o serie de vânzări, emis de Comitetul tehnic de evaluare în vamă al OMV.

vânzător real. Cu alte cuvinte, pentru a determina valoarea în vamă în temeiul art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, trebuie să se stabilească dacă părțile la o tranzacție pot fi considerate cumpărător și vânzător și, prin urmare, dacă tranzacția constituie o vânzare în sens juridic, precum și în sens comercial. De exemplu, nu se poate considera că are loc o vânzare efectivă atunci când mărfurile au fost importate în consignație, au fost importate de sucursale ale aceleiași societăți care nu sunt entități juridice separate sau au fost importate în cadrul unui contract de închiriere sau de leasing (chiar dacă contractele includ o opțiune de cumpărare a mărfurilor). De asemenea, o comandă de achiziție nu poate servi drept bază pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate. O comandă de achiziție este o ofertă oficială prezentată de un potențial cumpărător unui potențial vânzător, exprimând voința primei entități de a încheia un contract de vânzare. Spre deosebire de un contract de vânzare, o comandă de achiziție în sine nu este un acord contractual obligatoriu. Numai atunci când viitorul vânzător confirmă (acceptă) comanda de achiziție, se consideră că a fost încheiat un contract de vânzare între cumpărător și vânzător. Acest lucru se aplică tranzacțiilor în general, deoarece ofertele pot fi prezentate și de un vânzător potențial (ofertant/promitent) unui potențial cumpărător (destinatarul ofertei/promisul).

11. În plus, trebuie subliniat faptul că, în conformitate cu art. 145 din UCC IA/ art. 85 din Cod, „factura care se referă la valoarea de tranzacție declarată este necesară ca document justificativ” în sensul art. 163 alin. (1) din UCC/ art. 163 alin. (1) din Cod. O astfel de factură se emite în legătură cu tranzacția de vânzare nu numai încheiată, ci și executată de părțile sale. Prețul efectiv plătit sau de plătit este un element de bază al valorii în vamă determinate în conformitate cu metoda valorii de tranzacție. Prin urmare, factura menționată la art. 145 din UCC IA/ art. 85 din Cod este un document fundamental din punctul de vedere al aplicării dispozițiilor vamale ale Uniunii dedicate determinării valorii în vamă în temeiul art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod.

12. Informațiile privind prețul mărfurilor achiziționate reprezintă doar una dintre datele necesare în scopul evaluării în vamă (alte date necesare care trebuie furnizate de declarant în scopul evaluării în vamă sunt prevăzute în anexa B la UCC DA (art. 2 alin. (2) din UCC DA)/ Anexa 9 și 10 din Regulament. Declarantul trebuie să dețină toate informațiile/datele necesare pentru a declara valoarea în vamă în temeiul art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, cu excepția cazului în care se aplică dispozițiile privind declarațiile vamale simplificate (art. 166 și 167 din UCC/ art. 164 și 166 din Cod).

13. Legislația vamală a Uniunii indică datele și documentele obligatorii pentru plasarea mărfurilor sub un anumit regim vamal. În absența informațiilor și/sau a documentelor prevăzute de legislația vamală a Uniunii în vigoare pentru declararea valorii în vamă în temeiul art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, metoda valorii de tranzacție nu va fi aplicabilă. Din acest motiv, va trebui utilizată una dintre metodele secundare (art. 74 din UCC și dispozițiile de punere în aplicare a acestuia/ art. 80 din Cod).

2.2 Art. 128 alin. (2) din UCC IA/ pct. 60 alin. (2) din Regulament – Vânzarea mărfurilor aflate în anumite situații vamale speciale înainte de punerea în liberă circulație

Art. 128 alin. (2) din UCC IA/ pct. 60 alin. (2) din Regulament

În cazul în care mărfurile sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii nu înainte de a fi introduse pe teritoriul vamal respectiv, ci în timp ce se află în depozitare temporară sau sunt plasate sub un alt regim special decât regimul vamal de tranzit intern, regimul de destinație finală sau regimul de perfecționare pasivă, valoarea de tranzacție se va determina pe baza vânzării respective.

1. Aceasta se referă la valoarea în vamă a mărfurilor, printre altele, într-un antrepozit vamal, atunci când acestea sunt declarate pentru punerea în liberă circulație. Această regulă nu se limitează la mărfurile vândute în timp ce sunt deținute într-un antrepozit vamal. Sunt eligibile și alte situații vamale (mărfuri

în depozitare temporară sau mărfuri plasate sub un regim special, altul decât tranzitul intern, utilizarea finală sau perfecționarea pasivă). Cu toate acestea, pentru a facilita consultarea și deoarece procedura de antrepozit vamal este cea mai frecventă procedură utilizată în acest context, prezenta orientare se referă numai la procedura de antrepozit vamal.

2. Art. 128 alin. (2) din UCC IA/ pct. 60 alin. (2) din Regulament se referă la cazurile în care mărfurile sunt „vândute pentru export” într-un antrepozit, fără a exista o vânzare care să acopere mărfurile la sosirea în Uniune.

3. Prin urmare, sunt acoperite situațiile în care, la intrarea în Uniune, mărfurile nu sunt declarate pentru punerea în liberă circulație, ci sunt plasate în depozitare temporară sau sub o procedură specială (depozitare, perfecționare activă, tranzit extern sau admitere temporară) pentru care nu a apărut încă o datorie vamală.

4. Dacă la sosirea mărfurilor în Uniune există o vânzare pentru export, aceasta constituie baza pentru determinarea valorii în vamă (art. 128 alin. (1) din UCC IA/ pct. 60 alin. (1) din Regulament).

5. În absența unei astfel de vânzări, vânzarea (considerată „vânzare pentru export”) care are loc atunci când mărfurile sunt plasate sub regimul de antrepozitare va constitui baza relevantă pentru declarant pentru a declara o valoare în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție.

6. În astfel de situații, în care mărfurile fac obiectul unei vânzări și îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod după ce au fost plasate sub un regim special, vânzarea respectivă se utilizează pentru determinarea valorii în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție.

7. Aplicarea art. 128 alin. (2) din UCC IA/ pct. 60 alin. (2) din Regulament se bazează pe sensul intenționat de legiuitorul Uniunii atunci când afirmă că, în situațiile indicate în dispozițiile alin. (2) al art./ alin. (2) al pct., valoarea de tranzacție va fi determinată pe baza vânzării respective. Dispozițiile alin. (2) al art./ alin. (2) al pct., nu pot fi aplicate separat de dispozițiile alin. (1) al art./ alin. (1) al pct. respectiv. Având în vedere formularea dispozițiilor alin. (1) al art./ alin. (1) al pct. respectiv, ar trebui să se presupună că vânzarea respectivă înseamnă vânzarea care are loc cel mai aproape de momentul introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii.

8. În plus, ar trebui să se facă distincția între identificarea unei vânzări în scopul evaluării în vamă și acceptarea unei declarații vamale în cazul în care valoarea în vamă este determinată pentru a calcula valoarea taxelor vamale. Faptul că nu a existat nicio vânzare de mărfuri către teritoriul vamal al Uniunii înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal respectiv și plasate sub regimul de antrepozitare și că vânzarea relevantă a avut loc numai atunci când mărfurile se aflau deja în antrepozitare nu invalidează această distincție. Prin urmare, în cazul în care mărfurile plasate sub regimul de antrepozitare vamală au făcut obiectul mai multor vânzări, numai vânzarea care a fost încheiată cel mai aproape de momentul introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii este vânzarea relevantă pentru declararea valorii în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție. Orice alte vânzări ulterioare, inclusiv ultima vânzare înainte ca mărfurile să fie prezentate pentru a fi puse în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii, nu pot fi utilizate în acest scop.

9. În termeni mai generali, valoarea în vamă ar trebui să se bazeze pe valoarea de tranzacție a unei vânzări care are loc într-un antrepozit vamal de pe teritoriul Uniunii numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- Nu există nicio vânzare pentru export în conformitate cu art. 128 alin. (1) din UCC IA/ pct. 60 alin. (1) din Regulament;
- Vânzarea în antrepozitul vamal îndeplinește cerințele art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod.

2.3 Exemple practice pentru a ilustra vânzarea relevantă pentru determinarea valorii de tranzacție în conformitate cu art. 128 alin. (1) și alin. (2) din UCC IA/ pct. 60 alin. (1) și alin. (2) din Regulament (în cazul în care mărfurile sunt plasate în anumite situații vamale speciale (de exemplu, procedura de antrepozitare))

1. Scopul principal al exemplelor următoare este de a ilustra aplicarea art. 128 din UCC IA/ pct. 60 din Regulament. Au fost luate în considerare două aspecte cheie. În primul rând, identificarea unei vânzări pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, care ar putea servi la declararea valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod. În al doilea rând, accesul la o factură comercială ca document justificativ în sensul art. 145 din UCC IA/ art. 85 din Cod, coroborat cu art. 163 alin. (1) din UCC/ art. 163 alin. (1) din Cod. A doua problemă devine vizibilă în cazurile de vânzări succesive.

2. În cadrul legislației vamale a Uniunii, ținând seama de îndeplinirea formalităților vamale, pot fi identificați diferiți actori, cum ar fi, de exemplu, exportatori și importatori, expeditori și destinatari, cumpărători și vânzători, declaranți, transportatori, titulari de autorizații și reprezentanți. Uneori, aceeași entitate poate asuma mai multe roluri. De exemplu, un cumpărător al mărfurilor importate ar putea fi, de asemenea, un importator și un declarant.

3. Exemplele de mai jos se referă la cumpărători și importatori. Se reamintește că o noțiune cheie pentru aplicarea dispozițiilor vamale ale Uniunii dedicate metodei valorii de tranzacție este o vânzare pentru export către teritoriul vamal al Uniunii. Existența unei astfel de vânzări este prima condiție legală pentru aplicarea metodei. Prin urmare, graficele de mai jos prezintă părțile implicate în tranzacțiile de vânzare ca vânzători și cumpărători. Întrucât un aspect juridic al valorii în vamă apare în contextul operațiunilor de import, este necesar să se identifice și un importator în graficele prezentate mai jos. În conformitate cu legislația vamală a Uniunii, importatorul este partea care efectuează sau în numele căreia se efectuează o declarație de import¹⁰.

---

¹⁰ Anexa B la UCC DA, Cerințe comune în materie de date pentru declarații, notificări și dovezi ale statutului vamal de mărfuri unionale, TITLUL II Note referitoare la cerințele în materie de date, Grupul 3 – Părți, datele 3/15 Importator.

Exemplul 1

Article 128 (1) UCC IA

The sale between **A** and **B** takes place before the goods are brought into the customs territory of the Union. **B** declares the goods for free circulation.

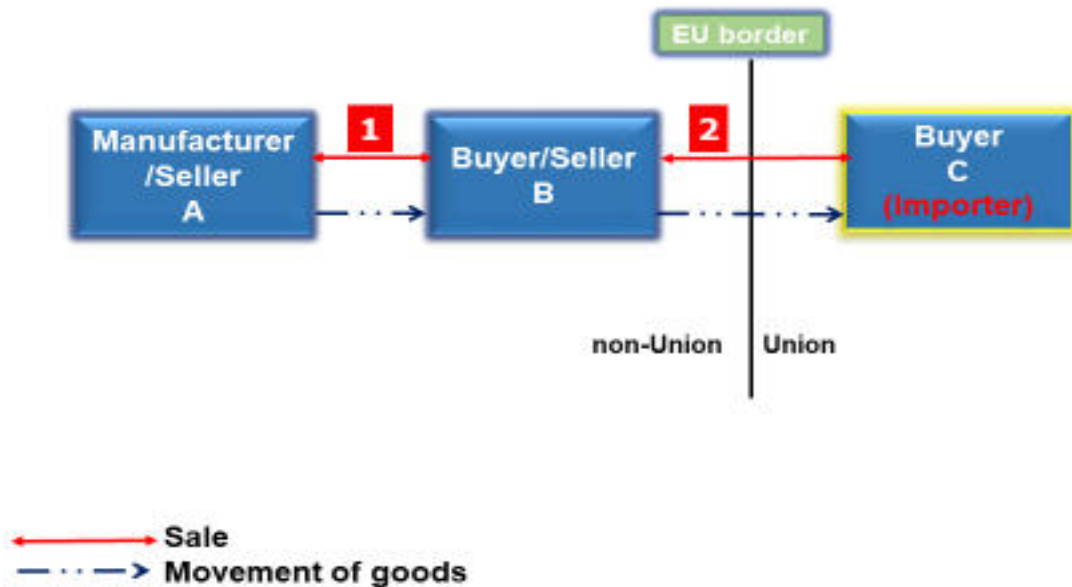
Există o singură vânzare care are loc imediat înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii. Această vânzare va constitui baza pentru declararea valorii în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod.

Exemplul 2

Article 128 (1) UCC IA

The sale between A and B, as well as the sale between B and C take place before the goods are brought into the customs territory of the Union. C declares the goods for free circulation.

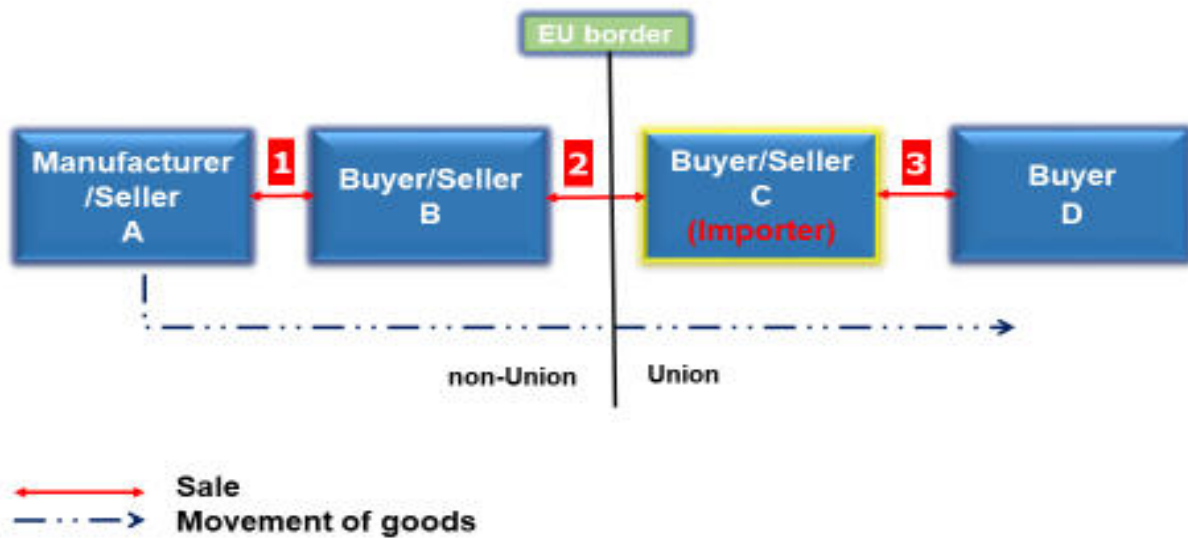

Vânzarea care are loc imediat înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii constituie vânzarea încheiată între B și C. Această vânzare reprezintă vânzarea pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și se utilizează pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod.

Exemplul 3.a

Article 128 (1) UCC IA

The sale between **A** and **B**, as well as the sale between **B** and **C** take place before the goods are brought into the customs territory of the Union, while the sale between **C** and **D** takes place after the goods are brought into the customs territory of the Union. **C** declares the goods for free circulation.

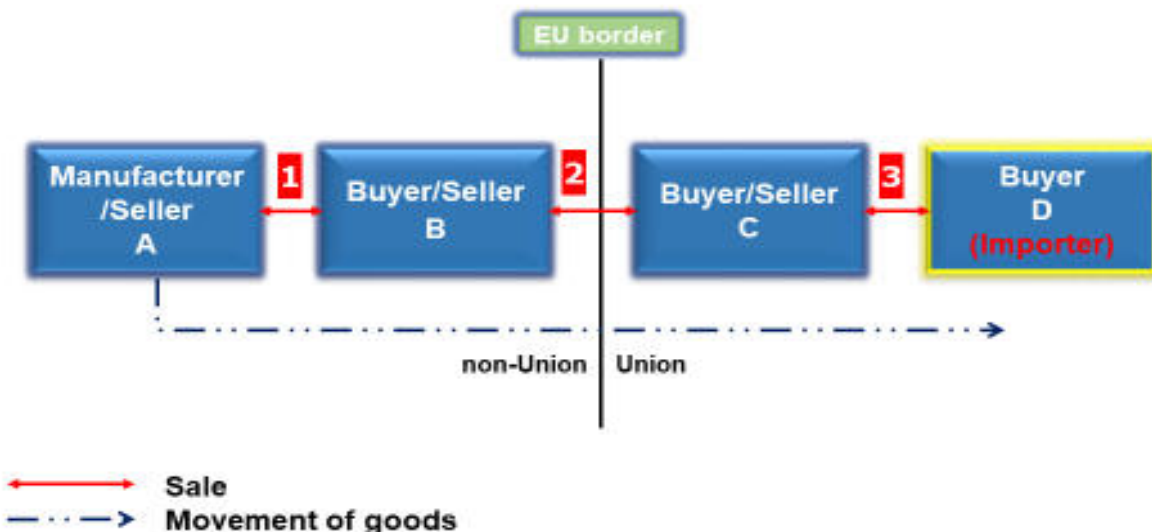

Vânzarea care a avut loc imediat înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii este vânzarea încheiată între B și C. Această vânzare reprezintă vânzarea pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și se utilizează pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod.

Exemplul 3.b

Article 128 (1) UCC IA

The sale between **A** and **B**, as well as the sale between **B** and **C** take place before the goods are brought into the customs territory of the Union, while the sale between **C** and **D** takes place after the goods are brought into the customs territory of the Union. **D** declares the goods for free circulation.

Vânzarea care a avut loc imediat înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii reprezintă vânzarea încheiată între B și C. Această vânzare este vânzarea pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și va fi utilizată pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod.

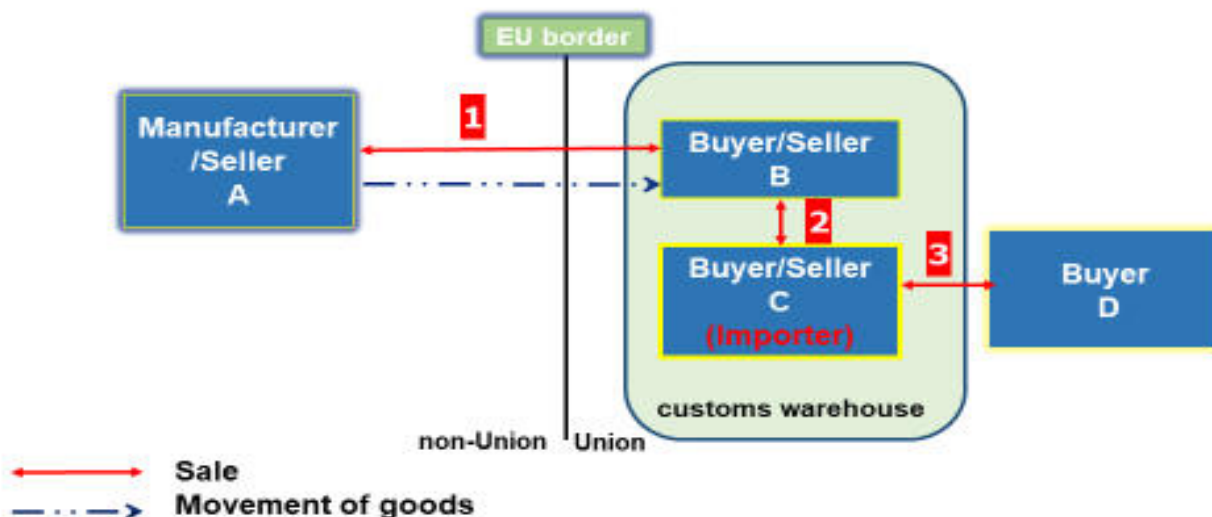
Cu toate acestea, posibilitatea de a utiliza metoda valorii de tranzacție depinde de accesibilitatea importatorului (D) la o factură care se referă la tranzacția de vânzare încheiată între B și C (art. 145 din UCC IA/ art. 85 din Cod coroborat cu art. 163 alin. (1) din UCC/ art. 163 alin. (1) din Cod). În cazul în care importatorul nu are acces la această factură, metoda valorii de tranzacție nu este aplicabilă.

N.B. Unica diferență între exemplul 3.a și 3.b este cine acționează în calitate de importator (în exemplul 3.a importatorul este C, în exemplul 3.b importatorul este D).

Exemplul 4.a

Article 128 (1) UCC IA

A sells the goods to **B** before the goods are brought into the customs territory of the Union. The goods are delivered directly from **A** to the Union, where **B** stores them in a customs warehouse. While the goods are stored in the customs warehouse **B** sells them to **C**. Then **C** sells the goods to **D**. **C** declares the goods for free circulation.

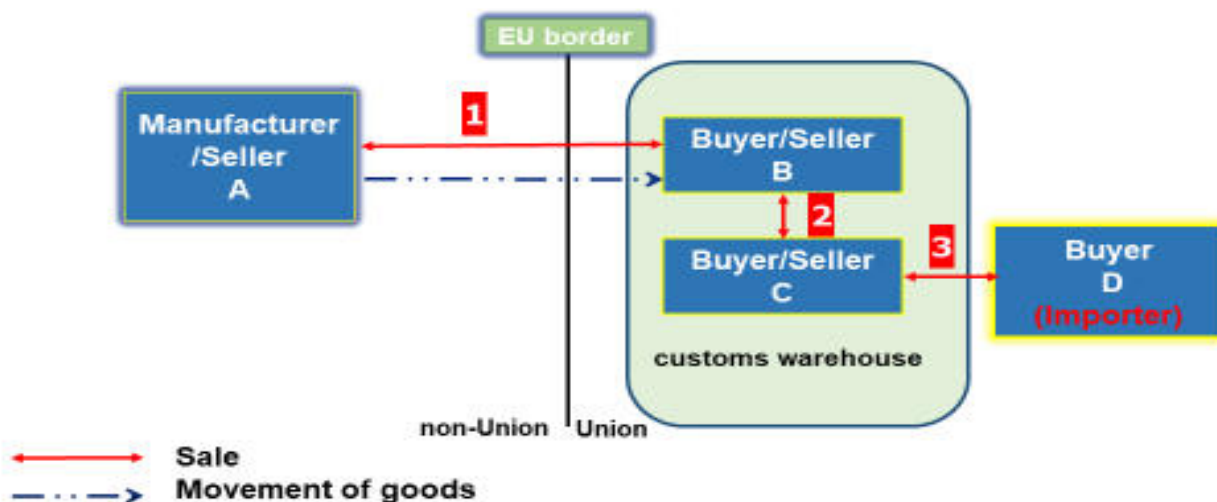
Vânzarea care a avut loc imediat înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii este vânzarea încheiată între A și B. Această vânzare reprezintă vânzarea pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și va fi utilizată pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod.

Cu toate acestea, posibilitatea de a utiliza metoda valorii de tranzacție depinde de accesibilitatea importatorului (C) la o factură care se referă la tranzacția de vânzare încheiată între A și B (art. 145 din UCC IA/ art. 85 din Cod coroborat cu art. 163 alin. (1) din UCC/ art. 163 alin. (1) din Cod). În cazul în care C nu are acces la această factură, metoda valorii de tranzacție nu este aplicabilă.

Exemplul 4.b

Article 128 (1) UCC IA

A sells the goods to **B** before the goods are brought into the customs territory of the Union. The goods are delivered directly from **A** to the Union, where **B** stores them in a customs warehouse. While the goods are stored in the customs warehouse **B** sells them to **C**. Then **C** sells the goods to **D**. **D** declares the goods for free circulation.

Vânzarea care are loc imediat înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii este vânzarea încheiată între A și B. Prezenta vânzare reprezintă vânzarea pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și se utilizează pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod.

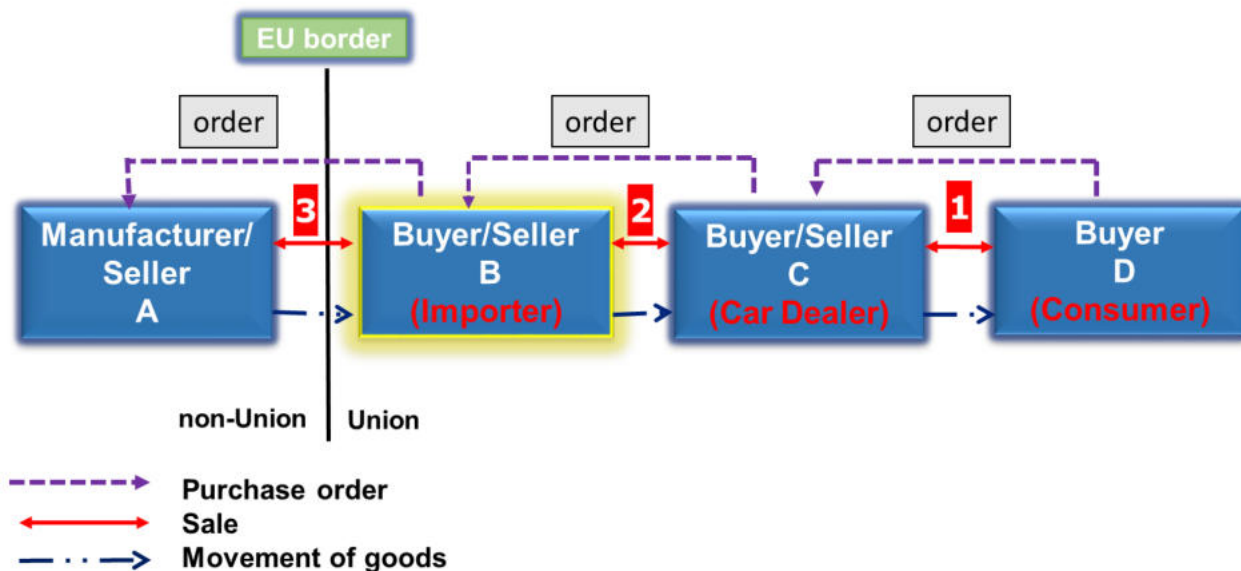
Cu toate acestea, posibilitatea de a utiliza metoda valorii de tranzacție depinde de accesibilitatea importatorului (D) la o factură, care se referă la tranzacția de vânzare încheiată între A și B (art. 145 din UCC IA/ art. 85 din Cod coroborat cu art. 163 alin. (1) din UCC/ art. 163 alin. (1) din Cod). În cazul în care D nu are acces la această factură, metoda valorii de tranzacție nu este aplicabilă.

N.B. Unica diferență între exemplul 4.a și 4.b este persoana care acționează în calitate de importator (în exemplul 4.a, importatorul este C, iar în exemplul 4.b, importatorul este D).

Exemplul 5

Article 128 (1) UCC IA

This is an example of a succession of orders followed by the corresponding acceptance of such orders, which leads to a succession of sales, starting from the EU consumer (Buyer **D**), through the car dealer (Buyer **C**), up to the importer (Buyer **B**). The sales transactions take place before the goods are brought into the customs territory of the Union. The sale concluded between **B** and **A** is the sale occurring immediately before the goods were brought into the customs territory of the Union. **B** declares the goods for free circulation.

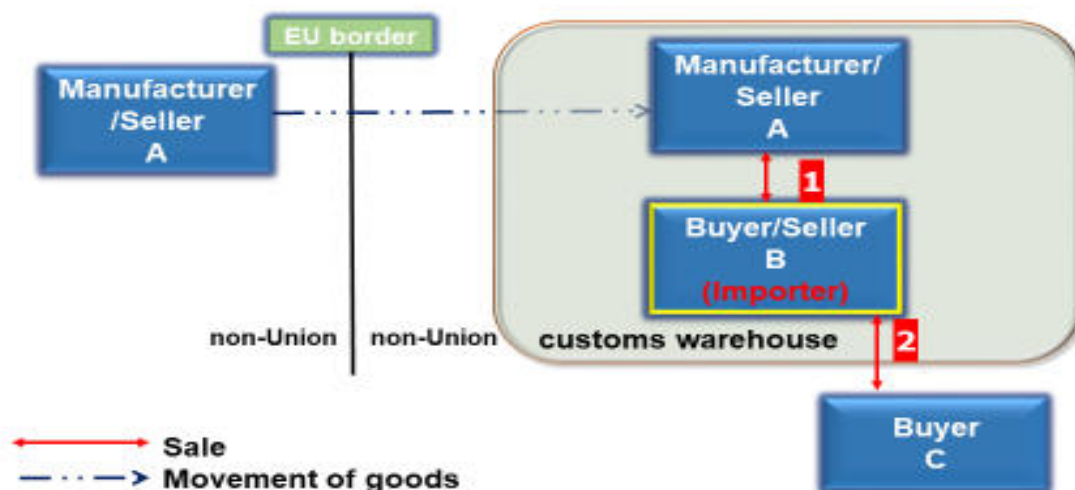
Acesta este un exemplu de succesiune de comenzi urmate de acceptarea corespunzătoare a acestor comenzi, care duce la o succesiune de vânzări (pentru mai multe informații despre comenzile de achiziție, a se vedea secțiunea 2.1, alin. 10 de mai sus).

În exemplul prezentat, vânzarea care a avut loc imediat înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al Uniunii este vânzarea încheiată între A și B. Vânzarea a implicat un transfer efectiv al mărfurilor peste frontiera Uniunii. Această vânzare reprezintă vânzarea pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și va fi utilizată pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod.

Exemplul 6

Article 128 (2) UCC IA

A transfers the goods to the Union and stores them in a customs warehouse. While the goods are in the customs warehouse, **A** sells them to the **B**. The sale between **A** and **B** takes place after the goods are brought into the Union. **B** declares the goods for free circulation and after that sells them to **C**.

Imediat înainte ca mărfurile să fie introduse în Uniune, nu are loc nicio vânzare. Prin urmare, dispozițiile art. 128 alin. (1) din UCC IA/ pct. 60 alin. (1) din Regulament nu sunt aplicabile.

Cu toate acestea, în timp ce mărfurile importate se află sub regimul de antrepozit vamal, acestea fac obiectul unei vânzări încheiate între **A** și **B**.

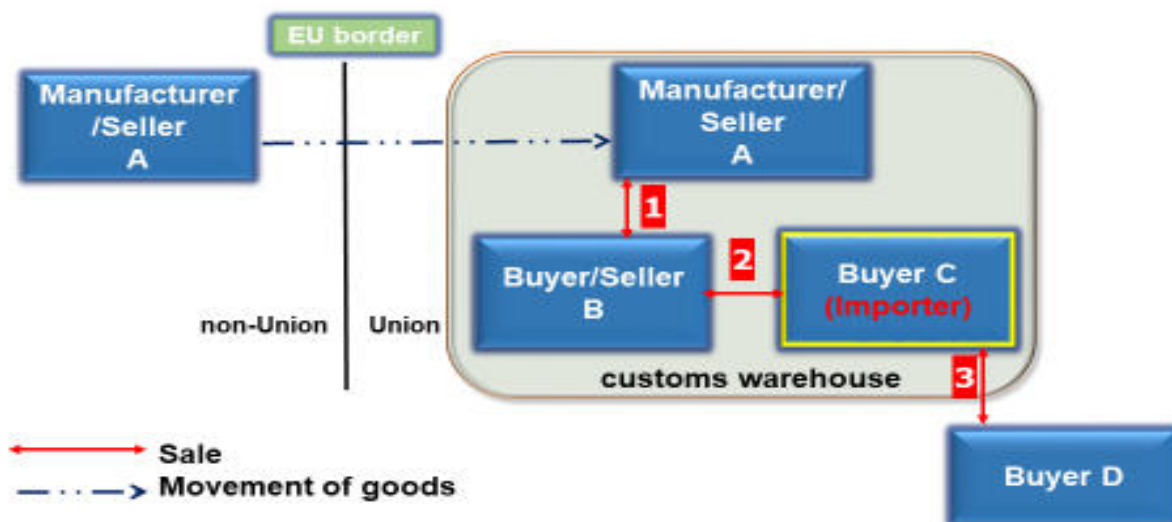
Având în vedere că dispozițiile alin. (2) al art. 128 din UCC IA/ pct. 60 alin. (2) din Regulament nu pot fi aplicate separat de dispozițiile alin. (1) al aceluiași art./ alin. (1) al aceluiași pct., vânzarea încheiată între **A** și **B** se utilizează pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod.

Exemplul 7

Article 128 (2) UCC IA

A transfers the goods to the Union and stores them in a customs warehouse. While the goods are in the customs warehouse, A sells them to B. Then B sells the goods to C. The two sales (between A and B, and between B and C) take place after the goods are brought into the Union. C declares the goods for free circulation and after that sells them to D.

Nu există nicio vânzare care să aibă loc imediat înainte ca mărfurile să fie introduse în Uniune. Prin urmare, dispozițiile art. 128 alin. (1) din UCC IA/ pct. 60 alin. (1) din Regulament nu sunt aplicabile.

Cu toate acestea, în timp ce se aflau sub regimul de antrepozitare vamală, mărfurile importate au făcut obiectul a două vânzări: o vânzare încheiată între **A** și **B** și o vânzare încheiată între **B** și **C**.

Având în vedere că dispozițiile alin. (2) al art. 128 din UCC IA/ pct. 60 alin. (2) din Regulament nu pot fi aplicate separat de dispozițiile alin. (1) al aceluiași art./ alin. (1) al aceluiași pct., vânzarea încheiată între **A** și **B** va fi utilizată pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod. Cu alte cuvinte, vânzarea care a avut loc cel mai aproape de momentul introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii reprezintă vânzarea relevantă pentru declararea valorii în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție.

Cu toate acestea, posibilitatea de a utiliza metoda valorii de tranzacție depinde de accesibilitatea importatorului (C) la o factură care se referă la tranzacția de vânzare încheiată între A și B (art. 145 din UCC IA/ art. 85 din Cod coroborat cu art. 163 alin. (1) din UCC/ art. 163 alin. (1) din Cod). În cazul în care C nu are acces la această factură, metoda valorii de tranzacție nu este aplicabilă.

2.4 Măsură tranzitorie în vigoare până la 31 decembrie 2017

Art. 347 din UCC IA

1. Valoarea de tranzacție a mărfurilor poate fi stabilită pe baza unei vânzări care are loc înainte de vânzarea menționată la art. 128 alin. (1) din prezentul regulament dacă persoana pe seama căreia se depune declarația are obligații în temeiul unui contract încheiat înainte de 18 ianuarie 2016.

1. Art. 347 din UCC IA a introdus o măsură temporară, care permitea importatorilor să țină cont (să respecte) contractele lor de bună-credință în vigoare la data de 18 ianuarie 2016 (data intrării în vigoare a noului regulament) și să le acorde un termen rezonabil pentru a-și adapta, dacă este necesar, modelele comerciale relevante. Dispozițiile erau aplicabile până la 31 decembrie 2017.

2. Chiar dacă art. 347 din UCC IA a fost aplicabil până la 31 decembrie 2017, pot exista încă cazuri privind aplicarea art. care fac obiectul unor proceduri vamale sau judiciare. În astfel de situații, autoritățile vamale sau instanțele administrative naționale vor trebui să examineze faptele și circumstanțele unui anumit caz în lumina dispozițiilor menționate.

3. Ca urmare a acestei măsuri temporare, importatorul a fost autorizat să utilizeze o vânzare diferită de cea indicată la art. 128 alin. (1) din UCC IA/ pct. 60 alin. (1) din Regulament – inclusiv, de exemplu, o vânzare „anterioară” (o vânzare care a avut loc înainte de vânzarea specificată la art. 128 alin. (1) din UCC IA/ pct. 60 alin. (1) din Regulament) – în cazul în care operatorul economic era constrâns sau obligat în acest sens de orice contract încheiat înainte de intrarea în vigoare a noii legislații.

4. În cazul în care un astfel de contract presupunea utilizarea unei vânzări specifice (inclusiv o vânzare anterioară) care, în temeiul legislației anterioare¹¹, ar fi fost considerată eligibilă ca vânzare pentru export, atunci aceeași vânzare putea fi utilizată în continuare, cu condiția ca contractul să rămână în vigoare, până la 31 decembrie 2017.

5. Trimiterea la un „contract relevant” nu era destinată să se limiteze la un contract de vânzare între cumpărător și vânzător: un astfel de contract putea fi încheiat între părți, cum ar fi între cumpărătorul mărfurilor și părțile cu care acest cumpărător avea angajamente și obligații contractuale anticipate. Operatorii economici aveau dreptul la „așteptări legitime” în ceea ce privește acordurile contractuale în acest sens.

6. Nu au fost stabilite condiții specifice în ceea ce privește forma sau structura contractului în cauză. În consecință, acest contract nu trebuia să se refere exclusiv la un produs, o dată precisă de livrare, o cantitate și un preț de achiziție. Prin urmare, așa-numitele „contracte-cadru” ar putea fi acoperite de această dispoziție.

¹¹ Art. 147 alin. (1) din Regulamentul (CEE) NR. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar

Secțiunea 3 - Redevențe și taxe de licență

Art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod și art. 136 din UCC IA/ pct. 77-81 din Regulament

Art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod

Elemente ale valorii de tranzacție

1. Pentru a se determina valoarea în vamă în temeiul articolului 70, la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate se adaugă:

....

(c) redevențele și drepturile de licență referitoare la mărfurile evaluate pe care cumpărătorul trebuie să le plătească fie direct, fie indirect, ca o condiție a vânzării mărfurilor evaluate, în măsura în care aceste redevențe și drepturi de licență nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit;

Această dispoziție este implementată prin art. 136 din UCC IA/ pct. 77-81 din Regulament

1. Art. 136 din UCC IA/ pct. 77-81 din Regulament conține câteva dispoziții noi, relativ minore, care, în cea mai mare parte, nu fac altceva decât să reafirme unele aspecte de bază și evidente ale principalelor reguli din UCC. Modificările mai semnificative se referă la faptul că unele reguli care se regăseau în CCIP nu mai sunt prevăzute în pachetul legislativ UCC.

3.1 Redevențe și taxe de licență

1. Mărfurile importate deseori includ elemente (de exemplu, drepturi de proprietate intelectuală) care sunt compensate (plătite) prin intermediul unor plăți descrise ca redevențe sau taxe de licență.

2. Art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod recunoaște că aceste plăți fac parte din valoarea în vamă a mărfurilor. În cazul în care aceste plăți sunt deja incluse în prețul mărfurilor, atunci această valoare este inclusă automat în valoarea în vamă.

3. Art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod prevede, de asemenea, că, în cazul în care valoarea acestor elemente *nu este inclusă* în prețul mărfurilor, se prevede includerea acestor plăți în valoarea în vamă, sub forma unei ajustări a prețului mărfurilor.

4. Prin urmare, în conformitate cu art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod, plățile pentru utilizarea drepturilor în cauză (adică proprietatea intangibilă) trebuie luate în considerare la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate.

5. Există o recunoaștere implicită a faptului că practicile comerciale și cadrul juridic referitor la drepturile de proprietate intelectuală, redevențe și licențe sunt relevante și aplicabile. Cu toate acestea, legislația vamală a UE nu oferă o definiție a redevențelor și a taxelor de licență¹².

3.1 Scopul

¹² În schimb, Acordul OMC privind evaluarea nu stabilește nici domeniul de aplicare al redevențelor sau al taxelor de licență.

1. O definiție generală a „redevențelor și taxelor de licență” poate fi găsită la art. 12 alin. (2) din Convenția Model OCDE pe venit și capital (ediția 2017), după cum urmează:

*„plăți de orice natură primite în calitate de recompensă pentru utilizarea sau dreptul de utilizare a oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv filme cinematografice, orice brevet, marcă comercială, desen sau model, plan, formulă sau procedeu secret, sau pentru informații privind experiența industrială, comercială sau științifică”.*¹³

2. Definiția de mai sus este utilă¹⁴ și indică faptul că redevențele și taxele de licență sunt plăți pentru o serie de drepturi (intangibile). Cadrul legal UCC nu face distincție între diferite drepturi. Prin urmare, plățile de redevențe și taxe de licență pentru dreptul de utilizare, de exemplu, a unei mărci comerciale nu mai fac obiectul unor dispoziții specifice, ci intră sub incidența dispozițiilor generale ale art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod și art. 136 din UCC IA/ pct. 77-81 din Regulament.

3. Domeniul de aplicare al aranjamentelor de licență nu este abordat în normele de evaluare, deoarece acestea intră sub incidența contractelor comerciale relevante. Cu toate acestea, exemple tipice includ: fabricarea și/sau vânzarea pentru export a mărfurilor importate (care includ, de exemplu, brevete, desene, modele și know-how de fabricație, mărci comerciale), utilizarea sau revânzarea mărfurilor importate (în special, drepturi de autor, procese de fabricație inseparabile de mărfurilor importate).

3.3 Contracte și licențe

1. Atunci când se plătesc redevențe și taxe de licență, aranjamentele sunt adesea stabilite într-un contract sau acord formal scris separat – definit de obicei ca „acord de licență” – care specifică în detaliu produsul licențiat, natura drepturilor atribuite și a know-how-ului furnizat, responsabilitățile licențiatorului și ale licențiatului, metodele de calcul și de plată a redevențelor sau a taxelor de licență, consecințele juridice ale neplății acestora etc.

2. Examinarea acordului de licență va furniza informații suficiente cu privire la relevanța redevenței sau a taxei de licență pentru valoarea în vamă a mărfurilor importate. Cu toate acestea, este necesar să se țină cont și de clauzele contractului de vânzare și de legătura care poate exista între contractul de vânzare și acordul de licență.

3. În majoritatea cazurilor, contractul de vânzare a mărfurilor nu menționează în mod explicit că trebuie efectuată o plată pentru redevențe sau taxe de licență pentru mărfuri.

4. Art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod prevede că redevențele sau taxele de licență trebuie adăugate la prețul plătit sau de plătit atunci când:

- acestea nu sunt incluse în prețul plătit sau de plătit;
- acestea sunt legate de mărfurile evaluate; și
- cumpărătorul trebuie să le plătească, direct sau indirect, drept o condiție pentru vânzarea mărfurilor evaluate.

¹³ https://www.oecd.org/en/publications/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-2017-full-version_g2g972ee-en.html

¹⁴ Această definiție a fost inclusă în legislația anterioară (art. 157 din Regulamentul (CEE) NR. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar.

3.4 Referitor la mărfurile evaluate

1. Art. 136 alin. (1) din UCC IA/ pct. 77 din Regulament prevede că redevențele sau taxele de licență sunt legate de mărfurile importate în cazul în care, în special, *drepturile transferate în temeiul acordului de licență sau de redevențe sunt încorporate în mărfuri*.

2. O legătură directă cu mărfurile importate este deosebit de clară în cazul în care mărfurile importate sunt ele însele obiectul acordului de licență (adică, dacă mărfurile importate încorporează marca comercială pentru care se plătește taxa de licență, aceasta trebuie considerată ca fiind legată de mărfurile importate). Aceeași legătură poate exista și în cazul în care mărfurile licențiate sunt ingrediente sau componente ale mărfurilor importate.

3.5 Orientări existente

1. Pentru a stabili dacă o redevență se referă la mărfurile care urmează să fie evaluate, aspectul esențial este de a determina ce primește licențiatul în schimbul plății. De exemplu, „know-how-ul” furnizat în cadrul unui acord de licență va implica adesea furnizarea de desene, rețete, formule și instrucțiuni de bază privind utilizarea produsului licențiat.

2. În cazul în care acest know-how se aplică mărfurilor importate, orice plată de redevență sau taxă de licență va trebui, prin urmare, să fie luată în considerare pentru includerea în valoarea în vamă.

3. Un acord de licență (de exemplu, în domeniul „francizei”) implică uneori furnizarea de servicii, cum ar fi formarea personalului licențiatului în fabricarea produsului licențiat sau în utilizarea mașinilor/instalațiilor. Poate fi implicată și asistența tehnică în domeniile managementului, administrării, marketingului, contabilității etc. În astfel de cazuri, plata redevenței sau a taxei de licență pentru aceste servicii nu ar fi eligibilă pentru includerea în valoarea în vamă.

4. Modul de calcul al valorii redevențelor plătite nu este un factor decisiv pentru determinarea includerii acestora în valoarea în vamă (a se vedea ultima propoziție a art. 136 alin. (1) din UCC IA/ pct. 77 din Regulament).

Exemplu:

în cazul unei componente sau al unui ingredient importat al produsului licențiat sau în cazul unor mașini sau instalații de producție importate, plata unei redevențe bazate pe realizarea unei vânzări a produsului licențiat poate fi legată în totalitate, parțial sau deloc de mărfurile importate.

3.6 Condiția de vânzare a bunurilor importate

1. Art. 136 alin. (4) din UCC IA/ pct. 80 din Regulament prevede că redevențele și taxele de licență sunt considerate a fi plătite drept o condiție de vânzare a mărfurilor importate dacă

- (a) vânzătorul sau o persoană afiliată vânzătorului solicită cumpărătorului să efectueze această plată sau
- (b) plata este efectuată pentru a îndeplini o obligație a vânzătorului, sau
- (c) mărfurile nu pot fi vândute sau achiziționate de cumpărător fără plata redevențelor sau a taxelor de licență.

2. Criteriul¹⁵ aplicabil este dacă vânzătorul poate vinde sau dacă cumpărătorul poate cumpăra mărfurile fără plata unei redevențe sau taxe de licență. Condiția poate fi explicită sau implicită. În unele cazuri, în acordul de licență se va specifica dacă vânzarea mărfurilor importate este condiționată de plata unei redevențe sau a unei taxe de licență. Cu toate acestea, nu este necesar ca acest lucru să fie stipulat.

3. O indicație suplimentară este prevăzută acum și la art. 136 alin. (4) din UCC IA/ pct. 80 din Regulament, care se referă la plata redevențelor către licențiator. Aceasta nu este o clarificare majoră, ci pur și simplu precizează faptul că redevențele sunt, prin definiție, plătite proprietarului (licențiatorului) drepturilor licențiate și sunt de obicei plătite de cumpărătorul mărfurilor.¹⁶

4. Regula indică faptul că dispozițiile privind condițiile de vânzare se bazează pe angajamente asumate de cumpărător sau vânzător și care sunt obligatorii pentru aceștia. Acest lucru indică faptul că criteriul „condițiilor de vânzare” se referă nu numai la condițiile impuse de sau vânzătorului, ci și cumpărătorului, ceea ce constituie o clarificare utilă.

5. Aceasta reflectă, de asemenea, formularea art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod, care se referă la:

„redevențele și taxele de licență legate de mărfurile evaluate pe care cumpărătorul trebuie să le plătească”, drept o condiție de vânzare a mărfurilor evaluate.

6. Prin urmare, *testul privind condiția de bază a vânzării* să joace un rol.

3.7 Redevențe plătite terților

1. Redevențele pot fi plătite vânzătorului sau unui terț. Redevențele plătite unui terț pot apărea în cazul în care plata către terț se efectuează, de exemplu, pentru a îndeplini o obligație a vânzătorului.

2. Un terț poate fi proprietarul sau licențiatorul drepturilor relevante. În astfel de cazuri, relevanța (și, prin urmare, aplicarea) testului „condiției de vânzare” poate să nu fie direct aplicabilă, deoarece circumstanțele comerciale nu sunt reglementate de regula „condiției de vânzare”.

3. Cu toate acestea, este recomandabil să se aplice aceeași abordare de bază, și anume cea prevăzută în UCC IA/ Regulament.

4. Astfel, această clauză reflectă elementele de bază ale vânzării de mărfuri, inclusiv transferul dreptului de proprietate și al tuturor drepturilor asupra mărfurilor, în cadrul contractual în vigoare. Nu se intenționează ca autoritățile vamale să încerce să determine dacă un vânzător poate vinde sau un cumpărător poate cumpăra mărfurile, în termeni de criterii independente sau noi, fără a ține cont de dispozițiile contractuale (inclusiv contractele de redevență). Prin urmare, ar trebui să se acorde prioritate circumstanțelor comerciale și acordurilor contractuale relevante.

5. Toate circumstanțele legate de vânzare (și de importul mărfurilor) ar trebui examinate, dacă este necesar. Aceasta include, în special, posibile legături între contractele de vânzare și de licențiere și alte informații relevante.

---

¹⁵ Reflectând în mare măsură orientările actuale (a se vedea, de exemplu, Comentariul nr. 3: Incidența redevențelor și a taxelor de licență asupra valorii în vamă, Compendiu de texte privind valoarea în vamă, [UCC - Guidance documents - European Commission \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ro/TXT/?uri=CELEX:32016X0203(01)0001_20160808)

¹⁶ Art. 136 alin. (4) lit. (c) reflectă, de asemenea, Comentariul nr. 25.1 al Comitetului tehnic de evaluare în vamă în această privință (a se vedea pct. 7 din Comentariul nr. 25.1).

6. Fiecare situație individuală trebuie analizată pe baza tuturor faptelor legate de vânzarea și importul mărfurilor, inclusiv obligațiile contractuale și legale ale părților și alte informații pertinente.

7. Persoanele cărora li se plătesc redevențe sau taxe de licență nu sunt relevante în ceea ce privește locul de reședință al acestor persoane. Legislația UE a clarificat întotdeauna acest aspect (a se vedea art. 136 alin. (5) din UCC IA/ pct. 81 din Regulament).

8. În cele din urmă, art. 136 din UCC IA/ pct. 77-81 din Regulament nu indică o presupunere că redevențele și taxele de licență sunt *incluse automat* în valoarea în vamă.

9. Pot exista diverse situații în care plata redevențelor sau a taxelor de licență este considerată o condiție de vânzare atunci când este efectuată către o terță parte neafiliată.

10. Cu toate acestea, *art. 136 din UCC IA/ pct. 77-81 din Regulament nu prevede* că se presupune îndeplinirea condițiilor de bază (adică *legate de mărfuri* și de o *condiție de vânzare*) și că, prin urmare, redevențele și taxele de licență sunt incluse în valoarea în vamă, *cu excepția cazului în care declarantul demonstrează contrariul*. Autoritățile vamale vor examina toate contractele comerciale sau vor ajunge la concluzii cu privire la intențiile sau obligațiile contractuale, dacă este necesar.

3.8 Orientări internaționale

1. Comitetul tehnic de evaluare în vamă al OMV oferă orientări substanțiale. În special, Comentariul OMV nr. 25.1 prevede o listă neexhaustivă de factori care pot fi luați în considerare pentru a determina dacă plata unei sume pentru redevențe sau taxe de licență constituie o condiție de vânzare a mărfurilor importate.

3.9 Exemple practice

În continuare, sunt examinate trei cazuri diferite și este prezentată o abordare a tratamentului fiecărui caz.

CAZUL 1

Fapte

Acordul de licență obligă licențiatul să încheie un contract de fabricație cu producătorul produselor licențiate pentru a le livra exclusiv licențiatului. Producătorul nu are nicio legătură cu licențiatorul în sensul art. 127 din UCC IA/ art. 72 alin. (4) din Cod. Acordul de licență impune licențiatului să utilizeze un model pentru un astfel de contract de fabricație sau să instruiască producătorii produselor licențiate să producă aceste mărfuri numai pentru licențiat și să le furnizeze numai acestuia. În situațiile în cauză, produsele nu sunt create și nici dezvoltate de licențiator.

Motivul unei astfel de abordări poate constă în a se asigura că mărfurile licențiate sunt furnizate numai licențiatului, astfel încât acesta să poată beneficia de drepturile exclusive asupra mărcii comerciale pe un anumit teritoriu. Aceasta protejează, pe de o parte, marca comercială și, pe de altă parte, se asigură că licențiatorul primește redevența sau taxa de licență de la licențiat după revânzarea produselor.

În unele cazuri, licențiatorul nu indică în mod explicit și nu influențează alegerea producătorului. Prin urmare, producătorul este ales de licențiat și semnează acordul de fabricație, care poate conține clauza conform căreia producătorul produce numai pentru licențiat. Nu există alte legături sau interdependențe între acordul de licență și contractul de vânzare.

Întrebarea este dacă, în astfel de cazuri, plățile pentru taxele de licență trebuie considerate ca fiind efectuate ca o condiție de vânzare, în sensul art. 136 alin. (4) lit. (c) din UCC IA/ pct. 80 lit. c) din Regulament, și, prin urmare, incluse în valoarea în vamă a mărfurilor importate.

Analiză și concluzie

În cazurile descrise mai sus, vânzătorul este obligat, în temeiul unui contract de producție, să vândă mărfurile numai licențiaților, care, la rândul lor, trebuie să plătească redevențe sau taxe de licență licențiatorului, în conformitate cu acordul de licență.

În consecință, mărfurile care fac obiectul acordului de licență pot fi vândute de producător/vânzător numai licențiaților desemnați de licențiator.

În plus, obligația de a încheia un contract de producție (sau obligația de livrare exclusivă către licențiați) este stabilită de licențiator, care, prin urmare are garanția că va primi redevențe și taxe de licență pentru toate mărfurile furnizate de producător.

Licențiatul/cumpărătorul nu poate achiziționa mărfurile în cauză fără a plăti redevențe sau taxe de licență către licențiator. Pare oportun să se concluzioneze că, în cazul descris, plata taxelor de licență/redevențelor se face ca o condiție de vânzare în conformitate cu art. 136 alin. (4) lit. (c) din UCC IA/ pct. 80 lit. c) din Regulament și, prin urmare, trebuie inclusă în valoarea în vamă în conformitate cu art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod.

CAZUL 2

Fapte

Un agent de cumpărare – care are legături atât cu licențiatorul, în calitate de proprietar al mărcii comerciale/dreptului de proprietate, cât și cu licențiatul – este implicat în importul de mărfuri licențiate. Producătorul/vânzătorul nu are legături cu niciuna dintre celelalte părți (licențiator, cumpărător/licențiat, agent de cumpărare).

Agentul de achiziții este responsabil de alegerea producătorilor/vânzătorilor de mărfuri potriviți pentru cumpărător/licențiat. De asemenea, acesta îndeplinește sarcinile generale ale unui agent de achiziții în contextul achizițiilor. Licențiatorul, în calitate de proprietar al mărcii comerciale/dreptului de proprietate, va asigura că producătorul/vânzătorul mărfurilor licențiate vinde numai cumpărătorilor – licențiaților – desemnați de acesta, care plătesc redevențe pentru aceste mărfuri.

În acest context, agentul de achiziții poate interveni în procesul de producție și/sau vânzare, impunând limite asupra volumului de vânzări, stipulând prețurile de vânzare etc.

Plățile pentru redevențele de licență, efectuate de cumpărător/licențiat, trebuie considerate ca fiind efectuate ca o condiție de vânzare, în sensul art. 136 alin. (4) lit. (c) din UCC IA/ pct. 80 lit. c) din Regulament, și, prin urmare, incluse în valoarea în vamă a mărfurilor importate.

Analiză și concluzie

Situația descrisă mai sus este, în principiu, identică cu cea din cazul 1. În acest caz, agentul de cumpărare (afiliat atât licențiatorului, cât și cumpărătorului/licențiatului) este cel care, în calitate sa de agent de cumpărare, constă în a asigura că mărfurile sunt vândute de vânzător numai licențiatilor, garantând astfel licențiatorului plata redevențelor pentru toate mărfurile vândute.

Prin urmare, este oportun să se concluzioneze că plata taxelor de licență/redevențelor se face ca o condiție de vânzare în conformitate cu art. 136 alin. (4) lit. (c) din UCC IA/ pct. 80 lit. c) din Regulament și că aceste plăți trebuie, prin urmare, incluse în valoarea în vamă în conformitate cu art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod.

CAZUL 3

Fapte

Cumpărătorul furnizează producătorului/vânzătorului (care nu are nicio legătură cu licențiatorul în sensul art. 127 din UCC IA/ art. 72 alin. (4) din Cod) servicii gratuite pentru a produce mărfurile importate. Se referă, în special, la know-how-ul în materie de proiectare și fabricație. Fără aceste servicii, producătorul/vânzătorul nu ar putea produce și furniza mărfurile importate.

Serviciile gratuite menționate mai sus erau furnizate anterior de către licențiator către licențiat/cumpărător, care, la rândul său, plătea redevențe licențiatorului. Prin urmare, plata unei redevențe este o cerință pentru producerea și livrarea mărfurilor importate către licențiat/cumpărător. Deseori, cumpărătorul este, de asemenea, obligat să plătească o redevență licențiatorului pentru a obține dreptul de a utiliza o marcă comercială pentru mărfurile importate.

Analiză și concluzie

Factorii de producție care sunt furnizați gratuit producătorului/vânzătorului mărfurilor importate pentru fabricarea acestora (de exemplu, know-how-ul în materie de proiectare sau fabricație) trebuie evaluați în lumina criteriilor prevăzute la art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod („asistență”), chiar dacă disponibilitatea acestor factori de producție depinde de plata redevențelor¹⁷.

În cazul în care contractul de licență impune cumpărătorului și obligația de a plăti redevențe pentru dreptul de utilizare a altor forme de proprietate intelectuală, plătite ca condiție pentru vânzarea bunurilor evaluate (de exemplu, mărci comerciale), se aplică articolul 71 alineatul (1) litera (c) din CVU, coroborat cu articolul 136 alineatul (4) litera (c) din CVU IA.

---

¹⁷ A se vedea, de asemenea, Concluzia nr. 30: Aplicarea art. 71 alin. (1) lit. (b) și art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) și art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod (relația dintre asistență și redevențe; Compendiu de texte privind valoarea în vamă, [UCC - Guidance documents - European Commission \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/ucc/guidance_documents/ucc_guidance_documents_en.pdf))

Comentariul nr. 14: Valoarea în vamă a trofeelor de vânătoare

I. Context

1. În practica zilnică, funcționarii vamali pot întâlni situații în care obiectul importului este un trofeu de vânătoare¹⁸. De obicei, persoanele fizice care au vânat animalele (vânătorii) introduc astfel de mărfuri pe teritoriul vamal al UE și le supun procedurii de punere în liberă circulație.
2. În mod normal, vânătorile sunt organizate de ferme de vânătoare profesionale, care oferă (de obicei prin internet) vânătorilor un pachet de servicii legate de acest tip de activități. Pe baza ofertelor tipice adresate potențialilor vânători disponibile pe internet, se poate presupune că un pachet standard pentru participarea la o vânătoare poate include cazare, mese, servicii ale unui vânător profesionist, transport și furnizarea unui trofeu. Prețul poate include, de asemenea, toate taxele, licențele și permisele aplicabile în țara în care are loc vânătoarea.
3. Vânătorii sunt, de asemenea, taxați cu costurile lucrărilor de taxidermie, scufundarea și ambalarea trofeelor, medalionul/baza de lemn, precum și transportul către o instalație securizată înainte de transportarea trofeelor către UE. De obicei, furnizorii care cooperează cu fermele de vânătoare pentru a furniza astfel de servicii sunt facturați separat de prețurile practicate de fermele de vânătoare.
4. Exportul/importul legal al acestor mărfuri este posibil numai după obținerea certificatelor/autorizațiilor (de exemplu, documentele CITES) specificate de legislația în vigoare atât în țara exportatoare, cât și în cea importatoare. Autoritățile competente percep, de obicei, taxe pentru eliberarea acestor documente.

II. Problema în cauză

1. Având în vedere că trofee de vânătoare nu sunt achiziționate ca atare, metoda valorii de tranzacție nu poate fi aplicată (art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod). Prin urmare, valoarea în vamă a acestor mărfuri se determină în conformitate cu una dintre metodele secundare. Se pare că specificul mărfurilor impune utilizarea metodei pe baza datelor disponibile în acest scop (art. 74 alin. (3) din UCC/ art. 80 alin. (4) din Cod și dispozițiile sale de punere în aplicare – art. 144 din UCC IA/ art. 84 din Cod).
2. Scopul prezentului document este de a analiza costurile care trebuie luate în considerare pentru a determina valoarea în vamă a unui trofeu de vânătoare în conformitate cu metoda pe baza datelor disponibile.

III. Dispoziții normative relevante:

Art. 74 din UCC/ art. 80 din Cod

Art. 144 din UCC IA/ art. 84 din Cod

IV. Observații preliminare

1. Pentru a decide cu privire la tratamentul costurilor menționate în scopul evaluării vamale, este necesar de luat în considerare natura acestora.

---

¹⁸ De obicei, capul, pielea, blana, coarnele, țepii, dinții unui animal vânat, pregătite special pentru conservare de către un taxidermist.

2. Pe baza informațiilor disponibile în general, se consideră că putem vorbi despre diferite tipuri de taxe de vânătoare. Trebuie făcută o distincție între taxa pentru permisul de vânătoare și taxa pentru trofeu.

Taxa pentru permisul de vânătoare

3. Pentru a vâna, vânătorul trebuie să obțină **un permis de vânătoare** din țara în care va avea loc vânătoarea, în conformitate cu dispozițiile naționale relevante.

4. Taxa pentru permisul de vânătoare trebuie plătită indiferent dacă vânătoarea va fi sau nu de succes pentru vânător. Prin urmare, ar trebui să se presupună că nu există o legătură directă între taxă și trofeul de vânătoare.

Taxa pentru trofee

5. Taxa pentru trofee este o plată efectuată de un vânător pentru un trofeu brut, indiferent dacă vânătorul decide să îl păstreze sau nu. Fermele de vânătoare (organizatorii de vânătoare) pot solicita, de asemenea, vânătorilor să plătească taxe pentru trofee pentru animalele rănite¹⁹. Nivelul taxelor pentru trofee este determinat de condițiile pieței și diferă de la un organizator de vânătoare la altul. Valoarea taxei depinde de numărul și specia animalelor care urmează să fie vânat.

6. Există o legătură directă între taxă și trofeul de vânătoare care urmează să fie importat pe teritoriul vamal al Uniunii. Taxa trebuie plătită atunci când un animal este vânat sau rănit. Fără plata taxei, importatorul (vânătorul) nu ar avea dreptul să intre în posesia trofeului brut.

Taxe pentru certificate CITES, permise de export/import și documente similare

7. Circulația legală a trofeelor de vânătoare peste frontiere poate fi condiționată de existența autorizațiilor de export/import și a certificatelor CITES eliberate, respectiv, de autoritățile competente din țara de export și din UE²⁰. Deși aceste documente se referă la articole specifice, ele trebuie obținute în toate cazurile prevăzute de legislația în vigoare, pentru a îndeplini cerințele legale referitoare la comerțul internațional cu trofee de vânătoare. Obiectivele acestor reglementări specifice sunt diferite de obiectivul dispozițiilor dedicate determinării valorii în vamă, și anume stabilirea unui sistem echitabil, uniform și neutru de evaluare în vamă a bunurilor pentru aplicarea tarifului vamal comun și a măsurilor netarifare²¹.

8. În mod normal, autoritățile competente din țara de export și din țara de import percep taxe pentru eliberarea acestor documente.

9. Nu există niciun temei juridic pentru a considera aceste taxe ca fiind costuri legate de transportul bunurilor evaluate, deoarece documentele nu sunt necesare pentru transportul bunurilor din țara de export către teritoriul vamal al Uniunii²².

¹⁹ Pe baza notei interpretative la Legea nr. 89 din 1991 privind taxa pe valoarea adăugată: nr. 81 (ediția 2) din 9 aprilie 2015 a Serviciului Fiscal din Africa de Sud.

²⁰ Toate actele juridice și orientările relevante pot fi consultate pe următorul site web: http://ec.europa.eu/environment/cites/legislation_en.htm#chapter9

²¹ A se vedea, de asemenea, hotărârea CJE pronunțată în cauza 7/83 (Ospig Textilgesellschaft KG V. Ahlers).

²² Două instrumente emise de Secțiunea de Evaluare a CCC pot fi utile pentru a analiza tratamentul diferitelor costuri asociate mărfurilor importate în scopul determinării valorii în vamă, chiar dacă aceste instrumente nu se referă direct la costurile aferente eliberării certificatelor CITES sau documentelor similare: Concluzia 33: Tratatul anumitor

10. Aceeași abordare poate fi utilizată pentru costurile pregătirii unei declarații vamale de export în țara de export în scopul determinării valorii în vamă a trofeelor de vânătoare.

11. Din motivele prezentate mai sus, aceste taxe/costuri nu trebuie să facă parte din valoarea în vamă a trofeelor de vânătoare pe baza metodei pe baza datelor disponibile.

V. Concluzie

1. Ierarhia metodelor alternative (la cererea unui importator, ordinea de aplicare a lit. (c) și (d) ale art. 74 alin. (1) din UCC/ pct. 3) și 4) ale art. 80 alin. (3) din Cod se inversează) ar trebui respectată și în ceea ce privește determinarea valorii în vamă pentru trofee de vânătoare. Cu toate acestea, ținând cont de natura mărfurilor, se va aplica metoda de rezervă menționată la art. 74 alin. (3) din UCC/ art. 80 alin. (4) din Cod și dispozițiile sale de punere în aplicare (art. 144 din UCC IA/ art. 84 din Cod).

2. Ținând cont de natura informațiilor disponibile cu privire la costurile obținerii unui trofeu de vânătoare, se poate considera că valoarea în vamă a unui astfel de lot va fi determinată pe baza metodei pe baza datelor disponibile, cu aplicarea flexibilă a metodei valorii calculate (art. 144 alin. (1) din UCC IA/ art. 84 alin. (1) din Cod). Dacă acest lucru nu este posibil, valoarea în vamă a trofeului de vânătoare se determină pe baza informațiilor disponibile în Uniune, utilizând alte metode adecvate (art. 144 alin. (2) din UCC IA/ art. 84 alin. (2) din Cod).

3. După cum s-a menționat la pct. I al documentului, pe internet sunt disponibile numeroase oferte provenite de la furnizorii de echipamente de vânătoare. Această sursă de informații poate fi utilizată atunci când se aplică metoda pe baza datelor disponibile, numai dacă autoritățile vamale sunt convinse de veridicitatea și acuratețea acestora²³.

4. O altă sursă de informații utilizată în cazurile în care valoarea în vamă a trofeului de vânătoare este determinată în conformitate cu metoda pe baza datelor disponibile poate fi reprezentată de informațiile privind prețurile furnizate de asociațiile naționale de vânători, în aceleași condiții menționate în paragraful de mai sus în ceea ce privește veridicitatea și acuratețea.

5. Pentru a determina valoarea în vamă a unui trofeu de vânătoare în conformitate cu metoda pe baza datelor disponibile, trebuie luate în considerare toate costurile direct legate de obținerea unui trofeu de vânătoare și de pregătirea acestuia pentru exportul pe teritoriul vamal al Uniunii, în principal:

- taxa pentru trofeu,
- pregătirea trofeului,
- costurile serviciilor de imersie, ambalare și taxidermie,
- costurile medalionului/suportului din lemn,
- costurile de transport către o instalație securizată înainte de transportarea trofeului către teritoriul vamal al UE.

6. Valoarea în vamă a trofeului de vânătoare bazată pe metoda pe baza datelor disponibile ar trebui să reflecte, de asemenea, costurile de transport și asigurare, precum și taxele de încărcare și manipulare asociate transportului până la locul în care expedierea a fost adusă pe teritoriul vamal al Uniunii (art. 74

---

costuri pentru cântărirea containerelor și Concluzia 27: Tratatul în scop de evaluare în vamă a taxelor legate de declarații sumare de intrare, *Compendiu de texte privind evaluarea în vamă*.

²³ *Avizul consultativ 12.3 Utilizarea datelor din surse străine în aplicarea articolului 7 emis de Comitetul tehnic de evaluare în vamă.*

alin. (3) din UCC/ art. 80 alin. (4) din Cod, art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod). Alte costuri, cum ar fi cazarea, masa și cheltuielile de călătorie ale vânătorului, nu trebuie reflectate în valoarea în vamă.

Comentariul nr. 15: Evaluarea deșeurilor

I. Observații generale

1. De obicei, deșeurile sunt importate pe teritoriul vamal al Uniunii sub forma de²⁴:
  - a) deșeuri care conțin materiale recuperabile;
  - b) deșeuri care urmează să fie prelucrate în continuare;
  - c) deșeuri care urmează să fie distruse/neutralizate.
2. Importul de deșeuri pe teritoriul vamal al Uniunii intră sub incidența normelor generale privind determinarea valorii în vamă aplicabile în Uniune, menționate la art. 69-76 din UCC și la art. 127-146 din UCC IA/ art. 71-86 din Cod și pct. 60-95¹⁰ din Regulament. Cu toate acestea, importul de deșeuri în Uniune face obiectul și al unei legislații speciale²⁵ care poate influența, în fiecare caz particular, elementele care trebuie luate în considerare la determinarea valorii în vamă a deșeurilor.
3. Deșeurile pot face obiectul unui contract de vânzare de mărfuri. Atunci când o astfel de vânzare îndeplinește toate cerințele legale menționate la art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, prețul plătit sau de plătit pentru deșeuri trebuie utilizat ca bază pentru determinarea valorii în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție (art. 70, 71 și 72 din UCC și dispozițiile de punere în aplicare relevante/ art. 72, 74 și 75 din Cod). Deșeurile care conțin materiale recuperabile sunt de obicei supuse acestor circumstanțe – de exemplu, fier vechi provenind dintr-o țară terță, vândut pentru export către Uniune în cadrul unui contract de vânzare de mărfuri și pus în liberă circulație în Uniune, pentru a fi utilizat ca atare în producția de oțel.
4. Deșeurile care urmează să fie prelucrate sau reactivate pe teritoriul vamal al Uniunii (de exemplu, catalizatorii uzați importați în Uniune cu scopul de a extrage și vinde metalele valoroase pe care le conțin) sunt de obicei plasate sub regimul de perfecționare activă²⁶. În cazul în care produsele prelucrate²⁷ rezultate din deșeuri sunt puse în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii²⁸, valoarea lor în vamă se determină în conformitate cu normele generale privind determinarea valorii în vamă.
5. Deșeurile importate pe teritoriul vamal al Uniunii pentru a fi distruse/neutralizate (de exemplu, distrugerea deșeurilor periculoase) nu fac, de obicei, obiectul vânzării pentru export către Uniune, deoarece exportatorul plătește importatorului pentru serviciile de distrugere²⁹.

II. Determinarea valorii în vamă a deșeurilor importate și a produselor prelucrate rezultate din deșeuri în conformitate cu metodele secundare

1. În unele cazuri întâlnite în practică și din cauza absenței unei vânzări pentru export, valoarea în vamă a deșeurilor importate pe teritoriul vamal al Uniunii ar fi determinată în conformitate cu una dintre metodele secundare.

²⁴ A se vedea [European business statistics compilers' manual for international trade in goods statistics – detailed data – 2023 edition - Products Manuals and Guidelines - Eurostat \(europa.eu\)](#); par. 417 și următorul.

²⁵ <https://ec.europa.eu/environment/waste/legislation/index.htm>

²⁶ Art. 256-258 din UCC/ art. 326-328 din Cod

²⁷ Art. 5 alin. (30) din UCC/ art. 5 pct. 57) din Cod

²⁸ Art. 215 alin. (1) din UCC/ art. 286 alin. (1) din Cod coroborat cu art. 85 alin. (1) din UCC/ art. 95 alin. (1) din Cod

²⁹ A se vedea, de asemenea, punctul VII din Avizul Consultativ 1.1 Conceptul de „vânzare” din Acord, emis de Comitetul tehnic de evaluare în vamă al OMV

2. În astfel de cazuri, consecutivitatea metodelor secundare ar trebui respectată în ceea ce privește determinarea valorii în vamă a deșeurilor (la cererea unui importator, ordinea de aplicare a art. 74 alin. (2) lit. (c) și (d) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) și 4) din Cod se inversează).

3. Alegerea metodei secundare potrivite va depinde de disponibilitatea informațiilor necesare pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor.

Valoarea de tranzacție pentru mărfuri identice sau similare (art. 74 alin. (2) lit. (a) și (b) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 1) și 2) din Cod și art. 141 din UCC IA/ art. 81 din Cod)

4. Pentru a aplica metoda valorii de tranzacție pentru mărfuri identice/similare, este necesar să se identifice mărfuri identice/similare vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii și exportate în același timp sau aproximativ în același timp cu mărfurile evaluate, care ar îndeplini cerințele definițiilor legale ale mărfurilor identice/similare (art. 1 alin. (2) pct. (4) și (14) din UCC IA/ art. 5 pct. (36) și (40) din Cod).

5. Cu toate acestea, specificul deșeurilor (adică diversitatea compoziției lor, prezența lor sub formă amestecată cu elemente nerecuperabile etc.) face foarte dificilă sau chiar imposibilă utilizarea metodelor bazate pe valoarea de tranzacție pentru mărfuri identice/similare.

Metoda valorii prețului unitar (art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod și art. 142 din UCC IA/ art. 82 din Cod)

6. Dacă valoarea în vamă nu poate fi determinată pe baza celor două metode menționate mai sus, aceasta poate fi determinată pe baza metodei valorii prețului unitar, astfel cum este prevăzut la art. 142 din UCC IA/ art. 82 din Cod.

7. Noțiunile de mărfuri identice/similare și părți afiliate menționate în dispozițiile privind metoda valorii prețului unitar trebuie înțelese astfel cum sunt prezentate la art. 1 alin. (2) pct. (4) și (14) din UCC IA/ art. 5 pct. (36) și (40) din Cod și, respectiv, la art. 127 din UCC IA/ art. 72 alin. (4) din Cod.

8. Din nou, datorită specificului deșeurilor ca articole importate, aplicarea metodei valorii prețului unitar este supusă anumitor limitări. Cu toate acestea, metoda poate fi utilizată în cazurile în care produsele prelucrate rezultate din deșeurile importate nu fac obiectul vânzării înainte de a fi plasate sub procedura de punere în liberă circulație. În astfel de cazuri, prețul de vânzare al produselor prelucrate obținut atunci când mărfurile sunt vândute pe teritoriul vamal al Uniunii la primul nivel comercial către persoane neafiliate poate constitui un punct de plecare pentru calcularea prețului unitar care urmează să fie utilizat pentru determinarea valorii în vamă în conformitate cu metoda.

Metoda valorii calculate (art. 74 alin. (2) lit. (d) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 4) din Cod și art. 143 din UCC IA/ art. 83 din Cod)

9. Metoda valorii calculate nu ar fi aplicabilă pentru determinarea valorii în vamă a deșeurilor importate, deoarece deșeurile nu sunt produse ca atare.

Metoda determinării valorii în vamă pe baza datelor disponibile (art. 74 alin. (3) din UCC/ art. 80 alin. (4) din Cod și art. 144 din UCC IA/ art. 84 din Cod)

10. Având în vedere limitările în aplicarea metodelor secundare descrise mai sus, metoda pe baza datelor disponibile ar fi utilizată de facto mai frecvent pentru determinarea valorii în vamă a deșeurilor importate.

11. În conformitate cu art. 74 alin. (3) din UCC/ art. 80 alin. (4) din Cod, în cadrul metodei pe baza datelor disponibile, valoarea în vamă „...se determină pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal al Uniunii, prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale următoare:

(a) acordul referitor la punerea în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț;

(b) articolul VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț;

(c) prezentul capitol.” (Titlul II, Capitolul 3 din UCC/ Titlul II, Capitolul 3 din Cod).

12. Există două alternative în utilizarea metodei: 1) aplicarea flexibilă a metodelor anterioare (art. 144 alin. (1) din UCC IA/ art. 84 alin. (1) din Cod) sau, atunci când acest lucru nu este posibil, 2) utilizarea „altor metode potrivite”, în conformitate cu art. 144 alin. (2) din UCC IA/ art. 84 alin. (2) din Cod.

Exemple:

a) Metoda pe baza datelor disponibile poate fi utilizată în cazurile în care deșeurile sunt importate pe teritoriul vamal al Uniunii pentru a fi distruse/neutralizate pe teritoriul respectiv (de exemplu, deșeuri periculoase), exportatorul plătiind importatorului pentru acest serviciu și fără a rezulta din acesta produse secundare valoroase. Întrucât deșeurile sunt destinate strict distrugerii, iar distrugerea este efectuată ca un serviciu plătit de exportator, valoarea în vamă pentru astfel de deșeuri poate fi determinată pe baza unei valori simbolice³⁰.

b) Metoda pe baza datelor disponibile poate fi utilizată și în cazurile în care metoda valorii prețului unitar nu poate fi aplicată ca atare. Cazul prezentat în anexa II este un exemplu de astfel de situație.

c) În cazul în care bunurile prelucrate obținute din deșeuri sunt mărfuri (de exemplu, metale obținute din catalizatori uzați), prețurile cotate pe piețele bursiere recunoscute de mărfuri din teritoriul vamal al Uniunii pot servi ca punct de plecare pentru calcularea valorii în vamă a mărfurilor în conformitate cu metoda pe baza datelor disponibile. Astfel de piețe bursiere de mărfuri sunt platforme de tranzacționare în care mărfurile (de exemplu, metalele) sunt vândute și cumpărate de comercianți. Prin urmare, se poate considera că prețurile cotate pe astfel de piețe bursiere de mărfuri reflectă valoarea mărfurilor în cauză la un moment dat.

Costurile de transport și de asigurare

13. În conformitate cu art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod, costurile de transport și asigurare, precum și costurile de încărcare și manipulare asociate transportului, suportate până la locul în care livrarea a fost adusă pe teritoriul vamal al Uniunii, se includ în valoarea în vamă pe baza metodei valorii de tranzacție, dacă este necesar. În măsura în care se face referire la metodele secundare privind determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate, dispozițiile articolului nu sunt aplicabile în sine. Cu toate acestea, întrucât, în conformitate cu legislația vamală a Uniunii, valoarea în vamă a mărfurilor importate este determinată pe baza CIF, principiul general în ceea ce privește

³⁰ A se vedea [European business statistics compilers' manual for international trade in goods statistics – detailed data – 2023 edition - Products Manuals and Guidelines - Eurostat \(europa.eu\)](#); alin. 422.

tratamentul costurilor de transport și asigurare în scopul evaluării în vamă rămâne relevant, indiferent de metoda de evaluare aplicată.

Notă: Prezentul comentariu este completat de un **Studiu de caz privind utilizarea metodei pe baza datelor disponibile pentru deșeurile importate provenite din îngrășămintele**.

Studiu de caz - Utilizarea metodei pe baza datelor disponibile pentru deșeurile importate provenite din îngrășăminte

I.Context

Activități economice într-o zonă liberă

1. Compania X, înregistrată într-un stat membru (SM), furnizează servicii de expediere legate de îngrășăminte clienților companiei Z, înregistrată într-o țară terță, prin depozitarea și transbordarea îngrășămintelor în cadrul procedurii de zonă liberă pe teritoriul vamal al Uniunii.
2. În cazul examinat, îngrășămintele sunt transportate pe cale ferată către zona liberă. X transbordează mărfurile pe nave, iar acestea sunt transportate mai departe către destinatarii finali din țări terțe – clienții Z.
3. X nu este implicată în acordurile contractuale dintre Z și clienții săi din țările terțe. Îngrășămintele transbordate rămân în proprietatea Z.
4. Deșeurile provenite din îngrășăminte (diverse îngrășăminte care cad pe motiv în timpul transbordării, amestecate cu cărbune, rumeguș și murdărie) sunt un efect secundar al activităților desfășurate de X în zona liberă. În conformitate cu termenii unui contract între X și Z, deșeurile pot fi tratate la discreția X.
5. Deși deșeurile nu îndeplinesc criteriile și standardele îngrășămintelor originale aduse în zona liberă, ele păstrează totuși principalele caracteristici ale îngrășămintelor și pot fi utilizate în continuare în agricultură.

Vămuire

6. X declară deșeurile provenite din îngrășăminte pentru punerea în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii și, imediat după finalizarea vămuirii, vinde mărfurile filialei sale Y, situată tot în statul membru respectiv.
7. Prețul declarat la momentul plasării mărfurilor sub procedura de punere în liberă circulație (16,30 EUR/tonă) este rezultatul calculului efectuat de X. Potrivit declarației companiei, prețul reflectă costurile directe legate de transportul și colectarea îngrășămintelor, costurile indirecte legate de costurile administrative, precum și suma planificată a profitului.
8. După ce a achiziționat deșeurile provenite din îngrășăminte, Y nu sortează, nu depozitează, nu ambalează și nu prelucurează mărfurile, ci le scoate imediat din zona liberă folosind propriile vehicule, apoi le vinde și le livrează cumpărătorilor finali (ferme agricole).

Controlul ulterior eliberării

9. Autoritățile vamale ale SM au efectuat un control ulterior eliberării privind activitățile vamale desfășurate de X.
10. În cadrul controlului, autoritățile vamale ale statului membru au stabilit că prețul de revânzare al deșeurilor provenite din îngrășăminte stabilit de Y era substanțial mai mare decât prețul la care mărfurile

au fost achiziționate de la X. Diferența semnificativă între valoarea în vamă declarată a deșeurilor provenite din îngrășăminte declarate de X și prețul la care Y, compania afiliată X, a vândut mărfurile cumpărătorilor finali, imediat după finalizarea vămuirii, a stârnit îndoieli rezonabile cu privire la fiabilitatea valorii în vamă declarate.

11. În plus, autoritățile vamale ale statului membru au constatat că deșeurile provenite din îngrășăminte nu erau destinate vânzării pentru export către teritoriul vamal al UE. Mărfurile importate au fost vândute imediat după punerea în liberă circulație. Vânzarea a avut loc între societățile afiliate X și Y.

12. Au existat două motive pentru a pune la îndoială valoarea în vamă declarată: unul formal, și anume lipsa vânzării pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, și altul de fond, și anume o diferență semnificativă între valoarea în vamă declarată și prețul de revânzare al deșeurilor în Uniune.

II.Problema în cauză

Cum ar trebui determinată valoarea în vamă a deșeurilor provenite din îngrășăminte, în contextul descris mai sus?

III.Prevederi normative relevante:

Art. 70-74 din UCC/ art. 72-80 din Cod

Art. 140-144 din UCC IA/ art. 73-84 din Cod

IV.Observații preliminare

1. În contextul vămuirii post-audit descrise la punctele 9-11 de mai sus, la momentul acceptării declarației vamale, mărfurile (deșeuri provenite din îngrășăminte) nu făceau obiectul unei vânzări pentru export către teritoriul vamal al Uniunii. Z și X nu erau părți la o tranzacție de vânzare. O consecință juridică a acestui fapt a fost inaplicabilitatea metodei valorii de tranzacție menționate la art. 70 din UCC pentru a determina valoarea în vamă a mărfurilor.

2. În consecință, a trebuit să se utilizeze o metodă alternativă de determinare a valorii în vamă, astfel cum este definită la art. 74 din UCC/ art. 80 din Cod și în dispozițiile de punere în aplicare ale acestuia din UCC IA.

Valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare

3. Având în vedere că deșeurile provenite din îngrășăminte erau compuse din diverse îngrășăminte căzute pe sol, cu un conținut crescut de umiditate, amestecate cu impurități provenite din operațiuni portuare în cantități variabile, nu a fost posibilă identificarea mărfurilor identice/similare care să îndeplinească cerințele definițiilor juridice ale celor două noțiuni (art. 1 alin. (4) și (14) din UCC IA/ art. 5 pct. (36) și (40) din Cod). Din acest motiv, nici metoda valorii de tranzacție pentru mărfuri identice, nici metoda valorii de tranzacție pentru mărfuri similare nu au fost aplicabile pentru a determina valoarea în vamă a mărfurilor.

Metoda prețului unitar

4. Metoda prețului unitar nu a putut fi utilizată pentru a determina valoarea în vamă a deșeurilor provenite din îngrășăminte, deoarece X a vândut mărfurile filialei sale Y. În conformitate cu art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod și art. 142 alin. (4) lit. (b) din UCC IA/ art. 82 alin. (4) lit. b) din Cod, o vânzare către o persoană afiliată nu poate fi luată în considerare în scopul determinării valorii în vamă în conformitate cu această metodă.

Metoda valorii calculate

5. Nici metoda valorii calculate nu a putut fi utilizată în acest caz particular, deoarece deșeurile nu proveneau din procesul de producție (art. 74 alin. (2) lit. (d) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 4) din Cod).

Metoda pe baza datelor disponibile

6. Astfel, valoarea în vamă a deșeurilor provenite din îngrășăminte a fost determinată în conformitate cu metoda pe baza datelor disponibile menționată la art. 74 alin. (3) din UCC/ art. 80 alin. (4) din Cod și dispozițiile sale de punere în aplicare.

7. În conformitate cu art. 74 alin. (3) din UCC/ art. 80 alin. (4) din Cod, în cadrul metodei pe baza datelor disponibile, valoarea în vamă *se determină pe baza datelor disponibile pe teritoriul vamal al Uniunii, prin mijloace rezonabile compatibile cu principiile și dispozițiile generale următoare:*

- (a) acordul referitor la punerea în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț;*
- (b) articolul VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț;*
- (c) prezentul capitol. (Titlul II, Capitolul 3 din UCC/ Titlul II, Capitolul 3 din Cod).*

8. Există două alternative în utilizarea metodei: 1) aplicarea flexibilă a metodelor anterioare (art. 144 alin. (1) din UCC IA/ art. 84 alin. (1) din Cod) sau, atunci când acest lucru nu este posibil, 2) utilizarea altor metode potrivite, în conformitate cu art. 144 alin. (2) din UCC IA/ art. 84 alin. (2) din Cod.

9. Valoarea în vamă a mărfurilor a fost stabilită pe baza informațiilor disponibile în Uniune (art. 144 alin. (2) din UCC IA/ art. 84 alin. (2) din Cod). Prețul stabilit de compania Y la vânzarea deșeurilor provenite din îngrășăminte către companii neafiliate a fost utilizat ca punct de plecare.

Ulterior, prețul a fost ajustat prin deducerea:

- adăugările efectuate de obicei pentru profit și cheltuieli generale;
- transportul, asigurarea și costurile asociate suportate pe teritoriul vamal al Uniunii atunci când mărfurile au fost transportate la fermele agricole;
- taxele vamale și alte taxe plătibile pe teritoriul vamal al Uniunii ca urmare a importului sau vânzării mărfurilor.

Ajustarea prețului de vânzare rezultă din dispozițiile art. 142 alin. (5) din UCC IA/ art. 82 alin. (5) din Cod. Aceste prevederi se referă la metoda prețului unitar și nu sunt aplicabile în cadrul metodei pe baza datelor disponibile în sine. Cu toate acestea, în cazul examinat, prețul deșeurilor provenite din îngrășăminte este determinat în mare măsură într-un mod în care prețul unitar în scopul evaluării în vamă este stabilit în cadrul metodei prețului unitar. Prin urmare, atunci când se stabilește prețul deșeurilor provenite din îngrășăminte, principiul juridic în ceea ce privește ajustările prețului unitar aplicabile în cadrul metodei prețului unitar trebuie aplicat *mutatis mutandis*.

10. Utilizând metodologia descrisă mai sus, autoritățile vamale ale statului membru au stabilit valoarea în vamă a deșeurilor provenite din îngrășăminte la 55,25 EUR pe tonă.

Notă: Acest studiu de caz completează **Comentariul nr. 15**

Comentariul nr. 16: Taxele de licență și redevențele – regim de perfecționare pasivă

Context

1. O companie din UE (Y) importă și apoi distribuie mănuși care poartă o marcă comercială deținută de o altă companie din UE (X). X este titularul mărcii comerciale. Mănușile sunt produse de o companie Z, situată în afara Uniunii Europene.
2. X și Y au încheiat un **acord de licență**, potrivit căruia Y (licențiatul) plătește către X (licențiatorul) taxe de licență pentru dreptul de a utiliza marca comercială, calculate ca un anumit procent din vânzările nete trimestriale ale mănușilor care poartă marca comercială a companiei X. Y plătește taxele de licență indiferent dacă producția mănușilor are loc în interiorul sau în afara UE.
3. X decide atât modelele, cât și materialele pentru mănușile care urmează să fie produse. Y cumpără de la X un material anumit, care este folosit pentru fabricarea mănușilor.
4. Mai mult, acordul de licență conține o referire expresă la posibilitatea ca licențiatorul X să controleze compania producătoare Z. X supraveghează și controlează îndeaproape activitatea de producție printr-un supervisor care trebuie consultat de către Y în toate activitățile desfășurate de acesta în temeiul acordului de licență. Licențiatul Y, sub sancțiunea rezilierii acordului de licență, este obligat să respecte orice măsuri corective solicitate de X. Rezilierea acordului de licență poate avea loc și în cazul neachitării taxelor de licență.
5. Conform acordului de licență, Y are obligația de a informa compania X în cazul în care intenționează să schimbe compania implicată în fabricarea mănușilor (compania producătoare Z), iar producția trebuie, în orice caz, să respecte instrucțiunile X privind utilizarea materialului și a mărcii comerciale.
6. Licențiatul Y a încheiat, de asemenea, un **contract de producție** cu Z, compania situată într-o țară terță. Contractul de producție dintre licențiatul Y și compania producătoare Z prevede că toate activitățile de producție și utilizarea mărcilor comerciale vor înceta în cazul rezilierii acordului de licență. Y furnizează gratuit materialul utilizat la producerea mănușilor către Z.
7. Producția mănușilor licențiate, pe baza materialului furnizat de X și având statut vamal de marfă a Uniunii, are loc în afara UE în baza unei autorizații pentru procedura de prelucrare pasivă (art. 259 din UCC/ art. 329 din Cod).
8. Producătorul Z este plătit de către Y pentru fabricarea mănușilor care poartă marca comercială a companiei X. Suma facturată reflectă costurile operațiunilor de prelucrare suportate de Z (de exemplu, costuri de cusut, fire, muncă manuală, cheltuieli generale).
9. Ulterior, produsele prelucrate – mănușile care poartă marca comercială a companiei X – sunt importate pe teritoriul vamal al Uniunii.

II. Problemă în discuție

Se pune întrebarea dacă, pentru aplicarea art. 86 alin. (5) din UCC/ art. 96 alin. (5) din Cod, taxele de licență plătite de Y către X pentru dreptul de utilizare a mărcii comerciale ar trebui incluse în valoarea în vamă a mănușilor licențiate.

III. Prevederi legislative relevante

Art. 70, 71(1) (b) (i), (c) UCC/ art. 72, art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. a), art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod Art. 135 (1), 136 (1), (2), (4) (c) și (5) UCC IA/ pct. 71, pct.77, pct. 78, pct. 80 lit. c), pct. 81 din Regulament

IV. Observații preliminare

1. În conformitate cu dispozițiile art. 86 alin. (5) din UCC/ art. 96 alin. (5) din Cod, cuantumul taxelor la import pentru produsele prelucrate rezultate dintr-o procedură de prelucrare pasivă (în acest caz, mănușile) se calculează pe baza **costului operațiunii de perfecționare** efectuate în afara teritoriului vamal al Uniunii. „Operațiunile de perfecționare” sunt definite în art. 5 pct. (37) din UCC/ art. 5 pct. 47) din Cod.

2. Conform Ghidului Comisiei privind aplicarea procedurii de prelucrare pasivă și calculul taxelor la import în cadrul acestei proceduri³¹, **costul operațiunii de perfecționare efectuate** în afara teritoriului vamal al Uniunii se determină ca **valoarea în vamă a produselor prelucrate** la momentul acceptării declarației vamale pentru punerea în liberă circulație, minus **valoarea statistică a mărfurilor exportate temporar** la momentul în care au fost plasate sub regimul de prelucrare pasivă.

3. Deoarece scopul acestui document este de a evalua dacă taxele de licență plătite de Y către X fac parte din **valoarea în vamă a produselor prelucrate**, determinarea costului operațiunii de perfecționare în vederea calculării taxelor la import aferente acestor produse nu este abordată în acest document³².

Valoarea în vamă a produselor prelucrate

4. Întrucât art. 86 alin. (5) din UCC/ art. 96 alin. (5) din Cod nu indică o metodă specifică de evaluare aplicabilă la determinarea valorii în vamă a produselor prelucrate, se aplică normele generale legale privind determinarea valorii în vamă, respectiv dispozițiile Titlului II, Capitolul 3 din UCC/ Cod (Valoarea mărfurilor în scopuri vamale) și dispozițiile Titlului II, Capitolul 3 din UCC IA/ Capitolului II, Secțiunea a 2-a din Regulament.

5. Așa cum a subliniat Curtea de Justiție a Uniunii Europene în hotărârea pronunțată în cauza C-116/12 „Christodoulou”³³, în temeiul dispozițiilor vamale privind determinarea valorii în vamă, prioritate are metoda valorii de tranzacție, iar termenul „vânzare” în scopul aplicării acestei metode trebuie interpretat într-un sens larg. Curtea a decis că aceasta se aplică *“determinării valorii în vamă a mărfurilor importate în baza unui contract care, deși este descris ca fiind un contract de vânzare, se dovedește în realitate a fi un contract de lucru sau de prelucrare”*. Această interpretare se aplică

³¹ *Proceduri speciale – Titlul VII din UCC/ „Ghid pentru statele membre și comercianți” și Ghid privind datoria vamală; UCC - Guidance documents - European Commission (europa.eu).*

³² Valoarea statistică a mărfurilor exportate este reglementată printr-un regulament separat al Uniunii, a cărui aplicare practică este prezentată pe larg în *EUCDM Guidance Document* al Comisiei, datat 6 octombrie 2016, TAXUD A3(2016)2696117 Doc. DIH 16/003 Final EN: [UCC - Guidance documents - European Commission \(europa.eu\)](http://europa.eu/rapid/press-release-16-1617-en.htm)

³³ Hotărârea Curții (Camera a șasea), 12 decembrie 2013, Ioannis Christodoulou and Others v Elliniko Dimosio, Cazul C-116/12, paragrafele 43-51 (<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-116/12&language=EN>). A se vedea și *Avizul Consultativ 1.1: Conceptul "vânzare" în cadrul Acordului*, emis de Comitetul tehnic de evaluare în vamă (TCCV) al Organizației Mondiale a Vămirilor (OMV) și *Comentariul 5.1: Tratatamentul mărfurilor returnate după exportul temporar pentru fabricare, prelucrare sau reparație*, emis de TCCV al OMV.

indiferent dacă este sau nu utilizată procedura de perfecționare pasivă pentru exportul mărfurilor și importul produselor prelucrate din acele mărfuri.

6. Atunci când mărfurile au fost furnizate gratuit de către cumpărător producătorului din țara terță și există un preț plătit sau de plătit de către cumpărător pentru operațiunea de prelucrare, valoarea în vamă a produselor prelucrate trebuie determinată în conformitate cu art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod, folosind metoda valorii de tranzacție, cu ajustările corespunzătoare, acolo unde este necesar.

7. Într-un astfel de caz, ajustările respective trebuie să includă și ajustarea menționată la art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. a) din Cod: „*valoarea materialelor, componentelor, pieselor și a elementelor similare, încorporate în mărfurile importate*”. Determinarea acestei valori trebuie realizată în conformitate cu art. 135 din UCC IA/ pct. 71-76 din Regulament, utilizând de asemenea Comentariul nr. 1 din Compendiu³⁴, în special paragrafele 5 și 6.

8. În cazul analizat, importatorul Y furnizează gratuit materialul producătorului Z. Materialul a fost achiziționat de Y de la licențiatorul X. Având în vedere dispozițiile art. 135 alin. (1) din UCC IA/ pct. 71 din Regulament, valoarea materialului furnizat este egală cu prețul de achiziție plătit de Y către X.

9. Problema care trebuie analizată este dacă valoarea taxelor de licență plătite de Y către X trebuie inclusă în valoarea în vamă a produselor prelucrate, în sensul art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod și a dispozițiilor de punere în aplicare.

10. În cazul analizat, Y plătește taxele de licență nu producătorului mănușilor, ci unei terțe părți – licențiatorul X. Conform termenilor contractului de producție, producția mănușilor licențiate va înceta ca urmare a rezilierii acordului de licență. Acest acord poate fi reziliat și în cazul neplătii taxelor de licență. Mai mult, conform acordului de licență, licențiatorul controlează procesul de producție al mănușilor într-un mod care depășește controlul de calitate standard³⁵.

11. Pe baza faptelor prezentate mai sus, se poate presupune că sunt îndeplinite condițiile pentru includerea taxelor de licență în valoarea în vamă a mărfurilor importate, astfel cum sunt prevăzute la art. 136 alin. (1) și (4) lit. (c) din UCC IA/ pct. 77 și pct. 80 lit. c) din Regulament.

12. În plus, valoarea taxelor de licență depinde de venitul net obținut din vânzarea mănușilor licențiate (art. 136 alin. (2) din UCC IA/ pct. 78 din Regulament) și acestea sunt plătite de către Y, indiferent dacă producția mănușilor are loc în UE sau într-o țară terță.

13. Faptul că X este situat în UE nu este relevant pentru tratamentul taxelor de licență în scopul evaluării vamale (art. 136 alin. (5) din UCC IA/ pct. 81 din Regulament).

14. În concluzie, valoarea în vamă a produselor prelucrate trebuie determinată utilizând metoda valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod, împreună cu dispozițiile art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod.

IV. Concluzii

1. Ținând cont de hotărârea citată mai sus, pronunțată în cauza C-116/12 „Christodoulou”, contractul de producție încheiat între Y și Z poate fi considerat un contract de vânzare în scopul determinării valorii în vamă a produselor prelucrate (mănușile purtând marca comercială a companiei X).

2. În consecință, valoarea în vamă a mănușilor purtând marca X trebuie determinată pe baza metodei valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, împreună cu art. 71

³⁴ Compendiu de texte privind valoarea în vamă; [UCC - Guidance documents - European Commission \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&code=sdg-8.4.1).

³⁵ A se vedea Comentariul 25.1: *Redevențele și taxele de licență plătite terților*, emis de TCCV al OMV.

din UCC/ art. 74 din Cod. În cazul analizat, valoarea în vamă pe baza metodei valorii tranzacției ar trebui să fie formată din următoarele elemente:

a) costul operațiunii de prelucrare efectuate în afara teritoriului vamal al Uniunii (costuri reflectate în factura emisă de Z către Y);

b) prețul de achiziție al țesăturii utilizate pentru fabricarea mănușilor licențiate, plătit de Y către X;

c) taxele de licență plătite de Y către X pentru dreptul de utilizare a mărcii comerciale;

d) valoarea în vamă a mănușilor ar trebui să reflecte, de asemenea, costurile de transport și asigurare, precum și cheltuielile de încărcare și manipulare aferente transportului până la locul în care acestea sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii (art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod).

3. Concluziile prezentate la punctele 1 și 2 de mai sus trebuie luate în considerare la calculul cuantumului taxelor la import, în conformitate cu dispozițiile art. 86 alin. (5) din UCC/ art. 96 alin. (5) din Cod.

Comentariul nr. 17: Repartizarea taxelor de licență în temeiul art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament

Context

1. Compania A cumpără de la Compania L și importă mărfuri în Uniune (mărfuri importate). Cu aceste mărfuri și alte componente, Compania A fabrică în Uniune un produs diferit (produs finit), pe care îl vinde în Uniune. Componenta principală și esențială a produsului finit este bunul importat.
2. În baza unui acord de licență, Compania A este obligată să plătească Companiei L o redevență pentru dreptul de a utiliza brevetele Companiei L în procesul de fabricație al produsului finit și al componentelor acestuia. Acordul de licență prevede că plata redevenței este o condiție pentru achiziționarea mărfurilor importate.
3. Conform acordului de licență, redevențele ce trebuie plătite reprezintă 5% din vânzările totale ale produsului finit, realizate în perioada de referință definită în acord.
4. Datele relevante pentru acest caz sunt redate mai jos:

DATE FOLOSITE ÎN SCOPUL CALCULUI			
	Anul 1	Anul 2	Anul 3
Preț plătit pentru mărfurile importate	450 000	540 000	725 000
Preț/cost al celorlalte componente plus costul de fabricație după importare	150 000	180 000	175 000
Cost total de producere a produselor finite	600 000	720 000	900 000
Vânzările totale ale produselor finite	1 000 000	1 200 000	1 500 000
Redevențe plătite (5% din vânzările totale ale produsului finit)	50 000	60 000	75 000
Marja totală de vânzare a Companiei A aferentă produsului finit	400 000	480 000	600 000
	(1 000 000-600 000)	(1 200 000-720 000)	(1 500 000-900 000)
Marja de vânzare a Companiei A aferentă mărfurilor importate	300 000	360 000	483 333
	[400.000*(450.000/600.000)]	[480.000*(540.000/720.000)]	[600.000*(725.000/900.000)]

II. Problemă în discuție

Este aplicabil art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament ?

Dacă art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament este aplicabil, cum se determină „ajustarea corespunzătoare” prevăzută în art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament pentru cazul prezentat?

III. Prevederi relevante

Art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod și prevederile sale de punere în aplicare din Regulamentul de punere în aplicare al UCC (UCC IA)/ Regulament

Art. 71 alin. (2) din UCC/ art. 74 alin. (2) din Cod

IV. Observații preliminare

1. Acordul de licență și circumstanțele vânzării mărfurilor importate arată că redevențele sunt legate de mărfurile importate și sunt plătite ca o condiție a vânzării mărfurilor importate³⁶. Astfel, prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, conform art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, trebuie completat cu redevențele, în conformitate cu art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod.

2. Conform art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament: „*Dacă redevențele sau taxele de licență se referă parțial la mărfurile care sunt evaluate și parțial la alte ingrediente sau componente adăugate mărfurilor după importul acestora, sau la activități ori servicii post-import, se va face o ajustare corespunzătoare*”.

3. Redevența este legată parțial de fabricarea mărfurilor importate și parțial de alte procese de fabricație. Prin urmare, art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament este aplicabil.

4. Întrucât nu există o definiție legală a conceptului de „*ajustare corespunzătoare*”, pot fi luate în considerare mai multe formule atunci când se face o astfel de ajustare în cazul analizat, așa cum a fost prezentat. Cu toate acestea, formula cea mai potrivită trebuie aleasă pe baza coerenței sale generale, luându-se în considerare, în special, drepturile acordate prin acordul de licență³⁷ și comparabilitatea datelor valorice disponibile.

A) Formula 1: (Prețul plătit pentru mărfurile importate înainte de adăugarea redevențelor/taxelor de licență / Costul total de producție al bunurilor fabricate parțial cu mărfurile importate) * redevențele plătite.

În conformitate cu datele prezentate la punctul I, această metodă va oferi următoarele rezultate:

Anul 1		Anul 2		Anul 3	
(450 000/600 000)*50 000	37500	(540 000/720 000)*60 000	45000	(725 000/900 000)*75 000	60417

Comentarii

a) Acordul de licență permite Companiei A să beneficieze de brevete referitoare la fabricarea produselor finite și a componentelor acestora. Astfel, *datele privind costurile totale de producție* reprezintă o bază adecvată pentru determinarea părții din redevență aferente mărfurilor importate.

b) Această formulă se bazează pe două concepte care sunt direct comparabile, și anume *prețul plătit pentru mărfurile importate* (înainte de adăugarea taxelor de licență) și *costurile totale de producție*.

c) Deoarece mărfurile importate au fost utilizate în *faza de producție*, este coerent să se presupună că „*suma corespunzătoare*” a redevențelor ce trebuie inclusă în valoarea în vamă a mărfurilor importate ar trebui să se bazeze pe raportul dintre prețul plătit pentru mărfurile importate și costurile totale de producție, chiar dacă redevențele sunt plătite ca un procent din vânzările totale ale produselor finite.

d) În plus, formula este ușor de aplicat.

³⁶ În acest sens, hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-76/19 (Curtis Balkan), paragraful 51, prevede că determinarea legăturii dintre redevențele plătite și mărfurile importate necesită „luarea în considerare a tuturor factorilor relevanți, în special a relațiilor juridice și de fapt dintre persoanele implicate”.

³⁷ Comentariul nr. 3: Incidența redevențelor și a taxelor de licență asupra valorii în vamă, paragraful 8, Compendiu de texte privind valoarea în vamă, Ediția 2021 (Secțiunea C). Disponibil aici: [UCC - Guidance documents - European Commission \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurobarometer/surveys/taxation/ucc-guidance-documents-european-commission-europa.eu).

B) Formula 2: [(Prețul plătit pentru mărfurile importate înainte de adăugarea taxelor de licență+ Marja totală de vânzare a Companiei A) / Vânzările totale ale produselor finite]*taxele de licență plătite

În conformitate cu datele prezentate la punctul I, această metodă va oferi următoarele rezultate:

Anul 1		Anul 2		Anul 3	
[(450 000+400 000)/ 1 000 000)]*50 000	42 500	[(540 000+480 000)/ 1 200 000]*60 000	51 000	[(725 000+600 000)/ 1 500 000)]*75 000	66 250

Comentarii

Formula utilizează concepte care nu sunt comparabile – prețul plătit pentru mărfurile importate și marja totală de vânzare a Companiei A; ea presupune că marja totală de vânzare realizată din vânzarea produselor finite este legată exclusiv de mărfurile importate.

C) Formula 3: (Prețul plătit pentru mărfurile importate înainte de adăugarea taxelor de licență / Vânzările totale ale produselor finite) * redevențele plătite

În conformitate cu datele prezentate la punctul I, această metodă va oferi următoarele rezultate:

Anul 1		Anul 2		Anul 3	
(450 000/1 000 000)* 50 000	22 500	(540 000/1 200 000)* 60 000	27 000	(725 000/ 1 500 000)* 75 000	36 250

Comentarii

Formula utilizează concepte care nu sunt comparabile – prețul plătit pentru mărfurile importate și vânzările totale ale produselor finite.

V. Concluzii

1. În cazul examinat, Grupul de Experți Vamali – Secția de Evaluare au convenit că calculul efectuat conform Formulei 1, prezentată mai sus, îndeplinește cerințele pentru o ajustare corespunzătoare conform art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament. Cu alte cuvinte, Formula 1 este potrivită pentru calcularea unei „ajustări corespunzătoare” conform art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament, din perspectiva coerenței și a caracterului practic.

2. Formulele 2 și 3 nu sunt potrivite pentru efectuarea unei ajustări corespunzătoare conform art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament în cazul de față.

VI. Observații suplimentare

1. Art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament este aplicabil doar în situațiile în care redevențele sau taxele de licență se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte ingrediente sau părți componente adăugate mărfurilor după importare (de exemplu, produsele noi sunt fabricate din mărfurile importate și părțile componente adăugate acestora în timpul procesului de fabricație în Uniune), sau la activități ori servicii post-import (de exemplu, asistență tehnică în domenii precum management, administrare, marketing, contabilitate).

2. Art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament presupune că sunt îndeplinite condițiile definite la art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod, chiar dacă redevențele sau taxele de licență sunt legate doar parțial de mărfurile evaluate³⁸. Totuși, trebuie subliniat faptul că simplul fapt că redevențele sau taxele de licență sunt doar parțial legate de mărfurile importate nu

³⁸ Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în cauza C-173/15 (GE Healthcare GmbH), par. 1 din dispozitivul hotărârii.

influențează aplicarea art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod, întrucât redevențele sau taxele de licență trebuie:

- (i) să fie legate de mărfurile importate,
- (ii) să fie plătite drept o condiție a vânzării mărfurilor evaluate, și
- (iii) să nu fie reflectate în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri.

3. Într-un asemenea caz, trebuie efectuată o ajustare corespunzătoare pentru a separa partea din redevențe sau taxele de licență care se referă doar la mărfurile importate de suma totală a redevențelor sau taxelor de licență plătite de cumpărătorul mărfurilor evaluate.

4. Nu există o definiție legală a noțiunii de „*ajustare corespunzătoare*” la care fac referire dispozițiile art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament. Totuși, întrucât aceste dispoziții sunt norme de aplicare ale art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod, trebuie luate în considerare și prevederile art. 71 alin. (2) din UCC/ art. 74 alin. (2) din Cod atunci când se stabilește o ajustare corespunzătoare într-un caz concret.

5. Conform art. 71 alin. (2) din UCC/ art. 74 alin. (2) din Cod, „*Adăugirile la prețul efectiv plătit sau de plătit (...) se fac doar pe baza unor date obiective și cuantificabile*”. A contrariu, dacă astfel de date obiective și cuantificabile nu există și, în consecință, nu se poate face o adăugare corectă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile evaluate, metoda valorii tranzacției nu va fi aplicată³⁹.

6. În concluzie, o ajustare în conformitate cu art. 136 alin. (3) din UCC IA/ pct. 79 din Regulament va fi considerată ca fiind corespunzătoare doar dacă se bazează pe date obiective și cuantificabile.

7. Adicional, trebuie subliniat faptul că dispozițiile vamale ale Uniunii utilizează conceptul de „*principii de contabilitate general acceptate*”, astfel cum este definit în art. 1 pct. (20) din UCC DA⁴⁰/ pct. 1, sbpc. 21) din Regulament. Acesta prevede că „*„principiile de contabile general acceptate” înseamnă principiile care sunt recunoscute sau care sunt larg sprijinite de către autorități într-o anumită țară și la un moment dat care stabilesc resursele și obligațiile economice care ar trebui înregistrate ca active și ca pasive, care sunt schimbările de înregistrat, intervenite în activ și în pasiv, cum trebuie să fie măsurate activul și pasivul, ca și schimbările intervenite, ce informații trebuie să fie făcute cunoscute și în ce fel și ce tipuri de situații financiare trebuie întocmite*”.

8. În cazul examinat, datele utilizate pentru calcularea sumei taxei de licență care trebuie inclusă în valoarea în vamă a mărfurilor importate, provin din evidențele contabile ale importatorului. Aceste date, utilizate în scopul calculării taxelor de licență legate de mărfurile evaluate, trebuie să fie întocmite într-un mod conform cu standardele financiare aplicabile în țara de import. Atunci când datele respectă astfel de cerințe contabile, ele pot fi considerate și ca fiind obiective și cuantificabile.

9. Cazul discutat arată că, pe lângă cerințele ca datele să fie *obiective și cuantificabile*, utilizarea acestora trebuie să țină cont de concepte comparabile și omogene. Relația dintre taxele de licență și mărfurile evaluate poate fi determinată și prin luarea în considerare a „*a ceea ce primește, de fapt, licențiatul în schimbul plății*”⁴¹. Pentru a avea o înțelegere comună asupra modului corect de a face o

³⁹ Vezi nota la art. 71 alin. (2) din UCC, prezentată în Compendiu de texte privind valoarea în vamă (Secțiunea B: Note interpretative privind valoarea în vamă (Acordul privind evaluarea al OMC)), Ediția 2021. Disponibil aici: [UCC - Guidance documents - European Commission \(europa.eu\)](https://www.europecommission.eu/eu-external-relationships/eu-trade/eu-trade-agreements/eu-trade-agreements-portal).

⁴⁰ Acordul privind evaluarea al OMC prevede că, *în scopurile acestui Acord, autoritatea vamală a fiecărui Membru va utiliza informații întocmite într-un mod conform principiilor de contabilitate general acceptate în țara care este adecvată pentru articolul în cauză (vezi Anexa I la Acord, Nota Generală, Utilizarea principiilor de contabilitate general acceptate)*.

⁴¹ Comentariul nr. 3: Incidența redevențelor și a taxelor de licență asupra valorii în vamă, paragraful 8, Compendiu de texte privind valoarea în vamă, Ediția 2021 (Secțiunea C). Disponibil aici: [UCC - Guidance documents - European Commission \(europa.eu\)](https://www.europecommission.eu/eu-external-relationships/eu-trade/eu-trade-agreements/eu-trade-agreements-portal).

astfel de ajustare, „consultarea între importator și autoritățile vamale este deosebit de recomandabilă”⁴².

10. În rezumat, pentru a include redevențele în valoarea în vamă a mărfurilor importate, în măsura în care astfel de redevențe nu au fost deja incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, acestea trebuie să se refere la acele mărfuri și să fie plătite de cumpărător ca o condiție a vânzării mărfurilor. Aceste condiții trebuie îndeplinite și atunci când redevențele sunt legate doar parțial de mărfurile importate.

11. Odată ce sunt îndeplinite condițiile pentru includerea redevențelor în valoarea în vamă, pasul următor va fi găsirea unei metode adecvate pentru repartizarea redevențelor supuse taxelor vamale, bazată pe principiile de contabilitate general acceptate. Alegerea metodei va fi influențată de circumstanțele care înconjoară vânzarea mărfurilor evaluate și se va face de la caz la caz.

---

⁴² Ibidem.

Comentariul nr. 18: Evaluarea semințelor de recoltă. Determinarea valorii mărfurilor și serviciilor în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. a) din Cod

Context

1. Un furnizor de semințe importă **semințe de recoltă** de la o companie producătoare de semințe situată într-o țară terță și le declară pentru punerea în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii.
2. Semințele de recoltă sunt rezultatul multiplicării **semințelor de bază** furnizate gratuit de importator companiei producătoare de semințe, în scopul producerii mărfurilor importate în condiții meteorologice mai favorabile. Compania producătoare de semințe percepe o anumită taxă pentru serviciile sale și emite o factură în acest sens furnizorului de semințe.
3. Producția de semințe de bază are loc pe teritoriul vamal al Uniunii și cuprinde mai multe etape, după cum urmează:
  - a) Furnizorul de semințe dezvoltă semințe pre-de bază în laboratoare de cercetare și pe terenuri situate în Uniune. Semințele pre-de bază sunt obținute printr-un proces de **cercetare și dezvoltare (R&D)** și prin utilizarea de germoplasme⁴³ licențiate pentru care furnizorul de semințe plătește **taxe de licență** unui licențiator. R&D poate reprezenta peste 15 % din cifra de afaceri anuală a furnizorului de semințe.
  - b) Semințele pre-bazice sunt apoi multiplicare de producătorii de semințe din UE din cadrul Uniunii pentru a obține semințe de bază. Furnizorul de semințe plătește taxe pentru acest serviciu producătorilor din UE. Taxele acoperă, printre altele, costurile legate de pregătirea terenului pentru plantarea semințelor, fertilizare, irigare și recoltare.

Probleme în discuție

1. Ce metodă de evaluare ar trebui aplicată pentru a determina valoarea în vamă a semințelor recoltate atunci când sunt importate pe teritoriul vamal al Uniunii?
2. În cazul în care metoda valorii de tranzacție este aplicabilă în cazul de față, cum ar trebui evaluate semințele de bază furnizate gratuit producătorului de semințe?

Prevederi normative relevante

Art. 70 și 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art. 72 și art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. a) din Cod

Art. 135 alin. (1) din UCC IA/ pct. 71 din Regulament

Observații preliminare

Metoda de evaluare

1. Prima chestiune care trebuie luată în considerare este metoda de evaluare care trebuie aplicată pentru a determina valoarea în vamă a semințelor de recoltă.
2. Trebuie reamintit faptul că Acordul nu oferă o definiție a termenului „vânzare”. Cu toate acestea, *Avizul consultativ I.1 – Conceptul de „vânzare” în Acord*, emis de Comitetul tehnic de evaluare în vamă al OMV (denumit în continuare „TCCV”), prevede că „(...) în conformitate cu intenția de bază a Acordului, conform căreia valoarea de tranzacție a mărfurilor importate ar trebui utilizată în cea mai mare măsură posibilă în scopul evaluării vamale, uniformitatea interpretării și aplicării poate fi realizată prin utilizarea termenului „vânzare” în sensul cel mai larg (...)”.

⁴³ Germoplasma este protejată fie prin brevete, fie prin certificate de protecție a soiurilor de plante (COV).

3. Această abordare se reflectă în hotărârea pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare CJEU) în cauza C/116/12 „Christodoulou”. În hotărâre, Curtea a subliniat că, întrucât, în conformitate cu dispozițiile vamale privind determinarea valorii în vamă, se acordă prioritate metodei valorii de tranzacție, termenul „vânzare” în sensul utilizării acestei metode ar trebui interpretat în sens larg. Curtea a hotărât că aceasta se aplică „(...) *determinării valorii în vamă a mărfurilor importate pe baza unui contract care, deși descris ca un contract de vânzare, se dovedește a fi, de fapt, un contract de prelucrare sau transformare*”. Luând în considerare cele de mai sus, trebuie avut în vedere și faptul că, la determinarea valorii în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, art. 70 și 71 din UCC/ art. 72 și art. 74 din Cod trebuie interpretate împreună.

4. Din cele de mai sus, se poate concluziona că, în cazul în care mărfurile au fost furnizate gratuit de un cumpărător unui producător dintr-o țară terță și există un preț plătit sau de plătit de cumpărător pentru operațiunea de prelucrare efectuată în țara terță, valoarea în vamă a produselor rezultate din operațiunea de prelucrare se determină în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, cu ajustarea corespunzătoare, dacă este necesar.

5. Aceleași principii se aplică și în cazul de față. Valoarea în vamă a semințelor de recoltă importate se stabilește în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, ținând cont de ajustările relevante pentru caz, astfel cum sunt definite la art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod.

Clasificarea asistenței acordate de furnizorul de semințe

6. Semințele de bază înseamnă materialul de semințe de bază (tangibil), care este utilizat pentru a produce semințe de recoltă. În cauza C-116/89, „BayWa AG v. Hauptzollamt Weiden”, similară cu cea discutată, CJEU a hotărât că semințele de bază ar trebui clasificate în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. a) din Cod, care se referă la „materiale, componente, piese și articole similare încorporate în mărfurile importate”.

7. Spre deosebire de asistențele prevăzute la art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Cod, asistențele clasificate în conformitate cu art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. a) din Cod trebuie adăugate la valoarea în vamă, indiferent dacă sunt produse în Uniune.

Determinarea valorii semințelor de bază în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. a) din Cod

8. Conform faptelor din cauză, semințele de bază sunt dezvoltate din semințele pre-bazice care sunt furnizate cultivatorilor din UE pentru multiplicare înainte de exportul lor către o țară terță, în scopul producerii mărfurilor importate (semințe de recoltă) în condiții meteorologice favorabile. Semințele de bază sunt obținute ca rezultat al activităților de cercetare și dezvoltare întreprinse de furnizorul de semințe și al utilizării germoplasmelor licențiate pentru care furnizorul de semințe plătește taxe de licență unui licențiator.

9. Activitățile de cercetare și dezvoltare întreprinse de furnizorul de semințe nu sunt furnizate direct companiei producătoare de semințe din țara terță. De fapt, investițiile în cercetare și dezvoltare permit crearea de material de semințe de bază sub formă de semințe pre-bazice cu potențial genetic, care este pus la dispoziția producătorilor din UE pentru a dezvolta semințele de bază și, ulterior, pentru a produce semințele de recoltă importate. Materialul genetic este transmis prin semințe la fiecare etapă de producție. Prin urmare, procesul de cercetare și dezvoltare este deja încheiat atunci când asistența (semințele de bază) este furnizată companiei producătoare de semințe din țara terță pentru a produce semințele de recoltă.

10. Determinarea valorii semințelor de bază se efectuează în conformitate cu art. 135 alin. (1) din UCC IA/ pct. 71 din Regulament. În temeiul acestui articol, valoarea unei asistențe este fie costul achiziției sale, fie costul producției sale, după caz.

11. Pentru a stabili valoarea unei asistențe, trebuie luată în considerare și valoarea elementelor intangibile necesare pentru producerea asistenței. Deși, în conformitate cu art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Cod, valoarea ingineriei, dezvoltării, lucrărilor artistice, lucrărilor de proiectare, planurilor și schițelor se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate numai dacă activitățile indicate au fost efectuate în afara Uniunii și au fost necesare pentru producerea mărfurilor importate, în *Comentariul 18.1 - Relația dintre art. 8.1 lit. (b) pct. (ii) și art. 8.1 lit. (b) pct. (iv)*⁴⁴ TCCV este de acord că „Structura prevederilor privind asistența sugerează că fiecare categorie este independentă, ceea ce întărește concluzia că nu ar trebui să se facă nicio excepție pentru costurile asociate elementelor de tipul celor enumerate la art. 8.1 lit. (b) pct. (iv). Având în vedere cele de mai sus, valoarea elementelor menționate la art. 8.1 lit. (b) pct. (ii) ar include valoarea lucrărilor de proiectare încorporate (chiar dacă țara de import) ca parte a costului de achiziție sau de producție” (sublinierea adăugată). Adicional, TCCV subliniază în *Comentariul 24.1 – Determinarea valorii unei asistențe în temeiul art. 8.1 lit. (b) din Acord*⁴⁵ că „(...) în cazul în care asistențele sunt produse de importator sau de o persoană afiliată importatorului, valoarea acestora se calculează incluzând toate elementele utilizate pentru producerea lor”. Mai mult, în hotărârea pronunțată în cauza C- 509/19, „BMW Bayerische Motorenwerke AG”, CJEU a hotărât că „(...) Art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod, care se referă la «materiale, componente, piese și articole similare încorporate în mărfurile importate», nu poate fi interpretat în sensul excluderii activelor necorporale” (alin. 19 din hotărâre).

12. Aceeași abordare ar trebui să se aplice asistențelor în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. a) din Cod. Aceasta înseamnă că, în cazul de față, valoarea activităților de cercetare și dezvoltare utilizate pentru a produce semințele de bază pe teritoriul vamal al Uniunii ar trebui să se reflecte în valoarea asistenței și, în consecință, în valoarea semințelor de recoltă importate.

13. Cu toate acestea, trebuie reținut faptul că, în scopul calculării valorii asistenței, se iau în considerare numai costurile de cercetare și dezvoltare care pot fi legate de producția și vânzarea semințelor de recoltă. Cu alte cuvinte, numai costurile de cercetare și dezvoltare legate de produsul semințelor pre-bazice ar trebui să facă parte din valoarea acestei asistențe în scopul determinării valorii în vamă a semințelor de recoltă.

14. Taxele de licență plătite de furnizorul de semințe către licențiator pentru dreptul de a utiliza germoplasma licențiată în procesul de producție a semințelor pre-bazice vor face parte din valoarea asistenței (semințe de bază). Dreptul de a utiliza germoplasma licențiată a fost esențial pentru crearea asistenței. Fără plata taxelor de licență, furnizorul de semințe nu ar avea acces la germoplasma protejată necesară pentru producția semințelor pre-bazice și, în consecință, a semințelor bazice⁴⁶.

15. Trebuie subliniat faptul că taxele de licență discutate fac parte din valoarea asistenței și nu din valoarea mărfurilor importate și, prin urmare, nu sunt luate în considerare în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod.

⁴⁴ În conformitate cu legislația vamală a Uniunii, art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod este echivalentul art. 8.1 lit. (b) pct. (ii) din Acord, iar art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Cod este echivalentul articolului 8.1 lit. (b) pct. (iv) din Acord.

⁴⁵ În conformitate cu legislația vamală a Uniunii, art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod este echivalentul art. 8.1 lit. (b) din Acord.

⁴⁶ A se vedea, de asemenea, hotărârea CJEU pronunțată în cauza BayWa AG (C-116/89), alin. 15-18.

16. Taxele plătite de furnizorul de semințe cultivatorilor din UE pentru multiplicarea semințelor pre-bazice pe teritoriul vamal al Uniunii, precum și orice alte costuri direct legate de producția de semințe bazice pe teritoriul vamal al Uniunii, ar trebui să se reflecte în valoarea asistenței.

17. În cazul examinat, datele utilizate pentru calcularea valorii asistenței care trebuie reflectată în valoarea în vamă a semințelor de recoltă importate provin din contabilitatea importatorului, transferurile bancare sau orice altă documentație privind plățile pentru asistență. În conformitate cu una dintre regulile generale care reglementează determinarea valorii în vamă, exprimată la art. 71 alin. (2) din UCC/ art. 74 alin. (2) din Cod, „Orice element care se adaugă, în conformitate cu alin. (1), la prețul efectiv plătit sau de plătit, se bazează exclusiv pe date obiective și cuantificabile”. Datele care urmează să fie utilizate în scopul evaluării vamale trebuie să fie pregătite în conformitate cu standardele financiare aplicabile în țara de import, pe baza principiilor contabile general acceptate, astfel cum sunt definite la art. 1 alin. (20) din UCC DA⁴⁷/ pct. 1, sbpc. 21) din Regulament.

Concluzie

1. Având în vedere hotărârea menționată mai sus, pronunțată în cauza C-116/12 „Christodoulou”, contractul de producție încheiat între furnizorul de semințe din Uniune (importator) și producătorul de semințe dintr-o țară terță (exportator) poate fi considerat un contract de vânzare în scopul determinării valorii în vamă a semințelor de recoltă.

2. Din motivul menționat mai sus, valoarea în vamă a semințelor de recoltă se determină în conformitate cu metoda valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, împreună cu art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod. În cazul examinat, valoarea în vamă bazată pe metoda valorii de tranzacție ar trebui să fie formată din următoarele elemente:

a) costul multiplicării semințelor de bază pentru a obține semințe de recoltă în afara teritoriului vamal al Uniunii (costurile sunt reflectate în factura emisă de producătorul de semințe către furnizorul de semințe);

b) valoarea semințelor de bază în conformitate cu art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. a) din Cod (cuprinzând cercetarea și dezvoltarea legate de produs; taxele de licență; taxele pentru multiplicarea semințelor pre-bazice și alte costuri direct legate de producția semințelor de bază pe teritoriul vamal al Uniunii);

c) costul transportului și al asigurării semințelor recoltate, precum și costurile de încărcare și manipulare asociate transportului acestora până la locul în care au fost introduse pe teritoriul vamal al Uniunii (art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod).

Comentariul nr. 19: Comisioane de cumpărare

I. Context

1. Societatea X achiziționează mărfuri de la vânzători din țări terțe și le importă în Uniune. Valoarea acestor mărfuri este determinată în conformitate cu metoda valorii de tranzacție (art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod).

2. În contextul acestor importuri, X plătește comisioane către Y, cu sediul într-o țară terță, în conformitate cu termenii unui contract de agenție de cumpărare. Y este o filială a X. Aceste

⁴⁷ Art. 1 alin. (20) din UCC DA prevede: „...*principiile de contabilitate general acceptate*” înseamnă *principiile care sunt recunoscute sau care sunt larg sprijinite de către autorități într-o anumită țară și la un moment dat care stabilesc resursele și obligațiile economice care ar trebui înregistrate ca active și ca pasive, care sunt schimbările de înregistrat, intervenite în activ și în pasiv, cum trebuie să fie măsurate activul și pasivul, ca și schimbările intervenite, ce informații trebuie să fie făcute cunoscute și în ce fel și ce tipuri de situații financiare trebuie întocmite*”;

comisioane sunt facturate de Y separat de prețul mărfurilor importate (facturate de producători/vânzători).

3. În temeiul contractului de agenție de cumpărare, X încredințează Y reprezentarea sa într-o gamă largă de activități pentru care se plătesc comisioane, și anume:

- a. găsirea de producători;
- b. asistență în negocierea contractelor de producție cu producători din afara UE;
- c. furnizarea de mostre către X;
- d. plasarea de comenzi în numele X în condițiile solicitate de X;
- e. inspecția materialelor, componentelor și mărfurilor, atât în timpul fabricării, cât și la finalizarea acesteia, constă în a asigura conformitatea cu termenii de furnizare și standardele de fabricație și, după caz, respingerea mărfurilor care nu sunt conforme cu acești termeni și standarde.
- f. gestionarea matrițelor, sculelor și instrumentelor;
- g. organizarea și plata transportului mărfurilor către Uniune.

II. Problema în cauză

Comisioanele plătite de X către Y pentru serviciile enumerate la punctul I.3 pot fi considerate comisioane de cumpărare în sensul art. 71 alin. (1) lit. (a) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Cod și, prin urmare, nu pot fi incluse în valoarea în vamă?

III. Prevederi legislative relevante

Art. 5 alin. (41), 70 și 71 alin. (1) și (2) din UCC/ art. 5 pct. 6), art. 72 și art. 74 alin. (1) și alin. (2) din Cod

IV. Observații generale

1. Art. 71 alin. (1) lit. (a) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Cod prevede că comisioanele și brokerajul, altele decât „comisioanele de cumpărare”, trebuie incluse în valoarea în vamă a mărfurilor evaluate dacă sunt suportate de cumpărător și nu sunt deja incluse în prețul plătit sau de plătit pentru aceste mărfuri.
2. Art. 72 lit. (e) din UCC/ art. 75 pct. 5) din Cod specifică comisioanele de cumpărare printre elementele care nu trebuie incluse în valoarea în vamă.
3. Pe baza formulării celor două articole, se poate concluziona că ne includerea comisioanelor de cumpărare în valoarea în vamă a mărfurilor evaluate constituie o excepție de la regula generală potrivit căreia comisioanele și brokerajul trebuie să se reflecte în valoarea în vamă.
4. Natura plății descrise ca comision de cumpărare ar trebui stabilită pentru a decide dacă acesta este un comision de cumpărare de *bună-credință*. În acest caz, suma reprezentând comisionul de cumpărare nu trebuie adăugată la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (a) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Cod sau, în cazurile în care aceasta face deja parte din prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, va fi exclusă din valoarea în vamă în temeiul art. 72 lit. (e) din UCC/ art. 75 pct. 5) din Cod.
5. Art. 5 alin. (41) din UCC/ art. 5 pct. 6) din Cod definește „comisionul de cumpărare” ca „o taxă plătită de un importator unui agent pentru a-l reprezenta în achiziționarea mărfurilor care sunt evaluate”. Aceasta este în conformitate cu dispozițiile notei interpretative la art. 8 din Acord.

6. Nota explicativă 2.1 – Comisioane și brokeraj în contextul art. 8 din Acord, adoptat de TCCV descrie comisioanele și brokerajul în ansamblu (inclusiv comisioanele de cumpărare și vânzare) ca „plăți efectuate către intermediari pentru participarea lor la încheierea unui contract de vânzare”.

7. Un aspect important în evaluarea dacă comisioanele nu sunt incluse în valoarea în vamă drept comisioane de cumpărare în sensul art. 5 alin. (41) din UCC/ art. 5 pct. 6) din Cod este dacă acestea sunt plăți pentru activități legate de achiziționarea mărfurilor. Nota explicativă 2.1 explică conceptul de „agent de cumpărare” și stabilește domeniul de aplicare al activităților întreprinse de agenții de cumpărare: „Un agent de cumpărare este o persoană care acționează în numele unui cumpărător, prestându-i servicii în legătură cu găsirea furnizorilor, informarea vânzătorului cu privire la preferințele importatorului, colectarea de mostre, inspectarea mărfurilor și, în unele cazuri, organizarea asigurării, transportului, depozitării și livrării mărfurilor”. Cu toate acestea, aceasta nu este o listă exhaustivă. Comentariul 17.1 - Comisionul de cumpărare adoptat de TCCV menționează că acestea sunt serviciile care „ar fi prestate în mod normal de un agent de cumpărare”.

8. Agentul de cumpărare trebuie să urmeze instrucțiunile date de cumpărător (mandant), deoarece riscurile care decurg din aceste instrucțiuni sunt suportate de cumpărător. Agentul nu suportă niciun risc economic în tranzacție, nu are niciun interes de proprietate asupra mărfurilor și nu are niciun control asupra tranzacției sau asupra prețului plătit de cumpărător.

9. Domeniul de activitate al agentului de achiziții ar fi, în mod normal, stabilit în termenii contractului de agenție încheiat între cumpărător și agent. Acesta ar putea fi, de asemenea, detaliat în alte documente comerciale (cum ar fi comenzi de achiziție, acreditive sau corespondență etc.). Cu toate acestea, domeniul de activitate al agentului nu reiese neapărat din documentația comercială pusă la dispoziția autorităților vamale. În cazurile în care contractul nu reflectă domeniul de activitate al agentului de achiziții, comentariul 17.1 prevede că este esențial să se stabilească, printre altele, compatibilitatea comisioanelor percepute în raport cu serviciile prestate. Nota explicativă 2.1 clarifică faptul că administrațiile vamale pot lua „orice măsuri rezonabile pe care le consideră necesare pentru a stabili existența și natura precisă a serviciilor în cauză”.

10. Numai comisioanele de cumpărare de bună-credință nu sunt incluse în valoarea în vamă. Prin urmare, sarcina probei privind existența comisioanelor de cumpărare autentice revine cumpărătorilor (importatorilor).

11. În unele cazuri, numai o parte din plata descrisă ca comision de cumpărare va fi considerată comision de cumpărare de bună credință și, prin urmare, nu va fi inclusă în valoarea în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție. În acest sens, comentariul 17.1 prevede că, dacă comisionul total nu poate fi considerat comision de cumpărare, „partea identificabilă a comisionului care se referă la serviciile agenției de cumpărare poate fi considerată comision de cumpărare”.

12. Regula generală exprimată la art. 71 alin. (2) din UCC/ art. 74 alin. (2) din Cod, care prevede că orice ajustări ale prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile evaluate se efectuează numai pe baza datelor obiective și cuantificabile, se aplică și în ceea ce privește comisioanele de cumpărare, indiferent dacă plățile sunt luate în considerare în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (a) pct. (i)/ art. 74 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Cod sau al art. 72 lit. (e) din UCC⁴⁸/ art. 75 pct. 5) din Cod.

V. Concluzii

1. În cazul de față, X îi solicită lui Y să presteze o gamă largă de servicii în numele său prin intermediul unui contract de agenție de cumpărare.

---

⁴⁸ Comentariul nr. 5: Evaluarea anumitor elemente care trebuie incluse sau excluse din valoarea în vamă a mărfurilor importate din Compendiul UE, alin. 2, [UCC - Guidance documents \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ro/TXT/?uri=CELEX:32016X0603(01)01)

2. Întrucât plățile pentru serviciile prestate de Y sunt facturate separat de Y, acestea trebuie considerate în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (a) pct. (i)/ art. 74 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Cod.

Comision de cumpărare

3. Gama de sarcini prestate de Y în temeiul contractului de agenție de cumpărare încheiat între Y și X este largă. Prin urmare, este justificat să se examineze dacă fiecare dintre sarcinile îndeplinite de Y intră în sfera sarcinilor pentru care o remunerație plătită de X poate fi considerată comision de cumpărare în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (a) pct. (i)/ art. 74 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Cod, coroborat cu art. 5 alin. (41) din UCC/ art. 5 pct. 6) din Cod.

4. Denumirea contractului ca „contract de agenție de cumpărare” nu trebuie să influențeze concluzia cu privire la clasificarea remunerațiilor pentru anumite sarcini acoperite de contract ca comisioane de cumpărare de *bună-credință* sau alte costuri/plăți definite de legislația vamală a Uniunii în temeiul art. 70 alin. (2) și al art. 71 din UCC/ art. 72 alin. (2) și art. 74 din Cod. Cu alte cuvinte, natura factuală a plăților efectuate de X către Y este importantă atunci când se determină valoarea în vamă.

5. În acest context, se poate concluziona că comisioanele plătite de X către Y pentru găsirea producătorilor, furnizarea de mostre către X și plasarea de comenzi în numele X în condițiile solicitate de X nu ar fi adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile evaluate drept comisioane de cumpărare în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (a) pct. (i)/ art. 74 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Cod.

6. În cazul examinat, cumpărătorul achiziționează mărfurile importate direct de la producătorii acestora. Prin urmare, „asistența în negocierea contractelor de producție cu producători din afara UE” poate fi considerată ca participarea la negocierea contractelor de cumpărare care intră în sfera activităților remunerate cu comisioane de cumpărare care nu trebuie adăugate la prețul plătit sau de plătit pentru mărfurile importate.

Prețul efectiv plătit sau de plătit

7. Pe de altă parte, comisioanele plătite de X către Y pentru „inspecția materialelor, componentelor și mărfurilor, atât în timpul fabricării, cât și la finalizarea acestora, pentru a asigura conformitatea cu termenii de furnizare și standardele de fabricație și, după caz, respingerea mărfurilor care nu sunt conforme cu acești termeni și standarde” nu ar fi considerate comisioane de cumpărare de *bună-credință*, deoarece nu sunt plătite pentru reprezentarea X în achiziționarea mărfurilor evaluate, ci mai degrabă pentru activitățile pe care vânzătorii sunt obligați să le îndeplinească pentru a respecta acordurile contractuale cu privire la calitatea, siguranța și standardizarea mărfurilor fabricate. Prin urmare, plățile ar trebui tratate ca parte a prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate în temeiul art. 70 alin. (2) din UCC/ art. 72 alin. (2) din Cod, coroborat cu art. 129 alin. (1) lit. (b) din UCC IA⁴⁹/ pct. 61, sbpc. 2) din Regulament.

8. Cu toate acestea, trebuie avut în vedere faptul că remunerațiile pentru efectuarea inspecțiilor standard ale mărfurilor fabricate înainte ca acestea să fie gata pentru a fi transportate pe teritoriul vamal al Uniunii pot fi considerate comisioane de cumpărare de *bună-credință* atunci când astfel de sarcini sunt încredințate unui agent de către un cumpărător al mărfurilor evaluate. Astfel de inspecții standard implică o verificare vizuală a mărfurilor sau a modului în care acestea sunt ambalate pentru transport.

Asistență

9. În cazul examinat, o altă categorie de activități pe care X le-a atribuit lui Y este „gestionarea matritelor, sculelor și instrumentelor”. Art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din

---

⁴⁹ Prețul efectiv plătit sau de plătit în sensul art. 70 alin. (1) și (2) din cod include toate plățile efectuate sau care trebuie efectuate drept condiție a vânzării mărfurilor importate de către cumpărător către oricare dintre următoarele persoane: (...) (b) o terță parte în beneficiul vânzătorului; (...)

Cod prevede că valoarea, repartizată în mod corespunzător, a mărfurilor și serviciilor specifice (asistență) furnizate direct sau indirect de cumpărător, gratuit sau la un cost redus, pentru utilizarea în legătură cu producția și vânzarea pentru export a mărfurilor importate, trebuie adăugată la prețul efectiv plătit sau de plătit, în măsura în care această valoare nu a fost deja inclusă în prețul mărfurilor.

10. Uneltele, matrițele, formele și articolele similare utilizate în producția mărfurilor importate sunt specificate printre aceste asistențe ale căror valori ar trebui să se reflecte în valoarea în vamă a mărfurilor importate.

11. Caracterul activităților indicate, efectuate de Y, permite analizarea plăților pentru acestea în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod. Dacă sunt îndeplinite toate condițiile legale specificate în articolul respectiv, comisioanele plătite de X către Y pentru sarcini nu ar fi considerate comisioane de cumpărare, ci asistență care intră în domeniul de aplicare al art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod.

Costurile de transport

12. Având în vedere natura remunerațiilor pentru activitatea „organizarea și plata transportului mărfurilor către UE”, acestea ar trebui analizate în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod. Acesta prevede că costul transportului și taxele asociate până la locul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate. În cauza *The Shirmakers* (C-59/16⁵⁰), Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că un supliment perceput cumpărătorului, constând în „costurile suportate de agentul respectiv pentru organizarea transportului mărfurilor către teritoriul vamal al Uniunii Europene, precum și marja sa de profit”, trebuie considerat ca fiind costuri de transport. Astfel, comisioanele plătite de X către Y atât pentru prețul transportului, cât și pentru costul organizării transportului ar trebui incluse în valoarea în vamă în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod.

Relația dintre cumpărător și agentul său

13. În principiu, relația dintre X și Y nu ar condiționa clasificarea companiei Y ca agent de cumpărare. Cu toate acestea, în cazuri precum cel de față, în care cumpărătorul și agentul sunt afiliați, ar trebui să se acorde o atenție deosebită faptului dacă părțile au stabilit comisioanele în conformitate cu principiul valorii de piață.

Separarea comisioanelor de cumpărare de bună-credință de remunerațiile plătite de X către Y

14. După cum s-a descris mai sus, Y a îndeplinit sarcini pentru care remunerațiile plătite de X ar trebui considerate plăți care fac parte din valoarea de tranzacție în temeiul art. 70 alin. (2) și al dispozițiilor relevante ale art. 71 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (2) și art. 74 alin. (1) din Cod. Prin urmare, ar fi necesar să se evalueze, pe baza documentației comerciale disponibile (de exemplu, contractul de agenție de cumpărare, facturile pentru mărfuri sau servicii de transport) și a circumstanțelor punerii în aplicare a contractului de agenție de cumpărare de către părțile sale, dacă este posibil să se identifice o parte din remunerațiile care se referă la serviciile de agenție de cumpărare. O astfel de evaluare ar trebui efectuată pe baza unor date obiective și cuantificabile, în conformitate cu art. 71 alin. (2) din UCC/ art. 74 alin. (2) din Cod. Aceasta nu ar aduce atingere controalelor efectuate de autoritățile vamale asupra sumelor declarate, în conformitate cu termenii Comentariului UE nr. 5 Evaluarea anumitor elemente care trebuie incluse sau excluse din valoarea în vamă a mărfurilor importate⁵¹.

⁵⁰ Hotărârea CJUE în cauza C-59/16, ECLI:EU:C:2017:362.

⁵¹ Comentariul nr. 5: Evaluarea anumitor elemente care trebuie incluse sau excluse din valoarea în vamă a mărfurilor importate din Compendiul UE, [UCC - Guidance documents \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&code=sdg-8.1.1)

15. Dacă este identificată în mod clar, partea din comisioane care se constată că se referă la serviciile de agenție de cumpărare nu va fi inclusă în valoarea în vamă drept comisioane de cumpărare în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (a) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Cod. În cazul în care nu există date obiective și cuantificabile care să permită importatorului să separe comisionul de cumpărare de bună-credință de suma totală descrisă ca fiind comisionul de cumpărare (suma este facturată separat de prețul mărfurilor importate), metoda valorii de tranzacție nu va fi aplicabilă. În consecință, se va aplica una dintre metodele secundare de evaluare, astfel cum se prevede la art. 74 din UCC/ art. 80 din Cod.

SECȚIUNEA D: CONCLUZII ALE COMITETULUI CODULUI VAMAL ȘI GRUPULUI DE EXPERTI VAMALI (Secțiunile de evaluare)

Notă: Instrumentele acestei secțiuni nu constituie acte cu caracter obligatoriu din punct de vedere legal și au un caracter explicativ. Scopul acestora este de a asigura o înțelegere comună atât pentru autoritățile vamale, cât și pentru operatorii economici și de a oferi instrumente care să faciliteze aplicarea corectă și armonizată de către statele membre.

Prevederile legale ale legislației vamale prevalează asupra conținutului acestor instrumente și trebuie întotdeauna consultate. Textele autentice ale prevederilor legale ale UE sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Concluzia nr. 1: Eliminată

Concluzia nr. 2: Eliminată

Concluzia nr. 3: Activități de inginerie, dezvoltare, artă și design realizate în Uniune

Fapte

Autovehiculele fabricate într-o țară terță de către compania X, care face parte dintr-un grup multinațional, sunt vândute companiei Y din Uniune, care aparține aceluiași grup. Lucrările de inginerie, dezvoltare și proiectare au fost efectuate în Uniune de către Y, care a furnizat, de asemenea, toate planurile necesare pentru producția autovehiculelor. Costurile acestei operațiuni au fost suportate de X, care le include în prețul facturat al autovehiculelor la vânzare. Acest preț nu este influențat de relația dintre cele două companii.

Y consideră că prețurile facturate de X pot fi acceptate ca bază de evaluare, sub rezerva deducerii, în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Cod, în ceea ce privește costurile de cercetare și dezvoltare pentru lucrările efectuate în Uniune, atunci când aceste costuri sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit, dar pot fi distinse

Avizul Comitetului

Art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod se referă numai la adaosurile la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate. Elementele care nu trebuie incluse în valoarea în vamă sunt descrise la art. 72 din UCC/ art. 75 din Cod. În cazul ilustrat mai sus, valoarea în vamă trebuie determinată prin referire la valoarea de tranzacție în conformitate cu art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, iar în conformitate cu dispozițiile internaționale și ale UE în vigoare nu se prevede nicio deducere.

Concluzia nr. 4: Cheltuieli pentru lucrări întreprinse după import

Fapte

Compania X dintr-o țară terță vinde filme diapozitive companiei Y din Uniune. Atunci când mărfurile sunt puse în liberă circulație, Y prezintă autorităților vamale două facturi, dintre care una indică prețul filmelor, iar cealaltă costurile de developare și înrămare a acestora. Cele două sume facturate sunt plătite către X, dar lucrările de developare și înrămare sunt efectuate numai după ce filmele au fost expuse de către cumpărătorul final. Aceste lucrări sunt efectuate de compania Z pe baza unui contract special cu X.

La momentul introducerii în liberă circulație, nu se știe în ce țară vor avea loc operațiunile de developare și înrămare, deoarece acest lucru depinde de departamentul de developare al companiei Z la care cumpărătorul final decide să trimită filmul.

Avizul Comitetului

În conformitate cu art. 72 lit. (b) din UCC/ art. 75 pct. 2) din Cod, valoarea în vamă nu include taxele pentru construcție, montare, asamblare, întreținere sau asistență tehnică, efectuate după import.

Costurile de developare și înrămare descrise mai sus trebuie considerate cheltuieli acoperite de articolul menționat mai sus. În consecință, valoarea în vamă trebuie determinată pe baza prețului efectiv plătit sau de plătit pentru filmele neexpuse, fără a include costurile de developare și înrămare.

Concluzia nr. 5: Importuri realizate de sucursale

Fapte

Mărfurile fabricate de compania X într-o țară terță sunt importate în Uniune prin intermediul sucursalei sale, X-Europe, care nu are personalitate juridică distinctă de cea a societății-mamă.

Activitățile X-Europe constau în obținerea de comenzi de la cumpărători independenți, vămuirea mărfurilor importate, facturarea mărfurilor către clienți și gestionarea unui stoc redus rezultat din eventualele surplusuri.

În scopuri contabile, X facturează mărfurile filialei sale pe baza prețului de transfer care reprezintă costul de producție. Mărfurile sunt vândute clienților europeni fie înainte, fie după punerea în liberă circulație. Prețurile facturate de X-Europe clienților săi sunt diferite de cele facturate de X, deoarece includ marja comercială, taxele vamale și alte costuri suportate, cum ar fi costurile de transport și costurile asociate.

Avizul Comitetului

Întrucât o vânzare implică în mod necesar o tranzacție între două persoane distincte, livrarea către X-Europe constituie doar un transfer de mărfuri între două secțiuni ale aceleiași entități juridice.

În consecință, în cazul în care mărfurile sunt vândute unor cumpărători independenți înainte de punerea în liberă circulație, valoarea în vamă trebuie să se bazeze pe prețurile efectiv plătite sau de plătit de acești cumpărători, în conformitate cu art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, cu excluderea taxelor vamale, a costurilor de transport intra-UE și a costurilor conexe.

Cu toate acestea, întrucât mărfurile importate de X-Europe pentru stoc nu fac obiectul unei vânzări, art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod nu este aplicabil, iar valoarea în vamă trebuie determinată în conformitate cu celelalte metode de evaluare, în ordinea corespunzătoare, în conformitate cu art. 74 din UCC/ art. 80 din Cod.

Concluzia nr. 6: Divizarea costurilor de transport pentru mărfurile transportate pe cale ferată

Fapte

Un importator cumpără mărfuri dintr-o țară terță și le trimite pe cale ferată către teritoriul vamal al Uniunii. La momentul punerii în liberă circulație, importatorul prezintă scrisoarea de trăsură împreună cu factura pentru mărfuri. În conformitate cu convențiile internaționale privind transportul feroviar, cheltuielile de transport din această scrisoare de trăsură sunt împărțite în două sume, dintre care prima acoperă transportul de la locul de plecare până la „punctul de legătură tarifar”, iar a doua acoperă transportul de la punctul respectiv și până la locul de destinație.

În acest caz particular, „punctul de legătură tarifar” corespunde locului de trecere a frontierei terestre a teritoriului vamal al Uniunii și nu coincide cu locul unde se află primul birou vamal de intrare. În declarația de elemente referitoare la valoarea în vamă, importatorul declară cheltuielile de transport până la „punctul de legătură tarifar”.

Avizul Comitetului

În vederea simplificării și în conformitate cu practica comercială, divizarea cheltuielilor de transport indicate în scrisoarea de trăsură poate fi acceptată în vederea determinării valorii în vamă. Astfel, cheltuielile de transport aferente transportului de la „punctul de legătură tarifar” și până la locul unde se află biroul vamal de intrare în Uniune pot fi neglijate.

Concluzia nr. 7: Cheltuieli de transport aerian aferente importurilor fără caracter comercial

Fapte

O persoană cumpără un instrument muzical dintr-o țară terță și îl trimite prin transport aerian către Uniune. Pe motiv că importul nu are un caracter comercial, acesta solicită să nu fie adăugate cheltuielile de transport la prețul efectiv plătit pentru mărfurile importate.

Avizul Comitetului

În scopul determinării valorii în vamă, prevederile UE privind cheltuielile de transport nu fac o distincție generală între operațiuni cu caracter comercial și operațiuni fără caracter comercial.

În cazul de față, se aplică art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod și costurile de transport aerian determinate în conformitate cu normele și procente stabilite în anexa 23-01 din UCC IA trebuie să fie incluse în valoarea în vamă.

Concluzia nr. 8: Recuperarea cheltuielilor de transport aerian

Fapte

Compania Y din Uniune cumpără mărfuri de la compania X cu sediul într-o țară terță. Mărfurile sunt vândute la condiția de livrare FOB și transportate pe cale aeriană către Uniune, ca transport „*charges collect*” (plata la destinație).

În sprijinul facturii de vânzare, Y prezintă autorităților vamale scrisoarea de transport aerian, care indică cheltuielile de transport aerian exprimate în moneda țării exportatoare. Compania aeriană responsabilă pentru recuperarea cheltuielilor de transport convertește suma în moneda statului membru importator și impune, pentru recuperarea cheltuielilor de transport de la destinatar, o taxă egală cu 5% din cheltuielile de transport aerian.

Avizul Comitetului

Taxa de 5% pentru serviciile prestate de compania aeriană nu se raportează la elementele prevăzute la art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod. În consecință, prin aplicarea alin. (3) al articolelor vizate, taxa respectivă nu trebuie să fie adăugată la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate.

Concluzia nr. 9: Repartizarea cheltuielilor de transport

Fapte

Un transport de mărfuri perisabile este livrat în regim de consignație de către X, cu sediul într-o țară terță, societății Y din Uniune. Mărfurile sunt vândute prin licitație unui cumpărător nelegat pentru 15 000 u.c.⁵². Cheltuielile totale de transport cu camionul constituie 11 000 u.c. Aceste cheltuieli sunt considerate uzuale în sensul art. 142 alin. (5) din UCC IA/ art. 82 alin. (5) din Cod.

Distanța parcursă pe teritoriul Uniunii constituie doar 5% din distanța totală, dar o scrisoare prezentată de declarant atribuie acestei distanțe 80% din cheltuielile totale de transport.

Valoarea în vamă nu poate, în cazul de față, să fie stabilită în conformitate cu prevederile art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, deoarece nu există o vânzare relevantă între X și Y la momentul evaluării. Informațiile necesare pentru aplicarea art. 74 alin. (2) lit. (a) sau (b) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 1) sau 2) din Cod nu sunt disponibile.

Avizul Comitetului

Pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod, prețul de 15 000 u.c. pentru mărfuri trebuie redus, *inter alia*, cu cheltuielile de transport și de asigurare obișnuite survenite în Uniune, și anume, în acest caz, 5% din suma de 11 000 u.c. plătită pentru transportul total. Indicația din scrisoarea de trăsură a unei repartizări fictive și nerealiste nu va fi luată în considerare.

---

⁵² u.c. - unități convenționale

Concluzia nr. 10: Eliminată

Concluzia nr. 11: Achiziționarea de contingente de export - produse textile

Fapte

Produsele textile sunt vândute de compania X, stabilită într-o țară terță, firmei Y din Uniune. Aceste produse sunt fabricate în această țară terță, care a semnat un contract bilateral privind produsele textile cu Uniunea. Contractul are ca efect impunerea de contingente anuale, sub forma licențelor de export, pentru furnizarea de produse textile către cumpărătorii din Uniune; titularii de contingente pot însă să transfere dreptul lor la un contingent, în totalitate sau parțial, către alte persoane și să primească de la acestea o plată pentru dreptul transferat.

X și-a epuizat propria cotă și, pentru a exporta mărfurile, fie X, fie Y achiziționează dreptul la cotă necesar de la o terță parte care nu are nicio legătură cu X. În cazul în care X a dobândit dreptul, acesta facturează Y suma plătită și o indică separat; în cazul în care Y îl cumpără, acesta îl pune la dispoziția lui X fără niciun cost.

Întrebare

Plata efectuată pentru cotă face parte din prețul efectiv plătit sau de plătit, astfel cum se menționează la art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod?

Avizul Comitetului

Cotele, fiind transferabile, au în sine o valoare independentă de valoarea produselor textile la care se referă; și, în cazul de față, Y suportă costul suplimentar aferent achiziționării dreptului de cotă, fie prin achiziționarea directă, fie prin rambursarea către X a costului achiziționării. În aceste circumstanțe, astfel de costuri suplimentare, dovedite în mod corespunzător, nu pot fi considerate ca făcând parte din prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile în cauză. Tipul (contingent propriu sau al unui terț) și valoarea plăților aferente trebuie demonstrate la cerere.

Concluzia nr. 12: Valoarea în vamă a mostrelor transportate pe cale aeriană

Fapte

Mostre comerciale transportate pe cale aeriană sunt importate în Uniune de către Y. Y plătește pentru mărfuri un preț unitar de 5 u.c. FOB. Cheltuielile de transport până la locul de introducere pe teritoriul vamal al Uniunii sunt de 50 u.c. per mostră. La momentul importului, Y solicită autorităților vamale să ia în considerare cheltuielile teoretice pentru transportul maritim în locul cheltuielilor de transport suportate efectiv.

Avizul Comitetului

Întrucât art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod nu prevede că ar trebui luate în considerare costuri fictive, valoarea în vamă trebuie stabilită adăugând la prețul de 5 u.c. valoarea cheltuielilor de transport de 50 u.c. per mostră suportate efectiv.

Concluzia nr. 13: Costurile instrumentelor

Fapte

Compania X, cu sediul într-o țară terță, produce și vinde radiouri cu casetofon companiei Y, cu sediul pe teritoriul Uniunii. Compania Y, care nu are nicio legătură cu vânzătorul, introduce radiourile în liberă circulație.

Pentru a îmbunătăți aspectul acestor aparate, care sunt articole de producție standard, producătorul utilizează unelte speciale proiectate de cumpărător, dar fabricate în țara terță de către compania X. Aceste unelte nu sunt destinate importului pe teritoriul Uniunii.

La importul unui lot de aparate, importatorul anexează două facturi la declarația vamală:

- factura de achiziție pentru lot;
- factura reprezentând costurile totale de fabricație ale sculei.

Valoarea vamală declarată este suma totală a celor două facturi, importatorul alegând să aloce costurile sculei unui singur lot.

Avizul Comitetului

În circumstanțele descrise, întrucât valoarea sculei nu a fost inclusă în prețul plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, aceasta trebuie adăugată la prețul respectiv, în conformitate cu art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod, ca fiind furnizat direct sau indirect de cumpărător, fără costuri, pentru a fi utilizat în legătură cu producția și vânzarea pentru export a mărfurilor importate (adică situația nu este diferită de cea a achiziționării sculei de la un alt vânzător). Alocarea costului total al sculei primei expedieri de mărfuri este posibilă.

Concluzia nr. 14: Importuri prin intermediul agenților contractuali

Fapte

Cumpărătorul Y, stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii, importă cantități mari de diverse mărfuri de la diferiți producători/furnizori din Orientul Îndepărtat. În scopul cercetării pieței, al investigării și al reprezentării în Orientul Îndepărtat, cumpărătorul Y utilizează serviciile agentului X, care, printre altele, acționează în numele cumpărătorului Y în ceea ce privește achiziționarea și livrarea mărfurilor care urmează să fie evaluate. În schimbul serviciilor sale, agentul X primește de la cumpărător un comision de cumpărare. Valoarea și modalitatea de plată a comisioanelor de cumpărare, precum și responsabilitățile agentului sunt stabilite într-un „contract de agenție” încheiat între X și Y. În conformitate cu contractul:

(a) Agentul X primește comenzi de la cumpărătorul Y, care specifică descrierea mărfurilor, prețul acestora, termenul limită de livrare și condițiile de livrare, împreună cu orice altă documentație; în plus, cumpărătorul specifică adesea un anumit producător/furnizor;

(b) El transmite aceste comenzi, uneori în numele său, către producător/furnizor și trimite cumpărătorului Y o confirmare a comenzilor, în unele cazuri prin transmiterea confirmării ștampilate a producătorului/furnizorului;

(c) De regulă, mărfurile sunt expediate de producător/furnizor către portul din țara exportatoare, unde documentele sunt predate agentului X;

(d) Agentul X facturează cumpărătorului Y prețul plătit producătorului/furnizorului pentru mărfuri, cu comisionul convenit separat.

Atunci când mărfurile sunt declarate pentru liberă circulație, cumpărătorul Y declară prețul mărfurilor în scopul evaluării vamale și prezintă factura emisă de agentul X. Contravaloarea plătită de cumpărătorul Y agentului X drept comision de cumpărare nu este declarată ca parte a valorii în vamă.

Cumpărătorul Y este dispus și pregătit, la cererea autorităților vamale, să furnizeze dovezi sub forma contractului agentului, formularelor de comandă, confirmărilor de comandă, corespondenței cu agentul X, înregistrărilor de plată și a altor documente justificative care atestă că declarația pe valoare în vamă a fost făcută în modul corespunzător. În circumstanțe adecvate, cumpărătorul Y poate, de asemenea, să prezinte, la cererea autorităților vamale, facturile producătorilor/furnizorilor și corespondența dintre aceștia și agentul X.

Avizul Comitetului

În cazul în care prețul plătit producătorului/furnizorului constituie baza valorii de tranzacție în temeiul art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, declarantul, în conformitate cu art. 145 din UCC IA/ art. 85 din Cod, este obligat, în mod normal, să prezinte autorităților vamale factura emisă de producător/furnizor.

Cu toate acestea, având în vedere faptele menționate mai sus, autoritățile vamale pot accepta factura (fără comisionul de cumpărare) emisă de agentul X, sub rezerva posibilității de verificare.

Concluzia nr. 15: Costuri de cotă pretinse pentru certificatele de autenticitate

Fapte

Carnea de o calitate specificată este vândută de compania X, un abator stabilit într-o țară terță, către compania Y din Uniune. Carnea este importată în temeiul unui contract bilateral între Uniune și țara terță, care prevede importul fără taxe de import al unei cote fixe de astfel de carne. Cota este administrată prin emiterea de certificate de autenticitate de către țara exportatoare (și de licențe de import de către Uniune). Certificatele de autenticitate sunt eliberate abatoarelor proporțional cu cantitățile de carne vândute în cadrul sistemului de cote în anul precedent. X nu efectuează nicio plată pentru obținerea acestor certificate. Certificatele nu pot fi transferate separat către un alt abator. Ele pot fi alocate numai anumitor loturi de carne destinate exportului către Uniune. X percepe un preț pentru carne. Pentru certificat se percepe o sumă separată. Ambele sume revin direct sau indirect companiei X.

Întrebare

Valoarea de tranzacție pentru carne include taxa stabilită pentru certificatul de autenticitate?

Avizul Comitetului

Certificatul de autenticitate, nefiind transferabil, nu poate fi disociat de carnea pe care o însoțește și, de asemenea, nu are în sine nicio valoare independentă de valoarea cărnii; de asemenea, suma facturată pentru certificat revine direct sau indirect lui X. Certificatul nu poate fi comercializat separat și, în cazul de față, cumpărătorul nu rambursează lui X cheltuielile ocazionate de achiziționarea certificatului. De fapt, suma percepută pentru certificat reprezintă profit pur pentru X.

Din aceste motive, suma facturată pentru certificat trebuie considerată ca făcând parte din prețul total plătit sau de plătit pentru mărfurile importate și trebuie inclusă în valoarea în vamă a acestor mărfuri în temeiul art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod.

Concluzia nr. 16: Evaluarea în baza metodei prețului unitar a mărfurilor vândute prin intermediul unei sucursale

Fapte

Compania X, cu sediul într-o țară terță, are o sucursală B într-un stat membru prin intermediul căreia vinde accesorii de papetărie din plastic către cumpărători independenți din Uniune.

B nu are personalitate juridică separată, dar desfășoară activități comerciale exact ca și cum ar fi o companie separată. Are propriul buget, ține conturi separate și este responsabilă de dezvoltarea activității prin propriul departament de marketing și vânzări.

B nu cumpără mărfurile, însă, după ce le primește de la X, B le pune în liberă circulație și le depozitează în propriile spații.

Nu se poate stabili o valoare în vamă pentru mărfuri identice sau similare vândute pentru export către Comunitate.

B susține că valoarea în vamă ar trebui determinată în conformitate cu art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod și că, în special, profitul său real și cheltuielile generale pot fi deduse din prețul de vânzare stabilit în mod corespunzător.

Avizul Comitetului

În măsura în care valoarea în vamă nu poate fi determinată în temeiul art. 70 sau al art. 74 alin. (2) lit. (a) și (b) din UCC/ art. 72 sau art. 80 alin. (3) pct. 1) și pct. 2) din Cod, ar fi oportună evaluarea mărfurilor în conformitate cu dispozițiile art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod. Având în vedere faptele menționate mai sus, B vinde mărfurile importate pentru X în cadrul Uniunii. În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod, se poate permite deducerea unei sume reprezentative pentru profitul și cheltuielile generale ale lui B în legătură cu vânzarea acestor mărfuri, cu condiția ca acestea să fie în concordanță cu cifrele obișnuite în vânzările în Uniune de mărfuri din aceeași clasă sau de același tip.

În consecință, valoarea în vamă ar trebui să se bazeze pe prețul unitar determinat în conformitate cu dispozițiile art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod, sub rezerva deducerilor prevăzute la art. 142 alin. (5) din UCC IA/ art. 82 alin. (5) din Cod.

Concluzia nr. 17: Prioritate conform metodei prețului unitar

Fapte

Mărfurile produse într-o țară terță au fost importate în Uniune în consignație de către firma X.

Întrucât mărfurile nu au făcut obiectul unei vânzări la momentul punerii lor în liberă circulație, valoarea lor în vamă nu a putut fi determinată în temeiul art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod. De asemenea, la momentul respectiv nu erau disponibile informații pentru stabilirea unei valori în vamă în temeiul art. 74 alin. (2) lit. (a)-(c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 1)-3) din Cod; cu toate acestea, compania X a indicat atunci că dorea, la momentul oportun, să utilizeze art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod pentru stabilirea valorii în vamă a mărfurilor. În aceste circumstanțe, a fost necesară amânarea determinării finale a valorii în vamă.

Mărfurile au fost vândute în termen de o săptămână de la import. După vânzare și în scopul determinării definitive a valorii lor în vamă, compania X declară o valoare în vamă bazată pe prețul unitar al mărfurilor similare importate, vândute în Uniune de la momentul importului mărfurilor sale.

Întrebare

În scopul aplicării art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod, compania X poate alege între prețul unitar la care sunt vândute mărfurile importate și prețul unitar la care sunt vândute mărfurile similare importate?

Avizul Comitetului

În acest caz, prețul unitar la care sunt vândute în Uniune mărfurile evaluate este cunoscut la momentul importului sau în jurul acestuia, la fel ca și prețul unitar la care sunt vândute mărfurile importate identice sau similare. Având în vedere natura ierarhică a sistemului de evaluare, prețul unitar al mărfurilor evaluate are prioritate față de prețul unitar al mărfurilor importate identice sau similare în scopul determinării definitive a valorii în vamă în temeiul art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod.

Concluzia nr. 18: Cheltuieli de întârziere

Fapte

Importatorul Y din Uniune trebuie să achite cheltuieli de întârziere pentru mărfuri pe care le declară la introducerea pentru punerea în liberă circulație. Aceste cheltuieli au apărut ca urmare a întârzierilor atât la încărcarea mărfurilor în țara exportatoare, cât și la descărcarea acestora pe teritoriul vamal al Uniunii.

Întrebare

Ar trebui incluse astfel de cheltuieli în valoarea în vamă a mărfurilor? Dacă da, ar trebui incluse indiferent de locul în care au apărut?

Avizul Comitetului

Întrucât cheltuielile de întârziere sunt de plătit unei companii de transport pentru utilizarea mijloacelor de transport, acestea vor fi considerate ca parte a cheltuielilor de transport în sensul art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod.

Aplicarea dispoziției în cauză este limitată la cheltuielile apărute înainte de sosirea mărfurilor la locul de introducere pe teritoriul vamal al Uniunii. Prin urmare, cheltuielile de întârziere legate de întârzieri care apar înainte de sosire se includ în valoarea în vamă a mărfurilor. Pe de altă parte, cheltuielile de întârziere care apar după sosire nu sunt incluse în valoarea în vamă a mărfurilor, cu condiția îndeplinirii condițiilor stabilite la art. 72 lit. (a) din UCC/ art. 75 pct. 1) din Cod.

Concluzia nr. 19: Eliminată

Concluzia nr. 20: Eliminată

Concluzia nr. 21: Taxe de testare

Fapte

Importatorul X exportă matrițe de siliciu către compania afiliată Y din țara A pentru asamblarea în dispozitive semiconductoare în cadrul procedurii de perfecționare activă. Matrițele de siliciu sunt vândute de compania X către compania Y în cadrul unui contract de vânzare și răscumpărare. După prelucrare, compania Y facturează și percepe companiei X costurile suportate pentru prelucrare, plus costurile matrițelor de siliciu prelucrate. Compania X organizează apoi testarea produselor prelucrate de către compania afiliată Z din țara B. După finalizarea testării, compania Z percepe companiei X costurile suportate. Produsele testate care îndeplinesc standardul cerut sunt apoi importate în UE de către compania X. Produsele nesatisfăcătoare sunt casate în țara B.

Importatorul a declarat că fabricarea dispozitivelor semiconductoare este un proces cu mai multe etape și că, în comerț, este obișnuit ca procesele să fie efectuate separat și în locații diferite, uneori de către companii afiliate, alteori de către companii neafiliate. În plus, la fiecare etapă a procesului de fabricație, testarea repetată este normală. În acest caz, matrițele de siliciu sunt testate electronic de către producătorul de matrițe înainte de expedierea către țara A, iar produsele prelucrate sunt testate vizual de către asamblorul din țara A. În țara B, produsele prelucrate sunt testate din nou vizual și electronic, utilizând echipamente de mare valoare.

Întrebare

Taxa de testare pentru testarea în țara B poate fi inclusă în valoarea în vamă, deoarece testarea face parte integrantă din procesul de prelucrare?

Alternativ, taxa de testare pentru testarea din țara B poate fi exclusă din valoarea în vamă, deoarece testarea este o activitate efectuată de cumpărător pe cont propriu după achiziționarea mărfurilor, dar înainte de import?

Avizul comitetului

Operațiunea de testare face parte din procesul necesar pentru producerea mărfurilor de tipul în cauză. Această testare este esențială, deoarece constă în a asigura că mărfurile sunt funcționale și îndeplinesc specificațiile aplicabile. Astfel, mărfurile care trebuie evaluate sunt mărfurile testate, iar valoarea în vamă trebuie determinată în conformitate cu art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, pe baza taxei percepute pentru testare, la care se adaugă, în conformitate cu art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. a) din Cod, costul materialelor furnizate, inclusiv costul prelucrării, și, în conformitate cu art. 71 alin. (1) lit. (e)/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod, costurile de livrare pe teritoriul vamal al UE.

Concluzia nr. 22: Eliminată

Concluzia nr. 23: Eliminată

Concluzia nr. 24: Eliminată

Concluzia nr. 25: Eliminată

Concluzia nr. 26: Software și tehnologia conexă: tratament în temeiul art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod

Subiect

Această problemă vizează tratamentul la evaluarea în vamă al software/tehnologiei, care este pusă la dispoziția producătorului, gratuit, de către cumpărătorul mărfurilor importate, pentru a fi utilizată în legătură cu producerea și vânzarea mărfurilor importate.

A. Definirea situației și întrebarea ridicată:

În cazurile analizate, software/tehnologia este dezvoltată/produsă în Uniune și pusă la dispoziția producătorului mărfurilor importate. Software/tehnologia este furnizată în principal prin Internet sau pe suporturi de stocare a datelor.

Aceste software/tehnologii încorporate în mărfurile importate sunt necesare fie pentru funcționarea acestora, fie pentru îmbunătățirea funcționalității lor.

Frecvent, mărfurile sunt deja echipate în procesul de producție cu software/tehnologii (de exemplu, în domeniul industriei auto sau al componentelor auto), care sunt activate și puse la dispoziție la cererea clientului, într-o etapă ulterioară, printr-o procedură de codare (de exemplu, echipamente de navigație preinstalate, lumini de zi, senzor de temperatură exterioară sau performanțe sporite ale motorului la un autoturism).

B. Aplicarea art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art.74 alin. (1) pct.2) din Cod

Software/tehnologia reprezintă, fără îndoială, un aport nematerial, care trebuie luat în considerare dacă evaluarea în vamă se face pe baza metodei valorii de tranzacție. Întrebarea de bază este dacă software/tehnologia utilizată în producția mărfurilor importate ar trebui încadrată la art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) sau (iv) din UCC/ art.74 alin.(1) pct.2) lit. a) sau d) din Cod.

Art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art.74 alin.(1) pct.2) lit. a) din Cod: se referă la materiale, componente, piese și articole similare încorporate în mărfurile importate.

Art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art.74 alin.(1) pct.2) lit. d) din Cod: se referă la activități de inginerie, dezvoltare, grafică, design, planuri și schițe efectuate în afara Uniunii și necesare pentru producția mărfurilor importate.

Dacă software/tehnologia se încadrează la litera (i)/ lit. a), valoarea acestora face parte din valoarea în vamă, întrucât nu există o excepție în cazul în care acestea sunt produse în Uniune. Pe de altă parte, dacă software/tehnologia se încadrează la litera (iv) lit. d), valoarea software dezvoltat în UE nu se include în valoarea în vamă.

Concluziile avocatului general în cauza C-306/04 – *Compaq* sunt relevante, acesta efectuând o diferențiere esențială între:

1. „componente nemateriale” instalate în mărfurile importate, care nu sunt strict necesare pentru producerea acestora, dar care fac parte din produsul finit, îi sporesc funcționalitățile sau adaugă caracteristici noi și astfel contribuie semnificativ la valoarea mărfurilor importate — acestea intră sub incidența art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art.74 alin.(1) pct.2) lit. a) din Cod; și
2. „active necorporale” (brevete, modele, design etc.) care sunt necesare procesului de producție al mărfurilor — acestea intră sub incidența Art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art.74 alin.(1) pct.2) lit. d) din Cod.

C. Concluzie:

1. Componentele nemateriale, instalate în mărfurile importate pentru funcționarea acestora, nu sunt necesare pentru producerea mărfurilor respective. Totuși, ele reprezintă o parte integrantă a bunurilor finale, deoarece sunt conectate sau fac parte din acestea, le permit funcționarea sau le îmbunătățesc performanțele. Mai mult, ele adaugă o nouă funcționalitate și contribuie astfel semnificativ la valoarea mărfurilor importate.

Astfel de aporturi nemateriale se încadrează la art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din UCC/ art.74 alin.(1) pct.2) lit. a) din Cod.

2. Pe de altă parte, există aporturi nemateriale (inclusiv software/tehnologii), puse la dispoziție de cumpărător în scopul producerii mărfurilor importate. Cu alte cuvinte, acestea sunt o parte necesară a procesului de producție al mărfurilor. Exemple includ know-how-ul de producție (brevetat sau nu) ori designul.

Astfel de aporturi nemateriale se încadrează la art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art.74 alin.(1) pct.2) lit. d) din Cod.

Concluzia nr. 27: Tratatamentul în scop de evaluare în vamă a taxelor legate de declarații sumare de intrare

1. Context

În conformitate cu prevederile art. 127-130 din UCC/ art. 140 din Cod, înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul UE, informațiile prelabile sosirii trebuie transmise autorităților vamale sub forma unei declarații sumare de intrare (ENS).

Această declarație, solicitată în principal din motive de siguranță și securitate, este întocmită electronic de către transportator și depusă la primul birou vamal de intrare a mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii. Dispozițiile normative prevăd elementele care trebuie incluse în ENS, precum și termenele de depunere a acesteia, care variază în funcție de tipul și mijloacele de transport utilizate.

Întrebarea ridicată cu privire la această chestiune se referă la taxele introduse de transportatori – și suportate de importatori – pentru a se conforma noilor dispoziții și, în special, dacă aceste taxe trebuie considerate ca făcând parte din valoarea în vamă a mărfurilor.

În cele din urmă, trebuie remarcat faptul că acest aspect este foarte important, întrucât, conform ultimelor statistici disponibile, în primul trimestru al anului 2011 au fost depuse aproximativ 10 milioane de ENS în întreaga UE.

2. Observații și considerații:

1. În conformitate cu art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod, la determinarea valorii în vamă, se adaugă la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, printre altele:

- i) costul transportului și al asigurării mărfurilor importate și
- ii) cheltuielile de încărcare și manipulare asociate transportului mărfurilor importate.

Atât costurile de transport, cât și costurile de încărcare trebuie luate în considerare numai pentru partea din aceste costuri suportate până la introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Uniunii.

2. În ceea ce privește ultimul aspect, întrucât ENS trebuie depus înainte de sosirea la biroul vamal de intrare în Uniune, cerința este îndeplinită, iar costurile trebuie considerate ca fiind suportate înainte ca mărfurile să fie aduse pe teritoriul Uniunii.

3. Prin urmare, este necesar să se concentreze analiza asupra naturii acestor costuri, și anume dacă acestea trebuie considerate „costuri de transport” sau „costuri de încărcare și manipulare asociate transportului mărfurilor”.

4. Costurile legate de ENS nu pot fi considerate costuri de transport (și/sau de asigurare), în sensul obișnuit al acestor termeni, deoarece se referă la obligația transportatorului de a furniza autorităților vamale ale UE un set de date în scopul analizei riscurilor. În plus, în unele cazuri (de exemplu, pentru mărfurile transportate în containere în traficul maritim de mare adâncime), ENS trebuie depus chiar înainte de încărcarea mărfurilor pentru plecare. În plus, dacă ENS nu este depus în termenele stabilite, acesta poate fi depus chiar și după prezentarea mărfurilor la vamă de către persoana care a adus mărfurile sau care și-a asumat responsabilitatea pentru transportul mărfurilor (desigur, în acest caz se vor aplica sancțiuni).

5. Din aceleași motive, nici aceste taxe nu pot fi considerate costuri auxiliare legate de taxele de încărcare și manipulare.

3. Concluzie

În consecință, având în vedere dispozițiile art. 71 alin. (3) din UCC/ art. 74 alin. (3) din Cod, taxele și comisioanele legate de declarația sumară de intrare înainte de sosire nu fac parte din valoarea în vamă.

Cu toate acestea, în cazul în care taxele de transport includ astfel de taxe, dar valoarea acestora nu este specificată sau diferențiată, acestea pot fi considerate doar ca făcând parte din costurile de transport.

Concluzia nr. 28: Intrări pentru producție prevăzute la art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) și (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) și d) din Cod

1. Generalități

Prezentul document se referă la aplicarea art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod în ceea ce privește furnizarea de modele și date conexe în scopul producției de textile.

Se pune întrebarea dacă rezultatele programelor CAD (proiectare asistată de calculator) utilizate în industria textilă și furnizate producătorului, gratuit de cumpărătorul mărfurilor importate, pentru a fi utilizate în legătură cu producția și vânzarea mărfurilor importate ar trebui să fie luate în considerare în valoarea în vamă a mărfurilor.

În situațiile în cauză, programele CAD sunt utilizate pentru a produce imagini ale pozițiilor de tăiere în UE, care sunt apoi trimise producătorilor din țări terțe. Acest lucru se face prin e-mail.

Întrebări:

Imaginile cu poziția de tăiere trebuie considerate:

„mijloace de producție” în sensul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod,

sau

„asistență intelectuală” și proiecte în sensul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Cod.

O descriere schematică a cazului este prezentată în Anexa 1.

2. Descrierea cazului

Un cumpărător de mărfuri importate în UE utilizează un program CAD pentru a proiecta articole de îmbrăcăminte (textile). Aceste programe de calculator sunt utilizate pentru a crea imagini ale poziției de tăiere pentru fabricarea textilelor în țări terțe. Imaginile sunt furnizate gratuit de cumpărătorul textilelor producătorului din țara terță și trimise prin mijloace electronice (e-mail).

Fișierul care conține imaginile este deschis de producător pe un calculator, iar imaginile sunt apoi tipărite pe hârtie cu ajutorul unui plotter⁵³⁵⁴. Hârtia cu imaginea este apoi așezată direct pe straturile de țesătură de către producător, iar țesătura este apoi tăiată. Producătorul nu efectuează nicio altă operațiune cu ajutorul imaginilor.

Nu este clar dacă imaginile trimise prin e-mail sunt asistențe de „mijloace de producție” în sensul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod sau asistențe „intelectuale” în sensul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Cod.

3. Evaluarea cazului

Temei juridic

Art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod prevede că valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Comunității, ajustat, dacă este necesar, în conformitate

⁵³ (NB: Dacă imaginile cu poziția de tăiere ar fi fost create direct pe hârtie de către cumpărător și apoi furnizate producătorului/vânzătorului, rezultatul ar fi fost clar. Acestea ar fi considerate asistență în sensul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii)/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod, iar valoarea lor ar fi adăugată la valoarea în vamă).

⁵⁴ Un plotter este o mașină care produce desene, utilizând un program de calculator.

cu art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod. În cazul de față, prevederile relevante privind ajustarea se regăsesc la art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) sau (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) sau d) din Cod.

La stabilirea valorii în vamă în temeiul art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate include valoarea, repartizată în mod corespunzător, a:

- uneltelor, matrițelor, formelor și articolelor similare utilizate la producția mărfurilor importate (art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod);

și

- ingineriei, dezvoltării, lucrărilor artistice, lucrărilor de proiectare, planurilor și schițelor realizate în afara Comunității (art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Cod).

Valoarea acestor mărfuri/servicii se adaugă atunci când sunt furnizate direct sau indirect de cumpărător, gratuit sau la un cost redus, pentru a fi utilizate în legătură cu producția și vânzarea pentru export a mărfurilor importate, în măsura în care valoarea lor nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit.

Analiza evaluării vamale

O intrare în procesul de producție care încorporează sau furnizează un serviciu și nu este o matriță, un tipar sau un articol similar nu constituie, în principiu, o asistență în sensul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod.

Cu toate acestea, o astfel de intrare în procesul de producție poate constitui o asistență „intelectuală” în sensul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Cod.

În cazul examinat, fișierul cu imaginea poziției de tăiere este deschis și imaginea este imprimată pe o foaie de hârtie folosind un plotter. Producătorul mărfurilor importate nu trebuie să furnizeze nicio altă intrare intelectuală. Imaginile trimise electronic pot fi utilizate direct pentru producția mărfurilor importate. În acest caz, imaginea este utilizată pentru tăierea bucăților de țesătură.

Aceste imagini (modele) ar putea fi considerate, prin urmare, asistență în sensul art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod.

4. Comentarii

Generalități

Asistențele descrise la art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod sunt categorii distincte de asistențe. În general, cele patru categorii de asistențe sunt relativ bine descrise și pot fi distinse una de alta. Cu toate acestea, în timp ce categoriile 1, 2 și 3 de asistențe sunt relativ bine definite, categoria 4 de asistențe este relativ nedefinită și vagă.

Problema cu această a patra categorie este că nu există nicio legătură cu vreun proces de producție în legătură cu produsele finite. Singura condiție care trebuie îndeplinită este ca un astfel de ajutor să fie „necesar pentru producția mărfurilor importate”.

Prin urmare, deși această asistență este descrisă în termeni de proiecte, desene, planuri sau lucrări artistice etc., nu există cerințe sau condiții cu privire la modul în care este aplicată sau utilizată. Cu toate acestea, utilizarea lucrărilor artistice, a proiectelor, a ingineriei etc. necesită în mod normal tehnologii intermediare și diverse mijloace de copiere sau transformare, pentru a contribui la producția de mărfuri.

Caz specific

În acest caz, resursele furnizate producătorului constau într-un fișier electronic, care include instrucțiuni detaliate pentru crearea imaginilor cu pozițiile de tăiere, ca parte a procesului de fabricare a articolelor de îmbrăcăminte (textile).

Deși este posibil să se facă, prin analogie, o legătură între această contribuție și funcțiile fizice îndeplinite de instrumentele indicate la categoria a 2-a de asistență, este de asemenea posibil să se considere că această contribuție furnizează servicii (așa-numitele „asistențe intelectuale”) indicate la categoria a 4-a de asistență (art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Cod).

Suprapunerea potențială între diferitele categorii de asistență este din ce în ce mai evidentă datorită utilizării noilor tehnologii, care permit utilizarea directă a desenelor și modelelor în procesul de producție.

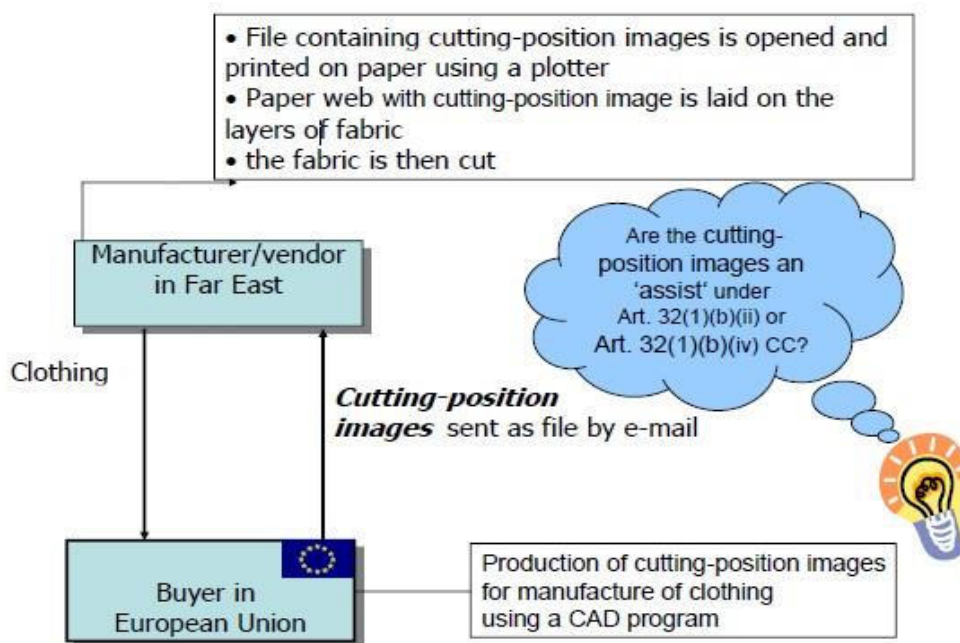
5. Concluzie

Contribuțiile/intrările în cauză sunt esențiale pentru producția mărfurilor. Aceste contribuții determină dimensiunea și forma produselor finite. Acestea determină, de asemenea, designul produselor finite. Aceste contribuții sunt integrate în procesul de producție și sunt utilizate pentru a determina proprietățile fizice ale produselor finite.

Caracteristica predominantă a produsului și a serviciului furnizat pare să fie mai degrabă legată de criteriile și funcțiile specificate la art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod.

În consecință, în ansamblu, este oportună clasificarea acestor intrări în conformitate cu art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. b) din Cod.

Anexa 1

Concluzia nr. 29: Conversia valutară. Prețul facturat în valută străină la un curs valutar fixat în prealabil

Părțile la un contract de vânzare pot conveni în prealabil asupra unui curs de schimb prestabilit pentru conversia în monedă națională a unui preț exprimat în monedă străină în scopul plății prețului mărfurilor. Prin urmare, problema este de a determina dacă un astfel de curs de schimb prestabilit – și suma rezultată în monedă națională – este acceptabil pentru determinarea valorii în vamă.

Prevederi legale

- Art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod – Metoda valorii de tranzacție
- Art. 53 alin. (1) lit. (a) și art. 146 din UCC IA/ art. 49 și art.86 din Cod – Conversia monetară în scopuri de evaluare

Orientări

- CCC - VAL - Comentariul nr. 4
- WCO TCCV - Aviz Consultativ nr. 20.1

Considerații și concluzii

Calculul valorii în vamă și al cuantumului taxelor vamale și al TVA se efectuează în moneda țării în care mărfurile sunt puse în liberă circulație.

În consecință, pentru determinarea taxelor ad valorem, în cazul în care prețul plătit sau de plătit, precum și orice alte elemente ale valorii sunt exprimate într-o monedă străină, această sumă trebuie convertită în moneda națională.

Întrebarea la care trebuie să se răspundă este următoarea: este necesară o astfel de conversie în cazul în care contractul de vânzare prevede un curs de schimb fix?

În cazul în care un curs de schimb fix pentru moneda statului membru în care se efectuează evaluarea a fost convenit în prealabil printr-un contract între părțile interesate, pentru stabilirea unui preț exprimat într-o monedă străină, acest preț este considerat a fi facturat în moneda statului membru. Suma care trebuie luată în considerare pentru determinarea valorii în vamă se obține prin conversia monedei străine la cursul fix convenit, cu condiția ca decontarea să se bazeze efectiv pe acest curs.

Ceea ce este relevant este moneda în care prețul respectiv urmează să fie efectiv decontat (adică plătit).

Astfel, atunci când decontarea prețului se face în moneda țării de import, nu este necesară nicio conversie. În cazul opus – decontarea prețului într-o altă monedă – se aplică normele privind conversia valutară prevăzute de legislația în vigoare. În acest caz, nu se ține cont de niciun curs de schimb prestabilit.

Această concluzie este, de asemenea, în conformitate cu Avizul Consultativ nr. 20.1 al WCO TCCV.

Aceeași concluzie se aplică – mutatis mutandis – în cazul în care factura indică prețul exprimat într-o monedă „virtuală” (de exemplu, așa-numitele bitcoins) și prevede, în același timp, o conversie în moneda națională. În astfel de cazuri, valoarea în vamă se bazează pe moneda de decontare.

Prin urmare, dacă factura și contractul stabilesc că decontarea prețului se va face într-o monedă națională, suma respectivă (în monedă națională) va indica prețul plătit sau de plătit pentru mărfuri.

Dacă, dimpotrivă, plata prețului se efectuează sau urmează să se efectueze în monedă virtuală, atunci nu se poate efectua o conversie valutară, astfel cum se prevede în normele în vigoare. Acest lucru va

avea implicații asupra acceptării prețului. Lipsa unei indicații acceptabile a prețului va avea, de asemenea, implicații asupra aplicării metodei valorii de tranzacție.

Concluzia nr. 30: Aplicarea art. 71 alin. (1) lit. (b) și art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) și art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod

A. Problema

1. Autoritățile vamale se confruntă din ce în ce mai des cu examinarea unor situații în care trebuie luată o decizie privind aplicarea art. 71 alin. (1) lit. (b) sau a art. 71 alin. (1) lit. (c) UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) sau art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod, pentru evaluarea în vamă a anumitor operațiuni.
2. Această problemă de delimitare apare întotdeauna atunci când o redevență sau o parte a unei redevențe este plătită unui titular de licență pentru a ține cont de know-how-ul de fabricație, iar titularul acestui know-how îl pune la dispoziția companiilor de producție afiliate, *în mod gratuit*, pentru fabricarea produsului importat.

B. Exemplu general și context (vezi reprezentarea grafică din anexă)

3. O companie multinațională, K, își dezvoltă produsele în locații diferite, prin intermediul unor companii de cercetare și dezvoltare (companii R&D) situate în diverse părți ale lumii.
4. Proiectele de cercetare și dezvoltare sunt coordonate de o filială, S, care are sediul într-un stat membru al Uniunii Europene. S a încheiat contracte cu toate companiile R&D din cadrul grupului, în baza cărora aceste companii sunt însărcinate de către S cu desfășurarea unor proiecte specifice de cercetare și dezvoltare. Companiile R&D facturează serviciile de dezvoltare către S pe baza metodei „cost plus” (adică costurile de dezvoltare plus un adaos corespunzător). S plătește și dobândește drepturile asupra know-how-ului dezvoltat.
5. S pune acest know-how la dispoziția companiilor de producție, inclusiv companiei D dintr-un stat membru, pentru fabricarea produselor. S a semnat acorduri de licențiere cu companiile de producție, care prevăd plata unor redevențe către S pentru utilizarea know-how-ului. (Suma plătită este, de exemplu, 2,5% din venitul net obținut din vânzarea produselor finite către clienți care nu fac parte din grup. D finalizează parțial produsele care fac obiectul acordurilor de licențiere în propriile sale fabrici.)

Caz specific

6. Compania D din UE obține și importă produse (bunuri care fac obiectul acordurilor de licențiere) de la alte companii din cadrul grupului, inclusiv de la compania C din China. C este vânzătorul bunurilor importate, iar D este cumpărătorul.
7. C primește know-how-ul necesar pentru fabricarea produselor importate de la D. (De fapt, compania S este entitatea care furnizează know-how-ul companiei C.)
8. Pentru acest know-how, D plătește redevențe către S. Aceste redevențe sunt calculate ca 2,5% din veniturile nete din vânzarea produselor aferente acestui know-how.

C. Întrebări de luat în considerare

9. Ce dispoziții legale se aplică în examinarea acestui caz specific?
10. În ce măsură trebuie incluse redevențele plătite de D către S în valoarea în vamă a produselor importate care fac obiectul acordurilor de licențiere?

D. Legea aplicabilă și aplicarea dispozițiilor enumerate

11. Dacă se aplică art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod, acest lucru duce la includerea integrală a redevențelor plătibile pentru mărfurile importate în valoarea în vamă, întrucât

know-how-ul de fabricație este deja finalizat în momentul în care mărfurile importate sunt fabricate în străinătate și, prin urmare, este încorporat în mărfurile importate.

12. Pe de altă parte, know-how-ul de fabricație a fost pus la dispoziția companiei de producție străine, C, în mod gratuit, direct de către cumpărătorul D sau, alternativ, indirect de către S, pentru fabricarea mărfurilor importate.

13. Acest know-how de fabricație reprezintă, așadar, un element (și o livrare) care intră sub incidența prevederilor art. 71 alin. (1) lit. (b) pct. (iv) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) lit. d) din Cod. Valoarea acestuia ar trebui inclusă în valoarea în vamă a mărfurilor importate fabricate utilizând acest know-how **doar dacă acesta a fost dezvoltat în afara Uniunii**.

14. În această abordare, redevențele plătite pentru asistențe (vezi hotărârea CJUE din 7 martie 1991, C-116/89) ar trebui luate în considerare pentru o repartizare proporțională (adică să fie împărțite într-o parte utilizată pentru refinanțarea costurilor de dezvoltare suportate în afara Uniunii și o altă parte pentru refinanțarea activității de dezvoltare din interiorul Uniunii).

15. Ar fi posibilă în practică o astfel de împărțire dacă S ar furniza documentația necesară, de exemplu, arătând ponderea procentuală a costurilor de dezvoltare imputate de locațiile de dezvoltare către S într-o anumită perioadă de timp (de exemplu, 1 an) și cum se compară acestea (de exemplu, costurile de dezvoltare suportate de locațiile din afara Uniunii comparativ cu cele suportate de locațiile din Uniune).

E. Probleme juridice

16. Prima întrebare care trebuie analizată este dacă art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod are prioritate față de art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod, în calitate de *lex specialis*.

17. A doua problemă juridică este: care sunt factorii determinanți pentru a identifica posibilitatea aplicării dispozițiilor *lex specialis* în cadrul și între aceste norme.

E. Ghidare existentă

Avize consultative ale OMV

18. Avizele consultative ale OMV 4.8 și 4.13, pe lângă faptul că analizează dacă redevențele plătite în conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. (c) din Acordul OMC/ art.74 alin. (1) pct. 3) din Cod (art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod) fac parte din valoarea în vamă, examinează și dacă acestea pot fi considerate ca o asistență în sensul art. 8 alin. (1) lit. (b) din același Acord OMC/ art.74 alin. (1) pct. 2) din Cod (art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod).

19. Aceste întrebări nu sunt soluționate în mod explicit în aceste Avize consultative ale OMV. Potrivit argumentelor Comitetului Tehnic al OMV și structurii acestor rapoarte de specialitate, astfel de verificări sunt necesare și ar putea duce la includerea redevențelor în valoarea în vamă conform art. 8 alin. (1) lit. (b) din Acordul OMC/ art.74 alin. (1) pct. 2) din Cod.

20. De asemenea, este evident din Avizele consultative ale OMV 4.8 și 4.13 că abordarea a fost ca, inițial, să se verifice dacă redevențele ar trebui incluse conform art. 8 alin. (1) lit. (c) din Acordul OMC/ art.74 alin. (1) pct. 3) din Cod.

21. Abia după efectuarea acestei verificări, această abordare analizează posibilitatea includerii plăților în temeiul art. 8 alin. (1) lit. (b) din Acordul OMC/ art.74 alin. (1) pct. 2) din Cod – și doar pentru că aceste sume nu au putut fi incluse în valoarea în vamă conform art. 8 alin. (1) lit. (c)/ art.74 alin. (1) pct. 3) din Cod.

Notă: Ambele Avize consultative ale OMV nu au realizat o examinare cuprinzătoare a problemei. Ambele avize precizează că:

„dacă furnizarea lucrărilor de artă și design/etichetelor legate de o marcă comercială ar putea fi considerată taxabilă în temeiul art. 8 alin. (1) lit. (b) din Acordul OMC/ art.74 alin. (1) pct. 2) din Cod reprezintă o chestiune separată”.

Studii de caz OMV

22. Două studii de caz ale Comitetului Tehnic al OMV sugerează că art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod ar trebui să aibă prioritate față de art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod.

23. Studiul de caz 8.1 se referă la o situație în care un importator de îmbrăcăminte (ICO) pune la dispoziția producătorului său străin (XCO), în mod gratuit, tipare de hârtie ale unor designuri primite de la un licențiator (LCO), în baza unui acord de licență, pentru producerea hainelor.

24. În schimbul tiparelor pe hârtie și al designurilor, acordul de licență stipulează că ICO trebuie să plătească LCO redevențe în valoare de 10% din prețul brut de vânzare al ICO la revânzarea hainelor importate. În acest caz, Comitetul consideră că autoritatea vamală trebuie să stabilească natura exactă a plății descrise ca redevență pentru a decide dacă aceasta constituie parte din valoarea în vamă a hainelor importate sau nu.

25. Potrivit Comitetului Tehnic al OMV, dacă faptele arată că plata *descrisă ca redevență are legătură cu elementele (asistentele)* prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. (b) din Acordul OMC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod, atunci acest articol este aplicabil. În lipsa acestui lucru, autoritățile vamale ar trebui să verifice dacă plata respectă condițiile art. 8 alin. (1) lit. (c)/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod.

26. Comitetul Tehnic al OMV ajunge la aceeași concluzie în studiul de caz 8.2, care tratează regimul de evaluare în vamă al redevențelor plătite pentru utilizarea unor videoclipuri muzicale puse la dispoziție gratuit de către cumpărătorul mărfurilor importate, utilizând o înregistrare master furnizată producătorului.

27. Dacă alegem să urmăm opinia Comitetului Tehnic al OMV privind evaluarea în vamă din aceste două studii de caz, art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod ar avea prioritate față de art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod.

Acest caz ilustrează faptul că ghidarea internațională (provenind de la Comitetul Tehnic privind evaluarea în vamă) nu este pe deplin aliniată și poate chiar fi inconsistentă.

G. Aplicarea normelor UE

28. Art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod este relevant în cazul în care know-how-ul de fabricație necesar pentru producerea mărfurilor importate este furnizat în baza unui contract de licență și este pus la dispoziția producătorului mărfurilor importate în mod gratuit de către licențiat sau, indirect, de către licențiator.

29. În consecință, art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod ar trebui verificat doar pentru părțile din redevență care nu au legătură cu un factor de producție (de exemplu, redevențe pentru utilizarea drepturilor asupra mărcii comerciale, know-how de distribuție, know-how de utilizare, know-how de întreținere și reparații etc.).

H. Jurisprudența CJUE

30. Hotărârea CJUE în cauza C-116/89 susține abordarea descrisă în studiile de caz OMV 8.1 și 8.2. În această hotărâre, CJUE a declarat că argumentele reclamantului, care se bazau pe interpretarea art. 8 alin. (1) lit. (c) din Regulamentul privind evaluarea în vamă aflat în vigoare la acel moment

(Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului), nu mai trebuiau luate în considerare, deoarece redevențele fuseseră deja adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru semințele importate, în conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. (b) pct (i) din același regulament, întrucât acestea priveau semințele de bază furnizate furnizorului⁵⁵.

31. În concluzie, această problemă de delimitare reprezintă o chestiune fundamentală în evaluarea în vamă, pentru care nu există încă o soluție clară, nici în ghidurile existente, nici în acquis-ul juridic (adică în documentele Uniunii Europene, ale Comitetului OMV pentru evaluarea în vamă sau în jurisprudență).

J. Concluzii generale

32. Avizele existente (concluziile și liniile directoare adoptate în cadrul Comitetului Codului Vamal, precum și cele ale Comitetului Tehnic al OMV și jurisprudența) nu oferă indicații definitive sau coerente pentru a trata, în general, astfel de cazuri.

33. Nu este posibil să se stabilească o abordare interpretativă bazată pe o regulă de prioritate în cadrul art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod sau, în mod clar, să se identifice o normă *lex specialis* în acest sens.

34. Totuși, acest exemplu este important. El ilustrează că există o relație dinamică între evaluarea în vamă a mărfurilor finite și evaluarea elementelor de intrare (*asistențe*) în procesul de producție al acestor mărfuri finite.

35. În plus, acest caz arată că trebuie făcută o alegere între tratamentul de evaluare al ***asistențelor ca atare***, indiferent de modul în care costul/plata pentru acestea este calculat, structurat și clasificat, și tratamentul de evaluare al *asistențelor ca redevențe*, în situația în care forma de compensare (plată) a acestor *asistențe* este reprezentată de **redevențe**.

Totuși, art. 71 alin. (1) lit. (c) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 3) din Cod acoperă „*asistențele*” și este o normă care reglementează situațiile în care cumpărătorul furnizează factori de intrare în producția etc. a mărfurilor, iar valoarea acestor factori de intrare trebuie inclusă în valoarea în vamă.

Aceasta reprezintă un punct de pornire pentru a considera că orice asistență care este un factor de producție – de natură materială sau chiar imaterială – trebuie evaluat conform art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod. Așadar, ori de câte ori apare o astfel de situație, se vor aplica prevederile referitoare la asistențe.

36. Mai mult, deși regula nu specifică natura (tipul) plății folosite pentru evaluarea asistențelor, Notele Interpretative relevante fac referire la diverse metode (preț de achiziție, cost de producție etc.).

În acest sens, redevențele și taxele de licență sunt mijloace adecvate de plată pentru o asistență prevăzută la art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod.

37. În astfel de cazuri, utilizarea uneia sau alteia dintre metodele de compensare (plată) a deținătorului (și furnizorului) asistenței nu ar trebui să conducă la aplicarea unei reguli juridice diferite. În mod similar, caracteristicile (*natura*) unei asistențe nu ar trebui să conducă la schimbarea regulii juridice aplicabile.

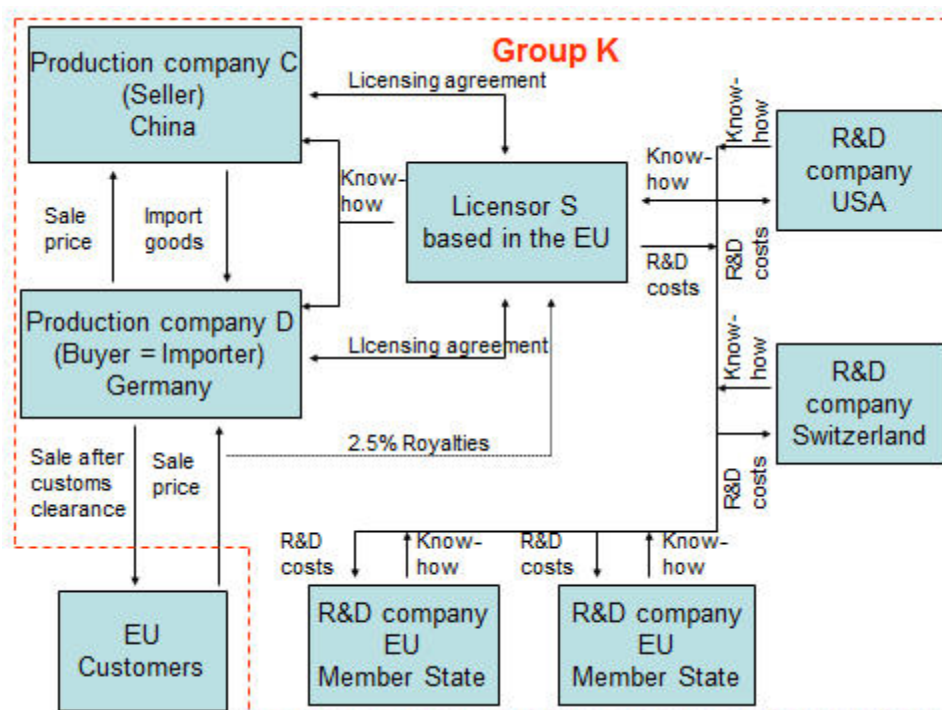
38. În cazul specific descris în acest document (vezi punctele 6 și 7 de mai sus), întrucât se pare că asistența în discuție constituie, într-adevăr, un factor de producție al mărfurilor importate, valoarea în vamă poate fi determinată prin aplicarea art. 71 alin. (1) lit. (b) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 2) din Cod.

---

⁵⁵ Art. 8 din Regulamentul nr. 1224/80 a fost ulterior reprodus fără modificări în art. 32 din Codul Vamal și, în cele din urmă, în art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod.

39. Trebuie subliniat faptul că concluziile prezentate mai sus se referă în mod direct la setul de fapte descris. Deși aceleași concluzii ar putea avea aplicabilitate generală, fiecare caz trebuie totuși examinat în mod individual, în funcție de faptele relevante prezentate și documentele furnizate.

Anexă

Concluzia nr. 31: Evaluarea fructelor și legumelor perisabile - vânzări în consignație

I. Contextul normativ

A. Evaluarea fructelor și legumelor

1. Evaluarea fructelor și legumelor care nu sunt supuse mecanismului prețului de intrare (adică mărfurile care nu sunt enumerate în anexa XVI la Regulamentul (CE) nr. 543/2011 sau mărfurile enumerate în anexa respectivă, dar importate în afara perioadelor acoperite de prezentul regulament), respectă normele și principiile comune de evaluare (art. 69-76 din UCC/ art. 71-80 din Cod:

2. În practică, având în vedere natura mărfurilor evaluate, declarantul utilizează metoda **valorii de tranzacție** sau, în cazul importurilor în consignație, metoda **deductivă/ prețului unitar**.

B. Evaluarea fructelor și legumelor care fac obiectul mecanismului prețului de intrare

3. Pentru fructe și legume și pentru perioadele de aplicare prevăzute în anexa XVI la Regulamentul (UE) nr. 543/2011, este, de asemenea, oportun să se aplice normele comune de evaluare prevăzute la art. 69-76 din UCC/ art. 71-80 din Cod, și la art. 127-146 din UCC IA/ art. 72-86 din Cod.

4. Astfel, prețul de intrare este egal cu valoarea în vamă, determinată prin utilizarea normală a următoarelor metode de evaluare:

* valoarea de tranzacție în conformitate cu art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod;

* În absența sau în cazul respingerii valorii de tranzacție: metode secundare în conformitate cu articolul 74 din UCC/ art. 80 din Cod:

- Valoarea de tranzacție pentru mărfuri identice;
- Valoarea de tranzacție pentru mărfuri similare;
- Metoda deductivă „generală” în conformitate cu art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod;
- Metoda valorii calculate;
- Metoda pe baza datelor disponibile.

* mărfuri importate în consignație: metoda deductivă (valoarea standard de import – SIV) este obligatorie.

5. În practică, având în vedere natura mărfurilor evaluate, declarantul utilizează fie metoda valorii de tranzacție, fie, în cazul importurilor în consignație, SIV.

C. Orientări suplimentare

6. Avizul Consultativ 1.1 al WCO TCCV se referă la mărfurile importate în consignație, ceea ce corespunde situației în care mărfurile sunt trimise în țara importatoare cu intenția de a le vinde acolo la cel mai bun preț pentru contul furnizorului. La momentul importului, nu a avut loc nicio vânzare.

7. Destinatarii mărfurilor acționează de obicei ca agent de vânzări (astfel cum este definit în Nota Explicativă 2.1 din WCO TCCV). Agenții de vânzări acționează în numele vânzătorului, colectează comenzile și, uneori, depozitează mărfurile și se ocupă de livrarea acestora. Ei participă la încheierea contractului de vânzare și sunt remunerați cu un comision, exprimat de obicei ca procent din prețul mărfurilor.

II. Situația 1

A. Prezentarea schemei comerciale și a problemelor abordate

8. Un furnizor de fructe și legume „F”, stabilit în afara Uniunii Europene, trimite mărfuri unui importator „I”, stabilit pe teritoriul respectiv.

9. Cele două companii sunt asociate în mod regulat, „I” acționând ca agent de vânzări în numele „F” pentru clienții aflați în interiorul și în afara Uniunii Europene. Importurile se efectuează în consignație, astfel cum este definită în paragraful precedent.

10. Se pune întrebarea dacă „F” și „I” își pot ajusta relația contractuală, prevăzând că pot alege, înainte de punerea în liberă circulație, să încheie o vânzare pentru mărfuri. În acest caz, desigur, „I” nu acționează ca agent de vânzări, ci se află în poziția de „cumpărător” într-un contract de vânzare.

B. Analiză și soluție

11. Determinarea valorii în vamă și a metodei de evaluare trebuie, în principiu, să aibă loc în momentul declarării mărfurilor pentru punerea în liberă circulație, în conformitate cu art. 77 din UCC/ art. 87 din Cod.

12. Astfel, este posibilă aplicarea metodei valorii de tranzacție, chiar dacă vânzarea este încheiată chiar înainte de declararea mărfurilor pentru punerea în liberă circulație. Această abordare este adesea ilustrată prin exemplul în care vânzătorul mărfurilor nu știe încă, la momentul expedierii mărfurilor, cumpărătorul cu care va încheia vânzarea utilizată pentru a determina valoarea mărfurilor. (Acest lucru este menționat și în exemplul 4 din Avizul Consultativ 14 al TCCV.)

13. Această abordare trebuie însă aplicată cu mai multă prudență atunci când părțile la vânzare sunt deja într-o asociere comercială care include expedierea de mărfuri în consignație și în care importatorul desfășoară de obicei o activitate de agent de vânzări în numele furnizorului.

14. Metoda de evaluare aplicată este direct legată de cadrul comercial subiacent:

- Dacă, la data punerii în liberă circulație, mărfurile au fost vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii Europene, este oportun să se aplice metoda valorii de tranzacție;
- Dacă, la data punerii în liberă circulație, o astfel de vânzare nu a fost stabilită, mărfurile sunt importate în **consignație**; în consecință, metoda valorii de tranzacție nu este aplicabilă, iar valoarea în vamă trebuie determinată în conformitate cu metodele secundare.
- În practică, având în vedere natura particulară a mărfurilor în cauză (fructe și legume perisabile), valoarea va fi determinată prin metoda deductivă.
- Această aplicare ia forma SIV pentru mărfurile supuse mecanismului prețului de intrare. Pentru alte fructe și legume, aceasta va lua forma metodei deductive „generale” în conformitate cu art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod sau a metodologiei prețurilor unitare, după caz.

15. Există o distincție clară între cele două metode de evaluare în vamă – valoarea de tranzacție și metoda deductivă⁵⁶ –, fiecare aplicându-se într-un cadru comercial specific și distinct, nu în ultimul rând deoarece rolul și statutul importatorului sunt radical diferite în aceste două situații.

16. Într-adevăr, dacă importatorul achiziționează mărfurile pentru a le revinde după eliberare, acesta acționează în nume propriu și pe cont propriu și, ca urmare a poziției sale de proprietar al mărfurilor, în calitate de parte la un contract de vânzare, își asumă un risc comercial și financiar (pierdere sau profit din vânzare, pierderea mărfurilor în cursul transportului în conformitate cu Incoterms-ul convenit).

⁵⁶ Din motive de simplificare, în cazul utilizării metodei valorii de tranzacție, se presupune că sunt îndeplinite cerințele prevăzute la art. 70 alin. (3) din UCC/ art. 72 alin. (3) din Cod pentru aplicarea acestei metode.

17. Pe de altă parte, în cazul în care importatorul primește mărfurile în cadrul unui acord de **consignație**, acesta acționează, în general, ca agent de vânzare, acționează în nume propriu, dar din numele furnizorului. În măsura în care nu dobândește niciodată dreptul de proprietate asupra mărfurilor, acesta nu suportă niciun risc în calitate de proprietar și primește o remunerație pentru serviciile sale.

18. În principiu, părțile sunt pe deplin libere să aleagă orice formă de model comercial legal și licit pentru a-și reglementa activitatea. În consecință, în cadrul unei relații comerciale obișnuite între două companii, un importator poate încheia în mod legal contracte și, prin urmare, poate procesa anumite fluxuri în cadrul sistemului de **consignație** și alte fluxuri în cadrul vânzării directe. În același timp, astfel de acorduri contractuale ar trebui să poată fi distinse, atât ca atare, cât și în ceea ce privește mărfurile care fac obiectul acestor contracte.

19. Pe de altă parte, pare dificil să se considere că alegerile comerciale (vânzare directă sau în consignație) pentru fiecare lot pot fi făcute în ultimul moment, imediat înainte de punerea în liberă circulație.

20. Datorită impactului său asupra rolului importatorului, o astfel de alegere ar trebui să se încadreze într-un context comercial rezultat din negocieri (pentru care pot și trebuie furnizate dovezi) sau dintr-un contract scris între furnizor și importator, care trebuie să aibă loc înainte de momentul efectiv al importului.

21. Prin urmare, deși este posibil să se considere că anumite fluxuri vor fi importate ca vânzare directă încheiată între „F” și „I”, este rezonabil să se considere că fluxurile tratate în cadrul sistemului de *consignație* și cele ale vânzării directe trebuie diferențiate în funcție de criterii specifice, obiective și solide. Aceste criterii pot fi, în cazuri specifice, legate de varietatea fructelor și legumelor importate sau de ambalarea acestora.

22. În mod similar, în interesul securității juridice, ar putea fi recomandabil ca operatorii să convină contractual asupra criteriilor de separare a celor două tipuri de tranzacții.

III. Situația 2

A. Prezentarea sistemului comercial și a problemelor

23. Un furnizor de fructe și legume „F”, stabilit în afara teritoriului vamal al Uniunii Europene, trimite mărfuri unui importator „I”, situat pe teritoriul respectiv.

24. Cele două companii au o relație comercială regulată, în cadrul căreia „I” acționează ca agent de vânzare în numele „F” către clienții „C” situați în interiorul și în afara Uniunii Europene.

25. Clienții „C” sunt identificați de „I” înainte de import. Există trei tipuri de clienți și acorduri comerciale (contractuale):

- Cei cu care s-a încheiat un contract-cadru, cu sau fără volum comercial estimat pentru o anumită perioadă;
- Cei cu care s-a încheiat un contract-cadru, cu sau fără volum comercial estimat pentru o anumită perioadă, dar cu un preț unitar definit în avans în funcție de varietate/categorie/calitate comercială pentru o anumită perioadă.
- Cei cu care nu s-a încheiat niciun contract. Cu toate acestea, se poate întâmpla ca „I” să aibă relații regulate cu clienții din această categorie.

26. Aceste contracte-cadru nu implică nicio obligație de a cumpăra mărfuri în perioada pe care o acoperă.

27. În ceea ce privește importurile, pot apărea trei situații:

Situația nr. 1: „C” comandă către „I” o anumită cantitate dintr-un produs la un preț dat, apoi „I” transmite comanda către „F”. „F” trimite apoi mărfurile către „I”, care recepționează, le verifică, le pregătește și le livrează către „C”;

Situația nr. 2: „F” trimite mărfurile către „I”. Cu toate acestea, în timpul transportului, „C” comandă către „I” o anumită cantitate din produs la un preț dat, apoi „I” transmite comanda către „F”. „I” primește marfa, o verifică, o pregătește și o livrează către „C” în cantitatea solicitată;

Situația nr. 3: „F” trimite mărfurile către „I”. Acesta din urmă are sarcina de a primi mărfurile și fie le depozitează temporar, fie le declară direct pentru liberă circulație. În cazul în care mărfurile sunt depozitate temporar, „I” le poate declara pentru liberă circulație fie în absența oricărei comenzi, fie în urma unei comenzi a „C” pentru o anumită cantitate și un anumit preț. „I” va verifica apoi mărfurile, le va pregăti și le va livra către „C” în cantitatea comandată.

28. Se pune întrebarea cu privire la metoda de evaluare luată în considerare de „I” în fiecare dintre aceste trei situații.

B. Analiză și soluții

29. În primul rând, se poate considera că, înainte de comenzi, nu există vânzare de mărfuri. Într-adevăr, astfel de contracte-cadru, care se referă numai la o cantitate estimată de mărfuri care urmează să fie importate într-o perioadă determinată, nu ar implica un contract de vânzare, a cărui executare ar fi eşalonată.

1. Cazul 1

30. În acest caz, există o vânzare încheiată înainte de plecarea mărfurilor din țara de export între „C” și „F”, prin intermediul „I”. Mărfurile nu sunt importate în consignație.

31. Această vânzare este încheiată înainte ca mărfurile să fie puse în liberă circulație, iar prețul efectiv plătit sau de plătit de C poate servi ca bază pentru aplicarea metodei valorii de tranzacție.

2. Cazul 2

32. Într-o astfel de situație, se pare că mărfurile sunt trimise către „I” pentru a fi comercializate pe teritoriul vamal al Uniunii în numele „F”. Cu toate acestea, mărfurile sunt vândute de „I” în numele „F” în timpul transportului lor.

33. Vânzarea este încheiată înainte ca mărfurile să fie declarate pentru punerea în liberă circulație și, prin urmare, mărfurile nu pot fi considerate ca fiind importate **în consignație**, deși agentul de vânzări „I” a reușit doar să vândă mărfurile în numele „F” înainte de a ajunge la sediul acesteia.

34. În consecință, evaluarea mărfurilor trebuie efectuată pe baza metodei valorii de tranzacție.

35. În mod similar, această analiză implică faptul că dovada încheierii unui contract de vânzare în timpul transportului poate fi adusă prin orice mijloace adecvate, în mod satisfăcător pentru autoritățile vamale. În acest sens, trebuie subliniat faptul că, în conformitate cu art. 145 din UCC IA/ art. 85 din Cod, factura este necesară ca document justificativ.

3. Cazul 3

36. Într-o astfel de situație, se pare că mărfurile sunt trimise către „I” pentru a fi comercializate pe teritoriul vamal al Uniunii în numele „F”. Mărfurile sunt puse în liberă circulație înainte de a fi vândute de „I” în numele „F”.

37. În absența unei vânzări la momentul punerii în liberă circulație, se pare în mod clar că mărfurile sunt importate în consignație. Prin urmare, acestea ar trebui evaluate utilizând SIV în vigoare la data punerii în liberă circulație, unde sunt supuse mecanismului prețului de intrare. În caz contrar, acestea

vor fi evaluate fie în conformitate cu metoda deductivă prevăzută la art. 74 alin. (2) lit. (c) din UCC/ art. 80 alin. (3) pct. 3) din Cod, fie în conformitate cu prețurile unitare.

Concluzia nr. 32: Tratamentul costurilor de transport în cazuri specifice (evaluarea așa-numitelor "kickback incentives"⁵⁷)

Context

Termenul de "kickback incentive" a fost definit ca o plată efectuată unui beneficiar ca o compensație sau remunerare pentru oferirea unui tratament favorabil unei alte părți. Deseori se consideră ca fiind o practică ne-etică sau chiar ilegală⁵⁸.

În contextul examinat aici, agenții de transport în țările terțe oferă exportatorilor, spațiu pentru marfă la preț redus sau chiar negativ.

Acest lucru se întâmplă în principal la nivelul containerelor Less than Container Load (LCL).

Notă:	LCL este o expediție care nu este suficient de mare pentru a umple un container standard de marfă. Aceasta înseamnă că mai multe și diferite încărcături sunt transportate (depozitate) în unul și același container.

Aceste cazuri se referă mai mult la încărcăturile care au fost cumpărate pe baza condiției de livrare CIF sau CFR (așa numit transport preplătit).

Mai mult decât atât, pentru a compensa câștigul său redus din taxele de transport, din cauza ofertei de spațiu de marfă la tarife mai mici, agentul din țara terță percepe costuri suplimentare agentului care se ocupă de containerul din UE. Aceste costuri sunt facturate separat și pot fi descrise sub mai mulți termeni, precum, de exemplu (listă neexhaustivă): *China Import (Service) Fee, THC surcharge, ISPS surcharge, Eco tax, Surcharge, Transfer fees, Incentive Refund, LCL Services Charge, Handling Fee, Refund Delivery Order, Agency, Discharging, Refund or Far East Import Surcharge etc.*

Aceste costuri vor fi plătite agentului din țara terță, sub forma unui așa-numit "Kickback Incentive", "Rebate"/reducere sau "Refund"/rambursare.

Exemplu

(în USD per metru cub (cbm))

Plăți

Agentul țării terțe trebuie să plătească companiei de transport	60
Profitul pentru agentul țării terțe (ipotetic)	10
Costul real al încărcăturii	70

Dar, în cazurile de încărcături sub container complet (Less Than Container Load - LCL), agentul din țara terță oferă exportatorului/vânzătorului un preț de transport de 20 USD la condiția de livrare CIF.

Prin urmare, agentul din țara terță înregistrează o „pierdere” de 50 USD.

Pentru a compensa „reducerea” acordată (în acest exemplu, 50 USD), agentul din țara terță instruește agentul din UE, să perceapă o taxă suplimentară corespunzătoare de la importator. Agentul din UE percepe aceste taxe suplimentare de la expeditor, care la rândul său le transferă importatorului final.

În final, plățile sunt returnate agentului din țara terță.

Analiza

⁵⁷ stimuli financiari ilegali/ comisioane ascunse

⁵⁸ www.investopedia.com/terms/k/kickback.asp

Auditurile efectuate de unele administrații vamale din UE au arătat că aceste costuri suplimentare nu sunt incluse în valoarea în vamă, atunci când mărfurile importate sunt declarate pentru punerea în liberă circulație. Deseori, declarantul nici măcar nu cunoaște suma „plății de tip kickback”.

La final, costurile suplimentare vor fi plătite importatorului final și returnate agentului din țara terță. După cum s-a menționat mai sus, aceste costuri suplimentare și sume (denumite: „Kickback Incentive”, „Rebate” sau „Refund”) constituie compensația pentru reducerile acordate pentru taxele de transport de către agentul din țara terță.

Prin urmare, importatorul plătește, separat de prețul mărfurilor, și o sumă suplimentară de costuri de transport (în acest exemplu, 50 USD), care este definită diferit (deoarece conform clauzei CIF, 20 USD sunt deja incluse în preț).

Chiar dacă este o expediție CIF, totuși o sumă de 50 USD per metru cub (în acest exemplu) este percepută. Ar trebui ca aceste plăți să fie incluse în valoarea în vamă?

Concluzie

Includerea costurilor de transport în valoarea în vamă se aplică indiferent de condiția de livrare convenită, care este obiectul unui acord contractual intern între cumpărător și vânzător.

Prin urmare, analiza principală care trebuie efectuată este dacă aceste costuri sunt direct legate de transportul mărfurilor și sunt destinate să acopere exclusiv serviciile de transport ale mărfurilor pe teritoriul vamal al UE. De asemenea, trebuie luat în considerare dacă aceste costuri au apărut efectiv înainte de intrarea mărfurilor pe teritoriul vamal al UE.

Dacă ambele condiții sunt îndeplinite, atunci aceste costuri trebuie incluse în valoarea în vamă a mărfurilor importate, conform art. 71, alin. (1), lit. e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod.

Concluzia nr. 33: Tratamentul anumitor costuri pentru cântărirea containerelor

Context

1. Datorită reglementărilor de securitate impuse de Organizația Maritimă Internațională (IMO), toate containerele trebuie cântărite în portul de export pentru a obține permisiunea de a fi încărcate pe navă.
2. Expeditorul este responsabil pentru furnizarea masei brute verificate, prin indicarea acesteia în documentele de transport, iar căpitanul este responsabil de verificarea masei brute declarate în documentele de transport.
3. În practică, același echipament utilizat pentru încărcarea mărfurilor (containere) pe nave, poate fi echipat și pentru efectuarea cântăririi containerelor.

Problema abordată

4. Această cerință nouă de cântărire generează costuri suplimentare. Acest cost poate fi suportat de către exportator, sau transmis importatorului. De asemenea, în dependență de condițiile de livrare (Incoterms), costul poate fi direct suportat de către importator.
5. Problema este dacă această taxă trebuie inclusă în valoarea în vamă a mărfurilor importate.

Prevederi de reglementare relevante

6. Potrivit art. 71 din UCC, „*pentru a se determina valoarea în vamă în temeiul articolului 70, la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate se adaugă:*

(e) următoarele costuri, până la locul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii:

(i) cheltuielile de transport și costul asigurării mărfurilor importate; și

(ii) costurile de încărcare și manipulare legate de transportul mărfurilor importate.”

Observații și concluzii

7. Potrivit art. 70 alin. (2) din UCC/ art. 72 alin. (2) din Cod, prețul efectiv plătit sau de plătit cuprinde toate plățile efectuate sau de efectuat drept condiție a vânzării mărfurilor importate.
8. În cazul de față, aceste costuri pot fi considerate ca fiind legate de, sau ca o condiție a, transportului mărfurilor.
9. Prin urmare, întrebarea trebuie abordată având în vedere art. 71 lit. (e) din UCC. Reglementările UE nu prevăd o definiție a costurilor de transport (sau a costurilor de încărcare sau manipulare).
10. Nici TCCV al OMV, nici Comitetul Codului Vamal nu au adoptat instrumente generale privind costurile de transport care să fie relevante în acest caz.
11. Pe de altă parte, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE), în hotărârea sa privind Cazul C-11/89, a afirmat că... *termenul ”costul transportului” trebuie interpretat ca incluzând toate costurile, fie că sunt de bază sau costuri incidentale, suportate în legătură cu transportarea mărfurilor către teritoriul vamal al Uniunii...*
12. Această abordarea generală pare a fi aplicabilă în cazul de față. Într-adevăr, obligația de cântărire (și costurile legate) constituie o etapă esențială în întregul proces de transport, care nu ar putea avea loc dacă containerele nu ar fi cântărite.
13. Prin urmare, pare rezonabil să se considere că costurile operațiunilor, cum ar fi cântărirea, legate de încărcarea mărfurilor și a containerelor încărcate pe nave, ar trebui considerate ca fiind legate de

transportul mărfurilor și, prin urmare, incluse în valoarea în vamă conform art. 71 alin. (1) lit. (e) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) lit. b) din Cod.

Concluzia nr. 34: Tratatamentul costurilor de depozitare

Context

1. Este o practică comercială obișnuită ca anumite mărfuri, deja vândute, să fie depozitate pentru o „perioadă intermediară” înainte de a fi vămuite. În anumite cazuri, mărfurile sunt depozitate pentru o perioadă înainte de a fi încărcate, deoarece în acest interval trebuie să suporte anumite tratamente pentru a face posibile operațiunile de încărcare.

2. Practică cea mai comună este depozitarea temporară a acestora într-un terminal, așteptând procedurile de încărcare care preced expedierea. În această perioadă, mărfurile *pot suferi și tratamente necesare* pentru a face posibilă operațiunea de încărcare (de exemplu, fluidizarea prin încălzire și pomparea materialelor semilichide precum melasa și uleiul de palmier).

Problema abordată

3. Trebuie costurile depozitării intermediare a mărfurilor (și a tratamentelor intermediare precum tratamentul termic) în țara de export, sau chiar în porturile din altă țară terță (în cazul transbordării) să fie incluse în valoarea mărfurilor?

Analiza

4. În afară de cazul costurilor de depozitare intermediară care sunt deja incluse în valoarea tranzacției a bunurilor importate, atunci când costurile pentru acele (intermediare) operațiuni într-un sens mai larg (depozitare și manipulare) sunt în orice fel suportate de către cumpărător și trebuie evaluate de către vamă la momentul vămuirii?

Ghidarea OMV

5. Comentariul nr. 7.1 al TCCV al OMV oferă o viziune asupra acestei probleme, deoarece se referă la *costurile de depozitare*, fără a lua în considerare constelația *altor costuri intermediare, cum ar fi costurile de încărcare* și excluzând explicit orice alte costuri legate de *tratamentele intermediare*.

6. Paragraful 5 a Comentariului concluzionează că costurile *de depozitare* legate de transportul mărfurilor pot fi considerate ca fiind costuri legate de transport. Prin urmare, astfel de costuri sunt reglementate de art. 8 alin. (2) lit. (b) din Acord (În legislația UE – art. 71, alin. (1), lit. e), pct ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) lit. b) din Cod).

7. Totuși, în anumite cazuri poate fi dificil sau chiar imposibil (de exemplu, chiar și în timpul unui audit post-vămuire) să se stabilească dacă depozitarea mărfurilor (și posibilele tratamente intermediare în depozit) *sunt legate de transportul acestora*.

Observații și abordarea propusă

8. În acest sens, este util să se ia în considerare dacă există o bază legală și practică pentru *a aplica un prag de timp de referință practic*, pentru a distinge între: a) *depozitarea într-o perioadă de timp prescrisă* (care trebuie considerată ca fiind direct asociată transportului) și b) *depozitarea care depășește perioada de timp prescrisă*. În ultimul caz, ar fi necesar să se facă o examinare detaliată a motivelor și circumstanțelor depozitării (mărfurilor) pentru a stabili dacă depozitarea (și eventualele tratamente intermediare în depozit) sunt încă asociate cu transportul.

9. Totuși, în termeni strict legali, o astfel de abordare necesită o bază (legală) de reglementare. Mai mult, un prag de timp fix este foarte greu de stabilit, deoarece timpul „normal” de depozitare poate varia semnificativ (din cauza naturii mărfurilor, tratamentelor preventive necesare, etc.).

10. O abordare posibilă ar fi, prin urmare, determinarea dacă această depozitare intermediară și tratamentul legat de aceasta, sunt funcționale și indispensabile pentru transportul mărfurilor. Cu alte cuvinte, dacă transportul nu ar putea avea loc în cazul în care mărfurile nu fac obiectul unor tratamente specifice, atunci costurile acestor tratamente (și ale depozitării necesare pentru realizarea acestora) ar trebui considerate ca fiind direct legate de transportul mărfurilor (sau echivalente cu taxele de încărcare) și, prin urmare, incluse în valoarea în vamă, conform art. 71 alin. (1) lit. (e) pct. (ii) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) lit. b) din Cod).

Este evident că o astfel de analiză trebuie efectuată pentru situații individuale de la caz la caz.

Concluzia nr. 35: Mărfuri achiziționate la licitații online (licitații de tip „licitație pe bani mărunți”)

Descrierea unei licitații pe bani mărunți

Toate articolele scoase la licitație pe site-ul web Penny Auction au o ofertă inițială de 0,01 USD, după care ofertanții pot crește oferta cu 0,01 USD per ofertă.

Pentru a putea licita în cadrul licitației, licitatorii trebuie să fi dobândit dreptul de a licita. Acest drept este achiziționat de la casa de licitații la un preț care variază între aproximativ 0,30 \$ și 1 \$ per drept de licitare (acest preț este stabilit în funcție de drepturile de licitare achiziționate). Prin urmare, pentru a plasa o ofertă care crește prețul licitației cu 0,01 USD, ofertantul plătește de fapt cel puțin 0,31 USD.

La sfârșitul perioadei de licitație, oferta cea mai mare îi dă dreptul cumpărătorului să achiziționeze articolul la cel mai mare preț de licitație atins.

Prin urmare, presupunând că un anumit articol este vândut după 500 de oferte și că oferta finală este de 5 USD, veniturile totale ale casei de licitații vor fi de 5 USD (nivelul ofertei finale) plus cel puțin 0,30 USD (prețul pe ofertă pentru achiziționarea drepturilor de licitare) * 500 (numărul total de oferte), adică un total de cel puțin 155 USD.

Cu toate acestea, cel care a licitat cel mai mult (câștigătorul licitației) plătește doar 5 USD (nivelul ofertei finale) plus 0,30 USD pentru fiecare ofertă pe care a depus-o. Prețul de achiziție al celui care a licitat cel mai mult („oferta câștigătoare”) poate fi astfel de numai 5,30 USD, dacă acesta depune o singură ofertă înainte de a câștiga licitația.

Pe unele site-uri web, „oferta câștigătoare” poate fi convertită în drepturi de tranzacționare ulterioare, fie pe site-ul web relevant, fie pe alte site-uri web afiliate.

Acest tip de tranzacție înseamnă că cumpărătorul poate achiziționa un produs la o fracțiune din valoarea normală de vânzare cu amănuntul a produsului. Cu toate acestea, „licitația câștigătoare” este egală cu prețul efectiv plătit de cumpărător vânzătorului pentru mărfuri.

În ceea ce privește transportul/livrarea, nu există restricții privind locul în care poate fi expediat bunul achiziționat în cadrul licitației, adică acesta poate fi livrat de casa de licitații în afara țării în care a avut loc licitația.

Problema în cauză

O persoană care achiziționează un produs la o licitație de tip „penny auction” (licitație pe bani mărunți) ar putea aplica metoda valorii de tranzacție în temeiul art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod, atunci când importă ulterior produsul pe teritoriul vamal al Uniunii?

Prevederi normative relevante:

Art. 70 alin. (1) din UCC/ art. 72 alin. (1) din Cod. *„Baza inițială pentru valoarea în vamă a mărfurilor este valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, ajustat, dacă este cazul.”*

Art. 71 alin. (1) din UCC/ art. 74 alin. (1) din Cod. *„Pentru a se determina valoarea în vamă în temeiul art. 70, la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate se adaugă: ...*

(e) următoarele costuri, până la locul în care mărfurile sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii:

(i) cheltuielile de transport și costul asigurării mărfurilor importate; și

(ii) costurile de încărcare și manipulare legate de transportul mărfurilor importate.”

Art. 128 alin. (1) din UCC IA/ pct. 60 alin. (1) din Regulament „*Valoarea de tranzacție a mărfurilor vândute pentru export către teritoriul vamal al Uniunii se determină la momentul acceptării declarației vamale pe baza vânzării care a avut loc imediat înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal respectiv.*”

Observații și abordare propusă

Problema trebuie rezolvată în lumina prevederilor art. 128 alin. (1) din UCC IA/ pct. 60 alin. (1) din Regulament, care stipulează că vânzarea relevantă pentru aplicarea metodei valorii de tranzacție este cea care are loc imediat înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al UE.

În cazul de față, principalele elemente care trebuie luate în considerare sunt:

- prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri, determinat pe baza „ofertei câștigătoare” – adică suma drepturilor de licitație utilizate și oferta finală
- casa de licitații va livra mărfurile pe teritoriul UE la cererea cumpărătorului

Prin urmare, metoda valorii de tranzacție ar fi aplicabilă la momentul importului în Uniune, completată, după caz, cu costurile de transport și de asigurare prevăzute la art. 71 alin. (1) lit. (e) din UCC/ art. 74 alin. (1) pct. 5) din Cod.

Concluzia nr. 36: Prima de emisie pentru emisiile excesive de CO₂

I. Context

1. Un producător de autovehicule dintr-o țară terță (X) va fi supus, începând cu anul 2020, unei prime de emisii pentru emisiile excesive de CO₂ (denumită „prima de emisii excesive”) în temeiul Regulamentului (CE) nr. 443/2009 (CO₂ provenit de la autoturisme) și Regulamentul (UE) nr. 510/2011 (CO₂ provenit de la autoutilitare), pentru autovehiculele sale exportate în Uniune. Autovehiculele sunt importate în Uniune de un distribuitor (Y).
2. Producătorul X intenționează să includă, începând cu 2020, prima pentru emisiile în exces în facturile individuale emise distribuitorului Y pentru fiecare dintre autovehiculele importate în Uniune.
3. Producătorul include prima pentru emisiile în exces în facturile individuale emise distribuitorului Y pe baza estimărilor (prima exactă pentru emisiile în exces care trebuie plătită în 2020 va fi cunoscută în 2021).

II. Problema în cauză

Cum ar trebui calculată valoarea în vamă în cazul în care prima pentru emisiile în exces este inclusă în facturile individuale pentru fiecare autovehicul vândut de X către Y și importat în Uniune?

III. Dispoziții normative relevante

Regulamentul (CE) nr. 443/2009⁵⁹, Regulamentul (CE) nr. 510/2011⁶⁰

De la 1 ianuarie 2020, va fi aplicabil un nou regulament - Regulamentul (UE) 2019/631⁶¹. Regulamentul va înlocui cele două acte juridice menționate mai sus. În temeiul acestui nou regulament, prevederile privind calcularea primei pentru emisiile în exces reflectă în totalitate dispozițiile corespunzătoare privind prima din Regulamentul (CE) nr. 443/2009 și Regulamentul (CE) nr. 510/2011.

Articolele 70, 71 alin. (3) și 72 lit. (f) din UCC/ art. 72, art. 74 alin. (3) și art. 75 pct. 6) din Cod și dispozițiile de punere în aplicare relevante din UCC IA/ Regulament.

IV. Observații preliminare

1. În fiecare an, Comisia monitorizează, verifică și confirmă performanțele producătorilor de vehicule utilitare ușoare în ceea ce privește reducerea emisiilor de CO₂ și îndeplinirea obiectivelor care le revin în temeiul Regulamentului (CE) nr. 443/2009 (CO₂ provenit de la autoturisme) și al Regulamentului (UE) nr. 510/2011 (CO₂ provenit de la autoutilitare). Valorile sunt determinate pe baza înmatriculărilor anuale de autoturisme din anul calendaristic precedent. Datele sunt furnizate de statele membre, iar producătorii au posibilitatea de a le verifica și de a notifica Comisia cu privire la eventualele erori.

---

⁵⁹ Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 140, 5.6.2009, p. 1-15.

⁶⁰ Regulamentul (UE) Nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, ca parte a abordării integrate a Uniunii de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 145, 31.5.2011, p. 1-18

⁶¹ Regulamentul (UE) 2019/631 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 Aprilie 2019 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile de CO₂ pentru autoturismele noi și pentru vehiculele utilitare ușoare noi și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 443/2009 și (UE) nr. 510/2011, JO L 111, 25.4.2019, p. 13-53.

2. În cazul în care se confirmă că, în anul calendaristic precedent, emisiile medii specifice de CO₂ ale unui producător au depășit obiectivul său specific de emisii, Comisia va impune producătorului o primă pentru emisiile în exces. Prima se calculează pe baza depășirii emisiilor de CO₂ și a numărului de înregistrare a producătorului în anul calendaristic în cauză. Recuperarea primei este efectuată de Comisie și nu de autoritățile vamale, iar sumele colectate sunt considerate venituri pentru bugetul general al UE.
3. Entitatea responsabilă de plata primei pentru emisiile în exces este producătorul. În cazul în care producătorul nu are sediul în UE, acesta trebuie să desemneze un reprezentant al UE cu sediul într-un stat membru, care va fi responsabil pentru toate aspectele legate de omologarea de tip, precum și pentru plata oricărei prime pentru emisii în exces.
4. Prima pentru emisiile în exces se calculează pe baza emisiilor de CO₂ ale vehiculelor înmatriculate în UE, Islanda și Norvegia în anul calendaristic precedent. Prima pentru emisiile în exces se plătește sub forma unei sume forfetare aferente parcului total de vehicule înmatriculate ale unui producător și, ca atare, nu este direct legată de vehicule individuale. În plus, aceasta nu se aplică nici atunci când vehiculele individuale sunt puse în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii, nici în momentul înmatriculării acestor vehicule în UE.
5. Având în vedere cele de mai sus, ar trebui să se examineze dacă prima pentru emisiile excesive poate influența valoarea în vamă bazată pe metoda valorii de tranzacție – adică dacă această primă poate fi considerată un element supus taxelor vamale în scopul evaluării în vamă. Dacă nu este cazul, atunci prima ar intra în domeniul de aplicare al art. 72 lit. (f) din UCC/ art. 75 pct. 6) din Cod și ar putea fi considerată ca „alte taxe de plătit în Uniune pentru importul sau vânzarea mărfurilor”, care nu sunt incluse în valoarea în vamă a mărfurilor importate?

V. Concluzie

1. Prima pentru emisiile în exces este o consecință a politicii Uniunii în materie de reducere a emisiilor de CO₂ provenite de la autovehiculele ușoare și autoutilitare. Obiectivele fundamentale ale Regulamentului (CE) nr. 443/2009 și ale Regulamentului 510/2011 (CO₂ provenit de la autoutilitare) sunt reducerea emisiilor de CO₂ și promovarea dezvoltării de tehnologii destinate reducerii radicale a emisiilor de CO₂ provenite de la autovehicule. Obiectivele sunt diferite de obiectivul dispozițiilor dedicate determinării valorii în vamă, și anume stabilirea unui sistem echitabil, uniform și neutru de evaluare în vamă a mărfurilor pentru aplicarea tarifului vamal comun și a măsurilor netarifare (art. 69 din UCC/ art. 71 din Cod)⁶².
2. Legislația UE care reglementează prima pentru emisiile excesive stabilește că **factorul determinant care declanșează consecințe juridice este înmatricularea unui autovehicul nou într-un stat membru (precum și în Islanda și Norvegia)**; introducerea pe teritoriul vamal al UE sau punerea în liberă circulație a unui autovehicul nou nu sunt abordate în această legislație⁶³. Prin urmare, prima pentru emisiile în exces nu intră în domeniul de aplicare al prevederilor art. 72 lit. (f) din UCC/ art. 75 pct. 6) din Cod, care se referă la „taxele de import sau alte taxe plătibile în Uniune ca urmare a importului sau a vânzării mărfurilor”.

⁶² A se vedea, de asemenea, hotărârea CJUE pronunțată în cauza 7/83 (Ospig Textilgesellschaft KG V. Ahlers).

⁶³ Considerații suplimentare privind înmatricularea autovehiculelor în UE și legătura cu taxele vamale la import sau cu o taxă cu efect echivalent pot fi găsite în mai multe cauze ale CJUE (de exemplu, C-313/05 Brzezinski etc.).

3. Pe de altă parte, prima pentru emisiile în exces este plătită de un producător (sau în numele unui producător) pentru a îndeplini cerințele legale ale UE. Aceasta este plătită indiferent dacă autovehiculul a fost produs în interiorul Uniunii sau în afara acesteia, într-o țară terță.
4. În conformitate cu art. 71 alin. (3) din UCC/ art. 74 alin. (3) din Cod, „nu se adaugă niciun alt element la prețul efectiv plătit sau de plătit la determinarea valorii în vamă, în afara celor prevăzute la prezentul articol”. Prima pentru emisiile suplimentare nu intră în sfera de aplicare a niciunei adăugiri la prețul efectiv plătit sau de plătit, astfel cum este definită la art. 71 din UCC/ art. 74 din Cod.
5. În plus, prima pentru emisiile în exces nu se referă la o vânzare specifică. Sursa obligației legale de plată a primei este înmatricularea unui autovehicul în Uniune, Islanda sau Norvegia în anul calendaristic precedent și nu o vânzare pentru export către teritoriul vamal al Uniunii. Cu alte cuvinte, prima pentru emisiile în exces este externă față de prețul mărfurilor în sine. Prin urmare, prima nu constituie o parte a prețului efectiv plătit sau de plătit, astfel cum este definit în art. 70 alin. (2) din UCC/ art. 72 alin. (2) din Cod.
6. Având în vedere argumentele prezentate mai sus, prima pentru emisiile în exces nu este relevantă în scopul evaluării în vamă și nu trebuie inclusă în valoarea în vamă a autovehiculelor importate, dacă prima este clar identificabilă și prezentată separat de prețul mărfurilor într-o factură utilizată pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu metoda valorii de tranzacție⁶⁴.
7. Cu toate acestea, dacă prima pentru emisiile în exces este deja reflectată în prețul autovehiculelor importate, nu există niciun temei juridic pentru excluderea acesteia din valoarea în vamă, întrucât prima nu este acoperită, așa cum s-a subliniat deja, de niciunul dintre costurile enumerate la art. 72 din UCC/ art. 75 din Cod, în special, nu poate fi considerată drept taxe de import sau alte taxe plătibile în Uniune din cauza importului sau vânzării mărfurilor (art. 72 lit. (f) din UCC/ art. 75 pct. 6) din Cod).

---

⁶⁴ A se vedea, de asemenea, hotărârea CJUE pronunțată în cauza C-219/88 (Malt GmbH).

Concluzia nr. 37: Tratatul plății pentru activarea unei funcții adiționale a software-ului la mărfuri după punerea în liberă circulație

I. Context

1. Un producător (X) situat într-o țară terță vinde autovehicule (automobile) către compania sa de distribuție (Y) din Uniune. Companiile sunt părți legate în sensul dispozițiilor vamale ale Uniunii privind determinarea valorii în vamă, însă relația nu a influențat prețul mărfurilor.
2. Automobilele, destinate pieței Uniunii Europene, sunt echipate, în procesul de fabricație, cu multiple funcții software preinstalate, precum senzor de ploaie, scaune încălzite, detectarea oboselii șoferului, radio digital, sistem de navigație pentru regiunea europeană sau asistent pentru unghiul mort. Doar funcțiile software ale vehiculului care permit respectarea reglementărilor Uniunii privind siguranța autovehiculelor sunt activate la momentul introducerii în teritoriul vamal al Uniunii. Prețul autovehiculului convenit între X și Y include valoarea echipamentului necesar pentru toate funcțiile software, precum și valoarea activării funcțiilor necesare pentru conformarea cu reglementările menționate. Totuși, anumite funcții sunt oferite ca opțiuni suplimentare, la cererea cumpărătorilor finali, și sunt activate doar în schimbul unor plăți suplimentare. Valoarea activării acestor funcții nu este inclusă în prețul convenit între X și Y.
3. Un client din UE (Z) comandă de la Y un anumit model de autovehicul echipat, ca opțiuni suplimentare, cu senzor de ploaie și sistem de încălzire a scaunelor.
4. În urma comenzii lui Z, autovehiculul cu cele două funcții deja activate face obiectul unui contract de vânzare între vânzătorul/producătorul X și cumpărătorul/distribuitorul Y. Contractul de vânzare este încheiat anterior importului autovehiculului pe teritoriul vamal al Uniunii. Toate celelalte funcții posibile disponibile pentru cumpărătorii finali ai acestui model nu sunt activate.
5. Y declară autovehiculul pentru plasare în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii.
6. După ce autovehiculul este plasat în liberă circulație, distribuitorul Y îl revinde lui Z.
7. Ulterior, Z decide să activeze o altă funcție suplimentară (radio digital). Pentru a face acest lucru, achiziționează de la Y (sau X) o cheie software, în schimbul unei sume de bani. Aceasta îi este transmisă prin e-mail, dar poate fi furnizată și pe suport fizic (hârtie sau dispozitiv USB). Activarea funcției poate fi realizată fie de către Z, fie de un atelier autorizat, prin introducerea cheii software în computerul autovehiculului sau online.

II. Problema analizată

Se pune întrebarea dacă plata efectuată de Z către Y (sau X) pentru activarea unei funcții software suplimentare (radio digital) face parte din valoarea în vamă a autovehiculului importat.

III. Prevederi legislative relevante

Art. 70 din UCC/ art. 72 din Cod

Art. 128, 129 alin. (1) din UCC IA/ pct. 60, 61, 62 din Regulament

IV. Observații preliminare

8. În cazul analizat, contractul de vânzare încheiat între X și Y reprezintă vânzarea pentru export în teritoriul vamal al Uniunii. Această vânzare îndeplinește cerințele pentru a fi utilizată la determinarea valorii în vamă, în conformitate cu art. 70 alin. (1) din UCC/ art.72 alin. (1) din Cod și art. 128 alin. (1) din UCC IA/ pct.60 din Regulament.

9. Potrivit celor prezentate, autovehiculul echipat suplimentar cu senzor de ploaie și sistem de încălzire a scaunelor, comandat de Z, este introdus în teritoriul vamal al Uniunii și declarat pentru plasare în liberă circulație de către Y. Prin urmare, prețul efectiv plătit sau de plătit de către Y către X, care se referă la autoturismul importat cu funcționalitățile suplimentare indicate, la momentul respectiv, va fi utilizat pentru a determina valoarea în vamă conform metodei valorii de tranzacție, astfel cum este definită la art. 70 din UCC/ art.72 din Cod.

10. Achiziția unei funcții suplimentare (radio digital) de către Z are loc în urma unui contract de vânzare distinct, încheiat între Z și Y (sau X), după ce autovehiculul a fost deja plasat în liberă circulație.

11. Cele două contracte de vânzare trebuie considerate independente. Astfel, plata efectuată de Z pentru accesul la funcția software suplimentară nu face parte din valoarea în vamă a autovehiculului importat.

V. Concluzie

1. În cazul analizat, valoarea în vamă a autovehiculului importat, cu cele două funcții suplimentare (senzor de ploaie și încălzire scaune) activate, este determinată pe baza contractului de vânzare încheiat între X și Y, care reprezintă vânzarea relevantă pentru scopurile evaluării în vamă la import. Prețul efectiv plătit sau de plătit de Y către X pentru acest autovehicul va fi utilizat la determinarea valorii în vamă conform metodei valorii de tranzacție.

2. Activarea unei funcții suplimentare (radio digital) la solicitarea cumpărătorului final Z nu face obiectul contractului de vânzare dintre X și Y. Această funcție suplimentară este activată după plasarea în liberă circulație și în baza unui contract separat, încheiat între Z și Y (sau X), independent de primul contract.

3. Taxa de activare plătită de Z către Y (sau X) nu este legată nici direct, nici indirect de prețul plătit de Y către X pentru autovehicul. Prin urmare, această plată nu va fi luată în considerare la determinarea valorii în vamă a autovehiculului.

Concluzia nr. 38: Evaluarea automobilelor prototip și al serviciului de dezvoltare realizat de un producător în timpul fabricării automobilelor de serie

I. Context

1. O companie auto din UE urmează să importe un nou model de autovehicul dintr-o țară terță. Autovehiculele vor fi produse și vândute pentru export către Uniune de către un producător dintr-o țară terță. Producția în serie a autovehiculelor va începe în 2025 și numai începând cu 2025 autovehiculele produse în serie vor fi puse în liberă circulație pe teritoriul vamal al Uniunii.

2. Între timp, se dezvoltă prototipuri de autovehicule pentru a efectua diferite verificări și teste înainte de începerea producției în serie. Prototipurile vor fi apoi distruse.

3. Majoritatea prototipurilor de autovehicule sunt importate în cadrul procedurii de admitere temporară.

Cu toate acestea, în unele cazuri, prototipurile de autovehicule sunt plasate sub procedura de punere în liberă circulație. În acest caz, importatorul furnizează autorităților vamale o factură pro forma referitoare la mărfuri. Importatorul nu efectuează nicio plată pentru prototipurile de autovehicule în acel moment.

4. Există două scenarii posibile în ceea ce privește plățile pentru aceste prototipuri:

a) Costul prototipurilor de mașini va fi facturat de producător într-o factură separată.

Cu alte cuvinte, va exista o factură pentru autovehiculele produse în serie achiziționate și o altă factură pentru prototipurile de autovehicule importate.

b) Producătorul va emite o factură pentru autovehiculele produse în serie, care vor fi importate în Uniune începând cu 2025, cu un preț care include costul prototipurilor, separat de restul prețului. Costurile prototipurilor care corespund fiecărui autovehicul importat vor fi indicate în factură.

Costurile prototipurilor sunt compuse din:

c) 60 % costuri pentru producția prototipurilor (materiale utilizate și costuri de fabricație);

d) 40 % costuri pentru serviciile de dezvoltare prestate de producător pentru a respecta instrucțiunile și a atinge standardele specificate de cumpărătorul/importatorul UE în timpul fabricării autovehiculelor produse în serie.

II. Problema în cauză

Cum ar trebui tratate aceste prototipuri de autovehicule și costurile prototipurilor în scopul evaluării vamale?

III. Prevederi normative relevante

Art. 70 alin. (1) și (2) din UCC/ art. 72 alin. (1) și (2) din Cod

Art. 166 și 167 din UCC (declarații simplificate)/ art. 164 și 166 din Cod

Metode secundare de evaluare

IV. Concluzie

1. Există trei aspecte distincte care trebuie luate în considerare la examinarea cazului.

Prima problemă

Tratamentul de evaluare a prototipurilor de autovehicule importate în Uniune pentru a efectua diferite verificări și teste înainte de începerea producției în serie a autovehiculelor. În cazurile în care prototipurile de autovehicule sunt puse în liberă circulație, trebuie stabilită valoarea lor în vamă.

2. Întrucât, la momentul plasării prototipurilor de autovehicule în regimul de punere în liberă circulație, acestea nu fac obiectul unei vânzări pentru export către teritoriul vamal al Uniunii, astfel cum se confirmă printr-o factură pro forma referitoare la aceste mărfuri, valoarea în vamă a prototipurilor de autovehicule nu poate fi declarată în acel moment în conformitate cu metoda valorii de tranzacție.

3. Într-un astfel de caz, importatorul poate fie să declare valoarea în vamă a mărfurilor în conformitate cu una dintre metodele secundare de evaluare, fie să amâne determinarea finală a valorii în vamă a mărfurilor prin aplicarea dispozițiilor Uniunii privind declarația vamală simplificată, astfel cum se menționează la art. 166 și 167 din UCC/ art. 164 și 166 din Cod. În cazul în care importatorul deține o factură comercială referitoare la prototipurile de autovehicule, se furnizează o declarație complementară.

4. Dacă costurile prototipurilor de autovehicule reflectă numai costurile de producție ale acestora, adică costurile materialelor și de fabricație, atunci aceste costuri nu pot fi considerate ca fiind legate de autovehiculele produse în serie. Prin urmare, ele nu trebuie incluse în valoarea în vamă a autovehiculelor produse în serie.

A doua problemă

Tratamentul de evaluare a costurilor serviciilor de dezvoltare prestate de un producător în vederea punerii în aplicare a instrucțiunilor și a respectării standardelor specificate de cumpărătorul/importatorul din UE în timpul fabricării autovehiculelor produse în serie.

5. Serviciile descrise prestate de producător sunt legate direct de producția autovehiculelor. Sarcinile sunt executate pentru a îndeplini condițiile impuse de cumpărătorul acestor mărfuri în ceea ce privește standardizarea lor.

6. Producătorul facturează cumpărătorului autovehiculelor serviciile prestate.

7. Presupunând că sunt îndeplinite toate condițiile pentru aplicarea metodei valorii de tranzacție, plățile efectuate de cumpărător către producător pentru aceste servicii ar trebui incluse în valoarea în vamă a autovehiculelor produse în serie, determinată pe baza acestei metode, dacă nu sunt deja reflectate în prețul mărfurilor. Plățile ar trebui tratate ca parte a prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, în conformitate cu art. 70 alin. (2) din UCC/ art. 72 alin. (2) din Cod.

A treia problemă

O modalitate de prezentare a informațiilor relevante pentru evaluarea în vamă pe facturile prezentate de importator. Vă rugăm să consultați informațiile furnizate la punctul I.4 din acest document.

Ad. I. 4 a) - Factură separată privind prototipurile

8. Vor exista două facturi separate privind prototipurile de autovehicule și autovehiculele produse în serie.

9. Cu toate acestea, nu există informații disponibile cu privire la faptul dacă prețul indicat pe factură pentru prototipuri reflectă numai costurile de producție ale prototipurilor sau acoperă și costurile serviciilor de dezvoltare prestate pentru a respecta instrucțiunile și a atinge standardele specificate de cumpărătorul/importatorul din UE în timpul fabricării autovehiculelor produse în serie. De asemenea, nu există informații disponibile cu privire la faptul dacă prețul indicat pe factura pentru autovehiculele produse în serie reflectă și costurile serviciilor de dezvoltare prestate pentru a respecta instrucțiunile și a atinge standardele specificate de cumpărătorul/importatorul din UE în timpul fabricării autovehiculelor produse în serie.

Ad. I. 4 b) - Costuri separate ale prototipurilor prezentate în factura pentru autovehicule produse în serie

10. Va exista o factură referitoare la autovehiculele produse în serie, cu un preț defalcat pentru a indica costurile prototipurilor, separat de restul prețului. În astfel de facturi, costurile prototipurilor vor corespunde fiecărui autovehicul importat.

11. Pe baza defalcării procentuale furnizate a costului total al prototipurilor, se poate presupune că numai 40 % din costuri ar trebui să se reflecte în valoarea în vamă a autovehiculelor produse în serie, cu condiția ca această parte a costurilor să nu fi fost deja inclusă în prețul mărfurilor.

SECȚIUNEA E: HOTĂRĂRI ALE CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Notă: Această secțiune include un rezumat al hotărârilor Curții de Justiție a Uniunii Europene, relevante pentru aplicarea legislației privind evaluarea în vamă. Textele autentice sunt cele prezentate în rapoartele cazurilor în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Cauza 7/83 - Ospig Textilgesellschaft KG W. Ahlers v. Hauptzollamt Bremen-Ost

Titlu: Evaluarea mărfurilor în scopuri vamale – includerea taxelor contingentare.

Limba: germană

Întrebare: Costurile suportate pentru achiziționarea de contingente libere (contingente de export) și facturate separat de un exportator din Hong Kong unui client german (cunoscute sub denumirea de costuri de contingent) trebuie incluse în valoarea în vamă a mărfurilor (tranzacția menționată la art. 3 din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale)?

Hotărâre: Taxele contingentare legate de achiziționarea de contingente de export nu fac parte din valoarea în scopuri vamale a mărfurilor importate în Comunitate în sensul dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 3193/80 al Consiliului din 8 decembrie 1980.

Referințe pentru informații suplimentare:

JO nr. C 35, 8.2.1983, p. 3

JO nr. C 79, 20.3.1984, p. 4

Cauza 290/84 - Hauptzollamt Schweinfurt v. Mainfrucht Obstverwertung GmbH

Titlu: Evaluarea în scopuri vamale - Costuri de transport

Limba: germană

Întrebări:

1. (a) În cazul în care un cumpărător dintr-un stat membru al Comunității Europene plătește unui furnizor străin, pe baza unei facturi detaliate, o sumă reprezentând „costurile de transport în cadrul Comunității” împreună cu prețul mărfurilor, valoarea de tranzacție menționată la art. 3 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 include ambele sume?

(b) În caz afirmativ, această sumă trebuie ajustată în conformitate cu art. 15 din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 pentru a fi considerată valoarea în vamă a mărfurilor?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la aceste întrebări:

(a) Art. 15 alin. (2) lit. (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 este aplicabil în cazul în care persoana în cauză declară numai costurile de transport care acoperă transportul în cadrul Comunității?

(b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea (a):

În cazul transportului direct menționat la art. 15 alin. (2) lit. (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80, deducerea, la stabilirea valorii în vamă a mărfurilor, a costurilor de transport calculate ca fiind suportate în cadrul Comunității este condiționată de faptul că persoana în cauză a furnizat o cifră separată pentru costul total al transportului direct, în conformitate cu art. 15 alin. (1) din Regulament?

În caz afirmativ, această condiție este îndeplinită atunci când persoana în cauză furnizează cifre separate pentru aceste costuri de transport sau trebuie să facă dovada costurilor reale suportate pentru transportul direct, prezentând documente justificative verificabile?

În cazul în care o astfel de dovadă este necesară, ce cerințe trebuie să îndeplinească aceasta? Autoritățile vamale pot renunța la astfel de dovezi în cazul în care persoana în cauză nu le poate furniza din cauza comportamentului furnizorului său?

Hotărîre: În cazul în care un cumpărător intern a plătit vânzătorului străin, pe lângă prețul mărfurilor, o sumă specială pentru „costurile de transport intracomunitar” pe baza unei facturi separate, valoarea de tranzacție în sensul art. 3 alin. (1) din Regulamentul nr. 1224/80 include numai prima dintre aceste sume, dar autoritățile vamale competente pot, dacă circumstanțele o justifică, să verifice factura referitoare la costurile în cauză pentru a se asigura că acestea nu sunt fictive.

Referințe pentru informații suplimentare:

JO nr. C 29, 31.1.1985, p. 3

JO nr. C 347, 31.12.1985, p. 22

Cauza 65/85 - Hauptzollamt Hamburg - Ericus v. Van Houten International GmbH

Titlu: Evaluarea mărfurilor în scopuri vamale - Costuri de cântărire

Limba: germană

Întrebare: Art. 3 alin. (1) și (3) din versiunea Regulamentului (CEE) nr. 1224/80 în vigoare înainte de 1 ianuarie 1981 trebuie interpretat în sensul că, în cazul așa-numitelor ANKUNFTKONTRAKTEN (contracte de sosire), costurile de stabilire a greutății la sosire fac parte, de asemenea, din valoarea de tranzacție dacă, în conformitate cu contractul de vânzare, aceste costuri trebuie suportate de cumpărător?

Hotărâre: Art. 3 alin. (1) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului din 29 mai 1980 trebuie interpretat în sensul că exclude din valoarea de tranzacție costurile de cântărire suportate de cumpărător la destinația mărfurilor în cazul unui contract de livrare la destinație.

Referințe pentru informații suplimentare:

JO nr. C 99, 19.4.1985, p. 7

JO nr. C 45, 27.2.1986, p. 4

Cauza C-183/85 - Hauptzollamt Itzehoe v. H.J. Repenning GmbH.

Titlu: Evaluarea mărfurilor în scopuri vamale

Limba: germană

Întrebare: Valoarea de tranzacție, astfel cum este menționată la art. 3 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80, include suma integrală a prețului efectiv plătit chiar și în cazul în care mărfurile, cumpărate fără defecte, s-au deteriorat și, prin urmare, și-au pierdut din valoare înainte de data evaluării relevante, în circumstanțe care dau dreptul cumpărătorului la despăgubiri în temeiul asigurării de transport, dar nu și la rambursarea prețului de achiziție de către vânzător?

Hotărîre: Art. 3 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care mărfurile cumpărate fără defecte sunt deteriorate înainte de a fi puse în liberă circulație, prețul efectiv plătit sau de plătit, pe care se bazează valoarea de tranzacție, trebuie redus proporțional cu prejudiciul suferit.

Referințe pentru informații suplimentare:

JO nr. C 166, 5.7.1985, p. 11

JO nr. C 196, 5.8.1986, p. 4

Cauza 357/87 - Firma Albert Schmid v. Hauptzollamt Stuttgart-West

Titlu: Taxa care trebuie percepută pentru ambalajele importate

Limba: germană

Întrebări

1. Cum trebuie interpretată ultima teză din Secțiunea I, C.2 din Partea I a Anexei la art. 1 din Regulamentul (CEE) nr. 950/68 al Consiliului din 22 iunie 1968 privind Tariful Vamal Comun (Jurnalul Oficial, Ediția specială în limba engleză 1968 (I), p. 275): expresia „ambalaj” (care înseamnă orice containere, suporturi, ambalaje sau suporturi externe sau interne, altele decât dispozitivele de transport (de exemplu, containere de transport), prelate, echipamente sau echipamente auxiliare de transport) include butoaiele de bere, sticlele de bere și lăzile de plastic pentru sticle de bere, în cazul în care aceste containere trebuie returnate vânzătorului de bere dintr-o altă țară?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: cum trebuie interpretată Secțiunea II, D.1(a) din Partea I a Anexei la art. 1 din Regulamentul menționat anterior (care prevede că ambalajele sunt supuse taxei vamale aplicabile mărfurilor pe care le conțin): taxa vamală aplicabilă ambalajelor care sunt ele însele supuse taxei vamale se plătește împreună cu taxa vamală aplicabilă mărfurilor, astfel încât taxa vamală aplicabilă mărfurilor să acopere și taxa vamală aplicabilă ambalajelor, sau ambalajele sunt supuse taxei vamale pe baza propriei valori în vamă, dar la rata aplicabilă mărfurilor?

Hotărâre:

1. Ultima teză din Secțiunea I, C 2 din Partea I a Anexei la art. 1 din Regulamentul (CEE) nr. 950/68 al Consiliului din 22 iunie 1968 privind Tariful Vamal Comun trebuie interpretată în sensul că termenul „ambalaj” include butoaiele de bere, sticlele de bere și lăzile de plastic pentru sticle de bere, chiar și în cazul în care aceste recipiente trebuie returnate vânzătorului de bere dintr-o altă țară.

2. Secțiunea II, D 1 lit. (a) din Partea I a Anexei la art. 1 din Regulamentul menționat anterior trebuie interpretată în sensul că ambalajele trebuie să fie supuse taxelor vamale la rata aplicabilă mărfurilor conținute în acestea. Cu toate acestea, în cazul în care ambalajele nu sunt incluse în prețul mărfurilor, ci trebuie returnate vânzătorului dintr-o altă țară, iar cumpărătorul este obligat să plătească vânzătorului o compensație financiară pentru ambalajele care nu sunt returnate, această compensație constituie un cost în sensul art. 8 alin. (1) lit. (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale.

Referințe pentru informații suplimentare:

JO nr. C 349, 24.12.1987, p. 4

JO nr. C 284, 8.11.1988, p. 10

Cauza C-219/88 - Malt GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf

Titlu: Certificate de autenticitate

Limba: germană

Întrebări:

1. Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale (Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 134, 31.5.1980, p. 1), în special art. 3 alin. (1) și alin. (3) lit. (a), trebuie interpretat în sensul că, la evaluarea valorii cărnii de vită argentinienne care a intrat în liberă circulație fără plata unei taxe în 1981 în cadrul unui contingent tarifar comunitar, sumele plătite vânzătorului în plus față de prețul mărfurilor pentru certificatele de autenticitate necesare pentru a beneficia de contingent trebuie incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit (valoarea de tranzacție)?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Regulamentul menționat mai sus, în special art. 3 alin. (4) lit. (b), trebuie interpretat în sensul că sumele plătite pentru certificate trebuie considerate, în scopul evaluării vamale, ca taxe plătibile în Comunitate cu titlu de import?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2:

Regulamentul menționat mai sus, în special art. 3 alin. (4), trebuie interpretat în sensul că cerința ca aceste taxe să fie distinse de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate este îndeplinită chiar dacă factura menționează suma totală plătită pentru mărfuri și pentru certificate (nr. 1), dar precizează sumele plătite pentru certificate?

Hotărâre:

1. Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale, în special art. 3 alin. (1) și (3), trebuie interpretat în sensul că, la evaluarea valorii cărnii de vită argentinienne importate în sensul Regulamentului (CEE) nr. 217/81 al Consiliului din 20 ianuarie 1981 privind deschiderea unui contingent tarifar comunitar pentru carnea de vită și vițel de calitate superioară, proaspătă, refrigerată sau congelată, încadrată la subpozițiile 02.01 A II (a) și 02.01 A II (b) din Tariful Vamal Comun, sumele plătite vânzătorului în plus față de prețul mărfurilor pentru certificatele de autenticitate necesare pentru a beneficia de contingent trebuie considerate ca făcând parte integrantă din valoarea în scopuri vamale.

2. Art. 3 alin. (4) din Regulamentul nr. 1224/80 trebuie interpretat în sensul că sumele plătite pentru certificatele de autenticitate nu trebuie considerate taxe plătite în Comunitate cu titlu de import.

Referințe pentru informații suplimentare:

JO nr. C 223, 27.8.1988, p. 5

Cauza C-11/89 - Unifert Handels GmbH, Warendorf v. Hauptzollamt Münster

Titlu: Valoarea în vamă a mărfurilor – Valoarea de tranzacție – Taxe de staționare

Limba: germană

Întrebări:

1.(a) Valoarea de tranzacție în sensul art. 3 alin. (1) din Regulamentul nr. 1224/80 poate fi și prețul stipulat într-un contract de vânzare între persoane rezidente în Comunitate?

(b) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1 (a), persoana în cauză poate stabili prețul care trebuie luat ca bază pentru valoarea în vamă dacă prețurile stipulate în alte contracte de vânzare îndeplinesc cerințele art. 3 alin. (1) din Regulamentul nr. 1224/80? Persoana în cauză este obligată să respecte alegerea făcută odată ce a fost exercitată?

(c) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1 litera (a), acest preț include și așa-numitul comision de cumpărare?

2. Taxele de staționare (compensații pentru întârzieri la încărcare) constituie costuri de transport în sensul art. 8 alin. (1) lit. (e) din Regulamentul nr. 1224/80 al Consiliului?

3. Prețul total plătit sau de plătit constituie valoarea de tranzacție în sensul art. 3 din Regulamentul nr. 1224/80 dacă, înainte de momentul relevant, se constată livrări incomplete care se încadrează în limita de toleranță convenită pentru diferențele de greutate și nu conduc la o reducere a prețului de achiziție?

Hotărâre:

1. Prețul stipulat într-un contract de vânzare între persoane stabilite în Comunitate poate fi considerat valoarea tranzacției în sensul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului din 28 mai 1980 privind evaluarea bunurilor în scopuri vamale.

2. În cazul în care, în cadrul unor vânzări succesive de mărfuri, mai multe prețuri plătite sau de plătit îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 3 alin. (1) din Regulamentul nr. 1224/80, importatorul poate alege oricare dintre aceste prețuri pentru a determina valoarea de tranzacție. În cazul în care importatorul a menționat unul dintre aceste prețuri în declarația pe valoare în vamă, acesta nu poate corecta declarația după punerea în liberă circulație a mărfurilor, în conformitate cu art. 8 alin. (1) din Directiva 79/695/CEE a Consiliului din 24 iulie 1979 privind armonizarea procedurilor de punere în liberă circulație a mărfurilor.

3. O plată efectuată de cumpărător către vânzător, facturată separat și descrisă ca „comision de cumpărare”, face parte din prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate în sensul art. 3 alin. (1) din Regulamentul nr. 1224/80.

4. Taxele de staționare (compensația de plătit pentru menținerea navelor în port) fac parte din costul transportului în sensul art. 8 alin. (1) lit. (e) din Regulamentul nr. 1224/80 al Consiliului.

5. Art. 3 alin. (1) din Regulamentul nr. 1224/80 trebuie interpretat în sensul că prețul efectiv plătit sau de plătit nu trebuie redus proporțional în cazul în care există o discrepanță între cantitatea de mărfuri descărcate și cantitatea achiziționată care nu depășește toleranța de greutate convenită între părți și nu conduce la o reducere a prețului de achiziție.

Referințe pentru informații suplimentare:

JO nr. C 43, 22.2.1989

JO nr. L 134, 31.5.1980, p. 1

Cauza C-17/89 - Hauptzollamt Frankfurt am Main-Ost v. Deutsche Olivetti GmbH

Titlu: Costuri de transport, transportul containerelor

Limba: germană

Întrebări:

Conform căror criterii costurile de transport care, în temeiul art. 8 alin. (1) lit. e) pct. (i) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80, trebuie adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri în sensul art. 3, dacă, în condițiile de livrare FOB, un importator a plătit un preț unic, care include toate costurile, pentru transportul mărfurilor dincolo de locul de introducere în Comunitate până la un punct din interiorul Comunității? În cazul în care mărfurile sunt importate într-un container, este relevant dacă mărfurile au fost transportate în același container pe întreaga durată a călătoriei?

Hotărîre:

1. Transportul în container nu poate fi considerat un „mijloc de transport” în sensul art. 15 alin. (2) lit. (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale (Jurnalul Oficial 1980, L 134, p. 1).
2. În cazul în care un importator a plătit un preț global pentru transportul mărfurilor până la un punct situat în afara locului de introducere pe teritoriul vamal al Comunității, iar mărfurile au fost transportate cu ajutorul mai multor mijloace de transport diferite, costul transportului menționat la art. 8 alin. (1) lit. (e) pct. (i) din Regulamentul menționat anterior trebuie calculat fie prin deducerea costului transportului pe teritoriul vamal al Comunității, determinat pe baza tarifelor aplicate în mod normal, din prețul efectiv plătit sau de plătit, fie prin determinarea costului transportului până la locul de introducere a mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității direct pe baza tarifelor aplicate în mod normal. Autoritățile naționale sunt cele care aleg criteriul care este mai susceptibil să evite valorile arbitrare și fictive.

Referințe pentru informații suplimentare:

OJ nr. C 45, 24.2.1989

OJ nr. L 134, 31.5.1980, p. 1

Cauza C-79/89 - Brown Boveri & Cie AG v. Hauptzollamt Mannheim

Titlu: Software (taxe de asamblare distinctive) (înainte de 1 mai 1985)

Limba: germană

1. Art. 3 din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 trebuia interpretat în 1982 în sensul că valoarea de tranzacție a suporturilor de date importate pe care era înregistrat software și pentru care furnizorul a prezentat declarantului o factură care conținea doar un preț total era întregul preț facturat sau valoarea de tranzacție era doar partea din prețul facturat care corespundea suportului de date? Avea vreo importanță faptul că declarantul a făcut distincție între prețul suportului de stocare și prețul programului informatic la momentul respectiv sau ulterior?

2. Taxele de asamblare trebuie considerate „distincte” în sensul art. 3 alin. (4) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 numai atunci când distincția a fost adusă la cunoștința autorităților vamale la momentul respectiv?

Hotărîre:

1. În 1982, art. 3 din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale trebuia interpretat în sensul că valoarea de tranzacție a suporturilor de stocare care conțineau, la momentul importului, software înregistrat pentru care furnizorul facturase declarantului un preț global trebuia să fie prețul facturat.

2. Pentru a fi excluse din valoarea în vamă în conformitate cu art. 3 alin. (4) lit. (a) din Regulamentul nr. 1224/80, costurile de asamblare trebuie să fie distinse în declarația pe valoare în vamă de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri. În conformitate cu art. 8 din Directiva 79/695/CEE a Consiliului din 24 iulie 1979 privind armonizarea procedurilor de punere în liberă circulație a mărfurilor, această declarație nu poate fi corectată după momentul material al evaluării în scopuri vamale, adică după ce mărfurile au fost puse în liberă circulație.

Cauza C-116/89 - BayWa AG v. Hauptzollamt Weiden

Titlu: Evaluarea mărfurilor în scopuri vamale – Semințe de recoltă – Taxă de licență

Limba: germană

Întrebări: În cazul vânzării de semințe de recoltă pentru a căror producție s-au utilizat semințe de bază furnizate de cumpărător, ar trebui să se adauge la prețul plătit sau de plătit, în scopul determinării valorii în vamă, taxele de licență pe care cumpărătorul trebuie să le plătească pentru semințele de recoltă crescătorului de semințe de bază, chiar și în cazul în care serviciul crescătorului a fost prestat în cadrul Comunității?

Hotărîre: În cazul vânzării de semințe de recoltă produse din semințe de bază furnizate de cumpărătorului, ar trebui adăugate la prețul plătit sau de plătit, în scopul determinării valorii în vamă în conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale, taxele de licență pe care cumpărătorul trebuie să le plătească crescătorului de semințe de bază pentru propagarea semințelor respective, chiar și în cazul în care serviciul crescătorului a fost prestat pe teritoriul vamal al Comunității.

Referințe pentru informații suplimentare:

JO nr. C 122, 17.5.1989

Cauza C-299/90 - Hauptzollamt Karlsruhe v. Gebr. Hepp. GmbH & Co KG

Titlu: Valoarea în vamă - Comision de cumpărare

Limba: germană

Întrebări:

1. În cazul în care este implicat un agent de cumpărare, care acționează în nume propriu, dar în contul altuia, care contract trebuie considerat „vânzare” în sensul art. 3 din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale?
2. În cazul în care răspunsul la întrebarea 1 este că atât contractul dintre producător și agent, cât și contractul dintre agent și importator îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 3 din Regulamentul nr. 1224/80, iar importatorul a specificat prețul în contractul său cu agentul ca bază pentru determinarea valorii mărfurilor în scopuri vamale, comisionul de cumpărare trebuie adăugat la prețul plătit?
3. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este că a avut loc o singură vânzare, și anume cea dintre producător și importator, comisionul de achiziție trebuie inclus în valoarea în vamă atunci când importatorul, la rubrica „Verkaufser” („Vânzător”) din declarația pe valoare în vamă, a indicat agentul și prețul său de factură (fără comision)?
4. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este că, deși contractul dintre producător și agent este un contract de vânzare, contractul dintre agent și importator nu este, cum se determină valoarea în vamă în temeiul dreptului comunitar atunci când importatorul a declarat valoarea în vamă în modul descris la a treia întrebare?

Hotărâre:

1. Tranzacția dintre producătorul sau furnizorul de mărfuri, pe de o parte, și importator, pe de altă parte, este tranzacția care trebuie luată în considerare la determinarea valorii în vamă, în conformitate cu art. 3 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale, în cazul în care un agent de cumpărare a acționat în nume propriu și a reprezentat de fapt importatorul, acționând în numele acestuia.
2. Prețul tranzacției dintre producător sau furnizor, pe de o parte, și importator, pe de altă parte, constituie valoarea în vamă în sensul art. 3 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80. Comisionul de cumpărare nu trebuie inclus în această valoare, chiar dacă importatorul a descris agentul de cumpărare ca fiind vânzătorul și a declarat prețul mărfurilor astfel cum a fost facturat de către agentul respectiv.

Referințe pentru informații suplimentare:

JO nr. C 274, 31.10.1990

Cauza C-16/91 - Wacker Werke GmbH & Co. KG v. Hauptzollamt München-West

Titlu: Perfecționare pasivă - Scutire totală sau parțială de taxe la import - Determinarea valorii produselor compensatoare și a mărfurilor exportate temporar

Limba: germană

Întrebări:

1. Art. 13 alin. (1) din Regulamentul nr. 2473/86 al Consiliului din 24 iulie 1986 privind regimul de scutire pentru perfecționarea pasivă și sistemul de schimb standard (OJ 1986 L 212, p. 1) trebuie interpretat în sensul că, pentru calcularea taxelor de import, valoarea în vamă a produselor compensatoare și a mărfurilor exportate temporar trebuie să se bazeze, în principiu, pe valoarea lor de tranzacție, în conformitate cu art. 3 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale (OJ L 134, p. 1), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 1055/85 al Consiliului din 23 aprilie 1985 (OJ L 112, p. 50)?

2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, prima variantă prevăzută la art. 13 alin. (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 2473/86 trebuie interpretată în sensul că valoarea în vamă a produselor compensatoare trebuie determinată în conformitate cu această dispoziție chiar și în cazul în care titularul autorizației de perfecționare pasivă a exportat temporar mărfuri fără a le oferi gratuit sau la un preț redus în sensul art. 8 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din Regulamentul nr. 1224/80?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, art. 8 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din Regulamentul nr. 1224/80 în sensul că, pentru a determina valoarea produselor menționate în această dispoziție care au fost fabricate de către titularul autorizației de perfecționare pasivă, trebuie luate în considerare numai costurile de fabricație, iar valoarea de tranzacție trebuie ajustată pentru a ține seama de cheltuielile generale și de marja de profit incluse în prețul de vânzare al acestor produse ?

În caz afirmativ, pentru a determina valoarea produselor compensatoare, valoarea lor de tranzacție trebuie ajustată și pentru componentele de cost care fac parte din valoarea mărfurilor exportate temporar, în măsura în care acestea sunt incluse în valoarea de tranzacție a produselor compensatoare?

Hotărîre:

Regulamentul (CEE) nr. 2473/86 al Consiliului din 24 iulie 1986 privind regimul de scutire pentru perfecționarea pasivă și sistemul de schimb standard trebuie interpretat în sensul că, la calcularea scutirii totale sau parțiale de taxe de import pe care o prevede, calculul taxelor la import pentru produsele compensatoare trebuie să se bazeze, în principiu, pe valoarea de tranzacție acestor produse, în timp ce valoarea mărfurilor exportate temporar trebuie calculată utilizând una dintre cele două metode prevăzute la art. 12 alin. (2) al doilea paragraf din Regulamentul menționat. În cazul în care valoarea produselor compensatoare a fost determinată fără nicio ajustare în sensul art. 8 alin. (1) lit. (b) pct. (i) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale, valoarea mărfurilor exportate temporar corespunde diferenței dintre valoarea în vamă a produselor compensatoare și costurile de transformare determinate prin mijloace rezonabile, cum ar fi luarea în considerare a valorii de tranzacție a mărfurilor în cauză.

Referințe pentru informații suplimentare:

OJ No C 43, 19.2.1991

OJ No L 212, 2.8.1986, p. 1

OJ No L 134, 31.5.1980, p. 1

OJ No L 112, 25.4.1985, p. 50

Cauza C-21/91 - Firma Wünsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co.) v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Titlu: Costuri de finanțare

Limba: germană

Întrebări:

1. Art. 3 din Regulamentul (CEE) nr. 1495/80 trebuie interpretat în sensul că există un „acord de finanțare referitor la achiziționarea mărfurilor importate” în cazul în care vânzătorul acordă cumpărătorului un termen de plată pentru care se convine un preț de achiziție majorat cu dobânda?
2. În acest sens, art. 3 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1495/80, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 220/85, trebuie interpretat în același mod ca art. 3 lit. (c) din Regulamentul (CEE) nr. 1495/80 în versiunea sa inițială?

Hotărîre:

1. Expresia „acord de finanțare” utilizată la art. 3 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1495/80 al Comisiei din 11 iunie 1980 de punere în aplicare a anumitor dispoziții ale art. 1, 3 și 8 din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 220/85 al Comisiei din 29 ianuarie 1985, trebuie interpretată în același mod ca și expresia „acord de finanțare” din versiunea originală a art. 3 lit. (c) din Regulamentul nr. 1495/80.
2. Art. 3 din Regulamentul (CEE) nr. 1495/80 al Comisiei din 11 iunie 1980 de punere în aplicare a anumitor dispoziții ale art. 1, 3 și 8 din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale trebuie interpretat în sensul că sintagma „dobânzi plătibile în temeiul unui acord de finanțare” se referă și la dobânzile plătibile ca urmare a termenului acordat de vânzător și acceptat de cumpărător pentru plata mărfurilor importate.

Cauza C-59/92 - Hauptzollamt Hamburg-St. Annen v. Ebbe Sönnichsen GmbH

Titlu: Pierderea calității - perioada relevantă care trebuie luată în considerare

Limba: germană

Întrebări:

1. A doua teză a art. 4 din Regulamentul nr. 1495/80 al Comisiei (OJ 1980 L 154, p. 14), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1580/81 al Comisiei (OJ 1981 L 154, p. 36), se aplică și în cazul în care mărfurile achiziționate prezintă deja defecte care le reduc valoarea (defecte inerente) înainte de transferul către cumpărător al riscului de eventuală deteriorare (transferul riscului)?
2. În caz contrar, art. 3 alin. (1) din Regulamentul nr. 1224/80 al Consiliului din 28 mai 1980 (OJ 1980 L 134, p. 1) trebuie interpretat în sensul că valoarea de tranzacție trebuie determinată doar pe baza contractului sau a unui nou preț de achiziție care ține seama de defectul inherent constatat, sau factorul decisiv este faptul că contractul de modificare a prețului inițial de achiziție a fost efectiv pus în aplicare?

Hotărâre:

A doua teză a art. 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1495/80 al Comisiei din 11 iunie 1980 privind măsurile de punere în aplicare a art. 1, 3 și 8 din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 1580/81 al Comisiei din 12 iunie 1981, trebuie interpretat în sensul că, în cazul unei deteriorări a mărfurilor care reduce valoarea lor în vamă, nu trebuie făcută nicio diferențiere în funcție de faptul dacă aceasta a avut loc înainte sau după transferul riscului către cumpărător.

Cauza C-29/93 - KG in Firma OSPIG Textil-Gesellschaft W. Ahlers GmbH & Co v. Hauptzollamt Bremen-Freihafen

Titlu: Costuri de contingent

Limba: germană

Întrebare:

Taxele de contingent care decurg din achiziționarea de contingente de export nu fac parte din valoarea în vamă a mărfurilor importate în Comunitate în sensul dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1224/80 din 28 mai 1980 (JO 1980 L 134, p. 1) în cazul în care licențele de export nu pot face obiectul unui comerț legal în țara de export relevantă (în speță, Taiwan)?

Hotărâre:

Taxele de contingent suportate pentru achiziționarea de contingente de export nu fac parte integrantă din valoarea în vamă a mărfurilor importate în Comunitate în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale și, din acest motiv, nu este necesar să se stabilească dacă licențele de export pot face obiectul unui comerț legal în țara de export în cauză.

Referințe pentru informații suplimentare:

JO nr. C 75, 17.3.1993

JO nr. L 134, 31.5.1980, p. 1

Cauza C-340/93 - Klaus Thierschmidt GmbH v. Hauptzollamt Essen

Titlu: Costuri de contingent

Limba: germană

Întrebări:

1. Plățile efectuate de cumpărător către vânzător pentru licențele de export alocate vânzătorului (cote de export) fac parte din valoarea în vamă?
2. Taxele de contingent trebuie „distinge”?
3. Taxele de contingent care au fost suportate în temeiul normelor comunitare prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 4134/86 trebuie tratate în același mod ca taxele de contingent care decurg din Regulamentul (CEE) nr. 4136/86?

Hotărîre:

1. Taxele contingentare plătite de cumpărător vânzătorului pentru contingentele proprii acordate acestuia în mod gratuit sunt incluse în valoarea în vamă a mărfurilor;
2. Taxele contingentare care nu sunt incluse în valoarea în vamă a mărfurilor nu trebuie indicate separat în declarația pe valoare în vamă;
3. În ceea ce privește valoarea în vamă a importurilor din Taiwan care fac obiectul Regulamentului (CEE) nr. 4134/86 din 22 decembrie 1986 privind regimul de import al anumitor produse textile originare din Taiwan, taxele de contingent ale terților trebuie tratate în același mod ca taxele de contingent aferente importurilor care fac obiectul Regulamentului (CEE) nr. 4136/86 al Consiliului din 22 decembrie 1986 privind regimul comun de import al anumitor produse textile originare din țări terțe.

Referințe pentru informații suplimentare:

JO nr. C 215, 10.8.1993

JO nr. L 134, 31.5.1980, p. 1

JO nr. L 333, 11.12.1980, p. 1

Cauza C-93/96 - Indústria e Comércio Têxtil SA (ICT) v Fazenda Pública

Titlu: Cerere de pronunțare a unei decizii preliminare: Supremo Tribunal Administrativo -Portugalia.
Taxă antidumping - Regulamentul (CEE) nr. 738/92 al Consiliului - Preț franco frontieră - Majorare în cazul plății amânate.

Limba: Portugheză

Întrebări:

1. Majorarea (de 1 % pentru fiecare lună care se scurge fără efectuarea plății, după a 30-a zi de la sosirea mărfurilor pe teritoriul vamal al Comunității) prevăzută la art. 1 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 738/92 din 23 martie 1992 aplicabilă prețului franco frontieră comunitară ori de câte ori se convine că prețul este plătit la o dată ulterioară celei de-a 30-a zi?
2. În cazul în care răspunsul la întrebarea anterioară nu poate fi afirmativ în mod necondiționat, ca urmare a necesității de a face o distincție, majorarea menționată este aplicabilă în circumstanțe precum cele din prezenta cauză (a se vedea faptele dovedite), în care prețul mărfurilor importate, convenit a fi plătit în 90 de zile, era cu aproximativ 2,3 % (într-un caz) și 2,5 % (în alt caz) mai mare decât prețul plătit CAD (plata în numerar contra documente)?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, această majorare trebuie aplicată prețului corespunzător plății CAD sau prețului convenit ca fiind plătit în 90 de zile?

Hotărâre:

Ca răspuns la întrebările adresate de Supremo Tribunal Administrativo prin Hotărârea din 14 februarie 1996, Curtea hotărăște: Creșterea prevăzută la art. 1 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 738/92 al Consiliului din 23 martie 1992 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de fire de bumbac originare din Brazilia și Turcia trebuie aplicată ori de câte ori se convine că mărfurile importate vor fi plătite la mai mult de 30 de zile de la sosirea lor pe teritoriul vamal al Comunității, chiar și în cazul în care diferența dintre prețul pentru plata amânată și cel pentru plata CAD este mai mare, în termeni procentuali, decât majorarea care trebuie aplicată. Această majorare trebuie să se bazeze pe prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când acestea sunt vândute pentru export către teritoriul vamal al Comunității, excluzând dobânzile ca contrapartidă pentru termenele de plată amânate acordate, cu condiția ca aceste termene să facă obiectul unui „acord de finanțare” în sensul art. 3 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. nr. 1495/80 al Comisiei din 11 iunie 1980 de punere în aplicare a anumitor dispoziții ale art. 1, 3 și 8 din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 220/85 al Comisiei din 29 ianuarie 1985, și că nivelul taxelor reflectă ratele actuale în vigoare.

Cauza C-142/96 - Hauptzollamt München v Wacker Werke GmbH -

Titlu: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare: Bundesfinanzhof - Germania. - Scutire totală sau parțială de taxe la import - Determinarea valorii produselor compensatoare și a mărfurilor exportate temporar - Metode rezonabile de determinare a valorii.

Limba: Germană

Întrebări:

1. A doua alternativă prevăzută la art. 13 alin. (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2473/86 al Consiliului din 24 iulie 1986 privind regimul de scutire pentru perfecționarea pasivă [...] (OJ 1986 L 212, p. 1) trebuie interpretată în sensul că o metodă de determinare a costurilor de transformare este rezonabilă numai dacă valoarea rezultată a mărfurilor exportate temporar corespunde aproximativ prețului de achiziție plătit de titularul unei autorizații de perfecționare pasivă sau costurilor de producție?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, se poate face referire, pentru determinarea costurilor de transformare, la prețul de achiziție al materiilor prime, inclusiv majorările plătite de transformator titularului unei autorizații de perfecționare pasivă, și acest lucru se aplică în mod egal în cazul în care există o anomalie tarifară care conduce la un nivel mai ridicat al taxelor vamale pentru mărfurile netransformate decât pentru produsele compensatoare?

Hotărâre:

Art. 13 alin. (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2473/86 al Consiliului din 24 iulie 1986 privind regimul de perfecționare pasivă și sistemul de schimb standard nu trebuie interpretat în sensul că o metodă de determinare a costurilor de prelucrare poate fi considerată rezonabilă numai dacă valoarea rezultată a mărfurilor exportate temporar corespunde aproximativ cu prețul de achiziție plătit de persoana îndreptățită să beneficieze de regimul de perfecționare pasivă sau cu costurile de fabricație. Referirea la valoarea de tranzacție a mărfurilor exportate temporar este un mijloc rezonabil în sensul dispoziției menționate. În plus, pentru determinarea costurilor de transformare, se poate face referire la prețul de achiziție, inclusiv majorările, al mărfurilor exportate temporar, chiar dacă acest lucru conduce la un nivel al taxei vamale mai ridicat pentru mărfurile netransformate decât pentru produsele compensatoare.

Cauza C-15/99 - Hans Sommer GmbH & Co. KG v Hauptzollamt Bremen.

Titlu: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare: Finanzgericht Bremen - Germania. Tariful vamal comun – Valoarea în vamă – Costul analizei mărfurilor – Recuperarea a posteriori a taxelor de import – Scutirea de taxe de import.

Limba: germană

Întrebări:

1. Valoarea de tranzacție, în sensul art. 3 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale (OJ 1980 L 134, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 3193/80 al Consiliului din 8 decembrie 1980 (OJ 1980 L 333, p. 1), se referă la valoarea de tranzacție pentru loturile de miere importate din țări terțe, (CEE) nr. 3193/80 al Consiliului din 8 decembrie 1980 (OJ 1980, L 333, p. 1), a loturilor de miere importate între 1989 și 1991 din URSS include „cheltuielile” (Spesen) sau „costurile de finalizare a tranzacției” (Abwicklungskosten), pe care importatorul german le facturează cumpărătorului pe baza unor contracte contractuale separate, în cazul în care importatorul este obligat să preleve probe după import pentru a stabili calitatea mierii în conformitate cu reglementările germane aplicabile și să furnizeze rezultatele chimice ale acestor analize?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: Decizia C(95) 2325 a Comisiei din 28 septembrie 1995 este nulă și neavenită?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2: Autoritățile trebuie să se abțină de la recuperarea ulterioară a taxelor vamale în temeiul art. 5 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 dacă, în cadrul unei inspecții anterioare la fața locului a importurilor, nu au ridicat obiecții cu privire la excluderea cheltuielilor forfetare din valoarea în vamă a tranzacțiilor similare și nu pare că comerciantul ar fi putut avea îndoieli cu privire la corectitudinea rezultatului inspecției?
4. În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 3: Circumstanțele descrise în întrebarea 3 constituie o situație specială în sensul art. 13 din Regulamentul nr. 1430/79, care justifică remiterea taxelor vamale?

Hotărîre:

1. Costurile analizelor destinate să stabilească conformitatea mărfurilor importate cu legislația națională a statului membru importator, pe care importatorul le facturează cumpărătorului în plus față de prețul mărfurilor, trebuie considerate ca făcând parte integrantă din „valoarea de tranzacție” acestora în sensul art. 3 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1224/80 al Consiliului din 28 mai 1980 privind evaluarea mărfurilor în scopuri vamale, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 3193/80 al Consiliului din 8 decembrie 1980.
2. Autoritățile vamale ale unui stat membru trebuie să se abțină de la recuperarea ulterioară a taxelor vamale în temeiul art. 5 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1697/79 al Consiliului din 24 iulie 1979 privind recuperarea ulterioară a taxelor de import sau de export care nu au fost solicitate persoanei responsabile de plata mărfurilor plasate sub un regim vamal care implică obligația de a plăti astfel de taxe, dacă, în cadrul unei inspecții anterioare la fața locului a importurilor, nu au ridicat nicio obiecție cu privire la neincluderea cheltuielilor forfetare în valoarea în vamă a tranzacțiilor similare și nu se pare că comerciantul, care a respectat toate dispozițiile prevăzute de normele în vigoare în ceea ce privește declarația vamală, ar fi putut avea îndoieli cu privire la corectitudinea rezultatelor inspecției.

Cauza C-379/00 - Overland Footwear Ltd v Commissioners of Customs & Excise.

Titlu: Codul vamal – Valoarea în vamă a mărfurilor importate – Prețul mărfurilor și comision de cumpărare - Rambursarea taxelor vamale datorate pentru întreaga sumă.

Limba: engleză

Întrebări:

1. Comisionul de cumpărare de bună credință poate fi supus taxelor vamale ca parte a prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri în temeiul art. 29 din Codul vamal?
2. Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ, comisionul de cumpărare de bună credință deductibilă din valoarea de tranzacție declarată, având în vedere dispozițiile art. 32 alin. (3) și art. 33 din Codul vamal?
3. În astfel de circumstanțe, autoritățile vamale sunt obligate, în temeiul Codului vamal, în special art. 78 alin. (3), să accepte modificarea prețului plătit sau de plătit pentru mărfurile importate și, prin urmare, reducerea valorii în vamă?
4. Prin urmare, importatorul are dreptul, în temeiul Codului vamal, în special al art. 236 din acesta, la rambursarea taxelor vamale plătite pentru comisionul de cumpărare?

Hotărâre:

1. Art. 29, 32 și 33 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretate în sensul că un comision de cumpărare care este inclus în valoarea în vamă declarată și nu este indicat separat de prețul de vânzare al mărfurilor în declarația de import trebuie considerat ca făcând parte din valoarea de tranzacție în sensul art. 29 din Regulamentul menționat și, prin urmare, este supus taxelor vamale.
2. Într-o situație în care autoritățile vamale au acceptat să revizuiască o declarație de import și au adoptat o decizie de „regularizare a situației” în sensul art. 78 alin. (3) din Regulamentul nr. 2913/92, ținând cont de faptul că declarația era incompletă ca urmare a unei erori involuntare a declarantului, aceste autorități nu pot reveni asupra acestei decizii.

Cauza C-422/00 - Capespan International plc v Commissioners of Customs & Excise.

Titlu: Codul vamal comunitar – Fructe și legume – Calcularea valorii în vamă.

Limba: engleză

Întrebări:

1. Pentru produsele enumerate în anexa la Regulamentul (CE) nr. 3223/94 al Comisiei, înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 1890/96 al Comisiei, și introduse în Comunitatea Europeană începând cu 18 martie 1997, dar înainte de 18 iulie 1998, data la care Regulamentul (CE) nr. 1498/98 al Comisiei ... de modificare a art. 5 din Regulamentul nr. 3223/94 a intrat în vigoare, valoarea în vamă a acestor produse trebuie determinată în conformitate cu

(a) normele prevăzute în Capitolul 3 din Titlul II (și anume art. 28-36) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului ... și normele prevăzute în Titlul V (și anume art. 141-181a) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei ...; sau

(b) art. 5 din Regulamentul 3223/94?

2. În cazul în care valoarea în vamă nu se determină în conformitate cu niciuna dintre dispozițiile menționate mai sus, care este baza corectă pentru determinarea valorii în vamă a acestor produse?

3. Regulamentul nr. 1498/98, care modifică, cu efect de la 18 iulie 1998, art. 5 din Regulamentul nr. 3223/94, este valabil?

4. În cazul în care Regulamentul nr. 1498/98 nu este valabil, cum se determină valoarea în vamă a produselor de tipul celor identificate la întrebarea (i), care sunt introduse în Comunitatea Europeană începând cu 18 iulie 1998?

5. Indiferent dacă Regulamentul nr. 1498/98 este sau nu valabil, Regulamentul nr. 3223/94 se opune indicării provizorii a valorii în vamă în conformitate cu art. 254 din Regulamentul de aplicare?

Hotărîre:

1. Valoarea în vamă a fructelor și legumelor care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 3223/94 din 21 decembrie 1994 privind normele de aplicare a regimului de import al fructelor și legumelor trebuie, pentru perioada cuprinsă între 18 martie 1997 și 17 iulie 1998 inclusiv, să fie determinată în conformitate cu normele de calcul al prețului de intrare prevăzute la art. 5 din Regulamentul menționat.

2. Examinarea celei de a treia întrebări preliminare nu a evidențiat niciun element care să poată afecta validitatea Regulamentului (CE) nr. 1498/98 al Comisiei din 14 iulie 1998 de modificare a Regulamentului nr. 3223/94.

3. Art. 5 din Regulamentul nr. 3223/94 trebuie interpretat în sensul că un importator care nu este în măsură să facă o declarație definitivă a valorii în vamă în momentul vămuirii fructelor și legumelor care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului menționat poate indica provizoriu această valoare în temeiul art. 254 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, numai în cazul în care valoarea produselor menționate anterior este determinată în conformitate cu metoda prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul nr. 3223/94.

Cauza C-468/03 - Overland Footwear Ltd v Commissioners of Customs & Excise

Titlu: Tariful vamal comun - Taxe vamale de import - Valoare în vamă declarată inclusiv comisionul de cumpărare - Plata taxelor vamale pe întreaga sumă declarată - Revizuirea declarației vamale - Condiții - Rambursarea taxelor vamale plătite pe comisionul de cumpărare.

Limba: engleză

Întrebări:

1. Comisionul de cumpărare de bună credință poate fi supus taxelor vamale ca parte a prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri în temeiul art. 29 din Codul vamal?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, ar putea fi comisionul de cumpărare de bună credință deductibil din valoarea de tranzacție declarată, având în vedere dispozițiile art. 32 alin. (3) și art. 33 din Codul vamal?
3. În astfel de circumstanțe, autoritățile vamale sunt obligate, în temeiul Codului vamal, în special art. 78 alin. (3), să accepte modificarea prețului plătit sau de plătit pentru mărfurile importate și, prin urmare, reducerea valorii în vamă?
4. Importatorul are, prin urmare, dreptul, în temeiul Codului vamal, și în special.

Hotărâre:

1. Art. 29, 32 și 33 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de stabilire a Codului vamal comunitar trebuie interpretate în sensul că un comision de cumpărare inclus în valoarea în vamă declarată și care nu este distins de prețul de vânzare al mărfurilor în declarația vamală trebuie considerat ca făcând parte din valoarea de tranzacție în sensul art. 29 din Cod și, prin urmare, supus taxelor vamale.
2. Art. 78 și art. 236 din Regulamentul nr. 2913/92 trebuie interpretate în sensul că
  - după eliberarea mărfurilor importate, autoritățile vamale, în cazul în care declarantul le prezintă o cerere de revizuire a declarației vamale referitoare la aceste mărfuri, sunt obligate, sub rezerva posibilității unei acțiuni judiciare ulterioare, fie să respingă cererea printr-o decizie motivată, fie să efectueze revizuirea solicitată;
  - în cazul în care, la încheierea acestei revizuii, constată că valoarea în vamă declarată includea în mod eronat un comision de cumpărare, acestea sunt obligate să regularizeze situația prin rambursarea taxelor de import aplicate acestui comision.

**Cauza C-306/04 – Compaq Computer International Corporation vs.
Inspecteur der Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem**

Titlu: Codul vamal comunitar - Valoare în vamă - Calculatoare portabile echipate cu sisteme de operare software

Limba: olandeză

Întrebări:

În cazul importului de calculatoare echipate cu sisteme de operare de către vânzător, valoarea software-ului pus la dispoziția vânzătorului de către cumpărător în mod gratuit trebuie adăugată la valoarea de tranzacție calculatoarelor în conformitate cu art. 32 alin. (1) lit. (b) din Codul vamal comunitar, în cazul în care valoarea software-ului nu este inclusă în valoarea de tranzacție?

Hotărîre:

Pentru a determina valoarea în vamă a importurilor de calculatoare echipate de vânzător cu software pentru unul sau mai multe sisteme de operare puse la dispoziția vânzătorului de către cumpărător în mod gratuit, în conformitate cu art. 32 alin. (1) lit. (b) sau (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, valoarea programelor informatice trebuie adăugată la valoarea de tranzacție calculatoarelor, în cazul în care valoarea programelor informatice nu a fost inclusă în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru aceste calculatoare.

Același lucru este valabil și în cazul în care autoritățile naționale acceptă ca valoare de tranzacției, în conformitate cu dreptul comunitar, prețul unei vânzări diferite de cea efectuată de cumpărătorul comunitar. În astfel de cazuri, „cumpărător” în sensul art. 32 alin. (1) lit. (b) sau (c) din Codul vamal trebuie înțeles ca fiind cumpărătorul care a încheiat acea altă vânzare.

Cauza C- 491/04 - Dollond & Aitchison Ltd v Commissioners of Customs & Excise

Titlu: Codul vamal comunitar – Valoare în vamă – Taxe vamale de import – Livrarea de mărfuri de către o companie cu sediul în Jersey și prestarea de servicii în Regatul Unit

Limba: engleză

Întrebări:

1. Partea din plată efectuată de un client către [DALD] pentru prestarea de servicii specificate de către [D & A] sau de către francizații săi trebuie inclusă în plata totală pentru mărfurile specificate, astfel încât să facă parte din prețul plătit sau de plătit pentru mărfurile specificate în sensul art. 29 din [Codul vamal], în situația în care clientul este un consumator privat și importator în numele căruia [DALD] contabilizează TVA la import?

Mărfurile specificate sunt:

- (i) lentile de contact
- (ii) soluții de curățare
- (iii) cutii de depozitare.

Serviciile specificate sunt:

- (iv) examinarea lentilelor de contact
- (v) consultanță privind lentilele de contact
- (vi) orice îngrijire ulterioară necesară pentru un client.

2. Dacă răspunsul la [întrebarea] 1 de mai sus este „Nu”, să fie suma plății pentru mărfurile specificate totuși calculată în conformitate cu art. 29 sau este necesar să se efectueze un astfel de calcul în conformitate cu art. 30 din [Codul vamal]?

3. Având în vedere faptul că Insulele Canalului fac parte din teritoriul vamal al Comunității, dar nu fac parte din teritoriul TVA în sensul [a șasea directivă], se aplică vreuna dintre orientările stabilite în cauza C-349/96 *Card Protection Plan v Commissioners of Customs and Excise* [[1999] ECR I-973] în scopul determinării părții sau părților din tranzacție care cuprind furnizarea de servicii și mărfuri specificate, care trebuie evaluate în scopul aplicării Tarifului Vamal [Comun] al Comunităților Europene?

Hotărâre:

1. Art. 29 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de stabilire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că, în circumstanțe precum cele din acțiunea principală, plata pentru furnizarea de servicii specificate, precum examinarea, consultarea sau îngrijirea ulterioară necesară în legătură cu lentilele de contact, și pentru mărfuri specificate, constând în lentilele respective, soluțiile de curățare și cutii de păstrare, constituie în ansamblu „valoarea de tranzacție” în sensul art. 29 din Codul vamal și, prin urmare, este supusă taxelor vamale.

2. Principiile enunțate în hotărârea *CCP* (cauza C-349/96) din 25 februarie 1999 nu pot fi utilizate în mod direct pentru a determina elementele tranzacției care trebuie luate în considerare în scopul aplicării art. 29 din Codul vamal.

Cauza C- 263/06 - Carboni e derivati Srl v Ministero dell'Economia e delle Finanze, Riunione Adriatica di Sicurta Spa

Titlu: Politica comercială comună – Protecție împotriva dumpingului – Taxă antidumping - Fier brut hematit originar din Rusia - Decizia nr. 67/94/CECO - Determinarea valorii în vamă în vederea aplicării unei taxe antidumping variabile - Valoarea de tranzacție - Vânzări succesive la prețuri diferite - Posibilitatea autorității vamale de a lua în considerare prețul indicat într-o vânzare de mărfuri efectuată anterior celei pe baza căreia a fost întocmită declarația vamală

Limba: engleză

Întrebări:

1. În conformitate cu principiile dreptului vamal comunitar și în scopul aplicării unei taxe antidumping precum cea prevăzută de Decizia nr. 67/94 a Comisiei, autoritatea vamală poate să se refere la prețul indicat într-o vânzare a acelorași mărfuri care a avut loc înaintea celei pe baza căreia a fost întocmită declarația vamală, în cazul în care cumpărătorul este un subiect comunitar sau, în orice caz, vânzarea a avut loc în vederea importului în Comunitate?

Hotărâre:

1. În conformitate cu art. 1 alin. (2) din Decizia nr. 67/94/CECO a Comisiei din 12 ianuarie 1994 de instituire a unui drept antidumping provizoriu la importurile în Comunitate de fontă brută de hematit originară din Brazilia, Polonia, Rusia și Ucraina, autoritățile vamale nu pot stabili valoarea în vamă în scopul aplicării taxei antidumping stabilite prin decizia menționată pe baza prețului indicat pentru mărfurile în cauză într-o vânzare anterioară celei pe baza căreia a fost întocmită declarația vamală, atunci când prețul declarat corespunde prețului efectiv plătit sau de plătit de importator.

În cazul în care autoritățile vamale au îndoieli rezonabile cu privire la exactitatea valorii declarate și îndoielile lor sunt confirmate după ce au solicitat informații sau documente suplimentare și au oferit persoanei în cauză o posibilitate rezonabilă de a răspunde la motivele care stau la baza acestor îndoieli, fără a fi posibilă determinarea prețului efectiv plătit sau de plătit, acestea pot, în conformitate cu art. 31 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, să calculeze valoarea în vamă în scopul aplicării taxei antidumping stabilite prin Decizia nr. 67/94, pe baza prețului convenit pentru mărfurile în cauză în cadrul celei mai recente vânzări anterioare celei pe baza căreia a fost întocmită declarația vamală și în privința căreia autoritățile vamale nu au motive obiective să se îndoiască de exactitatea acesteia.

Cauza C-256/07 Mitsui & Co. Deutschland GmbH v Hauptzollamt Düsseldorf

Titlu: Codul vamal comunitar – Rambursarea taxelor vamale – Art. 29 alin. (1) și alin. (3) lit. (a) – Valoarea în scopuri vamale – Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 – Art. 145 alin. (2) și alin. (3) - Luarea în considerare, în scopul evaluării în vamă, a plăților efectuate de vânzător în executarea unei obligații de garanție prevăzute în contractul de vânzare - Aplicare temporală - Norme de fond - Norme de procedură - Aplicarea retroactivă a unei norme - Valabilitate

Limba: germană

Întrebări:

(1) Plățile efectuate de vânzător/producător către cumpărător care, ca în cazul de față, sunt efectuate în contextul unui contract de garanție și prin care cumpărătorului i se rambursează cheltuielile de reparații facturate de [distribuitorii] săi reduc valoarea în vamă în temeiul art. 29 alin. (1) și art. 29 alin. (3) lit. (a) din [Codul vamal], care a fost declarată pe baza prețului convenit între vânzător/producător și cumpărător?

(2) Plățile menționate la întrebarea 1 efectuate de vânzător/producător către cumpărător pentru rambursarea cheltuielilor efectuate în temeiul unei garanții constituie o ajustare a valorii de tranzacție în temeiul art. 145 alin. (2) din [regulamentul de punere în aplicare]?

(3) În cazul unui răspuns afirmativ la una dintre primele două întrebări: art. 145 alin. (2) și (3) din [regulamentul de punere în aplicare] se aplică importurilor pentru care declarațiile vamale au fost acceptate înainte de intrarea în vigoare a [Regulamentului nr. 444/2002]?

(4) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3: art. 145 alin. (2) și (3) din [regulamentul de punere în aplicare] este valabil?

Hotărâre:

1. Art. 29 alin. (1) și alin. (3) lit. (a) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar și art. 145 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2002 al Comisiei din 11 martie 2002, trebuie interpretate în sensul că, atunci când defectele care afectează mărfurile au devenit evidente după punerea în liberă circulație a mărfurilor, dar se demonstrează că acestea existau înainte de punerea în liberă circulație, și aceste defecte dau naștere, în temeiul unei obligații de garanție, la rambursări ulterioare de către vânzător/producător către cumpărător, rambursări care corespund costurilor reparațiilor facturate de distribuitorii proprii ai cumpărătorului, aceste rambursări pot conduce la o reducere a valorii de tranzacție a mărfurilor și, în consecință, a valorii lor în vamă, care a fost declarată pe baza prețului convenit inițial între vânzător/producător și cumpărător.

2. Art. 145 alin. (2) și (3) din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 444/2002, nu se aplică importurilor pentru care declarațiile vamale au fost acceptate înainte de 19 martie 2002.

Cauza C- 354/09 Gaston Schul BV v Staatssecretaris van Financiën

Titlu: Codul vamal comunitar – Art. 33 – Valoarea mărfurilor în scopuri vamale – Includerea taxelor vamale – Termenul de livrare „Delivered Duty Paid” (livrat cu taxe vamale plătite)

Limba: olandeză

Întrebare:

În cazul înregistrării ulterioare în contabilitate în sensul art. 220 din Codul vamal comunitar, trebuie să se considere că este îndeplinită condiția prevăzută la art. 33 [din codul menționat], potrivit căreia taxele de import nu trebuie incluse în valoarea în vamă, în cazul în care vânzătorul și cumpărătorul mărfurilor în cauză au convenit asupra termenului de livrare „livrat cu taxe plătite” și acest lucru este menționat în declarația vamală, chiar dacă, la stabilirea prețului tranzacției, aceștia au presupus – în mod eronat – că nu se vor datora taxe vamale la importul mărfurilor în Comunitate și, în consecință, nu s-a menționat nicio sumă reprezentând taxe vamale în factură sau în declarație sau împreună cu aceasta?

Hotărîre:

Condiția prevăzută la art. 33 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, potrivit căreia taxele de import trebuie „indicate separat” de prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, este îndeplinită în cazul în care părțile la contract au convenit ca aceste mărfuri să fie livrate DDP („Delivered Duty Paid”) și au inclus această informație în declarația vamală, dar, din cauza unei erori privind originea preferențială a mărfurilor respective, nu au indicat valoarea taxelor de import.

**Cauza C-116/12 - Ioannis Christodoulou, Nikolaos Christodoulou, Afi N.
Christodoulou AE v Elliniko Dimosio**

Titlu: Valoarea în vamă – Mărfuri exportate într-o țară terță – Restituiri la export – Transformare în țara exportatoare considerată nesemnificativă – Reexportul mărfurilor în Uniunea Europeană – Determinarea valorii în vamă – Valoarea de tranzacție

Limba: greacă

Întrebări:

1. Art. 29 și 32 din [Codul vamal] se aplică determinării valorii în vamă a mărfurilor importate în cazul în care contractul se referă la prelucrarea sau transformarea materialelor (exportate în țara de prelucrare fără a fi plasate sub regimul vamal de perfecționare pasivă) care nu se află la nivelul prevăzut la art. 24 din respectivul [cod] sau care este insuficientă pentru a permite să se considere că originea mărfurilor produse este țara în care a avut loc prelucrarea sau transformarea respectivă?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, trebuie să se facă o distincție în cazul în care importul, pe baza facturilor și a altor documente considerate inexacte, pare să fi avut loc în temeiul unui contract de vânzare, dar se dovedește că contractul se referea la o prelucrare nesemnificativă a materialelor originare din țara de import în schimbul unei taxe specifice, care poate fi determinată, și că valoarea în vamă declarată nu corespunde prețului real plătit sau de plătit?
3. În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 2, trebuie să se facă o distincție în cazul în care există, de asemenea, dovezi ale unei practici care constituie un abuz al normelor comunitare, având ca scop să permită părții interesate să obțină un avantaj?
4. În cazul în care se consideră că art. 29 și 32 din [Codul vamal] pot fi aplicate într-un caz precum cel descris în întrebarea 2, chiar și atunci când circumstanțele obiective și factorul subiectiv din întrebarea 3 coincid, care este valoarea considerată a fi a componentei (în speță, zahărul) care a fost încorporată în mărfurile importate și furnizată gratuit importatorului, în cazul în care componenta în cauză, care nu putea face obiectul unei proceduri vamale de perfecționare pasivă în conformitate cu art. 146 alin. (1) din Regulamentul menționat, nu a fost produsă de acesta, ci a fost achiziționată la prețul de export (care era inferior prețului aplicat pe piața internă, întrucât produsul face obiectul sistemului de restituire)?

Hotărâre:

1. Art. 29 și 32 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996, trebuie interpretate în sensul că se aplică la determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate pe baza unui contract care, deși descris ca fiind un contract de vânzare, se dovedește a fi, de fapt, un contract de lucru sau un contract de prelucrare. În scopul acestei determinări, nu are importanță dacă operațiunile de prelucrare sau transformare îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 24 din Regulamentul menționat, astfel încât mărfurile în cauză să poată fi considerate ca fiind originare din țara în care au avut loc aceste operațiuni.
2. Art. 29 și 32 din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, trebuie interpretate în sensul că, la stabilirea valorii în vamă, trebuie să se țină cont de valoarea restituirii la export de care a beneficiat un produs și care a fost obținută prin punerea în aplicare a unei practici care implică aplicarea dispozițiilor dreptului Uniunii în scopul obținerii în mod fraudulos a unui avantaj.

Cauza C-430/14 - Valsts ieņēmumu dienests versus Artūrs Stretinskis,

Titlu: Codul vamal comunitar — Art. 29 alin. (1) lit. (d) — Determinarea valorii în vamă — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Art. 143 alin. (1) lit. (h) — Noțiunea „persoane afiliate” în sensul determinării valorii în vamă — Relație de rudenie între cumpărător, persoană fizică, și directorul companiei care a vândut mărfurile

Limba: letonă

Întrebări:

(1) Art. 143 alin. (1) lit. (h) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că se referă nu numai la situațiile în care părțile la tranzacție sunt exclusiv persoane fizice, ci și la situațiile în care există o relație de familie sau de rudenie între un director al uneia dintre părți (o persoană juridică) și cealaltă parte la tranzacție (o persoană fizică) sau un director al acestei părți (în cazul unei persoane juridice)?

(2) În cazul unui răspuns afirmativ, instanța sesizată trebuie să examineze în mod aprofundat circumstanțele cauzei în ceea ce privește influența efectivă a persoanei fizice în cauză asupra persoanei juridice?

Hotărâre:

Art. 143 alin. (1) lit. (h) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 46/1999 al Comisiei din 8 ianuarie 1999, trebuie interpretat în sensul că un cumpărător, care este o persoană fizică, și un vânzător, care este o persoană juridică, în cadrul căreia un membru al familiei cumpărătorului respectiv are efectiv puterea de a influența prețul de vânzare al mărfurilor în beneficiul cumpărătorului respectiv, trebuie considerați persoane afiliate în sensul art. 29 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996.

Cauza C-173/15 - GE Healthcare GmbH v Hauptzollamt Düsseldorf

Titlu: Uniune vamală — Codul vamal comunitar — Art. 32 alin. (1) lit. (c) — Determinarea valorii în vamă — Redevențe sau taxe de licență aferente mărfurilor evaluate — Semnificație — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Art. 160 — «Condiția vânzării» mărfurilor evaluate — Plata redevențelor sau taxelor de licență către o întreprindere afiliată atât vânzătorului, cât și cumpărătorului mărfurilor — Art. 158 alin. (3) — Măsuri de ajustare și de repartizare

Limba: germană

Întrebări:

1. Redevențele sau taxele de licență în sensul art. 32 alin. (1) lit. (c) din [Codul vamal] pot fi incluse în valoarea în vamă chiar dacă nu este stabilit, nici la momentul încheierii contractului, nici la data relevantă în ceea ce privește nașterea datoriei vamale (această din urmă dată fiind determinată, în caz de litigiu, în conformitate cu art. 201 alin. (2) și art. 214 alin. (1) din Codul vamal), că redevențele sau taxele de licență erau datorate?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: redevențele sau taxele de licență pentru mărci în sensul art. 32 alin. (1) lit. (c) din Codul [vamal] se referă la mărfurile importate, în pofida faptului că aceste redevențe sau taxe de licență sunt plătite și pentru servicii și pentru utilizarea primei părți a denumirii grupului comun de întreprinderi?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: redevențele sau taxele de licență pentru mărci în sensul art. 32 alin. (1) lit. (c) din Codul vamal pot constitui o condiție pentru vânzarea spre export către Comunitate a mărfurilor importate în sensul art. 32 alin. (5) lit. (b) din Codul vamal, chiar dacă acestea sunt de plătit, și plătite unei întreprinderi afiliate vânzătorului și cumpărătorului?
4. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 3 și în cazul în care redevențele sau taxele de licență se referă, ca în cazul de față, parțial la mărfurile importate și parțial la serviciile ulterioare importului: rezultă din repartizarea corespunzătoare efectuată numai pe baza datelor obiective și cuantificabile, în conformitate cu art. 158 alin. (3) din ... [Regulamentul nr. 2454/93] și nota interpretativă privind art. 32 alin. (2) din Codul vamal din anexa 23 la ... Regulamentul [nr. 2454/93], că numai o valoare în vamă în conformitate cu art. 29 din Codul [vamal] poate fi corectată sau, în cazul în care o valoare în vamă nu poate fi determinată în conformitate cu art. 29 din Codul [vamal], este posibilă repartizarea prevăzută la art. 158 alin. (3) din Regulamentul [nr. 2454/93], în măsura în care aceste costuri nu ar fi luate în considerare în alt mod, la determinarea unei valori în vamă care trebuie stabilită în conformitate cu art. 31 din Codul vamal?"

Hotărâre:

1. Art. 32 alin. (1) lit. (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006, trebuie interpretat în sensul că, în primul rând, nu impune ca valoarea redevențelor sau a taxelor de licență să fie determinată la momentul încheierii unui contract de licență sau la momentul apariției datoriei vamale pentru ca aceste redevențe sau taxe de licență să fie considerate ca fiind legate de mărfurile care fac obiectul evaluării și, în al doilea rând, permite ca aceste redevențe sau taxe de licență să fie „legate de mărfurile care fac obiectul evaluării” chiar dacă aceste redevențe sau taxe de licență se referă doar parțial la aceste bunuri.
2. Art. 32 alin. (1) lit. (c) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1791/2006 și art. 160 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1875/2006 al Comisiei din 18 decembrie 2006, trebuie interpretate în sensul că redevențele sau taxele de licență constituie o „condiție de vânzare” a mărfurilor evaluate în cazul în care, în cadrul unui

singur grup de întreprinderi, aceste redevențe sau taxe de licență trebuie plătite de o întreprindere afiliată atât vânzătorului, cât și cumpărătorului și au fost plătite aceleași întreprinderi.

3. Art. 32 alin. (1) lit. (c) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1791/2006, și art. 158 alin. (3) din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1875/2006, trebuie interpretate în sensul că măsurile de ajustare și de repartizare, menționate în aceste dispoziții, pot fi aplicate în cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor în cauză a fost determinată, nu pe baza art. 29 din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat, ci pe baza metodei alternative prevăzute la art. 31 din Regulamentul menționat.

**Cauza C-291/15 – Euro 2004 Hungary Kft versus Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága**

Titlu: Tariful vamal comun — Valoarea în scopuri vamale — Determinarea valorii în vamă — Valoarea de tranzacție — Prețul efectiv plătit — Îndoieli cu privire la veridicitatea prețului declarat — Preț declarat inferior prețului plătit în cadrul altor tranzacții referitoare la mărfuri similare

Limba: maghiară

Întrebare:

Art. 181a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 trebuie interpretat în sensul că se opune unei practici a unui stat membru prin care valoarea în vamă este determinată pe baza „valorii de tranzacție pentru mărfuri similare” în cazul în care se consideră că valoarea de tranzacție declarată, în comparație cu media statistică a prețurilor de achiziție verificate în contextul importului de mărfuri similare, este nejustificat de scăzută și, prin urmare, incorectă, în pofida faptului că autoritatea vamală nu contestă și nu pune la îndoială autenticitatea facturii sau a certificatului de transfer bancar prezentate pentru a stabili prețul efectiv plătit pentru mărfurile importate, fără ca importatorul să fi prezentat dovezi suplimentare pentru a demonstra valoarea de tranzacție?

Hotărâre:

Art. 181a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3254/94 al Comisiei din 19 decembrie 1994, trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei practici a autorităților vamale, precum cea în cauză în acțiunea principală, prin care valoarea în vamă a mărfurilor importate este determinată pe baza valorii de tranzacție a unor mărfuri similare, metoda prevăzută la art. 30 din Regulamentul nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996, în cazul în care valoarea de tranzacție declarată este considerată a fi nejustificat de scăzută în comparație cu media statistică a prețurilor de achiziție verificate în contextul importului de mărfuri similare și în pofida faptului că autoritatea vamală nu contestă și nu pune la îndoială autenticitatea facturii sau a certificatului de transfer bancar prezentate pentru a stabili prețul efectiv plătit pentru mărfurile importate, fără ca importatorul să fi prezentat, în răspuns la o cerere în acest sens din partea autorității vamale, dovezi suplimentare pentru a demonstra exactitatea valorii de tranzacție declarată pentru aceste mărfuri.

Cauza C-661/15 – X BV versus Staatssecretaris van Financiën

Titlu: Uniune vamală — Codul vamal comunitar — Art. 29 — Importul de vehicule — Determinarea valorii în vamă — Art. 78 — Revizuirea declarației — Art. 236 alin. (2) — Rambursarea taxelor de import — Termen de trei ani — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Art. 145 alin. (2) și alin. (3) — Risc de defecte — Termen de 12 luni — Valabilitate

Limba: olandeză

Întrebări:

(1)(a) Art. 145 alin. (2) din Regulamentul de aplicare, coroborat cu art. 29 alin. (1) și (3) din Codul vamal, trebuie interpretat în sensul că norma prevăzută în acesta se aplică și în cazul în care se constată că, la momentul acceptării declarației pentru anumite mărfuri, existau riscuri legate de fabricație ca o componentă a mărfurilor să devină defectă în timpul utilizării și, având în vedere acest lucru, vânzătorul, în temeiul unei garanții contractuale față de cumpărător, acordă acestuia din urmă o reducere de preț sub forma rambursării costurilor suportate de cumpărător pentru modificarea mărfurilor în scopul excluderii acestui risc?

(b) În cazul în care norma prevăzută la art. 145 alin. (2) din Regulamentul de aplicare nu se aplică în cazul menționat mai sus, dispozițiile art. 29 alin. (1) și (3) din Codul vamal, coroborate cu art. 78 din Codul vamal, sunt suficiente, fără alte condiții, pentru a reduce valoarea în vamă declarată după acordarea reducerii de preț menționate mai sus?

(2) Condiția prevăzută la art. 145 alin. (3) din Regulamentul de aplicare pentru ajustarea valorii în vamă menționată în acesta, și anume că ajustarea prețului efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri trebuie să fi fost efectuată într-un termen de 12 luni de la data acceptării declarației de punere în liberă circulație, este contrară dispozițiilor art. 78 și 236 din Codul vamal, coroborate cu art. 29 din [acest cod]?

Hotărâre:

1. Art. 145 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2002 al Comisiei din 11 martie 2002, coroborat cu art. 29 alin. (1) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, trebuie interpretat în sensul că se aplică într-un caz, precum cel din acțiunea principală, în care se stabilește că, la momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație a unor mărfuri specifice, exista un risc legat de fabricație ca mărfurile să devină defecte în timpul utilizării și, având în vedere acest lucru, vânzătorul, în temeiul unei garanții contractuale față de cumpărător, acordă acestuia o reducere de preț sub forma rambursării costurilor suportate de cumpărător pentru modificarea mărfurilor în vederea eliminării acestui risc.

2. Art. 145 alin. (3) din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 444/2002, în măsura în care prevede un termen de 12 luni de la acceptarea declarației de punere în liberă circulație a mărfurilor, în cadrul căruia trebuie efectuată o ajustare a prețului efectiv plătit sau de plătit, este nul.

Cauza C-46/16 – Valsts ieņēmumu dienests v LS Customs Services

Titlu: Uniunea vamală — Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Codul vamal comunitar — Mărfuri necomunitare — Regim de tranzit vamal comunitar extern — Scoaterea ilegală de sub supravegherea vamală a mărfurilor supuse taxelor la import — Determinarea valorii în vamă — Art. 29 (1) — Condiții de aplicare a metodei valorii de tranzacție — Art. 30 și 31 — Alegerea metodei de determinare a valorii în vamă — Obligația autorităților vamale de a motiva alegerea metodei

Limba: letonă

Întrebări:

(1) Art. 29 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că metoda prevăzută la art. menționat este aplicabilă și în cazul în care importul mărfurilor și punerea lor în liberă circulație pe teritoriul vamal al Comunității au avut loc ca urmare a faptului că, în cursul procedurii de tranzit, mărfurile au fost sustrate supravegherii vamale, mărfurile în cauză fiind mărfuri supuse taxelor la import, iar mărfurile nu au fost vândute pentru export către teritoriul vamal al Comunității, ci pentru export în afara Comunității?

(2) Expresia „secvențial” utilizată la art. 30 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, în lumina dreptului la o bună administrare consacrată la art. 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, coroborat cu principiul motivării actelor administrative, trebuie interpretată în sensul că, pentru a se putea concluziona că metoda aplicabilă este cea prevăzută la art. 31 din Regulament, autoritățile vamale au obligația de a preciza în toate măsurile administrative motivele pentru care, în circumstanțele specifice respective, nu pot fi utilizate metodele de determinare a valorii în vamă a mărfurilor prevăzute la art. 29 și 30?

(3) Este suficient, pentru a exclude aplicarea metodei prevăzute la art. 30 alin. (2) lit. (a) din Codul vamal, ca autoritatea vamală să declare că nu dispune de informațiile corespunzătoare sau autoritatea vamală are obligația de a obține informații de la producător?

(4) Autoritatea vamală trebuie să indice motivele pentru care nu se utilizează metodele prevăzute la art. 30 alin. (2) lit. (c) și (d) din Codul vamal, în cazul în care stabilește prețul mărfurilor similare pe baza art. 151 alin. (3) din Regulamentul nr. 2454/93?

(5) Decizia autorității vamale trebuie să conțină o motivare completă cu privire la informațiile disponibile în Comunitate, în sensul art. 31 din Codul vamal, sau poate prezenta această motivare ulterior, în cadrul unei proceduri judiciare, prezentând dovezi mai complete?

Hotărîre:

1. Art. 29 alin. (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 955/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 1999, trebuie interpretat în sensul că metoda de determinare a valorii în vamă prevăzută de această dispoziție nu se aplică mărfurilor care nu au fost vândute pentru export către Uniunea Europeană.

2. Art. 31 din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 955/1999, coroborat cu art. 6 alin. (3) din Regulamentul menționat, astfel cum a fost modificat, trebuie interpretat în sensul că autoritățile vamale sunt obligate să menționeze, în decizia lor de stabilire a cuantumului taxelor la import datorate, motivele care le-au determinat să nu aplice metodele de determinare a valorii în vamă prevăzute la art. 29 și 30 din Regulamentul menționat, astfel cum a fost modificat, înainte de a putea decide să aplice metoda prevăzută la art. 31 din Regulamentul menționat, astfel cum a fost modificat, și datele pe baza cărora a fost calculată valoarea în vamă a mărfurilor, pentru a permite persoanei în cauză să aprecieze dacă această decizie este întemeiată și să decidă în deplină cunoștință de

cauză dacă merită să introducă o acțiune împotriva acesteia. Revine statelor membre, în exercitarea autonomiei lor procedurale, să reglementeze consecințele neîndeplinirii de către autoritățile vamale a obligației de motivare și să determine dacă și în ce măsură o astfel de neîndeplinire poate fi remediată în cursul unei proceduri judiciare, sub rezerva respectării principiilor echivalenței și eficacității.

3. Art. 30 alin. (2) lit. (a) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 955/1999, trebuie interpretat în sensul că, înainte de a putea să nu țină cont de metoda de determinare a valorii în vamă prevăzută de această dispoziție, autoritatea competentă nu este obligată să solicite producătorului să îi furnizeze informațiile necesare pentru aplicarea acestei metode. Cu toate acestea, autoritatea respectivă este obligată să consulte toate sursele de informații și bazele de date de care dispune. De asemenea, ea trebuie să permită operatorilor economici în cauză să îi furnizeze orice informații care pot contribui la determinarea valorii în vamă a mărfurilor în conformitate cu dispoziția menționată.

4. Art. 30 alin. (2) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 955/1999, trebuie interpretat în sensul că autoritățile vamale nu sunt obligate să motiveze neaplicarea metodelor prevăzute la lit. (c) și d) din această dispoziție, în cazul în care determină valoarea în vamă a mărfurilor pe baza valorii de tranzacție a unor mărfuri similare, în conformitate cu art. 151 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1762/95 al Comisiei din 19 iulie 1995.

Cauza C- 59/16 - The Shirtmakers BV versus Staatssecretaris van Financiën

Titlu: Uniunea vamală — Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Codul vamal comunitar — Art. 32 alin. (1) lit. (e) pct. (i) — Valoarea în vamă — Valoarea de tranzacție — Determinare — Noțiunea „costul transportului”

Limba: olandeză.

Întrebare:

Art. 32 alin. (1) lit. (e) pct. (i) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că termenul „costul transportului” trebuie înțeles ca fiind sumele percepute de transportatorii efectivi ai mărfurilor importate, chiar și în cazul în care acești transportatori nu au perceput aceste sume direct cumpărătorului mărfurilor importate, ci unui alt operator care a încheiat contractele de transport cu transportatorii efectivi în numele cumpărătorului mărfurilor importate și care a perceput cumpărătorului sume mai mari în legătură cu eforturile sale de organizare a transportului?

Hotărâre:

Art. 32 alin. (1) lit. (e) pct. (i) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că noțiunea „costuri de transport”, în sensul acestei dispoziții, include suplimentul perceput de agentul de expediție importatorului, corespunzător marjei de profit și costurilor acestui agent, pentru serviciul pe care l-a prestat în organizarea transportului mărfurilor importate pe teritoriul vamal al Uniunii Europene.

Cauza C-529/16 – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH v Hauptzollamt München

Titlu: Tariful vamal comun (SIC!) — Codul vamal — Art. 29 — Determinarea valorii în vamă — Tranzacții transfrontaliere între companii afiliate — Acord prealabil privind prețurile de transfer — Preț de transfer convenit compus dintr-o sumă facturată inițial și o ajustare forfetară efectuată după încheierea perioadei contabile

Întrebări:

1. Dispozițiile art. 28 CCC și următoarele permit ca un preț de transfer convenit, compus dintr-o sumă facturată și declarată inițial și o ajustare forfetară efectuată după încheierea perioadei contabile, să constituie baza valorii în vamă, utilizând o cheie de alocare, indiferent dacă debitul sau creditul ulterior este efectuat declarantului la sfârșitul perioadei contabile?
2. În acest caz, valoarea în vamă poate fi revizuită și/sau determinată utilizând abordări simplificate, în care ajustările ulterioare ale prețurilor de transfer (atât în sens ascendent, cât și descendent) pot fi recunoscute?

Hotărîre:

Art. 28-31 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996, trebuie interpretate în sensul că nu permit ca o valoare tranzacțională convenită, compusă dintr-o sumă facturată și declarată inițial și o ajustare forfetară efectuată după încheierea perioadei contabile, să constituie baza valorii în vamă, fără a fi posibil să se știe la sfârșitul perioadei contabile dacă această ajustare va fi în sens ascendent sau descendent.

Cauza C-1/18 - Oribalt Rīga SIA versus Valsts ieņēmumu dienests

Titlu: Uniunea vamală – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Art. 30 alin. (2) lit. (b) și (c) – Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 – Art. 152 alin. (1) lit. (a) și (b) - Determinarea valorii în vamă a mărfurilor - Definiția „mărfuri similare” - Medicamente - Luarea în considerare a oricărui factor care poate avea un impact asupra valorii economice a medicamentului în cauză - Termenul de 90 de zile în care mărfurile importate trebuie vândute în Uniunea Europeană - Termen obligatoriu – Neținere cont de reducerile comerciale

Limba: letonă

Întrebări:

1. În cazul în care mărfurile importate sunt medicamente, atunci când valoarea în vamă a mărfurilor importate este determinată în conformitate cu art. 30 alin. (2) lit. (b) din [Codul vamal] și art. 151 alin. (4) din [Regulamentul de punere în aplicare], trebuie să se considere că „mărfurile similare” sunt acele medicamente al căror ingredient activ și cantitatea acestuia sunt identice (sau similare) sau, mai degrabă, pentru a identifica mărfurile similare, trebuie să se țină cont și de poziția pe piață, adică de popularitatea și cererea medicamentului în cauză importat și a producătorului acestuia?
2. Atunci când valoarea în vamă a mărfurilor importate este determinată în conformitate cu art. 30 alin. (2) lit. (c) din [Codul vamal], perioada de 90 de zile prevăzută la art. 152 alin. (1) lit. (b) din [Regulamentul de aplicare] poate fi aplicată în mod flexibil?
3. În cazul în care această perioadă poate fi aplicată în mod flexibil, care sunt datele care trebuie să primeze în speță? Datele privind tranzacțiile efectuate mai aproape de momentul importului mărfurilor care urmează să fie evaluate și care vizează mărfuri identice sau similare vândute în cantități suficiente pentru a permite determinarea prețului unitar sau, dimpotrivă, datele privind tranzacțiile mai îndepărtate în timp, dar care vizează efectiv mărfurile importate?
4. Atunci când valoarea în vamă a mărfurilor importate este determinată în conformitate cu art. 30 alin. (2) lit. (c) din [Codul vamal], trebuie aplicate reducerile acordate, care au determinat prețul la care mărfurile au fost efectiv vândute?

Hotărâre:

1. Art. 30 alin. (2) lit. (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996, trebuie interpretat în sensul că, atunci când valoarea în vamă a mărfurilor, precum medicamentele în cauză în acțiunea principală, este calculată prin aplicarea metodei deductive prevăzute în dispoziția respectivă, autoritatea vamală națională competentă trebuie, pentru a identifica „mărfurile similare”, să ia în considerare orice factor relevant, precum compoziția respectivă a acestor mărfuri, substituibilitatea lor în lumina efectelor lor și interschimbabilitatea lor comercială, prin comportamentul acestora efectuând o evaluare factuală care să țină cont de orice factor care poate avea un impact asupra valorii economice reale a acestor mărfuri, inclusiv poziția pe piață a mărfurilor importate și a producătorului acestora.
2. Art. 152 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 trebuie interpretat în sensul că, pentru a determina prețul unitar al mărfurilor importate utilizând metoda prevăzută la art. 30 alin. (2) lit. (c) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, termenul de 90 de zile în care mărfurile importate trebuie vândute în Uniunea Europeană, menționat la art. 152 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul nr. 2454/93, este un termen obligatoriu.
3. Art. 30 alin. (2) lit. (c) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, trebuie interpretat în sensul că reducerile prețului de vânzare al mărfurilor importate nu pot fi luate în considerare la determinarea valorii în vamă a acestor mărfuri în temeiul acestei dispoziții.

Cauza C-76/19 - Curtis Balkan EOOD versus Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya 'Mitnitsi'

Titlu: Uniunea vamală — Codul vamal comunitar — Art. 32 alin. (1) lit. (c) — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Art. 157 alin. (2), art. 158 alin. (3) și art. 160 – Determinarea valorii în vamă – Ajustare – Redevențe aferente mărfurilor evaluate – Redevențe care constituie o „condiție de vânzare” a mărfurilor evaluate – Redevențe plătite de cumpărător companiei-mamă pentru furnizarea know-how-ului necesar fabricării produselor finite – Mărfuri achiziționate de la terți, care constituie componente care urmează să fie încorporate în produsele licențiate

Limba: bulgară

Întrebări:

1. Art. 158 alin. (3) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că prevede o bază independentă pentru ajustarea valorii în vamă prin adăugarea redevențelor sau a taxelor de licență la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate, indiferent de norma prevăzută la art. 157 din Regulamentul nr. 2454/93?
2. Art. 158 alin. (3) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că prevede două scenarii alternative pentru ajustarea valorii în vamă: în primul rând, scenariul în care redevențele sau taxele de licență, precum cele din prezenta cauză, se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte componente adăugate mărfurilor după importul acestora și, în al doilea rând, scenariul în care redevențele sau taxele de licență se referă la activități sau servicii ulterioare importului?
3. Art. 158 alin. (3) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că prevede trei scenarii pentru ajustarea valorii în vamă: în primul rând, scenariul în care redevențele sau taxele de licență se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte componente adăugate mărfurilor după importul acestora; în al doilea rând, situația în care redevențele sau taxele de licență se referă parțial la mărfurile importate și parțial la activități sau servicii ulterioare importului; în al treilea rând, situația în care redevențele sau taxele de licență se referă parțial la mărfurile importate și parțial la alte componente adăugate mărfurilor după importul acestora sau la activități sau servicii ulterioare importului?
4. Art. 158 alin. (3) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că permite întotdeauna o ajustare a valorii în vamă dacă se stabilește că redevențele sau taxele de licență plătite se referă la activități sau servicii ulterioare importului mărfurilor evaluate, care, în acest caz specific, sunt servicii furnizate companiei bulgare de către compania americană (și sunt legate de fabricare și gestionare), indiferent dacă au fost îndeplinite cerințele pentru ajustarea în temeiul art. 157 din Regulamentul nr. 2454/93?
5. Art. 158 alin. (3) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că constituie un caz special de ajustare a valorii în vamă în conformitate cu dispozițiile și condițiile prevăzute la art. 157 din Regulamentul nr. 2454/93, în care caracterul special rezidă exclusiv în faptul că redevențele sau taxele de licență se referă doar parțial la mărfurile evaluate, ceea ce înseamnă că acestea trebuie repartizate în mod corespunzător?
6. Art. 158 alin. (3) din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că este aplicabil și în cazul în care cumpărătorul plătește o taxă sau redevențe sau drepturi de licență unui terț?
7. În cazul unui răspuns afirmativ la ambele întrebări anterioare, instanța trebuie să aprecieze, în vederea repartizării corespunzătoare a redevenței sau a taxei de licență în temeiul art. 158 alin. (3) din Regulamentul nr. 2454/93, dacă sunt îndeplinite ambele condiții prevăzute la art. 157 alin. (2), și anume că redevența sau taxa de licență se referă, chiar dacă numai parțial, la mărfurile importate și că aceasta constituie o condiție de vânzare a acestor mărfuri, și, în caz afirmativ, trebuie să se țină cont, în cadrul acestei evaluări, de norma prevăzută la art. 160, potrivit căreia condițiile prevăzute la art. 157 alin. (2)

sunt îndeplinite în cazul în care vânzătorul sau o persoană care are legături cu acesta solicită cumpărătorului să efectueze această plată?

8. Art. 160 din Regulamentul nr. 2454/93 se aplică numai normei fundamentale prevăzute la art. 157 din Regulamentul nr. 2454/93 în cazul în care redevențele sau taxele de licență sunt de plătit unui terț și se referă în totalitate la produsul care face obiectul evaluării sau se aplică și în cazurile în care redevențele sau taxele de licență se referă numai parțial la mărfurile importate?

9. Art. 160 din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că termenul „relație” între licențiator și vânzător trebuie înțeles ca referindu-se la cazurile în care licențiatorul este afiliat cumpărătorului, deoarece exercită un control direct asupra cumpărătorului care depășește controlul calității, sau trebuie interpretat în sensul că relația dintre licențiator și cumpărător descrisă mai sus nu este suficientă pentru a presupune o relație (indirectă) între licențiator și vânzător, în special în cazul în care acesta din urmă contestă opinia potrivit căreia prețurile pentru comenzile cumpărătorului pentru mărfurile importate depindeau de plata redevențelor sau a taxelor de licență și contestă, de asemenea, opinia potrivit căreia licențiatorul era în măsură să îi dirijeze sau să îi restricționeze acțiunile din punct de vedere operațional?

10. Art. 160 din Regulamentul nr. 2454/93 trebuie interpretat în sensul că permite o ajustare a valorii în vamă numai dacă sunt îndeplinite ambele condiții prevăzute la art. 157 din Regulamentul nr. 2454/93, și anume că redevența sau taxa de licență plătită unui terț este legată de mărfurile evaluate și constituie o condiție de vânzare a acestor mărfuri, și este îndeplinită și condiția ca vânzătorul sau o persoană afiliată acestuia să solicite cumpărătorului plata redevenței sau a taxei de licență?

11. Cerința prevăzută la art. 157 alin. (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 2454/93, potrivit căreia redevența sau taxa de licență trebuie să fie legată de mărfurile evaluate, trebuie considerată îndeplinită în cazul în care există o legătură indirectă între redevența sau taxa de licență și mărfurile importate, cum este cazul în speță, dacă mărfurile evaluate sunt componente ale produsului final licențiat?

Hotărâre:

Art. 32 alin. (1) lit. (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, coroborat cu art. 157 alin. (2), art. 158 alin. (3) și art. 160 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92, trebuie interpretate în sensul că o parte din redevențele plătite de o companie către compania-mamă pentru furnizarea de know-how în vederea fabricării de produse finite trebuie adăugată la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate în cazul în care aceste mărfuri sunt destinate să fie incluse, împreună cu alte componente, în compoziția produselor finite respective și sunt achiziționate de prima companie de la vânzători diferiți de compania-mamă, în cazul în care

- redevențele nu au fost incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru aceste mărfuri;
- acestea se referă la mărfurile importate, ceea ce presupune existența unei legături suficient de strânse între redevențe și mărfurile respective;
- plata redevențelor este o condiție pentru vânzarea mărfurilor respective, astfel încât, dacă nu s-ar fi efectuat această plată, contractul de vânzare referitor la mărfurile importate nu ar fi fost încheiat și, în consecință, acestea nu ar fi fost livrate; și
- este posibilă o repartizare adecvată a redevențelor pe baza unor date obiective și cuantificabile, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice, ținând seama de toate elementele relevante, în special de relațiile de drept și de fapt dintre cumpărător, vânzătorii respectivi și licențiator.

Cauza C-213/2019 – European Commission v United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Titlu: Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Art. 4 alin. (3) TUE – Art. 310 alin. (6) și art. 325 TFUE - Resurse proprii - Taxe vamale - Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene – Combaterea fraudei – Principiul eficacității – Obligația statelor membre de a pune la dispoziția Comisiei Europene resursele proprii – Răspunderea financiară a statelor membre în cazul pierderilor de resurse proprii – Importuri de textile și încălțăminte din China – Fraudă sistematică și pe scară largă – Criminalitate organizată – Importatori dispăruți – Valoare în vamă – Subevaluare - Baza de impozitare în scopuri de TVA - Lipsa controalelor vamale sistematice bazate pe analiza riscurilor și efectuate înainte de punerea în liberă circulație a mărfurilor în cauză - Lipsa furnizării sistematice de garanții - Metoda utilizată pentru estimarea cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale în ceea ce privește importurile care prezintă un risc semnificativ de subevaluare - Metoda statistică bazată pe prețul mediu determinat la nivelul UE - Admisibilitate

Limba: engleză

Observații: Prin Hotărârea sa, Marea Cameră a Curții de Justiție admite în parte acțiunea Comisiei, hotărând, în esență, că Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dreptului Uniunii, întrucât nu a aplicat măsuri eficiente de control vamal, nu a înregistrat în contabilitate sumele corecte ale taxelor vamale și, în consecință, nu a pus la dispoziția Comisiei suma corectă a resurselor proprii tradiționale pentru anumite importuri de textile și încălțăminte din China și nu a furnizat Comisiei toate informațiile necesare pentru calcularea sumelor restante ale taxelor și resurselor proprii⁶⁵.

Cauza se referea la recuperarea resurselor proprii tradiționale (RPT). Deși valoarea în vamă nu a constituit obiectul principal al considerentelor CJUE, hotărârea conține și declarații privind interpretarea legislației vamale a Uniunii în domeniul evaluării în vamă:

„(373) (...) CAP [prețurile medii curățate] puteau fi utilizate numai ca instrument de analiză a riscurilor, adică un instrument pentru detectarea, pe baza profilurilor de risc, a importurilor susceptibile de a fi subevaluate și care necesitau verificare, și nu pentru determinarea valorii în vamă.

(374) În consecință, pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul art. 13 alin. (1) din Regulamentul nr. 609/2014, Regatul Unit era obligat să ia măsurile necesare pentru a se asigura că sumele corespunzătoare drepturilor stabilite în temeiul art. 2 din Regulamentul respectiv erau puse la dispoziția Comisiei și să corecteze acea eroare administrativă. În special, Regatul Unit era obligat să redefină valoarea în vamă prin aplicarea uneia dintre metodele prevăzute în acest scop de legislația vamală a UE și, în special, de normele secvențiale ale legislației UE privind evaluarea în vamă, astfel cum sunt prevăzute la art. 70-74 din Codul vamal al Uniunii.

(375) În această privință, Curtea a statuat că metodele de determinare a valorii în vamă prevăzute de aceste articole sunt legate în mod ierarhic, astfel încât, atunci când o valoare în vamă nu poate fi determinată prin aplicarea unui anumit articol, este oportun să se facă trimitere la articolul care urmează imediat după acesta în ordinea stabilită (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 16 iunie 2016, EURO 2004. Ungaria, C-291/15, EU:C:2016:455, pct. 29).

(412) (...) competența și responsabilitatea exclusivă a statelor membre constă în a asigura că valorile în vamă declarate sunt stabilite în conformitate cu normele de drept al Uniunii privind evaluarea în vamă, astfel cum sunt prevăzute la art. 29-31 din Codul vamal comunitar sau în dispozițiile corespunzătoare ale art. 70-74 din Codul vamal al Uniunii și, în special, în conformitate cu una dintre metodele secvențiale de determinare a valorilor în vamă prevăzute în aceste articole sau dispoziții.

---

⁶⁵ Curtea de Justiție a Uniunii Europene, COMUNICAT DE PRESĂ nr. 42/22, Luxemburg, 8 martie 2022.

(416) Întrucât mărfurile în cauză nu mai puteau fi rechemate în vederea efectuării de controale fizice și întrucât nu s-au solicitat comercianților în cauză date suficiente cu privire la valoarea lor reală și, prin urmare, acestea nu au fost furnizate, nu mai este posibil să se determine, pentru fiecare declarație vamală în cauză, valoarea în vamă a produselor relevante din China pe baza uneia dintre metodele prevăzute la art. 70 și 74 din Codul vamal al Uniunii, cum ar fi metoda de rezervă prevăzută la art. 74 alin. (3) din Codul respectiv, care constă în determinarea valorii în vamă pe baza „datelor disponibile” în conformitate cu condițiile prevăzute la art. 144 din Regulamentul de punere în aplicare II.

(417) În aceste condiții, Regatul Unit, susținut de statele membre interveniente, nu poate critica Comisia pentru că a aplicat metoda OLAF-JRC în scopul calculării pierderilor de taxe vamale și, prin urmare, a resurselor proprii tradiționale rezultate din lipsa unor controale adecvate ale importurilor relevante, metodă care este, prin natura sa, esențial statistică și care nu se bazează pe una dintre metodele secvențiale prevăzute la art. 70 și 74 din Codul vamal al Uniunii pentru determinarea, pentru fiecare declarație vamală în cauză, a valorii în vamă a mărfurilor respective.

(441) Se susține că aceasta este o metodă esențial statistică de determinare a valorii în vamă a importurilor subevaluate, care nu este una dintre metodele secvențiale prevăzute la art. 70 și 74 din Codul vamal al Uniunii, cum ar fi metoda de rezervă prevăzută la art. 74 alin. (3) din Codul respectiv, care constă în determinarea valorii în vamă a mărfurilor în cauză pe baza „datelor disponibile” în conformitate cu condițiile prevăzute la art. 144 din Regulamentul de punere în aplicare II.

(442) În această privință, deși metoda OLAF-JRC este într-adevăr o metodă esențial statistică de estimare a valorii pierderilor de resurse proprii, care nu are ca scop determinarea valorii în vamă a mărfurilor în cauză în conformitate cu art. 70 și 74 din Codul vamal al Uniunii, având în vedere fiecare declarație vamală în cauză, Comisia nu poate fi criticată pentru că a utilizat o astfel de metodă statistică în scopul calculării valorii pierderilor de resurse proprii în circumstanțele cauzei.

(443) În consecință, în absența unor date suficiente cu privire la calitatea mărfurilor deja puse în liberă circulație, nu mai este posibil, din cauza acestor omisiuni, să se determine valoarea acestor mărfuri pe baza uneia dintre metodele de evaluare prevăzute la art. 70 și 74 din Codul vamal al Uniunii; prin urmare, numai o metodă statistică poate fi utilizată pentru a estima valoarea acestor mărfuri.

(447) În circumstanțele speciale ale prezentei cauze, pierderile de resurse proprii rezultă din practica autorităților vamale din Regatul Unit de a accepta, în esență, în mod sistematic, în perioada încălcării, declarațiile vamale referitoare la produsele relevante importate din China, fără a verifica valorile menționate în aceste declarații, în condițiile în care autoritățile respective știau sau ar fi trebuit să știe în mod rezonabil că volume importante din aceste produse erau importate în mod fraudulos la prețuri manifest subestimate. În consecință, cuantumul acestor pierderi poate fi determinat pe baza unei metode precum metoda OLAF-JRC, care se bazează pe date statistice, și nu pe o metodă destinată să determine valoarea în vamă a mărfurilor în cauză pe baza unor dovezi directe, în conformitate cu art. 70 și 74 din Codul vamal al Uniunii. Această din urmă metodă nu mai poate fi aplicată în absența unor dovezi directe ale acestei valori, care au fost obținute de autoritățile respective în cantități suficiente.”

Cauza C- 509/19 - BMW Bayerische Motorenwerke AG versus Hauptzollamt München

Titlu: Uniunea vamală – Codul vamal al Uniunii – Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Art. 71 alin. (1) lit. (b) – Valoarea în vamă – Importuri de produse electronice echipate cu software

Limba: germană

Întrebare:

Costurile de dezvoltare a software-ului produs în Uniunea Europeană, pus la dispoziția vânzătorului de către cumpărător în mod gratuit și instalat pe unitatea de control importată trebuie adăugate la valoarea de tranzacție pentru produsul importat în conformitate cu art. 71 alin. (1) lit. (b) din Codul vamal dacă acestea nu sunt incluse în prețul efectiv plătit sau de plătit pentru produsul importat?

Hotărâre:

Art. 71 alin. (1) lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii trebuie interpretat în sensul că permite, în scopul determinării valorii în vamă a mărfurilor importate, ca valoarea economică a software-ului conceput în Uniunea Europeană și pus gratuit la dispoziția vânzătorului de către cumpărător, stabilit într-o țară terță, să fie adăugată la valoarea de tranzacție a mărfurilor importate.

Cauza C-775/19 - 5th Avenue Products Trading GmbH versus Hauptzollamt Singen

Titlu: Uniunea vamală – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Codul vamal comunitar – Art. 29 alin. (1) și alin. (3) lit. (a) – Art. 32 alin. (1) lit. (c) și alin. (5) lit. (b) – Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 – Art. 157 alin. (2) – Evaluarea în vamă – Valoarea de tranzacție a mărfurilor importate – Noțiunea „condiții de vânzare” – Plată în schimbul acordării unui drept exclusiv de distribuție

Limba: germană

Întrebări:

1. Plățile pe care cumpărătorul unui produs le efectuează în plus față de prețul de achiziție, în funcție de veniturile sale din vânzări, o dată pe an timp de patru ani, pentru a putea vinde produsul

- într-un anumit teritoriu,
- pentru prima dată,
- exclusiv și
- permanent,

redevențele și taxele de licență în sensul art. 32 alin. (1) lit. (c) din [Codul vamal], care trebuie adăugate la prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfurile importate în temeiul art. 32 alin. (5) lit. (b) [din Codul vamal], coroborat cu art. 157 alin. (2) din [Regulamentul de punere în aplicare]?

2. Aceste plăți trebuie adăugate, după caz, la prețul plătit sau de plătit pentru mărfurile importate numai în mod proporțional și, în caz afirmativ, pe baza cărui criteriu?

Hotărîre:

Art. 29 alin. (1) și alin. (3) lit. (a) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că o plată efectuată pe o perioadă limitată de timp de către cumpărătorul mărfurilor importate către vânzătorul acestor mărfuri, în schimbul acordării de către vânzător a unui drept exclusiv de distribuire a acestor mărfuri pe un anumit teritoriu, calculată pe baza cifrei de afaceri realizate pe teritoriul respectiv, trebuie inclusă în valoarea în vamă a acestor mărfuri.

Cauza C-75/20 - UAB „Lifosa“ v Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Titlu: Cerere de pronunțare a unei Hotărâri preliminare – Uniunea vamală – Codul vamal comunitar – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Art. 29 alin. (1) – Art. 32 alin. (1) lit. (e) pct. (i) - Codul vamal al Uniunii - Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Art. 70 alin. (1) – Art. 71 alin. (1) lit. (e) pct. (i) - Determinarea valorii în vamă – Valoarea de tranzacție - Ajustare - Preț inclusiv livrarea la frontieră

Limba: lituaniană

Întrebare:

Art. 29 alin. (1) și art. 32 alin. (1) lit. (e) pct. (i) din [Codul vamal comunitar] și art. 70 alin. (1) și art. 71 alin. (1) lit. (e) pct. (i) din [Codul vamal al Uniunii] trebuie interpretate în sensul că valoarea de tranzacție... trebuie ajustată pentru a include toate costurile suportate efectiv de producător pentru transportul mărfurilor până la locul în care acestea au fost introduse pe teritoriul vamal al Uniunii Europene atunci când, ca în cazul de față, (1) în condițiile de livrare obligația de a acoperi aceste costuri a fost suportată de producător și (2) aceste costuri de transport au depășit prețul convenit și efectiv plătit de importator, dar (3) prețul efectiv plătit de importator a corespuns valorii reale a mărfurilor, chiar dacă acest preț a fost insuficient pentru a acoperi toate costurile de transport suportate de producător?

Hotărâre:

Art. 29 alin. (1) și art. 32 alin. (1) lit. (e) pct. (i) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar și art. 70 alin. (1) și art. 71 alin. (1) lit. (e) pct. (i) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii trebuie interpretate în sensul că, în scopul determinării valorii în vamă a mărfurilor importate, costurile suportate efectiv de producător pentru transportul acestora până la locul în care au fost introduse pe teritoriul vamal al Uniunii Europene nu trebuie adăugate la valoarea de tranzacție a mărfurilor atunci când, conform condițiilor de livrare convenite, obligația de a suporta aceste costuri revine producătorului, chiar dacă aceste costuri depășesc prețul efectiv plătit de importator, cu condiția ca acest preț să corespundă valorii reale a mărfurilor, aspect care trebuie stabilit de instanța de trimitere.

Cauza C-599/2020 – „Baltic Master“ UAB v Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Titlu: Uniunea vamală – Codul vamal comunitar – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Art. 29 – Determinarea valorii în vamă – Valoarea de tranzacție – Art. 29 alin. (1) lit. (d) – Noțiunea „persoane afiliate” – Art. 31 – Luarea în considerare a informațiilor provenite dintr-o bază de date națională în scopul determinării valorii în vamă – Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 – Art. 143 alin. (1) lit. (b), (e) și (f) - Situații în care persoanele sunt considerate a fi afiliate – Art. 181a - Îndoieli cu privire la veridicitatea prețului declarat

Limba: lituaniană

Întrebări:

1. Art. 29 alin. (1) lit. (d) din [Codul vamal comunitar] și art. 143 alin. (1) lit. (b), (e) sau (f) din [Regulamentul de aplicare] trebuie interpretate în sensul că cumpărătorul și vânzătorul sunt considerate persoane afiliate în cazurile în care, ca în speță, în absența documentelor (date oficiale) care să dovedească parteneriatul comercial sau controlul, circumstanțele în care au fost încheiate tranzacțiile sunt, totuși, pe baza unor dovezi obiective, caracteristice nu pentru desfășurarea de activități economice în condiții normale, ci mai degrabă pentru cazurile în care [, în primul rând,] există relații comerciale deosebit de strânse, bazate pe un nivel ridicat de încredere reciprocă între părțile la tranzacție, sau [, în al doilea rând,] una dintre părțile la tranzacție controlează cealaltă parte sau ambele părți la tranzacție sunt controlate de o terță parte?

2. Art. 31 alin. (1) din [Codul vamal comunitar] trebuie interpretat în sensul că interzice determinarea valorii în vamă pe baza informațiilor conținute într-o bază de date națională referitoare la o valoare în vamă a mărfurilor care au aceeași origine și care, deși nu sunt similare în sensul art. 142 alin. (1) lit. (d) din [Regulamentul de punere în aplicare], sunt atribuite aceluiași [cod] TARIC?

Hotărâre:

1. Art. 29 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996, precum și art. 143 alin. (1) lit. (b), (e) și (f) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 46/1999 al Comisiei din 8 ianuarie 1999, trebuie interpretate în sensul că:

- cumpărătorul și vânzătorul nu pot fi considerați parteneri recunoscuți din punct de vedere juridic sau persoane afiliate pe baza unei relații directe sau indirecte de control *de jure* într-o situație în care nu există niciun document care să permită stabilirea unei astfel de relații;
- cumpărătorul și vânzătorul pot fi considerați ca fiind afiliați în temeiul unei relații directe sau indirecte de control *de facto* într-o situație în care circumstanțele în care au fost încheiate tranzacțiile în cauză, justificate de elemente obiective, pot fi considerate ca demonstrând nu numai că există o relație strânsă de încredere între cumpărător și vânzător, ci și că unul dintre ei este în măsură să exercite constrângere sau control asupra celuilalt sau că un terț este în măsură să exercite o astfel de constrângere sau control asupra lor.

2. Art. 31 alin. (1) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, trebuie interpretat în sensul că nu interzice determinarea valorii în vamă a mărfurilor importate, în cazul în care aceasta nu a putut fi determinată în conformitate cu art. 29 și 30 din Codul menționat, pe baza informațiilor conținute într-o bază de date națională referitoare la valoarea în vamă a mărfurilor care au aceeași origine și care, deși nu sunt „similare” în sensul art. 142 alin. (1) lit. (d) din Regulamentul

nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 46/1999, sunt încadrate la același cod TARIC.

Cauza C-187/2021 – FAWKES Kft. v Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Titlu: Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Codul vamal comunitar – Art. 30 alin. (2) lit. (a) și (b) – Valoarea în vamă – Determinarea valorii de tranzacție pentru mărfuri similare – Baza de date creată și gestionată de autoritatea vamală națională – Baze de date create și gestionate de autoritățile vamale ale altor state membre și de serviciile Uniunii Europene – Mărfuri identice sau similare exportate în Uniunea Europeană „în același timp sau aproximativ în același timp”

Limba: maghiară

Întrebări:

1. Art. 30 alin. (2) lit. (a) și (b) din [Codul vamal] trebuie interpretat în sensul că numai valorile înregistrate în baza de date creată pe baza operațiunilor de vămuire efectuate de autoritatea vamală a statului membru pot și trebuie luate în considerare ca valoare în vamă?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, este necesar, în scopul determinării valorii în vamă în conformitate cu art. 30 alin. (2) lit. (a) și (b) din Codul vamal, să se contacteze autoritățile vamale ale altor state membre pentru a obține valoarea în vamă a mărfurilor similare enumerate în bazele lor de date și/sau este necesar să se consulte o bază de date a [Uniunii Europene] și să se obțină valorile în vamă enumerate în aceasta?
3. Art. 30 alin. (2) lit. (a) și (b) din Codul vamal poate fi interpretat în sensul că, în scopul determinării valorii în vamă, nu pot fi luate în considerare valorile tranzacțiilor efectuate de către solicitantul însuși, chiar dacă aceste valori nu au fost contestate nici de autoritatea vamală națională, nici de autoritățile vamale ale altor state membre?
4. Cerința „în același timp sau aproximativ în același timp”, prevăzută la art. 30 alin. (2) lit. (a) și (b) din Codul vamal, trebuie interpretată în sensul că se poate limita la o perioadă de +/- 45 de zile înainte și după vămuire?

Hotărâre:

1. Art. 30 alin. (2) lit. (a) și (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că, pentru a determina valoarea în vamă în conformitate cu această dispoziție, autoritatea vamală a unui stat membru se poate limita la utilizarea informațiilor conținute în baza de date națională pe care o compilează și o gestionează, fără ca această autoritate vamală să fie obligată, în cazul în care informațiile sunt suficiente în acest scop, să acceseze informațiile deținute de autoritățile vamale ale altor state membre sau de serviciile și instituțiile UE, fără a aduce atingere, în cazul în care nu este așa, posibilității ca autoritatea vamală respectivă să adreseze o cerere autorităților respective sau serviciilor și instituțiilor respective pentru a obține date suplimentare în scopul stabilirii respective.
2. Art. 30 alin. (2) lit. (a) și (b) din Regulamentul nr. 2913/92 trebuie interpretat în sensul că autoritatea vamală a unui stat membru poate exclude, la determinarea valorii în vamă, valorile tranzacțiilor referitoare la alte tranzacții efectuate de solicitantul vămuirii, chiar dacă aceste valori nu au fost contestate nici de autoritatea vamală respectivă, nici de autoritățile vamale ale altor state membre, cu condiția ca (i) în ceea ce privește valorile tranzacției referitoare la importurile în statul membru respectiv, autoritatea respectivă le contestă mai întâi în temeiul art. 78 alin. (1) și (2) din Regulamentul nr. 2913/92, în termenele prevăzute la art. 221 din acesta și în conformitate cu procedura prevăzută la art. 181a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei (CEE) nr. 2454/93 din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 3254/94 al Comisiei din 19 decembrie 1994, și (ii) pentru valorile tranzacției referitoare la importurile în alte state membre, autoritatea vamală respectivă

să prezinte motivele acestei excluderi în conformitate cu art. 6 alin. (3) din Regulamentul nr. 2913/92, făcând referire la factorii care afectează plauzibilitatea acestora.

3. Noțiunea de mărfuri exportate „în același timp sau aproximativ în același timp” cu mărfurile evaluate, menționată la art. 30 alin. (2) lit. (a) și (b) din Regulamentul nr. 2913/92, trebuie interpretată în sensul că, la determinarea valorii în vamă în conformitate cu această dispoziție, autoritatea vamală se poate limita la utilizarea datelor referitoare la valorile tranzacțiilor care acoperă o perioadă de 90 de zile, inclusiv 45 de zile înainte și 45 de zile după vămuirea mărfurilor evaluate, cu condiția ca tranzacțiile referitoare la exporturile către UE de mărfuri identice sau similare cu mărfurile evaluate în cursul acestei perioade să îi permită să determine valoarea în vamă a acestor mărfuri în conformitate cu această dispoziție.

Cauza C-770/2021 – OGL Food v Direktor na Teritorialna direktsia ‘Mitnitsa Plovdiv’ pri Agentsia ‘Mitnitsi’

Titlu: Regulamentul (UE) nr. 952/2013 – Codul vamal al Uniunii – Art. 70 și 74 – Determinarea valorii în vamă – Valoarea în vamă a fructelor și legumelor cărora li se aplică un preț de intrare – Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 – Art. 181 - Regulamentul delegat (UE) 2017/891 – Art. 75 alin. (5) și (6) – Valoarea de tranzacție declarată mai mare decât valoarea standard de import - Eliminarea produselor în condiții care confirmă corectitudinea valorii de tranzacție - Vânzare cu pierderi de către importator - Relația dintre importator și exportator - Controlul jurisdicțional al deciziei de stabilire a datoriei vamale

Limba: bulgară

Întrebări:

1. „Având în vedere art. 70 alin. (1) din [Codul vamal al Uniunii], coroborat cu art. 75 alin. (5) primul paragraf și art. 75 alin. (6) din [Regulamentul delegat 2017/891], trebuie să se înțeleagă că următoarele elemente trebuie considerate relevante pentru aprecierea condiției prevăzute la art. 70 alin. (3) lit. (d) din Codul vamal [al Uniunii] – „cumpărătorul și vânzătorul nu sunt afiliați” – în scopul aplicării valorii de tranzacție a mărfurilor în scopuri vamale în legătură cu o declarație vamală specifică privind importul de legume:

- informații privind relația dintre părțile implicate în importul mărfurilor și vânzarea acelorași mărfuri la primul nivel comercial din Uniunea Europeană – privind livrările pe termen lung și recurente de mărfuri de același tip, în cantități semnificative și cu o valoare semnificativă, astfel încât să se poată exclude concluzia că relația s-a format întâmplător în contextul importului specific evaluat;
- informații privind facturile emise pentru livrări, plata prețului, înregistrarea facturilor în contabilitatea importatorului și în registrele TVA sau dreptul de deducere exercitat în legătură cu importul specific;
- faptul că valoarea de tranzacție declarată pentru importul specific evaluat este semnificativ mai mare decât valoarea standard de import stabilită de Comisie pentru același produs în scopul aplicării taxelor de import în sectorul legumelor, în timp ce același produs este vândut în pierdere în Uniunea Europeană;
- faptul că importatorul nu a prezentat nici un contract comercial referitor la importul specific, astfel cum i-au solicitat autoritățile vamale, nici un document referitor la orice altă relație juridică între părțile contractante?

În cazul în care aceste circumstanțe sunt relevante, ele permit ca comerciantul importator și comerciantul exportator sau importatorul și cumpărătorul de la primul nivel comercial din UE să fie clasificați ca „parteneri comerciali recunoscuți legal” sau ca persoane afiliate în sensul art. 127 alin. (1) lit. (b) și al art. 142 alin. (4) lit. (b) din Codul vamal al Uniunii [Regulamentul de punere în aplicare]?

În cazul în care circumstanțele menționate mai sus sunt relevante, dar nu sunt suficiente pentru a considera comercianții ca persoane afiliate, există obligația de a evalua, în scopul verificării prevăzute la art. 75 alin. (6) din [Regulamentul delegat 2017/891], dacă relația dintre comercianți a influențat stabilirea prețului mai ridicat al produsului care face obiectul importului specific, pentru a contracara evaziunea vamală și pierderea de venituri fiscale pentru bugetul UE, ținând cont și de vânzarea ulterioară în pierdere la primul nivel comercial din [Uniunea Europeană]?

2. Rezultă din [primul paragraf din] art. 47 și art. 41 alin. (2) lit. (c) din [Carta] – interpretate în coroborare cu dreptul importatorului de a introduce un apel în temeiul art. 44 alin. (1) din [Codul vamal al Uniunii], precum și cu obligația autorităților vamale de a motiva decizia în conformitate cu art. 29 din [acest cod], coroborat cu art. 22 alin. (7) al acestuia și circumstanțele cauzei, precum și ținând cont de faptul că, în cadrul procedurii referitoare la o acțiune introdusă împotriva deciziei, instanța de primă instanță are obligația de a examina din oficiu legalitatea deciziei respective, inclusiv în ceea ce privește aspectele care nu au fost invocate în acțiune, de a obține noi probe și de a numi experți din oficiu – că:

- condiția prevăzută la art. 70 alin. (3) lit. (d) din [Codul vamal al Uniunii] – „cumpărătorul și vânzătorul nu sunt afiliați sau relația dintre aceștia nu a influențat prețul” – poate fi stabilită pentru prima dată în cadrul procedurii în fața instanței sau autoritatea vamală este obligată să ajungă la o concluzie în această privință deja în motivarea deciziei contestate?

- în cazul în care, în pofida posibilității procedurale de a face acest lucru, importatorul nu a declarat în mod expres că va determina valoarea mărfurilor importate utilizând metoda deductivă prevăzută la art. 74 alin. (2) lit. (c) din [Codul vamal al Uniunii], acest lucru ar fi contrar art. 75 alin. (5) și (6) din [Regulamentul delegat 2017/891], și, în special, termenul stabilit pentru această determinare, dacă valoarea respectivă ar fi determinată pentru prima dată în cadrul procedurii referitoare la acțiunea introdusă împotriva deciziei în fața instanței, având în vedere și obiecțiile importatorului bazate pe faptul că prețul de vânzare al produsului în Uniunea Europeană este apropiat de valoarea de tranzacție declarată?

3. Având în vedere interpretarea dată în partea dispozitivă 1 a Hotărârii Curții de Justiție din 11 martie 2020, [X (Recuperarea taxelor suplimentare la import)], C- 160/18, EU:C:2020:190, în ceea ce privește dovada valorii de tranzacție declarată în temeiul art. 70 alin. (1) din Codul vamal al Uniunii, rezultă, în circumstanțele prezentei cauze, din art. 75 alin. (5) al patrulea paragraf din [Regulamentul delegat 2017/891], potrivit căruia „importatorul pune la dispoziție [...] toate 246 documentele necesare pentru efectuarea controalelor vamale relevante în legătură cu vânzarea și eliminarea fiecărui produs din lotul în cauză”, că:

- autoritățile vamale și, în cadrul unei proceduri judiciare, instanța de judecată sunt obligate să ia în considerare faptul că mărfurile importate – legume - au fost vândute în Uniunea Europeană în pierdere ca un indiciu serios că prețul de import declarat a fost umflat în mod artificial - inclusiv în ceea ce privește evaluarea relației dintre persoanele care au influențat valoarea de tranzacție declarată - pentru a contracara, printre altele, evaziunea vamală și pierderea veniturilor fiscale?

- importatorul este obligat să prezinte un contract sau un alt document echivalent ca dovadă a prețului care trebuie plătit pentru produsul vândut pentru export către teritoriul vamal al Uniunii Europene sau este suficient să dovedească plata valorii declarate a produsului la import? Sau

- importatorul este obligat să prezinte numai documentele menționate în mod expres la art. 75 alin. (4) al [Regulamentului delegat 2017/891], ca dovadă a valorii de tranzacție declarată pentru importul de legume, astfel încât circumstanțele vânzării aceluiași produs în pierdere în Uniunea Europeană sunt irelevante pentru aprecierea în temeiul art. 75 alin. (6) din Regulamentul menționat în ceea ce privește neacceptarea valorii de tranzacție și determinarea taxei de import?

4. În circumstanțele cauzei principale, rezultă din art. 75 alin. (5) și (6) din [Regulamentul delegat 2017/891] și din interpretarea dată în Hotărârea din 16 iunie 2016, EURO 2004. Ungaria (C-291/15, EU:C:2016:455), că valoarea în vamă la importul de legume din țări terțe nu poate fi determinată pe baza valorii de tranzacție declarate în cazul în care:

- valoarea de tranzacție declarată este semnificativ mai mare decât valoarea standard de import stabilită de Comisie pentru același produs în scopul aplicării taxelor de import în sectorul legumelor;

- autoritatea vamală nu contestă sau nu pune la îndoială autenticitatea facturii și a dovezii de plată a prețului produsului, prezentate ca dovezi ale prețului de import efectiv plătit;

- importatorul, în pofida solicitării autorității vamale, nu a furnizat un contract sau un alt document echivalent ca dovadă a prețului de plată pentru produsul vândut pentru export către teritoriul vamal al Uniunii Europene, inclusiv dovezi suplimentare pentru determinarea elementelor economice ale produsului care justifică valoarea mai mare la achiziționarea de la exportator, pentru un produs ecologic sau un lot specific de legume de calitate deosebit de înaltă?

Hotărîre:

1. Art. 75 alin. (5) și (6) din Regulamentul delegat (UE) 2017/891 al Comisiei din 13 martie 2017 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sectoarele fructelor și legumelor și ale fructelor și legumelor prelucrate și de completare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sancțiunile care trebuie aplicate în aceste sectoare și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei

trebuie interpretat în sensul că:

- împiedică un importator care nu a ales, în termenele prevăzute de aceste dispoziții, să determine valoarea în vamă a lotului importat în conformitate cu art. 74 alin. (2) lit. (c) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, ci, dimpotrivă, a determinat această valoare în conformitate cu art. 70 din Regulamentul menționat, să se poată prevala în mod valabil, în susținerea acțiunii sale împotriva unei decizii a autorităților vamale de stabilire a datoriei vamale, de un calcul al valorii în vamă efectuat în conformitate cu art. 74 alin. (2) lit. (c) din Regulamentul nr. 952/2013 pentru a dovedi, invocând art. 134 alin. (2) lit. (b) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 din 24 noiembrie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul nr. 952/2013, că prețurile menționate la art. 70 din Regulamentul nr. 952/2013 erau corecte;

- împiedicând o autoritate judiciară, sesizată cu un apel împotriva unei decizii a unei autorități vamale de stabilire a datoriei vamale, să poată ridica, din oficiu și pentru prima dată în cadrul unui litigiu cu care este sesizată, problema dacă importatorul și exportatorul sunt afiliați, în sensul art. 70 alin. (3) lit. (d) din Regulamentul nr. 952/2013, și, în caz afirmativ, dacă relația dintre aceștia a influențat sau nu prețul efectiv plătit sau de plătit, în sensul acestei dispoziții, în cazul în care controlul vamal efectuat de autoritatea vamală nu se referea la existența unei astfel de relații, autoritatea respectivă neținând cont de valoarea de tranzacție declarată din diferite motive, legate de condițiile în care lotul în cauză a fost comercializat pe piața UE.

2. Art. 75 alin. (5) din Regulamentul delegat nr. 2017/891

trebuie interpretat în sensul că vânzarea cu pierderi a lotului de mărfuri importate constituie un indiciu serios al unei valori de tranzacție declarate în mod artificial ridicată, care nu impune importatorului să furnizeze autorităților vamale, pentru a demonstra că această valoare este corectă, pe lângă documentele referitoare la transport, asigurare, manipulare și depozitare, menționate în mod expres la al patrulea paragraf al acestei dispoziții, și dovada plății valorii de tranzacție declarată, un contract sau un document echivalent care să indice prețul la care a achiziționat lotul importat, în cazul în care documentele menționate anterior sunt suficiente pentru a demonstra corectitudinea valorii de tranzacție declarate.

3. Art. 75 alin. (5) din Regulamentul delegat nr. 2017/891

trebuie interpretat în sensul că, în scopul determinării valorii în vamă, autoritățile vamale trebuie să nu țină cont de valoarea de tranzacție declarate a unui lot de mărfuri importate în cazul în care această valoare este semnificativ mai mare decât valoarea standard de import stabilită de Comisia Europeană, lotul respectiv a fost vândut în pierdere pe teritoriul vamal al Uniunii Europene și în cazul în care, în pofida faptului că a fost invitat să prezinte orice document care să dovedească că lotul a fost vândut în condiții care confirmă corectitudinea acestei valori, importatorul nu a prezentat documente suficiente în acest sens, chiar dacă autoritățile respective nu contestă autenticitatea facturii emise de exportator sau plata efectivă a facturii respective de către importator.

**SECȚIUNEA F: INDEXUL TEXTELOR
COMITETULUI TEHNIC DE EVALUARE ÎN
VAMĂ AL OMV**

Notă: Instrumentele enumerate în această secțiune nu pot fi reproduse în prezentul document. Acestea au fost publicate în Compendiul OMV privind evaluarea în vamă, care conține Acordul OMC și textele Comitetului Tehnic de Evaluare în Vamă al OMV.

LISTA AVIZELOR CONSULTATIVE

1.1 Conceptul "vânzare" în cadrul Acordului.

2.1. Acceptabilitatea unui preț inferior prețurilor practicate pe piață pentru mărfuri identice.

3.1. Semnificația expresiei "cu condiția ca acestea să fie distincte" din nota interpretativă la art. 1 din Acord: drepturi și taxe în țara de import.

4.1. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevența pe care vânzătorul solicită importatorului să o plătească unei terțe părți – titularul brevetului).

4.2. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevența pe care legislația țării de import o impune importatorului să o plătească unei terțe părți – titularul drepturilor de autor – atunci când revinde discurile importate.)

4.3. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevență pe care importatorul este obligat să o plătească unei terțe părți (titularul brevetului), în baza unui contract separat, pentru dreptul de a utiliza un proces brevetat în fabricarea anumitor mărfuri.)

4.4. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevență pe care importatorul este obligat să o plătească vânzătorului – titularul brevetului – ca o condiție a vânzării, pentru dreptul de a încorpora sau utiliza concentratul brevetat în mărfuri destinate revânzării.)

4.5. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevența pe care importatorul este obligat să o plătească titularului mărcii comerciale pentru fabricarea și vânzarea a șase tipuri de produse cosmetice sub acea marcă, indiferent dacă folosește sau nu ingredientele importate de la titularul mărcii.)

4.6. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevență pe care importatorul este obligat să o plătească unui vânzător (deținătorul mărcii comerciale), ca o condiție a vânzării, atunci când revinde mărfurile importate (concentratul) cu marca comercială.)

4.7. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevență pe care importatorul este obligat să o plătească unui vânzător, căruia titularul drepturilor i-a cesionat drepturile mondiale de reproducere, marketing și distribuție, pentru drepturile de marketing și distribuție în țara de import.)

4.8. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevențele pe care importatorul este obligat să le plătească unei terțe părți (titularul licenței) pentru dreptul de a utiliza marca comercială.)

4.9. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevență pe care importatorul este obligat să o plătească vânzătorului (titularul mărcii comerciale) pentru dreptul de a fabrica, utiliza și vinde „preparatul licențiat” în țara de import, precum și pentru

dreptul și licența de a utiliza marca comercială în legătură cu fabricarea și vânzarea preparatelor licențiate în țara de import.)

4.10. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Taxa de licență pe care importatorul este obligat să o plătească vânzătorului (titularul mărcii comerciale) pentru dreptul de a revinde articolele de îmbrăcăminte importate care conțin material protejat de marcă comercială.)

4.11. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevență pe care importatorul este obligat să o plătească unei părți afiliate (titularul mărcii comerciale), care este, de asemenea, afiliată cu vânzătorul (producătorul), pentru dreptul de a utiliza marca comercială aplicată pe mărfurile importate.)

4.12. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Taxa de licență pe care importatorul este obligat să o plătească vânzătorului pentru dreptul de a utiliza un proces brevetat, care este realizat printr-o tehnologie încorporată în mărfurile importate.)

4.13. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevența pe care importatorul este obligat să o plătească unei părți afiliate (deținătorul mărcii) pentru dreptul de a utiliza marca comercială.)

4.14. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevențe sau taxe de licență plătite titularului licenței în țara de import.)

4.15. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevență plătită unui terț titular de licență.)

4.16. Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Impozit reținut la sursă asupra unei redevențe, conform legislației fiscale din țara de import.)

4.17 Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevențele plătite în temeiul unui contract de franciză.)

4.18 Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(Redevență – Impozit pe venit.)

4.19 Redevențe și taxe de licență conform art. 8 alin.1 lit. c) din Acord.

(O redevență unică plătită pentru dreptul de a încorpora sau utiliza concentratul patentat în produse destinate revânzării și pentru utilizarea mărcii comerciale.)

5.1. Tratamentul aplicat reducerilor de preț în conformitate cu Acordul.

(Cazul în care plata mărfurilor a fost efectuată înainte de momentul evaluării.)

5.2. Tratamentul aplicat reducerilor de preț în conformitate cu Acordul.

(Cazul în care plata mărfurilor nu a fost încă efectuată la momentul evaluării: cerințele art. 1 par. 1 lit. b) din Acord.)

5.3. Tratamentul aplicat reducerilor de preț în conformitate cu Acordul.

(Cazul în care plata mărfurilor nu a fost încă efectuată la momentul evaluării: valoarea tranzacției conform art. 1 din Acord.)

6.1. Tratarea tranzacțiilor de barter sau de compensare în conformitate cu Acordul.

- 7.1. Acceptabilitatea valorilor de testare în temeiul art. 1 alin. (2) lit. (b) pct. (i) din Acord.
- 8.1. Tratarea în temeiul Acordului a creditelor referitoare la tranzacții anterioare.
- 9.1. Tratarea taxelor antidumping și compensatorii la aplicarea metodei prețului unitar.
- 10.1. Tratarea documentelor frauduloase.
- 11.1. Tratarea erorilor involuntare și a documentației incomplete.
- 12.1. Aplicarea flexibilă a art. 7 din Acord.
- 12.2. Ordinea ierarhică în aplicarea art. 7.
- 12.3. Utilizarea datelor din surse străine în aplicarea art. 7.
- 13.1. Scopul termenului "asigurare", în contextul prevederilor art. 8 par. 2 lit. c) din Acord.
- 14.1. Semnificația expresiei "vândut pentru export către țara de import".
- 15.1. Tratatamentul aplicabil reducerilor cantitative.
- 16.1. Tratarea unei situații în care vânzarea sau prețul sunt supuse unei condiții sau contraprestații pentru care se poate determina o valoare în raport cu mărfurile evaluate.
- 17.1. Domeniul de aplicare și implicațiile art. 11 din Acord.
- 18.1 Implicațiile art. 13 din Acord.
- 19.1. Aplicarea art. 17 din Acord și a alin. (6) din Anexa III.
- 20.1. Conversia valutară în cazurile în care contractul prevede un curs de schimb fix.
- 21.1. Interpretarea expresiei "asociați în afaceri" din art. 15 par. 4 lit. b) din Acord.
- 22.1. Evaluarea documentelor tehnice importate referitoare la proiectarea și dezvoltarea unei instalații industriale.
- 23.1. Evaluarea mărfurilor importate care au fost cumpărate în „Vinzări flash”.
- 24.1 Tratatamentul aplicabil unei situații în care prețul depinde de marca proprie a cumpărătorului.
- 25.1 Tratatamentul de evaluare a cheltuielilor auxiliare în raport cu art. 1 din Acord.

LISTA COMENTARIILOR

- 1.1. Mărfuri identice sau similare în sensul Acordului.
- 2.1. Mărfuri care fac obiectul unor subvenții la export sau prime.
- 3.1. Mărfuri vândute la prețuri de dumping.
- 4.1. Clauze de revizuire a prețurilor.
- 5.1. Mărfuri returnate după exportul temporar în vederea fabricării, prelucrării sau reparării.
- 6.1. Tratatamentul expedierilor fracționate în temeiul art. 1 din Acord.
- 7.1. Tratatamentul cheltuielilor de depozitare și al celor conexe în temeiul dispozițiilor art. 1.
- 8.1. Tratatamentul pachetelor promoționale.
- 9.1. Tratatamentul costurilor activităților desfășurate în țara de import.

- 10.1. Ajustarea pentru diferența de nivel comercial și de cantitate în conformitate cu art. 1 alin. (2) lit. (b) și art. 2 și 3 din Acord.
- 11.1. Tratatamentul vânzărilor legate.
- 12.1. Interpretarea termenului „restricții” din art. 1 alin. (1) lit. (a) pct. (iii) din Acord.
- 13.1. Aplicarea deciziei privind determinarea valorii în vamă a suporturilor de stocare care conțin software pentru echipamente de prelucrare a datelor.
- 14.1. Aplicarea art. 1, alin. (2).
- 15.1. Aplicarea metodei deductive.
- 16.1. Activități întreprinse de cumpărător pe cont propriu după achiziționarea mărfurilor, dar înainte de import.
- 17.1. Comisioane de cumpărare.
- 18.1. Relația dintre art. 8 alin. (1) lit. (b) pct. (ii) și art. 8 alin. (1) lit. (b) pct. (iv).
- 19.1. Interpretarea expresiei „dreptul de a reproduce mărfurile importate” în sensul Notei interpretative la art. 8 alin. (1) lit. (c) din Acord.
- 20.1. Costuri de garanție.
- 21.1. Costul transportului: sistemul de evaluare franco la bord.
- 22.1. Semnificația expresiei „vândute pentru export către țara de import” într-o serie de vânzări.
- 23.1. Examinarea expresiei „circumstanțele vânzării” în sensul art. 1 alin. (2) lit. (a) în legătură cu utilizarea studiilor privind prețurile de transfer.
- 24.1. Determinarea valorii unei asistențe în temeiul art. 8 alin. (1) lit. (b) din Acord.
- 25.1. Redevențe și taxe de licență plătite unor terți – Comentariu general.

LISTA NOTELOR EXPLICATIVE

- 1.1. Elementul de timp în legătură cu art. 1, 2 și 3 din Acord.
- 2.1. Comisioane și brokeraj în contextul art. 8 din Acord.
- 3.1. Mărfuri care nu sunt conforme cu Acordul.
- 4.1. Luarea în considerare a relației în temeiul art. 15.5, coroborat cu art. 15.4.
- 5.1. Confirmarea comisioanelor.
- 6.1. Distincția între termenul „întreținere” din nota la art. 1 și termenul „garanție”.

LISTA STUDIILOR DE CAZ

- 1.1 Raport privind un studiu de caz cu referire specială la art. 8 alin. (1) lit. (b): inginerie, dezvoltare, lucrări artistice etc.
- 2.1 Aplicarea art. 8 alin. (1) lit. (d) din Acord.
- 2.2 Tratarea veniturilor în conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. (d).

- 3.1 Restricții și condiții prevăzute la art. 1.
- 4.1 Tratatamentul mărfurilor închiriate sau luate în leasing.
- 5.1 Aplicarea art. 8 alin. (1) lit. (b). (Asistență în legătură cu vehiculele blindate: vehiculele de bază.)
- 5.2 Aplicarea art. 8 alin. (1) lit. (b). (Asistență în legătură cu fabricarea mașinilor de curse: carburatoarele; echipamentul electronic de verificare; combustibilul pentru testele pe circuit; și planurile și schițele.)
- 6.1 Prime de asigurare pentru garanție.
- 7.1 Aplicarea prețului efectiv plătit sau de plătit.
- 8.1 Aplicarea art. 8 alin. (1) (Ajustări în legătură cu articolele de îmbrăcăminte: taxa de licență care trebuie plătită pentru dreptul de utilizare a tiparelor de hârtie.)
- 8.2 Aplicarea art. 8 alin. (1) (Ajustări în legătură cu discul video laser: taxa de licență care trebuie plătită pentru dreptul de a utiliza videoclipurile muzicale și înregistrarea master.)
- 9.1 Agenți exclusivi, distribuitori exclusivi și concesionari exclusivi.
- 10.1 Aplicarea art. 1 alin. (2).
- 11.1 Aplicarea art. 15 alin. (4) lit. (e) – tranzacții cu părți afiliate.
- 12.1 Aplicarea art. 1 din Acordul de evaluare pentru mărfurile vândute la export la prețuri inferioare costului de producție.
- 13.1 Aplicarea Deciziei 6.1 a Comitetului pe valoarea în vamă.
(Valoarea declarată a mărfurilor importate mai mică decât cea a mărfurilor identice).
- 13.2 Aplicarea Deciziei 6.1 a Comitetului pe valoare în vamă.
(Valoarea declarată a mărfurilor importate este mai mică decât cea a materiilor prime.)
- 14.1 Utilizarea documentației privind prețurile de transfer la examinarea părților afiliate în temeiul art. 1 alin. (2) lit. (a) din Acord (metoda TNNM).
- 14.2 Utilizarea documentației privind prețurile de transfer la examinarea tranzacțiilor între părți afiliate în temeiul art. 1 alin. (2) lit. (a) din Acord (metoda prețului de revânzare).

LISTA STUDIILOR

- 1.1. Tratatamentul autovehiculelor uzate. Supliment la studiul 1.1.
- 2.1. Tratatamentul mărfurilor închiriate sau date în leasing.